

Caféträffar hösten 2020

Onsdag den 28 oktober

Frälsningsarmén, Kungsgatan-Rudbecksgatan
Caféträff med temat 'Vi minns Ola Hellstrandh'

Vi var ett lite drygt 30-tal medlemmar denna 28 oktober 2020 i Coronatid som visade intresse av att få höra mer om den under i slutet av 50-talet in på 2000-talet välkände personligheten i Örebro Ola Hellstrandh, i Frälsningsarméns stora sal, Örebro.

Att redogöra över Ola Hellstrandhs bravader och person, vem var inte bättre skickad än hans egen brorson Lasse Hellstrandh som iordninggjort ett fint bildspel med foton och videoinslag, kryddat med trevliga inslag om och med Ola själv.

Att söka göra en kort sammanfattning om Ola låter sig egentligen inte göras kortfattat. En sådan man och mångsysslare som Ola är det få som får uppleva. Gör därför här enkla nedslag i och om Västanforspojken.

Uppväxt i bruksorten Västanfors (Fagersta) under mellankrigsåren präglades han till delar utav mycken idrott främst bandy och friidrott, speciellt det sistnämnda. Ola upptäcktes tidigt för sin löparförmåga och som sprinter.

Värvades tidigt till Örebro och Örebro SK. I staden fanns också en stark personlighet inom KFUM Friidrott vid namn Paul Bergqvist och han tillsåg att Ola ganska omgående hamnade inom deras verksamhet istället för ÖSK.

Civilt fick så småningom Ola Hellstrandh anställning i en herrekiperingsaffär (ett affärsomnämmande som sällan användes numera). Detta måste ha präglat Ola till del, för "slarvigt" klädd var det ingen som kunde se Ola. Alltid snyggt välklädd och välskräddad.

Lasse Hellstrandh startade sitt anförande med en synonym del, som var förknippat med farbror Ola - DKW. (Dampf-Kraft-Wagen, ett tyskt företag och föregångare till Audi.) De första DKWs framtogs i slutet av första världskriget men under 50-talet framtog den tyska fabriken en aerodynamisk och moderniserad form med svängda rutor både fram och bak. Såg man en svartvit DKW i Örebrotrakten då kunde man också se att "där är Ola". Denna bil hade Ola i många många år.

Här berättade Lasse något som gemene man inte visste. Ola fick ett erbjudande att köpa en likadan DKW något yngre, men modellen var densamma och erbjudandet var så bra tyckte Ola så han inköpte den också. De flesta trodde att det bara fanns en (!). Till saken hör att han använde ena bilen vardagar och den andra enbart i helger.

Att söka omtala vad Ola gjorde civilt är som sagt inte lätt, förutom att han i många år var engagerad som styrelseledamot, tränare, ledare och allt i allo inom KFUM friidrott och som låg honom oerhört varmt om hjärtat.

Alla arrangemang som Ola var med och arrangerade ja, det går nästan inte att räkna upp alla dem. Det var tävlingar oerhört ofta både på Eyravallen och Örnsro då dessa fortfarande var kombinerade anläggningar för friidrott och fotboll. Sedan tillkom i början av 70-talet friidrottsanläggningen på och vid GIH och inte att förglömma den friidrottshall som låg på Aspholmen. Den hallen var föregångare till nuvarande Tybblelundshallen. Den senare fick dock aldrig Ola uppleva när han avled 2005, 89 år gammal.

En sak som inte ska förglömmas där Ola var synnerligen drivande i var Örebro Dagblad en lokal tidning som fanns mellan 1940-56. Där skrev Ola så pennan glödde in i det sista. Han var de första åren i sin ordinarie tjänst i herrekiperingsaffären men lade varje ledig

minut på och med tidningen kvällar som helger.

Därefter blev Ola lokal redaktör för Idrottsbladet (saligen insomnad sporttidning), DN och Svenska Dagbladet, främst med idrottsliga inslag. Undertecknad hade nöjet att få uppleva Ola på nära håll nån gång då och då när han ringde in sina artiklar.

Ett språk som nästan ingen ny inom mediabranschen kanske skulle förstå idag?! Men där var också duktiga skriftmottagare på tidningarna så det gick bra. Ola berättade "att där det skulle vara avstavningar", rätta böjelser på ord och händelser, ibland svåra rättstavningsord som bokstaverades, utgångar "stopp" och punkter och komman. Lasse framvisade en bild på Ola då han läste in ett reportage med kupad hand över telefonluren.

Det finns hur mycket nostalgi som helst att berätta om Ola och alla engagemang han gjorde tillsammans med goda vänner, trevligheterna och händelser vid Strömsnäs ett verksamhetsområde som man kan ana rester av ute invid Rosta gärde ner mot Svartån.

Trivselkvällar på Stadsparkens scen (likt vad Lennart Hyland hade på TV) med artister och tävlingar.

Uppvaktningar, skriftställandet utav Ola. Personen som vid ett och samma tillfälle på några minuter kunde sammanfatta på rim, om olika personligheter.

Ola var heller inte främmande för att "deltaga" i uppvaktandet av sig själv. Då fick han deklamera, berätta och sjunga någon av sina många texter till fina melodier, exempelvis då han erhöll uppvaktning av sällan skådat slag vid hans 80-årsfest i "gamla" friidrottshallen på Aspholmen då man i hallen kom inkörande med hans egen DKW, synoniemen för Ola, under musikframträdande utav mångårige vännen Bogges.

Lasse Hellstrandh började sitt anförande med egna synonymer för Ola. Här några exempel:

Krönikör, Lekfarbror, Speakern, Hästägare, Entertainern, Välklädde, Reportern, Pappan, Morfar´n, Uteätaren, Bokförsäljaren..... det finns mer om Ola men då får man ta kontakt med Lasse Hellstrandh eller också gode vännen Peter Flack (Ola som fanns i många år som "en slags mentor" till densamme)

Lasse H avtackades för ett fint föredrag och erhöll en av trä snidad ljusstake som vår medlem inom ÖLIS , Lasse Henningson tillverkat.

Nedtecknat av
Sven Arne Ahlberg

Caféträffar våren 2020

**Onsdag den 22 januari. Frälsningsarmén, Kungsgatan-Rudbecksgatan
Caféträff med temat Fotboll**

Inför nästan ett hundratal medlemmar hälsades Axel Kjäll, manager inom Örebro SK Fotboll, välkommen, men innan han framträdde informerades övergripande om de nästkommande mötena för ÖLIS under våren 2020.

Ett beklagande framfördes också, då Stefan Ärnsved, KIF Örebro DFF:s chefstränare, av personliga skäl hastigt blev nödgad lämna återbud till dagens sammankomst.

Informationen av Sven Arne Ahlberg fortsatte med en redogörelse för invigningen av det omtalade projektet 'Kvinnors Idrott' på den - för svenska förhållanden - omvittnade och aviserade 'Kvinnodagen' den 8 mars.

Invigningstalare blir landshövding Maria Larsson.

Inom projektet kommer det under dagen bli utställning och försäljning av den bok som drygt 40-talet kvinnor varit medverkande till och gjort verklighet av.

En kort teaterpjäs kommer också att spelas upp på slottet, det blir också kortare presentation av medförfattarna till boken.

Betonades vikten av att om man vill komma till slottet är att man anmäler sitt deltagande, enär det beställes förfriskningar.

Program och anmälningsförfarande finns sedan tidigare utskickat till alla ÖLIS medlemmar, men kan också rekvireras efter att man kontaktat någon inom ÖLIS styrelse, antingen per e-mail eller telefon.

Förutom ovanstående, nämndes också om Årsmötet/Vårsmötet den 1 april, med Jens Lind och Ulf Sterner som gäster, men det kommer mer information i början av mars till alla medlemmar inom ÖLIS.

Som ett litet avslut informerades också om de temadagar (eftermiddagar) som hålls i ÖLIS kanslilokaler.

Hittills har det handlat om bandy- och ishockeyminnen. Det förstnämnda under ledning av Anders Edh och det senare utav Rolf Ericson, båda genuina örebroprodukter som var duktiga inom sina sporter, både som spelare och ledare inom sina grenar bandy respektive ishockey.

Det återstår en hel del möten tisdagar kl. 14.00 under våren med teman såsom handboll, orientering, bowling, bordtennis, gymnastik, trav m.m. (Kom gärna i tid, gratis inträde).

Fotbollstemat för dagen

Så överlämnades ordet till eftermiddagens moderator och intervjuare Anders Edh som bad Axel Kjäll berätta om hur han upplevt föregående säsong som "varit växlande med upp och -nedgångar, resultatmässigt", som Edh uttryckte det.

Det höll Axel med om. "Och det växlade sannerligen. Vi hade en skaplig vår då vi hade inlånade Carlos Strandberg som ju när han slutade i klubben under säsongen, var med i toppen på skytteligan i allsvenskan."

Det hade också under 2019 kommit fram några ungdomar som visat sin vilja och kunskap. Spelare som Simon Amin, Niclas Bergmark, Helmer Andersson och Jake Larsson

för att ge några exempel.

Inför 2020

Under den kommande säsongen ska det bli spännande att följa den truppbyggnad vi haft igång, specifikt de senaste åren, sade Kjäll.

Några akademispelare fick ju dessutom möjlighet att visa upp sig inför och på första träningsmatchen mot Linköpings City på Behrn arena sistlidna helg .

Detta höll Anders Edh med om, och som också var imponerad av vad som visats på "Vallen", senast och specifikt i andra halvlek av de unga spelarna.

Automatiskt var man inne på en presentation utav den - för dagen - aktuella spelartruppen.

På storbildsskärmen lade Axel upp hela truppen i nedanstående ordning.

Det kan komma ske förändringar de närmaste månaderna, men om det vet vi inte exakt idag, som Axel uttryckte det. Någon eller några kan komma lämna eller utlånas och ev. kan ett par - tre stycken tillkomma, varvid han berättade om truppen och lade till kommentarer om respektive spelare.

Målvakter

Oscar Jansson och Simon Gustafson

Försvare

Daniel Björnqvist , Kevin Wright, Andreas Brorson, Fabio De Suosa Silva, Benjamin Hjertstrand, Mikael Almebäck, Albin Granlund, Daniel Björkman, Hussein Ali och Helmer Andersson

Mittfältare

Dennis Collander, Martin Broberg, Alfred Ajdarevic, Jake Larsson, Niclas Bergmark, Johans Mårtensson, Robin Book, Simon Amin och Nordin Gerzic.

Forwards

Erik Björndahl, Agon Mehmeti , Isaac Boye

"...och nu inför säsongen ska ni åka till Spanien på träningsläger?" - "Ja, och tävlingssäsongen startar faktiskt redan 22 februari mot Oskarshamn i Svenska Cupen och starten i allsvenskan är mot Djurgårdens IF i slutet av mars.

På direkt fråga från Anders Edh om vad det kan tänkas bli för spelartyper han kanske hoppas på att finna svarade Axel att han möjligen tittar på en målvakt som inom kort tid kanske kan konkurrera med Oscar uti fall vi väljer att Simon ska kunna få högre och mer matcherfarenhet, gärna i en nära geografisk anslutning.

Det finns också ett par andra spelartyper som jag tittar på, men om det vill jag inte exakt gå in på just nu. Kanske kan få återkomma om ett par - tre veckor ?!

I mitt arbete som manager tittar jag självklart på hur vi kan få det både på kort och lång sikt inom ÖSK och det ligger ju i mitt uppdrag. Jag är också stolt att representera min klubb som jag redan som liten har fått vara med och spela i.

En spelare som man verkligen imponerades av lite extra nu senast var islänningen, 19-åriga provspelaren Stein Bjarkarsson?

- VI får väl se hur vi möjligen kan komma fram till ev. förslag gent emot honom själv och

klubben, var svaret.

Det spekuleras i media och annorstädes om och på olika spelare, vad säger du om det Axel?

Ja varje spelare på den här nivån har egna agenter och om dessa lyckas göra annorlunda avtal för "sin" spelare så tjänar de ju också mer pengar som ibland kan vara en av anledningarna till "extra" spekulationer.

De närvarande fick avslutningsvis möjlighet att ställa frågor bl.a. om det bristande resultatet av de hörnor man hade under 2019 och på den och andra frågor svarade Axel öppenlydande.

Där gavs han också möjlighet att nämna vilka som finns närmast honom i den fotbollsmässiga organisationen, med hjälptränare, mental tränare, fysiolog o.s.v.

Anders Edh, och framför allt Axel Kjäll, tackades med värmande applåddåskor samt önskades den senare ett "lycka till" i 2020 års tävlingssäsong.

För noteringarna
Sven Arne Ahlberg

Söndag den 8 mars
Rikssalen, Örebro Slott

Kvinnors Idrott – 41 pionjärer hyllades

Söndagen den 8 mars, på den internationella Kvinnodagen, skrevs det historia på Örebro Slott. Då lanserades ÖLIS boken "Pionjärerna" - Kvinnor berättar om sina idrottsliv. Landshövding Maria Larsson var invigningstalare och en teatergrupp framförde ett smakprov på sin pjäs, vilken tar sitt avstamp i boken.

Kvinnors Idrott är en satsning på att genom berättelser, vittnesmål och bilder synliggöra kvinnors idrottande inom vårt läns idrott.

En utställning med temat "Kvinnors Idrott" invigdes på Slottet. Samtidigt lanserades boken "Pionjärerna" där de 41 kvinnornas berättelser presenterades. En ambition är att boken ska väcka diskussion om genus-, makt- och jämställdhetsfrågor inom idrotten.

Noterbart är att de 41 kvinnornas representerar ett tjugotal idrotter och har en spännvidd i åldern från 21 till 95 år. Berättelserna har skapats genom att idrottskvinnor i länets bjöds in till inspirations och skrivartäffar.

Utställningen kommer från hösten turnera runt i länets kommuner. Kompletterande utställningen så kommer politiker, idrottsledare, aktiva inom idrotten, både flickor/kvinnor och pojkar/män och andra intresserade personer bjudas in till en temakväll, i varje kommun, kring Kvinnors idrott.

De 41 pionjärerna var: Ingrid Andersell, Marie Andersson, Agneta Björck, Harriet Bure, Marianne Dahlberg, Agneta Danielsson, Ingegerd Denander, Wilma Ekström, Britt-Marie Ericson, Gunda Fernström, Gunilla Frenelius, LenaMari Hagman, Carina Hall, Marie Hammarström-Liljeson, Carin Hamnlund-Fritzell, Gunilla Hedman, Christina Hermansson-Plaçon, Jane Karlsson, Ingalill Karlsson, Anita Klockare, Caroline Käck, Gunilla König, Malin Lake, Monica Lidholt, Karin Lindén, Sofia Lindström, Majja Lundin, Torun Pahlm, Birgitta Posth, Maria Renntun, Eva Rubarth, Anna Sjöström, Elisabeth Sthyr, Ann Sundström, Laila Sunesson, Samantha Sylva-Arvidsson, Birgitta Tidholm, Ingrid Trygg-Jansson, Annika Wallentin, Karin Åslund, Siv Östman.

Caféträffar hösten 2019

Onsdag den 18 september

Frälsningsarméns lokaler, Kungsgatan/Rudbecksgatan.

En bild berättar. ÖLIS Digitala idrottsmuseum

De 50-talet närvarande medlemmarna hälsades välkomna, speciellt hedersordförandena Rolf Hallgren och Bo Astvald samt även övriga hedersmedlemmar och då i synnerhet till Karin Åslund som närvarade längst fram i salen.

Först förevisades hur man på ett enkelt sätt kan komma in på ÖLIS hemsida och hur man kan finna uppgifter om ÖLIS men även om programmen, både bakåt i tiden och vad som ska komma den närmaste tiden. Här betonades vilket fint och uppskattat sätt och arbete som hemsidesansvariga Anders Stenberg och Christer Södergren levandegör hemsidan på. Ett exempel är det nyligen införda bildspelet - en guidning av ÖLIS nya lokaler på Järntorgsgatan 3 i Örebro.

Karin Åslund som "fru Fortuna" tillsammans med undertecknad, utförde lotteridragning och det var en person som kunde ta med sig 500:- hem denna dag.

2015 startade Riksidrottsmuseet projektet "Rädda bilden" där syftet var att bevara den bildskatt som finns i landets olika idrottsmuseer. Några lokala idrottsmuseer som var med vid starten har hoppat av denna möjlighet men ÖLIS har fortsatt denna inventering samt arbetet med att framställa bilder ur vårt rika arkiv, men också händelser som varit och fortgår. Vi har valt att kalla oss och gruppen för ÖLIS Digitala Idrottsmuseum. Det är vår avsikt att kunna visa en del av de föremål som finns i vår ägo på ett lättillgängligt sätt för våra medlemmar.

Så överlämnades ordet till Sven Göran Gustafsson som är ordförande och tillika sammankallande i utskottet för Digitala Idrottsmuseet (**DIM-gruppen**) vilket han ingår i tillsammans med Hans-Ove Nykvist, Anders Edh, Håkan Aldevik, Sten Berglund och Göran Gunnarsson.

Sven Göran informerade om bakgrund samt vad syftet är med bildandet av denna grupp/utskott. Upprinnelsen till bildandet ligger 4-5 år tillbaka i tiden då de idrottshistoriska sällskapen i Sverige fick och hade möjlighet att via ett specifikt program kunna dokumentera sin verksamhet. Inte alla distrikt har nappat på detta erbjudande, men vårt distrikt och vårt sällskap beslutade om deltagande. Det har tagit sin tid att komma igång, men det ska betonas man har nu gjort det med besked.

Det var precis detta man ville förevisa exempel på denna eftermiddag. Det i sin tur medför att "man absolut inte är vare sig fullärda eller kan allt om idrottsverksamheten i vårt län", utan vädjar om hjälp utav alla medlemmar (och andra) som kan bringa klarhet i den bildskatt, om idrottspersonligheter samt idrottshändelser i länet som nu finns inom ÖLIS egen verksamhet i bilder bl.a. men att de också kanske kan finnas i byrålådor där hemma hos medlemmar och som man kan få använda".

De närvarande medlemmarna uppmanades "att gärna ta kontakt med någon av dem i ovan nämnda utskott och uppgifter om hur man kontaktar dem finns på ÖLIS hemsida olis.nu

Anders Edh förevisade sedan på storbildsskärmen exempel från Digitala Idrottsmuseets

sida på Internet (olis.kulturhotell.se) där det på sidan **Utvald samling** och där under rubriken **ANLÄGGNINGAR** visades en flygbild över området som i folkmun kom att kallas "Eyraområdet". Nu, i denna dag, innefattar det Eyrabadet, Idrottshuset, Behrn arenor för fotboll och ishockey (tidigare benämnda Eyravallen och Vinterstadion) i Örebro.

Örebro SK köpte av Örebro Stad/Rådhuset ett markområde 1922 inom Eyrafältet.

I klartext handlade det om nuvarande fotbollsarenan, tillsammans med det som senare blev grusplan där det var både bandyträning, tidig fotbollsträning på våren samt curlingbanor (området är numera bebyggt med bostadsfastigheter) alltså söder om själva idrottsarenan mot Restalundsvägen samt i en östlig sträckning som idag 2019 täcker Orvar Bergmarks plats. (Namnet på denna plats separat, tillkom 2005 året efter Orvars död).

Köpet 1922 innefattade c:a 200x200 meter vilket innebär 40 000 m². Köpeskillingen då var 63 000 kr vilket betydde 1.60 kr/m².

Uppräknat till 2019 års penningvärde motsvarar det 610 625:- en förändring på 2 554 % enligt SCB:s konsumentprisindex.

Om man skulle ha köpt motsvarande markyta idag av kommunen - i det centrala läget - så torde köpeskillingen sannolikt ha blivit c:a 200 milj. kronor baserat på att kommunen antagligen och troligen skulle begära minst 4–6 000 kr/m².

Sedermera tillkom "gamla trä-sittplats" för 1000 personer 1923 och på den södra sidan byggdes i mitten av 30-talet en ståplatsläktare i trä som revs 1974 för att göra plats för nuvarande betongbyggda Södra läktaren. Det var i detta sammanhang som arenan blev en fotbollsarena då friidrotten samtidigt flyttade upp till nuvarande Universitetsområdet/GIH.

Nuvarande Norra huvudläktaren började byggas hösten 2002 och stod i princip färdig med loger, restaurang samt möteslokaler och övriga ekonomilokaler först inför säsongen 2007.

På Eyravallens fotbollsplan spelades den första allsvenska fotbollsmatchen 1946 mot AIK då ÖSK tidigare det året kvalat in till allsvenskan mot Surahammar. (Man spelade höst-vårsäsonger på den tiden).

Den första allsvenska bandymatchen spelades på Eyravallen 1931 mellan Örebro SK och IK Göta från Stockholm.

Idrottshuset invigdes sista augusti 1946 och en person som fanns med i den elitgymnastikgrupp som framträdde inför invigningstalaren, dåvarande kronprins Gustaf Adolf, sedermera kung Gustaf VI Adolf, var den idag här och nu alldeles närvarande Karin Åslund.

Håkan Aldevik hade av Ove Danielsson i Askersund, före detta lokalredaktör för Nerikes Allehanda i många år och med många idrottsminnen både av personer och av händelser som berört den södra länsmetropolen, fått bilder vilka Ove lagt bakgrunder till som Håkan nu förevisade. Bilderna som här, denna dag, kunde ses på bildskärmen kan också ses här invid.

Rolf Hallgren, den glade gamängen, visade några lagbilder på ishockeylag, bl.a. där han själv fick delta som "10:e mannen" nämligen i IK Sturehovs A-lag 1958-59. Bilden också förevisad här. (En förklaring till "10:e man" är att ett lag då bestod av: 1 målvakt, 2 backar, två kedjekombinationer med 3 man i varje, såldes 9 st. "ordinarie"..... och så då "10:e man").

En annan bild, som också visades på skärmen, var på Stribergs A-lag i ishockey från 1964 och här fick Rolf stöttning av Frank Sundström och Jens Åke Lundell båda f.d. spelare i Stribergs A-lag där de klarade vilka som fanns med och deltog.

Jens Å Lundell bringade fram en annorlunda händelse som skedde för många år sedan och som får anses vara preskriberad i dessa dagar och som handlade om hur det kan gå i en match där det ena laget i princip var klara vinnare, något beroende på hur det gick i en annan match. Det lämnades, medvetet, felaktig information till det i princip klara laget och hur besvikna dessa blev när sanningen kom fram.

Slutligen uppmanades de närvarande att prata med sina kompisar och se om de kan ha några foton eller annat som kan vara av värde att förmedlas via DIM-gruppen. Kontaktpersoner finns på ÖLIS hemsida.

För noteringarna svarar
Sven Arne Ahlberg

Onsdag den 16 oktober
Frälsningsarméns lokaler, Kungsgatan/Rudbecksgatan.
Tord Wiksten

Onsdagen den 16 oktober hade vi som gäst f.d. elitskidskytten Tord Wiksten vid vårt sällskaps caféträff. Ett 70-tal medlemmar var på eftermiddagen samlade i Frälsningsarméns stora sal, efter de hade intagit fika¹⁾ i Frälsningsarméns cafeteria.

Det hela inleddes med lotteridragning där två medlemmar kunde gå hem med varsin slant i fickan varefter Sven Arne Ahlberg informerade om de kommande träffarna under hösten, den ena, Höstmötet i Engelbrektsskolan den 6 november där anmälan är nödvändig (!). Information om detta samt om avslutningscaféträffen för höstterminen den 13 december, där Dixie Ericson ska ge en personlig betraktelse över idrotten som livsinnehåll följt av sedvanlig Luciatablå med elever från Karl Johans Skola, är på gång ut till brevlådorna hos ÖLIS medlemmar. Den avslutande träffen hålls också den sedvanligt i Frälsningsarméns stora sal.

Så bjöds Tord Wiksten fram och han började med ett att nämna att hans födelseort och de första uppväxtåren var i Byske, en ort som fostrat ett par för örebroare kända namn, nämligen Orvar Bergmark och Anders Karlsson, den senare förresten skolkamrat med en av Tords bröder.

Till sitt framförande hade Tord ett antal bilder från de unga åren fram till i dessa dagar, som han visade på storbildsskärm.

Som ung (under 16 år) sysslade Tord med allehanda idrotter såsom fotboll, ishockey, friidrott och gärna handboll där han rönste "bra framgång för den tiden".

I unga år gick flyttlasset för Tord till Värmland och Torsby. Där mötte han en blivande kompis som kom att bli, också han, en duktig skidskytt nämligen Mikael Löfgren. Dessa kom att både tävla mot varandra, och också träna tillsammans i svenska

skidskyttelandslaget. De är fortfarande mycket goda vänner, för att inte säga "bästa kompisar än idag" sade 48-årige Tord.

Jag har deltagit i tre OS. Första gången var i Albertville/Les Saisies, Frankrike 1992, andra gången 1998 i Nagano, Japan samt tredje gången Salt Lake City, USA år 2002. Främsta framgången var en erövrad bronsmedalj i stafett i Albertville förresten tillsammans med Mikael Löfgren i stafettlaget.

"Jag har givetvis haft flera tränare och ledare men kan peka ut en (som Tord visade på bild) och det är Wolfgang Pichler som egentligen var den som lade grunden för den enastående skidskytteframgången som Sverige upplevt främst på damsidan med Magdalena Forsberg och flera andra i spetsen. Wolfgangs styrka låg/ligger väl i att han pekar med HELA handen vad som behöver göras för eller med den enskilde hur han eller hon kan tänkas lyckas", sade Tord

Jag har också varit tränare, huvudtränare för det svenska juniorlandslaget i skidskytte. Sedan ett antal år är jag kommentator för skidskyttetävlingarna i Eurosports sändningar i TV.

Sedan 4 år är jag boende i Örebro och har familjen boende ute i Ormesta, nära friidrottshallen.

Numera lever jag på och med skidskytte dvs. jag driver ett eventföretag med upplevelser där bl.a. skidskytte kan vara en aktivitet. Det finns många friluftaktiviteter, grenar, som kan kombineras. Löpskytte kan vara en, men det finns mängder av andra idéer som möjligen kan förverkligas. Allt behöver inte vara utomhus vi har verksamhet i Tybblelundshallen som exempel.

Så den som vill engagera ett antal personer/grupper kan med fördel kontakta mig så kan vi säkerligen komma fram till en för gruppen lämplig aktivitet. Det är bara fantasin som sätter stopp.

Jag är jätteglad för att numera få hålla på med det jag en gång i världen älskade att utföra. Ett av mina åtaganden var och är fortfarande att hålla skidskola och som ett exempel, för några år sedan fick jag kontakt med en indisk personlighet som hemmavid hade aviserat i lokal-TV att han skulle åka Vasaloppet i Sverige.

Utan att ha åkt en meter behövde han en personlig tränare och jag blev tillfrågad. Det blev en "sinekur av sällan skådat slag". Bara att söka få personen att åka ned för en liten sluttning (alltså inget bergsstup) krävdes sin man.

Vi tränade tillsammans minst 2 ggr i veckan i två månader för att få lite fart på skidåkandet, främst med stakning. Startar man i Vasaloppet i grupperna längst bak i Sälen så är det inte mycket till spår när man kommer fram till de områden där det ska förställa vara spår. Som slutkommentar på det första årets träning, kan jag väl säga att repet i Smågan var ett första hinder då.

På slutet av sitt framförande lade Tord fram möjligheten för de närvarande att få ställa frågor. Intressanta sådana kom bl.a. om utrustning, såväl om skidor som om gevär, men också hur du med bättre framgång kan ta dig fram i spåret utan att belasta kroppen (främst överkroppen) mera än vad armarna kan orka och tåla.

Tord fick en bok av Arne Uppling, Eyravallen ligger i Örebro och en i trä snidad ljusstake av Lasse Henningsson som minne av denna träff och som avslut efter en lång applåd uppmanade hedersordförande Rolf Hallgren vår nyfunne vän Tord "att sådan personlighet som du är vi i behov av och skulle välkomna i vår krets".

Noterat av Sven Arne Ahlberg

**Caféträff fredag den 13 december
Frälsningsarméns lokaler, Örebro
Reignar Johansson**

Caféträffen startade upp några minuter tidigare än vad som aviserats och de drygt 130 gästerna/medlemmarna bänkade sig i Frälsningsarméns stora sal, hälsades välkomna men allra först uppmärksammades att Örebro Läns Idrottshistoriska Sällskap har sorg. Vår vice ordförande samt museiansvarige och också utställningsansvarige Reignar Johansson har i början av december, efter en tids kamp mot sjukdom, avlidit.

Det påkallades en stunds tystnad och eftertänksamhet för vännen Reignar.

Karin Lindén

Därefter påbörjades en improviserad vändning av caféträffen då det meddelades att vår mångåriga medlem Karin Lindén nyligen fyllt 90 år. Till den födelsedagen, där bland andra vår hedersordförande Rolf Hallgren deltog, fick Karin en film i present. En film om gymnastik för flickor på företrädesvis 50-talet där det var väldigt mycket med och om Karin Lindberg som Karin hette som flicka innan hon blev gift med Erik Lindén (omtalad gymnastikledare och lärare i skolor i Örebro på sin tid).

Denna film är signerad Jens Lind (SVT StoppTid) som gjort sammanställningen från arkivbilder/filmer. Jens fanns med på caféträffen denna dag, en uppskattad närvaro speciellt av de som fick tillfälle att byta några ord med honom. Jens har nyligen påbörjat ytterligare dokumentation om Karin.

Vi, de närvarande denna dag, kunde konstatera att Karin inte bara tränade mycket och hårt utan också visade upp fina prestationer från många tävlingar. I filmen fanns exempelvis bildsekvenser från SM, EM och VM även från OS 1948 i London, 1952 i Helsingfors samt att vi fick information att Karin även deltog 1956 i Melbourne, Australien.

1952 blev Karin utsedd till Sveriges och Årets Bästa idrottsskvinna.

På fråga om någon kom ihåg radioprogrammet Morronpasset med Karin, Anders Lind och Kjell Grane så var det många bland de församlade medlemmarna som gjorde det.

Som avslut på detta spontana inslag på caféträffen uppmanades alla att resa sig upp och deltaga i utbringandet av ett fyrfaldigt leve för den framgångsrika och alldeles nyligen fyllda 90 åriga Karin Lindén.

Dixie Ericson

***Ett idrottsliv - en personlig betraktelse över idrotten
som livsinnehåll***

Vårt sällskaps mångåriga medlem och moderator vid många av våra evenemang samt skribent i vår tidning Idrottsarvet, Dixie Ericson kom så fram till talarstolen och inledde sitt anförande med att nämna om sina ärvda anor för idrotten, med en fader som spelade bandy i Sandvikens AIK, sedan värvad till Eskilstuna för att spela där, samt kort efter ankomst möta kärleken, i form av kvinnan i hans liv, skulle det visa sig.

Vi pratar tiden för andra världskriget, Dixie föddes 1944, bara något drygt år efter faderns ankomst till den södermanländska staden. Smeknamnet "Dixie" hade pappan fått som grabb efter den legendariske engelske målsportaren William Ralph "Dixie" Dean som spelade i Everton på 1920- och 1930-talet. Dean hatade namnet Dixie som snarast ska ses om ett öknamn. Enligt en teori skulle Dean fått det på grund av sin mörka hy och

kraftfulla fysiologi, som gjorde att han i publikens ögon liknade stereotypen för en afroamerikan från Sydstaterna i USA, som kallas the Dixies.

Eskilstuna, som var och är stad, hade ändå det tänkandet och varande som ett brukssamhälle har i sig. Hur det var och hur det är så kunde och kan det vara så i "Brukssamhällena" att det fåtal som hade de tunga tjänsterna i bruket eller andra betydande industrier också oftast var de betydande personerna i samhället i övrigt. Däremot den stora mängden i samhället var det arbetande folket "på golvet" med, oftast, hemmavarande fru och barn.

Vid Dixies uppväxt var det flera mål att se upp till och verka för. När man kom lite högre upp i idrottandet skulle man se till "att inte flickan och flaskan" kom före Rekordmagasinet eller Allsport och idrotten. Typiskt manligt och sägenomspunnet leverne, ofta påverkat från den tidens stora veckoavisor såsom just Allsport och Rekordmagasinet. Där hämtades mycket påverkan hur man kunde få leva ett bra liv. Exempelvis som Per Stigman levde i berättelserna.

Detta att flickor skulle tävla, företrädesvis i lagsporter, fanns inte med i tankarna för de flesta såväl i Eskilstuna som i övriga Sverige vid denna tid. Självklart fanns det, men dessa omnämndes aldrig i de stora tidningarna, i leverket eller tänkandet. De flesta flickor som tävlade fanns inom gymnastik, friidrott, skridskoåkning, skidor, simning och andra sporter som inte fann så stor uppmärksamhet i media

Nåväl, idrottsintresset fanns där hos Dixie och som oftast i de yngre åren var det spontanfotboll, bandy och handboll för det mesta. Just handboll var det kanske lite annorlunda med. Då kunde vi få samla flaskor och annat som skulle pantas eller säljas så att man fick ihop en slant till möjligheten att få komma och hyra in sig en timma eller så i den då nybyggda Sporthallen (numera riven) för att spela handboll, menade Ericson.

Också tänkandet att sedan få ikläda sig IFK Eskilstunas fotbollströjor och få springa ut på Tunavallen inför publik hägrade för den unge hr Ericson och hans kompisar.

Vid ett tillfälle hade en framstående idrottsperson, som var både duktig i bandy och fotboll, nämligen Olle Säaw från Örebro kommit till Eskilstuna och berättat om sitt liv samt upplevelser inom sporten för en skara unga idrottsgrabbar. Det var något att se fram emot tyckte Dixie och flera av hans kamrater.

Då, i det skedet, skulle ingen kunna gissa att Dixie Ericson flera år senare i Örebro skulle komma att spela med och mot Olle i bandy. Därtill att senare ha Olle som tränare både i fotboll och bandy. Olle var en rättfram person och ärlig men kanske inte den största pedagogen. Han var bra ändå, för att inte säga jättebra människa. All heder till och om Olle Säaw.

En annan person som Dixie hade att se upp till inom idrottsvärlden var Orvar Bergmark. En ledargestalt efter sin framgångsrika karriär inom fotboll och bandy. Genomsympatisk ödmjuk person som nästan inte finner sin like inom Sveriges gränser. Det finns nog ingen som kan säga något negativt om denne - för Örebroare och svenskar i övrigt - kända person.

Dessa två har varit ett ledmotiv i mitt eget tänkande och varande inom idrotten. Låt vara, sade Dixie, att jag aldrig nådde de höjderna som dessa.

I civila gärningarna har Dixie i många år varit lärare inom skola och kulturchef och skribent främst i Nerikes Allehanda.

Som nämnes ovan så var inte den kvinnliga lagidrotten i medvetandet för den stora mängden utav "under-efterkrigsbarns- uppväxt", men detta har sannerligen vaknat upp

för honom och de flesta, de senaste 15-20 åren, sade den från Örebro flyktade, numera boendes i Trosa, Dixie Ericson. Staden som är en vacker liten turiststad och där han numera har sitt boende tillsammans med hustru och har barn och barnbarn i närheten. Värdefullt och själsligt skönt leverne för gamängen och trevliga Ericson.

Dixie avslutade sin innehållsrika berättelse och fick applåder för densamma. Tackades med en bok och en i trä fint snidad ljusstake, tillverkad av Lars Henningsson, vilka uppskattades har vi inom ÖLIS fått erfara efteråt.

Lucia

Sista caféträffen för året avslutades sedvanligt med besök av Lucia och hennes följe. Totalt 30-talet elever från Karl Johans Skola i Örebro stod för denna mycket njutbara, uppskattade avslutning.

Noteringarna gjorda av
Sven Arne Ahlberg

Caféträffar våren 2019

Onsdag den 23 januari
Frälsningsarméns lokaler i Örebro

Caféträff med fotbollstränarna Axel Kjäll och Stefan Årnsved

En nära helt fullsatt sal, 130 deltagare, var samlad för att med förväntan lyssna på när de båda fotbollstränarna, ÖSK:s Axel Kjäll och KIF:s Stefan Årnsved, berättade om sina båda lags förutsättningar inför säsongen 2019. Sven-Arne Ahlberg hälsade först välkommen och informerade om vårens digra program. Efter att ha introducerat Axel och Stefan ställde Sven-Arne och därefter deltagarna ett antal berikande frågor till duon.

Stefan konstaterade att damerna åter är i högsta serien efter ett fantastiskt fotbollsår 2018. Ett år då laget var framgångsrika i såväl serie- som cupspelet.

Negativt är de korsbandsskador vilka ett flertal tjejer i laget drabbats av. Ett stort problem inom damfotbollen. Tycks vara särskilt besvärligt för lag som KIF vilka ideligen byter underlag mellan gräs och konstgräs. Den varma och torra sommaren 2018 medförde "stenhårda" gräsplaner som gjorde problemet ännu större.

Av olika skäl är hälften av spelartruppen nya spelare inför årets damallsvenska. Intressanta nyförvärv är återbördade U-23 landslagsspelaren Sejde Abrahamsson, finländska landslagsspelaren Eveliina Summanen samt unga talangen Elin Bengtsson från Kumla, syster till manlige landslagsspelaren Pierre Bengtsson.

Förberedelserna är bra med träningsmatcher och cupspel innan seriestart. Ambitionen är att laget ska kunna nå och hålla en jämnhet genom ett högt fokus i varje match. Nykomlingarnas stora utmaning för ett bra resultat är oftast att klara av att ha en hög lägstanivå i den långa serien av matcher. I år blir den särskilt lång då ett uppehåll sker mitt i sommaren på två månader för fotbolls-VM.

Axel såg tillbaka på 2018 som ett första, lärorikt, år som ansvarig tränare. Spelmässigt var våren stark medan höstens prestationer mer växlande upp och ner.

Inför 2019 har truppen avsiktligt breddats och förnygrats. Positivt är att Martin Broberg återvänder. Flera yngre spelare flyttas upp i truppen där Helmer Andersson, son till legendariske mittbacken Thomas Andersson, blir särskilt spännande att följa. Truppen är ännu öppen för några fler förstärkningar, med prioritet av anfallsspelare.

För ÖSK väntar nu träningsläger i Dubai samt spel i svenska cupen mot GAIS, IFK Göteborg och Nyköping BIS.

Favoriter i serien är ekonomiskt resursstarka AIK och Malmö FF samt IFK Norrköping. Den egna ambitionen är att förbättra slutplaceringen gentemot föregående år och nå övre delen av tabellen.

Avslutningsvis tackade och lyckönskade det stora antalet deltagare den ambitiösa och mycket representativa tränarduon Axel och Stefan med en kraftfull applåd.

Nedtecknat av
Thomas Eklund

Onsdag den 20 februari kl. 14.00
Frälsningsarmén, Kungsgatan-Rudbecksgatan, Örebro

Ett knappt 90-tal medlemmar var närvarande på caféträffen med Christer Blohm som arbetar som lärare i grannbyggnaderna till Frälsningsarmén, där vi befann oss, nämligen på f.d. Teknis som sedan många år tillbaka heter Rudbecksgymnasiet.

Christer hade förberett sitt föredrag i god tid före sitt anförande och det var med förväntan de närvarande medlemmarna fick ta del utav hans berättelse och bildvisning.

Innan Christer startade lämnades information om de närmast kommande träffarna av vårens planerade verksamhet men också om att Bo Gunnar Bogges, Peter Flack och Lasse Hellstrandh, i början av mars, ska ha ett minnesevenemang med temat *Vem minns inte Ola (Hellstrandh)?* på Hantverkshusets scen på Engelbrektsgratan 6 i Örebro.

Därtill "slogs ett slag" för den planerade resan till Ryttnästorbostället i Västergötland den 23 maj. Mer information om den resan kommer i brevlådan till medlemmarna i början av mars.

Så då över till Christer Blohm som startade upp med ett antal enkätfrågor till de närvarande exempelvis; Hur många har gått på skolan, här bredvid? Vilka kan ha anhöriga som gått på skolan? Jo, där fanns ett antal i lokalen.

Bildsekvenserna som Christer i ordningställt startade med en flygbild som zoomade in så att vi hamnade ovan såväl Frälsningsarmén i Örebro, som Teknis/Rudbecksskolan men sedan gick färden vidare till gamla **Kallbadhuset** i nedändan av Nygatan invid Svartån. Ett populärt badställe för "hälsa och idrott", ska framhållas.

Att det i svepet från Teknis, där ett par personer visades på ett foto, fanns ett samband med detta om simhopp från den höga bryggan vid gamla "Kallis" visade sig senare.

Namnet på specifikt en av personerna på fotot var Johan Alfred Törnqvist, en alldeles väldigt duktig elev på skolan, som också skulle bli en framstående industriman. I en ålder av strax över 20 år fick han möjlighet att komma i kontakt med Alfred Nobel och denne trodde på Törnqvists kunskaper och sände honom till Marseille bl.a. för att titta på hur man bl.a. tog fram fotogen. Nobel hade ju viktiga intressen i Azerbajdzjan (i dåvarande Sovjetunionen) där det skulle/kunde framställas just fotogen men också olja. På Törnqvist inrådan och med hans idéer byggdes sedan ett raffinaderi där i öster. Resultat av det blev ju så småningom den enorma förmögenhet som skapades och i slutändan resulterade i en Nobelstiftelse och enormt fina priser, som bekant. Törnqvist förolyckades tyvärr vid en simhoppuppvisning, endast 32 år gammal. Han bröt nacken då det visades sig vara alldeles för grunt mot vad han var van vid i Svartån, gamla "Kallis" i Örebro.

På skolan, som vid en tid kallades Tekniska, har funnits många framstående elever och det är helt omöjligt att här framhålla alla men ett par som stack ut år 1908 var Pelle Molin och Calle Theodor Graflund. Dessa två var också duktiga idrottsgrabbar och representerade IFK Örebro i olika friidrottsgrenar.

Vid ett tillfälle skulle det hållas tävlingar på Örnros Idrottsplats och Pelle, som bodde långt utanför stan, nämligen i Hampetorp, han fick inte vara med och tävla för han kom något sent.

Den ilska som utlöstes av Pelle och vännen Calle "Grafva" resulterade i att de beslöt bilda en ny förening och detta beslöts på Café National (där nuvarande Åhléngallerian ligger idag). Först hade man tänkt sig Örebro Idrottsförening men det blev efter ett möte kallat och benämnt Örebro Sportklubb.

Det var en kort sammanfattning av hur det gick till, mer finns att läsa i den särskilda bok som Christer till största delen var och är en av författarna till, alltså om ÖSK 100 år. De två här namngivna var också framträdare till att bandy kunde spelas på skolgården.

Skolan invigdes förresten 1901 av dåvarande kungen Oskar II.

Namn som nämndes av Christer och som det visades foto av var bl.a. Gustaf Larsson, skaparen av Volvo, Melker Schöllin, framgångsrik industri- och handelsman med en förmögenhet på upp mot 15 miljarder kr och många fler som det går att läsa om i Christers bok som fanns och finns till försäljning för ett attraktivt pris.

Det har även funnits duktiga idrottspersoner såsom Johan Røjler, duktig skrinnares, tvillingarna Kristin och Marie Hammarström, fotboll, Anders Karlsson, duktig allsvensk fotbollsmålvakt och många många fler..

Christer kunde också visa utomordentligt fina franska filmbilder om det som utspelades på Eyravallen i juni 1958 nämligen VM-matchen mellan Skottland–Frankrike, resultat 1–2, och i salen, den här dagen, fanns det många som då var på plats på Vallen.

Till det ska sägas att Christer har ett stort ÖSK-intresse, som han själv uttryckte: "ärvt av morfar som blev medlem i ÖSK 1908 och på den vägen är det..."

Det var många av de närvarande medlemmarna som gick hem oerhört nöjda över vad de fått uppleva tack vare läraren på Rudbecksgymnasiet tillika medlemmen i ÖLIS, Christer Blohm.

Tack säger även noterande
Sven Arne Ahlberg

Onsdag den 15 maj
Göran Gunnarsson
Frälsningsarmén, Kungsgatan-Rudbecksgatan, Örebro

Vid caféträffen den 15 maj i Frälsningsarméns lokaler samlades ett 80-tal medlemmar i caféet och ett trivsamt sorl hördes. Efter kaffet var det dags att gå in i föreläsningssalen, där Håkan "Lillis" Olsson hälsade alla välkomna. Vår nya ordförande Jan Andersson presenterades sig och berättade lite om vad han gjort tidigare. Han har t.ex. varit ordförande i orienteringsklubben Almy IK och även varit engagerad i O-ringen. Jan Andersson informerade om Ölis flytt till nya lokaler i höst. Därefter blev det lotteridragning och två lyckliga vinnare kunde hämta varsin vinst.

Dagens föreläsare Göran Gunnarsson, pensionerad polis och f.d. presstalesman vid Polismyndigheten i Örebro län, tog därefter till ordet. Han är född och uppvuxen i Yxhult och hans första anställning var vid Ytongbolagen i Hällabrottet. Han gjorde lumpen, som militärpolis, vid K3 i Skövde. Efter lumpen blev det polisskola i Stockholm, men han trivdes inte i storstaden utan ville tillbaka till hemtrakten, där han hade sin blivande fru, som han nu är gift med sedan 54 år tillbaka.

Göran blev chef för trafikpolisen i Hallsberg. Han kom sedan tillbaka till Stockholm, där han blev fackligt engagerad. 1987 kom han tillbaka till Hallsberg. 1995 minskades polisdistrikten från 119 till dryga 20.

Örebrodistriktet fick då en kvinnlig polischef, som kallades "Idi Amin" och hon frågade Göran vad han ville göra i framtiden hos polisen. Han visste inte riktigt vad han skulle svara, så hon föreslog att han skulle bli presstalesman vid Polismyndigheten i Örebro län

och så blev det. Som presstalesman försökte han verkligen att vara tillgänglig hela tiden och ge så korta och tydliga svar, som möjligt.

Göran berättade sedan om en massrymning från Kumlaanstalten 1972, då flera farliga fångar blev fritagna. P.O. Johansson, Tvärsnytt, blev den, som informerade Göran om detta! Göran utlyste en presskonferens till kl. 20.00 och då blev P.O. Johansson upprörd eftersom Tvärsnytt hade sändning kl. 19.10, men de slutade som vänner ändå.

Vi fick sedan se en film "En polisman minns". Den handlade om ytterligare en rymning från Kumlaanstalten 2004. Det var livstidsdömde Tobias Jardeberg, som hade rymt och som fångades i Degerfors. Det blev Görans sista stora jobb som presstalesman.

Göran visade sedan ytterligare en film från Örebros första gisslandrama den 21 oktober 1971, där hans kollega Hans Ekebring och Göran uttalade sig.

Göran avslutade med att berätta att han efter pensioneringen hade för avsikt att börja spela dragspel, ägna sig åt sina hundar och spela golf. Hundarna och golfen har han fortsatt att ägna sig åt, men dragspelet har fått vila.

Anders Edh informerade sedan om Digitala museet, som bildades 2015. Ölis har en stor bildskatt. Man vill ha hjälp med namn och historik till gamla bilder, därför delade man ut en skriftlig information om hur man kan se bilderna, som skannats av Digitala museet. Vid caféträffen den 18 september kommer Digitala museet att visa bilder och informera om sin verksamhet.

Håkan "Lillis" Olsson avslutade och önskade alla en trevlig sommar.

Noterat av
Kerstin Pedro

Caféträffar hösten 2018

Onsdag den 29 augusti

Frälsningsarméns lokaler, Kungsgatan/Rudbecksgatan, Örebro

Caféträff med Remy Nilson

Caféträffen startade upp med information om kommande träffar och möten under hösten 2018.

Det fanns ett 60-tal medlemmar närvarande och som först fick se när Kristina Olsson drog två lottvinster ur sin mans ("Lillis") hatt och dessa två herrar kunde gå hem med en var sin fin vinst i fickan.

Kjell Sunesson informerade om vår aviserade frågesporttävling där 9 lag anmält sig och tävlingen genomföres i nära samarbete med Länsradion onsdagar i september. Ytterligare detaljinformation finns på annan plats här på vår hemsida.

Varefter dagens föreläsare Remy Nilson presenterades. "

Remy berättade att han har sitt ursprung i Fiskevik i Arvikas närhet och denna bygd finns inom Jösse härad.

Undertecknad påpekade att i de trakterna finns det ett allmänt talesätt (lite på skämt men med en hel del allvar); "Alle här i värila har härstamning eller personlig närhet/vän till nå´n som kommer från Jösse härad och det finns många berömde personer härifrån".

Att detta stämde intygades av Remy Nilson med "att så ä dä".

Efter skoltiden med folkskola och gymnasium hade vännen Remy tänkt satsa på att bli lärare, men under tiden tills det fanns en ledig tjänst i Värmland började han skriva artiklar och speciellt om sporthändelser i ortstidningen Arvika Nyheter. Detta mycket tack vare en nära släkting som också senare betytt mycket emotionellt för Nilsson. Det var dessutom en fin skola och nyttig livserfarenhet som man fick där.

Nyfiken som han var ville han pröva något annorlunda och Värmland har genom årtionden haft duktiga rallyförare och det fanns många tävlingar i trakten. Här mötte han berömda rallyförare som Björn Waldegård, Stig Blomqvist och traktens stolthet Per Eklund som han skrev både motorartiklar och redovisade mycket fakta i kring.

Remy "ville göra något extra att skriva om", så han tog kontakt med stallchefen Torsten Åman i SAAB och frågade om möjligheten att vid något tillfälle få vara kartläsare ihop med Per Eklund.

Svaret från stallchefen blev ett tveksamt svar då "man marknadsmässigt kanske inte fick ut så mycket av en sådan händelse enär Arvika Nyheter var en varannandagstidning".

Det hela resulterade trots allt i att Remy fick en påringning från SAAB:s stallchef att Remy skulle få åka med Per Eklund i en tävling som skulle avhållas runt Karlskoga och med journalisten Remy Nilson som kartläsare.

Början på den sagan var att Per Eklunds team fick starta 2 minuter efter alla andra därför att kartläsaren hade anvisat fel startplats till startsträcka 1. Resultat av tävlingen blev att Per Eklund inte bara körde ikapp sina konkurrenter utan man vann med 2 minuter.

I sammanhanget ska sägas att under varje specialsträcka spydde den ovane kartläsaren och hängde som en trasa i fyrpunktsbältet så det "stod härliga till", så efter startsträcka

4 fick man ta in bilen på en mack och trycktvätta hela kabinen i bilen.

"Det luktade apa i bilen, även långt senare" sa Nilson.

Detta äventyr, i sin tur, redovisades i Nerikes Allehanda och där fanns en bild på en glad Per Eklund med en kartläsare (Nilson), vit som snö i ansiktet, hängandes runt halsen...

Rubriken i NA: **Eklund vann med lik i lasten**

Detta var kanske (?) en god hjälp till att Remy Nilson kunde få ett vikariat på tidningen Expressen så småningom.

"Men eftersom jag är i Örebro, så måste jag få berätta om den dag då Ronnie Peterson förolyckades. Jättetragisk händelse som berörde många enormt mycket världen över".

Tidningen gjordes i 5 olika upplagor och Stockholmsdelen kom ut först. I det läget hade redaktionen, inkluderande Remy Nilson, fått positiva vibrationer från Ronniehändelsen i Italien att denne snart sannolikt skulle vara tillbaka, så man satte upp på löpsedeln att Ronnie troligen är tillbaka om ett par veckor.

Nilson åker hem sent på nattkröken och telefonen ringer tidigt på morgonen. "Å de va´ farsan uppe i Värmland som hade ett viktig fråga, tyckte han, men så la han till att "Ronnie Peterson ä´ dö´ (!)". Nä det är han inte för jag fick veta innan jag åkte hem att han snart skulle vara tillbaka... så blev det alltså inte".

Det hela resulterade i att samma tidning, samma dag kunde meddela att Ronnie P. skulle klara sig, men om man köpte tidningen i Karlstad senare under dagen kunde man få en minnesbilaga om Ronnie Peterson.

Annorlunda men oerhört tråkigt, som sagt, var det.

Den engagerade Remy Nilson berättade därefter om uppgifter som han fick att han skulle bl.a. nästan bokstavligen "hänga på" Frank Andersson inför OS 1980 och det hela startade redan hösten 1979. Här kunde Remy av hänsyn och skäl för det, inte berätta alla detaljer. Men att det hände mycket med och kring den gode vännen Frank Andersson det är sant, mycket är bra nära sanningen". När Remy skulle skriva en stor och närgången artikel om Andersson - och Remy tyckte nog att han hade "bra på fötterna"-, men han hade inte lyckats nå Frank, varken på telefon eller på något annat sätt på de senaste dagarna innan tryckningen trots att skribenten Nilson hade en aning om att Frank nog fanns på ett mycket speciellt ställe i Lidköping tillsammans med en kvinna, så tyckte Frank till Remy efteråt, att "Du kunde väl ha tagit till lite mer...?!".

Att få med allt om denne gentleman Remy Nilson hade att berätta är en total omöjlighet på detta utrymme som här står till buds, men ska här nedan snudda vid andra livserfarenheter han mött och fått erfarenhet av.

Tiden på Expressen resulterade även i att han blev placerad i New York ("en fin tid att få bo på Manhattan...") där han skulle vara med och bevaka Muhammad Alis sista (4:e) försök att återta tungviktstronen i en match på Bahamas, märkt som han var av en påbörjad Parkinsons sjukdom. Nilsson berättade att han aldrig kom till att få en egen personlig intervju med Muhammad men han fick viss hjälp av en utomordentlig vacker kvinna vid ett par tillfällen - inför ögonen på ett antal dussin andra sportjournalister och fick bjuda henne på en drink i baren på det hotell där "hela samlingen fanns"... Vem var hon? Jo, det var Muhammad Alis hustru Veronica. Utav henne fick Remy också en intressant och ganska inträngande bild av Alis situation.

Remy Nilson blev så småningom erbjuden ett intressant arbete inom travsporten som han hade under en tid och det finns mängder där att berätta om det, som han sa .

Senare blev han erbjuden, trots att han inte sökt det heller, bli SVT:s sportchef. Vilket han var under några år.

Det fanns väl en del tveksamheter hos några "ingrodda" (denne skrivares ord!) medarbetare men efter ett snack med sin mentor - icke helt okände - Conny Evensson så tyckte nog Nilson, efter en tid "att skutan vänt åt ett gemensamt håll" för alla på avdelningen inkluderande tekniker och fotografer och med en bra framtid med de förutsättningar som då fanns.

Utan att slå mig för bröstet och förhäva så vill jag påpeka att utan gemensamhet, glädje och ödmjukhet kommer man inte långt! Har man eller får man ett bra ledarskap samt förebild att jobba med och mot då har man vunnit mycket!

Detta brinner jag mycket för numera och jag har därtill möjligheten att få verka även inom Harvarduniversitetet och det är jag mycket stolt och glad över.

Den gode Nilson hade mycket mer detaljer att förtälja, men det inrymmes inte i dessa spalter.

Entusiastiske Remy Nilson avtackades med en mycket värmande applåd av ÖLIS medlemmar och önskades lycka till i fortsatta strävanden med att förhoppningsvis också få en storvinst med några av sina hästar inom travet. Nu närmast skulle han bege sig hemåt för att därefter tillbringa en semester vid Spanien ostkust.

I sammanhanget bör påpekas att Remy Nilsson förgyllde oss en timma var tack vare vännen Håkan "Lillis" Olsson.

Noteringar av Sven Arne Ahlberg

Onsdag den 17 oktober Frälsningsarméns lokaler, Örebro

Caféträff med Kicki Johansson

Ett 70-tal medlemmar hade samlats i Frälsningsarméns lokaler för att avnjuta sedvanligt fika och vara tillsammans i en trevlig samvaro. Som någon uttalade i en artikel i NA här om sistens är sådana och likartade sammankomster "hälsofrämjande" på många sätt. Det är bara att instämna i, för om man lyssnar till sorlet i Caféet så var stämningen både hög och trevlig bland de som var med där.

Innan vår speciella inbjudna och trevliga föreläsare Kicki Johansson kunde framträda, informerades om det resterande höstprogrammet för ÖLIS där till berättade Kjell Sunesson om det snarligen kommande tema och projektet som nu ordentligt startar upp avseende Kvinnors Idrott, med tonvikt på världshändelse och den utveckling som varit för dem företrädesvis efter andra världskriget.

Man håller ett samkväm 8 november i Örebro Läns Idrottsförbunds (ÖLIF:s) samlingshall där inbjudna 80-talet kvinnor kan ges möjlighet att berätta om egna erfarenheter och händelser, förhoppningsvis också kanske tillsammans med bilder.

Detta sammantaget kan möjligen komma resultera i en samlingsbok och därtill en planerad utställning i detta ämne. Den senare kan då troligen finnas framställd till år 2020. Sunesson utlovade rapport så småningom.

Så då över till dagens huvudanledning till att vi kunnat samlas nämligen att få lyssna till förra seklets (70-80-90-talets) Sveriges största och bästa dambasketspelare Kicki Johansson uppvuxen i Kristinehamn sedermera som första svenska basketproffset på damsidan. Innan och efter hände mycket i denna sprudlande, energiska, energigivande, glada kvinna som hade mycket att berätta. En del av hennes liv har redan berättats i nyutkomna höstnumret av Idrottsarvet redan, men hon hade mer att berätta.

Hur hon som ung 15-årig basketspelare blev uttagen till ett träningsläger på nå'n vecka för unga tjejer i Falun men längtade hem och inte uppmärksammat – mentalt i nå'n minut - inte hört att hon även blivit uttagen till att delta i juniorlandslaget och de skulle iväg snarligen till England. "Jag som inte varit utanför Sveriges gränser". Ja, det blev många turbulenta tankar för denna unga hemmakära Kristinehamnstjej som ju dessutom också spelade fotboll och sökte hinna med detta också. Mamma hemma i "Lusasken" var väl lite orolig hur det skulle gå för sin lilla tjej. Det gick bra skulle det visa sig.

Nu stod denna tjej framför oss i lokalen och berättade att även om hon lyckats bra i den aktuella sporten och även om det varit många glada och positiva stunder i hennes liv så har hon fått många påtagliga törnar. Att vara 178 cm lång och vara i armbågshöjd med flera elitspelare både nationellt som internationellt hade hon fått – som sagts - en del smällar och blesyrer såsom avslaget näsben ett par gånger, rejäl hälbensskada (hårt underlag) och det som kanske verkar vara minst (till synes) men var större, det handlade om att efter högerhandens lillfinger blev illa tilltygad och kom ur led, drogs tillbaka men det blev istället värre. Det slutade med att operation och ett val "antingen kapa lillfingret helt eller stelopererad". Det blev det sista, vilket hon visade upp. "När det var som störst problem i detta hade jag handen i norr och lillfingret pekade åt öster".

Kicki hade mycket att förtälja om när hon som nittonåring skulle värvas till Södertälje Basket och hennes krav att hon skulle också få möjlighet att få spela fotboll. Det var väl inte helt vanligt i dessa kretsar, men dåvarande tränaren sa att "låt henne få göra det för hon kommer inte att hinna med fotbollen sedan". Han fick rätt, betonade Kicki.

Man ska komma ihåg att vi spelade matcher minst tre ggr i veckan under säsong och var tvungna att söka jobba heltid dessutom. Detta trots att vi – både i Södertälje och sedermera i Arvika- rönkte mycket och många framgångar. Att spela final i Europacupen var det främsta som gjorts på lagnivå vid den tiden. Perioden som proffs i San Sebastian var både på gott och ont. Jag fick vara med om mycket men vi spelade och tränade på betongunderlag där så det gjorde att jag fick min stora skada på hälbenet, en skada som är vanlig inom ishockeyn också, sade Kicki.

Hon har 9 SM-guld, fyra i Södertälje BBK och fem i Arvika Basket samt 190 landskamper, hittills oslagbart.

Kicki visade också upp det inslag som fanns i SVT då hon var med i Mästarnas Mästare. Den tävlingen var hon tyvärr tvungen att bryta då stora lårbensmuskeln på baksidan av låret smällde av på tre ställen. Det var tråkigt för det var en trevlig erfarenhet att få vara med i sade energiknippet Johansson..

På det civila planet har det också gått bra för Kicki hon var under 9 år fritidschef i Huddinge, men längtade hem till Kristinehamn. "Det gjorde jag jämt och då vi – min sambo och jag - fick tillfälle att kunna bosätta oss i Kristinehamns skärgård i ett ' eget hembyggehus', då slog vi till. Låt vara att vi fick bo i husvagn i flera månader innan det blev färdigt, men det blev ju bra till slut".

Att få med om allt det hon berättade om, är en omöjlighet, men garanterat var att de som fanns med på caféträffen denna dag var sannerligen nöjda och det fanns de som spontant sade att detta var bland det bästa vi fått höra och med sådan charm. I detta

instämmer skrivaren av dessa rader. Kicki pendlar sedan ett och halvt åt mellan Hällefors, där hon är kultur- och fritidschef, och den vid Väneren belägna staden Kristinehamn, "men det gör jag med glatt mod". "Nu är jag sedan en tid också ordförande i Värmlands Idrottsförbund och vi kanske kommer att mötas vid andra tillfällen", sporde Kicki. Det hoppas vi säger vi inom ÖLIS!

Kicki Johansson avtackades med en snidad ljusstake i trä tillverkad av vår "egen snidare" Lasse Henningsson, därtill en bok "det STÖRSTA LOPPET" en bok som inspirerat till den storslagna filmen "Triumfens ögonblick". Kicki tittade därefter ned till ÖLIS lokaler och skrev in sitt namn i vår Gästbok.

Tack säger vi inom ÖLIS
och noterare Sven Arne Ahlberg

Torsdag den 13 december Frälsningsarméns lokaler Örebro

Caféträff med magikern Mr Polo samt Luciakonsert med elever från Karl Johans Skola.

De nära hundra deltagarna började som alltid med en fika, under trivsamma umgängesformer. Givetvis var det denna dag lussebulle och pepparkaka till kaffet.

På plats i den stora salen så hälsade Håkan "Lillis" Olsson alla välkomna till dagens caféträff. Efter att informerat om vårens program så bjöd Håkan magikern Mr Polo alias Per Olof Johansson att ta över scenen.

Mr Polo visade upp en, uppskattad, humoristisk trollerishow fylld av tricks med duvor, dukar, eld och ringar, väl assisterad av deltagare från publiken.

På plats fanns också Per Olofs tvillingbror Lars Ingmar, båda var i sin ungdom duktiga friidrottare i KFUM. De är för övrigt söner till Ingmar Johansson, känd för sin klädbutik Ingmars samt för att initierat Ingmars-cupen i handboll. En populär handbollsturnering för skollag, vilken spelades i Idrottshuset, under 50- och i början av 60-talet.

Caféträffen avslutades med, numera traditionellt, luciatåg. Lucia, tärnor, stjärngossar iklädda fotsida vita dräkter och med levande ljus samt två tomtar från Karl Johans skola skred nedför trappan sjungande Luciasången. De framförde utomordentligt fint, i stämsång, de välkända sångerna vi gärna hör inför julen. Gläns över sjö och strand, Lusselelle, Nu tändas tusen juleljus, Staffanvisan, Jul, jul strålande jul, Så mörk är natten, We wish you a merry Christmas m.fl. Efter att mottagit publikens kraftfulla applåder tågade de uppför de trappor de gjort entré ifrån på nytt sjungande Luciasången. Så stämningsfullt och vackert!

**Nedtecknat av
Thomas Eklund**

Caféträffar våren 2018

Onsdag den 24 januari

Frälsningsarméns lokaler, Kungsgatan-Rudbecksgatan, Örebro

Caféträff med tema bandyhändelser

Välkomna till årets första caféträff med ÖLIS, och god fortsättning får jag väl också säga, hälsade Sven-Arne Ahlberg.

En rak lång man blev det, istället för Sofia som skulle berätta om en av travsportens specialiteter, montétrav. Sofia Adolfsson fick tyvärr förhinder. Anders Edh ställde med kort varsel upp och lovade berätta bandy- och fotbollsminnen och minnen från Eyrafältet.

Välkommen Anders, sa Sven-Arne.

Ett åttiototal idrottshistoriskt nyfikna hade dessförinnan fikar under kamratliga samtal. Denna träff besöktes även av media i form av Länspostens Göran Lindhé som vänligen bistod med foto på dagens föreläsare.

Sven-Arne informerade om vårens kommande program och poängterade vikten av anmälan till årsmötet i april. Antalet anmälda ligger till grund för beställningen av smörgåsar. För att undvika strul med utebliven förtäring försöker vi hjälpas åt med detta, vädjade SAA.

Angående caféträffen på Slottet 14 mars som handlar om Wall of Fame. Här kommer vår ordförande Kjell Sunesson och ger oss info inför detta, sa SAA.

Kjell berättade att nuvarande Wall of Fame kommer att uppdateras med fyra nya namn. De är redan utsedda. Namnen blir offentliga först i samband med proceduren på Slottet. Det kommer att gå till på samma sätt som vid premiären 2016.

De utnämnda kommer bli inbjudna på lunch hos vår landshövding, Maria Larsson. Därefter kommer deras diplom att delas ut i Rikssalen.

Tre av dem kommer att närvara. Den fjärde, som ej är i livet, kommer att representeras av anhöriga.

De utsedda är uttagna på de kriterier som gäller för Wall of Fame, nu som vid premiären, förklarade Kjell.

Vi har även försökt att få Anna Lindberg att komma. Hon hade inte möjlighet att komma till sin utnämning och personligen ta emot sitt diplom 2016. Tyvärr satte hennes arbete hinder i vägen även denna gång, avslutade Kjell.

Därmed skall vi förrätta dragning på vårt lotteri 'halvapotten', förklarade Sven-Arne. Två vinnare med tumme hos fru Fortuna, Leif Eriksson, (vår chaffis på ÖLIS' resor) och Göran Lindhé, delade på varsin del av vinstpotten.

Å nu plats på scenen för Anders Edh, sa Sven-Arne.

Jag var lång och rak en gång i tiden, enochnittiotvå, inledde Anders Edh. Jag är reserv idag, men det är inga problem för mig, jag var van att vara det. Till en början i min bandy- och fotbollskarriär, i varje fall. ÖSK-bandy 1965-72, därefter Kungälv med över 400 allsvenska matcher. Fotbollen i ÖSK löpte parallellt som målvakt.

Den goda stämningen med många glada skratt varade genom hela föreställningen. Anders förklarade att han kommit med i idrottshistoriska sällskapet, p.g.a. han gillar de många härliga actionbilderna med idrott som finns i sällskapets arkiv.

Vi fick följa med Anders på en timmes härlig resa med hans egna utvalda bilder. Bilderna kommenterade han med härliga anekdoter och egna upplevelser. Några bilder återges i reportaget nedan.

Anders hade en fin kontakt och skön dialog med de församlade. Många kände igen personerna på bilderna, såväl som årtal och färger på tröjor m.m.

Att inte bandy inte alltid stått högst i kurs i Örebro framgick av ett svartvitt fotografi från 1930-31.

Mossgröna tröjor!

Tidningsklippet med bilden hade en rubriktext som var allt annat än positiv. Arma stad! Först pjucken sen kexen och nu bandyn!

Det skulle dröja 27 år tills det lät på helt annat sätt. ÖSK-övriga Sverige 1958. Så suveräna var ÖSK:s bandylag. Hela ÖSK-laget hade spelat i landslaget.

Anders berättade att han hittat bilder i arkiven som inte innehöll det som han först hade förväntat sig.

Bilden på den olympiska eldens färd genom Örebro 1952 t.ex.

Då fick jag se min farfar bland publiken, även min far på bilden bland åskådarna. Ni ser väl att det är vid Hjälmarevägen, utropade Anders.

I bakgrunden syns BP-macken som min farfar drev. Jag jobbade extra på macken och tvättade bilar, avslöjade Anders.

Bandytröjorna var inte så praktiska på 60-talet och tidigare. De mjuka ylletröjorna fungerade som skurtrasor när det blev mildgrader och blött på isen. De tidiga konstfrysta banorna och naturisarna kunde lätt bli veritabla vattenpölar och tröjorna blev dyngsura och tunga, tyckte Anders.

Att växa upp på Restalundsvägen 29 'mitt i smöret' med massor av kompisar var en förmån, sa Anders.

På NA:s bild från 1967 syns bl.a. Björn "Lurch" Andersson och Jens Schollin. Även Bo Eriksson i ljus överrock.

Hela Eyrafältet låg tillgängligt på ett snöbollskasts avstånd. Idrottshuset, Eyravallen, tennisbanor, Vinterstadion.

Det var inte väl så konstigt att man blev idrottsintresserad, menade Anders.

Flera viktiga ledare som Anders mött i sin idrottskarriär, som han menade varit föredömen i sina roller. Sven Bergström i ÖSK-bandy, omtyckt-kunnig-LEDARE. Orvar Bergmark självklart i både bandyn och fotbollen. Curt Einarsson, förbundskapten i bandy, en nyskapare med sin pedagogik.

Vi fick t.ex. var och en små lappar med notiser. Alla fick unika och personliga ledord, de kunde dyka upp på bussresor eller som brev. Curt hade järnkoll på alla och visade oss att han brydde sig om den enskilde. Utan engagerade och duktiga ledare är det svårt att nå framgång i idrott, ansåg Anders.

Förebilder som Olle Säaw och Olle Totten Gustavsson, var också betydelsefulla. Snögubben Säaws kommentar i halvlek på den beryktade bandyplanen Sahara i Lesjöfors, framkallade många igenkännande skratt.

Anders berättade att Olle visade upp märken på armarna och flera andra delar på kroppen. När det var dags att gå ut på isen efter pausen ropade Olle: Kom igen grabbar. Jag tror det blir värre i andra halvlek!

Anders' målvaktsdebut i fotbollsallsvenskan skedde 1968 i Norrköping. Sven-Gunnar Larsson hade blivit skadad i en landskamp på Wembley. Centerhalven Totten, som såg att Anders verkade lite tagen av situationen, stöttade honom inför matchen. Du behöver inte vara orolig Anders. Kommer det boll fram till dig – så kommer det ingen spelare. Kommer det spelare fram – så kommer det ingen boll.

Målvaktskarriären gick via U-landslag tillsammans med profiler som, t.ex. Kenta Olsson, Roland Andersson och Anders Bäckström BK Forward .

Vår Anders återkom till ÖSK fotboll som målvaktstränare 1989. Han menade att Anders Karlsson, dåvarande förstemålvakt, som tragiskt omkom 2015, var den bästa målvaktstalang som han träffat på.

Vi fick avslutningsvis lyssna till ÖSK-visan i en inspelning från 1977*.

Anders avtackades av Sven-Arne med en present tillverkad av ÖLIS 'egne' träsnidare Lars Henningsson. Varma applåder från publiken ledsagade överlämnandet.

Ett bokstavligt bevis på publikens uppskattning kunde avläsas i de många som kom fram till Anders och personligen ville framföra sitt tack.

uppsnappat av
Rolf L Lundin

Tisdag den 27 februari Frälsningsarméns lokaler, Örebro

Caféträff, med tema fotboll, ledd av Kjell Sunesson. Gäst: Axel Kjäll

ÖSK:s tränare Axel Kjäll gästade Sällskapet för att ge sin syn på fotbollslagets förutsättningar inför allsvenska serien 2018. Axel, 28 år, har varit aktiv i BK Forward, Trelleborgs FF och Örebro SK. Innan Axel tog över laget var han biträdande tränare till Alexander Axén.

-Det var fördelaktigt för mig att få ta över redan under höstsäsongen för att väl kunna förbereda laget inför 2018. En del av förberedelserna är att jag har skapat ett helt nytt team runt laget med nya personer som biträdande tränare, målvaktstränare, fysisk tränare och sjukgymnast, berättar Axel.

Arbetet med truppen har utöver fysiska förberedelser inriktats på att försöka få ett antal starka individer bli ett vinnande team.

Spelmässigt är den största förändringen att vi kommer att spela med en 3-5-2 uppställning i båda försvar och anfall. Denna uppställning innebär att vi blir starkare centralt, med tre mittbackar, i defensiven. Samtidigt kan vi vara mer offensiva med två kant/vingspelare på de båda kanterna. Jag prövade uppställningen något under hösten för att främst förbättra vårt försvarsspel, vi släppte in för många mål, och det föll mycket väl ut.

Truppen är något mindre i år vilket ökat konkurrensen om att få vara med i startelvan samt ger utrymme för yngre spelare att träna med A-laget.

Innan seriestarten har vi utöver träningsmatcher kvalet i Svenska Cupen. Premiären är mot Sundsvall borta då vi förhoppningsvis kommer att vara mycket väl förberedda.

Onsdag den 14 mars

Rikssalen Örebro Slott

Utnämning av 4 nya idrottare till Wall of Fame (WoF)

Portarna till Örebro Slott slogs upp formellt kl. 13.30 och redan vid nämnda klockslag hade ett tiotal medlemmar betalat entréavgift och satt sig för att fika smörgås och kaffe alternativt the i Länsalen.

Vid det officiella öppnandet, samt vid presentationen av de "de 4 nya", så hade det samlats ett 140-tal personer i Rikssalen på slottet.

Ordförande Kjell Sunesson hälsade välkommen till landshövdingen Maria Larsson, de nyutnämnda i Wall of Fame, deras anhöriga, representanter för föreningar vilka de utnämnda tävlat för, juryn för WoF och Örebro Läns Idrottsförbund därtill alla andra närvarande, ingen nämnd och ingen glömd.

Sunesson nämnde kort om utställningen i Kyrksalen på slottet samt berättade också om anledningen till att vi hade och kunde få komma till denna ståtliga byggnad för vårt evenemang och lämnade över ordet till landshövding Maria Larsson.

Det välkomnande som Kjell Sunesson hade gjort, förstärktes omedelbart av Maria Larsson med sitt välkomnande till de legendarer som nu fanns i Rikssalen, ett ställe som omvitnat har varit med om mycket och haft många legendarer av varjehanda sort på besök i detta slott som landshövdingen uttryckte "Sveriges snyggaste slott" och hon får ju bo där dessutom.

Hon berättade att hon besökt andra länder i Europa och också där upplevt fina slott, "men vårt slår dem, även om det låter partiskt..."

"Vi har årligen träffar i slottet där vi träffar duktiga idrottspersoner från vårt län, sådan som under det gångna året lyckats ta något mästerskap av något slag eller annan mycket framträdande roll."

Hon nämnde om, samt vände sig till, de nu nyutnämnda i WoF och berättade kort om av vad hon kunnat utröna under de samtal hon hade haft med dem (men även läst på) i samband med lunchen som avverkats timmarna före i hennes representationsvåning.

Man bör tillstå att vår landshövding gjort en fin research om de nya i WoF.

Hon framförde dessutom ett "TACK för en alldeles väldigt fin utställning som ju nu fanns i Kyrksalen invid."

Varpå mikrofonen åter överlämnades till Kjell Sunesson som bad att Bernt Larsson, ingående i juryn för WoF, skulle komma fram. ÖLIS ville på ett enkelt vis framföra sitt stora tack och överräckte en blomma till Bernt för alla de foton som vi har kunnat få använda i vår utställning och där Berndt tagit fram i princip så gott som alla. "Utan Berndt hade det varit en mager utställning", som någon i publiken sa.

Eftermiddagens moderator Håkan "Lillis" Olsson presenterades kort av Sunesson. Håkan har rik erfarenhet från detta som speaker och TV-referent på travbanorna i Närke, Sörmland, Västergötland och Sundsvallstrakten

Håkan bad att först få prata med Cissi Ferm. Cissi hade som alla förstår ett par teckenspråkstolkare med sig och efter några sekunders "små förvecklingar" så kom intervjun att bli som "dansant" föreställning.

Cissi berättade att hon som 15-åring kom till Örebro och fick en underbar tid med

framgångsrik karriär som basketspelare i KFUM Örebro men hon trivdes alldeles utmärkt i övrigt i Örebro med skolan, tjejerna i laget och med de trevliga och duktiga ledarna.

En fullödig presentation av Cissi finns i vår medlemstidning samt på vår hemsida (se rubriken Vår medlemstidning,) och det gäller för övrigt även de andra nya i Örebro Läns Idrottshistoriska Sällskap och dess WoF-utnämning; Henrik "Henka" Gustafsson, Håkan Malmrot och Karin Rabe.)

Tillsammans med Henrik "Henka" Gustafsson önskade "Lillis" att Henrik Brändh från NA och juryn för WoF att han kunde komplettera "Henka" i sina utsagor.

Brändh har ju skrivit om "Henka" ända från ungdomsåren och hela karriären.

För "Henka" sa: Jag var där för att köra och ha trevligt, resultaten visste jag att andra kunde och kan hålla reda på.

Henrik Brändh påminde om första gången på Wembley, London.
Ja, då gick luften ur för jag fick punktering (!)... ja sannerligen i dubbel mening.

Hur är det, frågade "Lillis", har du fått några skador genom åren? .
Ja nog har jag det alltid, jag har brutit både båtben, skenben, ja i foten ... ja överallt i kroppen, nästan.

Nå 'n broms på cykeln fanns väl inte?
Nä ' jag var där för att gasa inte bromsa...

Vad sysslar Du då med till daglig dags?
Min hustru och jag driver en restaurang och vi har huvudsakligen vanlig husmanskost, så alla är välkomna till Kumla svarade spjuvern Gustafsson.

Nästa legendar var Håkan Malmrot. Han representerades av sin dotter Birgit som är boendes i Getinge. Tillsammans med Birgit fanns Bernt Porsander från Örebro Simallians, som framtagit underlag och berättat om Håkan Malmrots framfart i bassängerna i början av förra seklet närmare bestämt i början på 1920-talet och några år framåt.

Håkan var uppvuxen i Örebro och de första simtagen togs - som för många andra - vid badanläggningen Kallis (som låg i västra delen av Nygatan och där det idag är en central genomfartsled, Östra Bangatan). Han sökte sig till USA i ungdomens år, berättade dotter Birgit, men trivdes inte riktigt där utan återvände med jämna besök till hemstaden Örebro. Håkan Malmrot ligger för övrigt begravd på Nikolai/Södra kyrkogården, centralt i Örebro. Malmrots prissamling fanns inte plats för i Örebro vid det tillfället som det var aktuellt utan den finns numera på Göteborgs Idrottshistoriska Sällskaps anläggning ute i Kviberg i nordöstra Göteborg.

Sist men inte minst kom Karin Rabe upp på scenen. Hon var mycket framgångsrik i orientering och första kvinna i Sverige att vinna världscupsseger totalt. Förutom flera landskamper, 51 mästerskapsmedaljer varav högsta valör 13 gånger i orientering var Karin också framgångsrik, och svensk mästarinna, i draghundstävling. Karin berättade att hon tävlade både för Almy IK och för Hagaby då hon bodde i Örebro.

Karin håller numera inte på med något tävlande eller träning, men är engagerad inom politiken uppe i södra Dalarna.

Som avrundning av denna träff kom moderatorn för invigningen av den första Wall of Fame-utställningen på slottet, Mats Dahlberg, upp på scenen.

Som alla närvarande kunde se, tillbringar Mats många timmar i rullstol då han - som han

själv berättade - var i Dalarna förra året för att referera ishockey för Sveriges Radio. Han bodde på hotell i Borlänge och hade drabbats av en stroke under sena kvällen/natten och blev liggande nedanför sängen, mellan den och väggen, och kunde inte komma åt telefon eller någon annan larmanordning. Detta medförde att Mats blev liggande oerhört länge innan någon upptäckte hans situation. Det blev ambulansfärd till Falun och därefter helikopterfärd till Uppsala. Så småningom blev det, efter flytt till Örebro och universitetssjukhuset där, påbörjad rehabiliteringsträning. Numera bor han "mitt i idrottsdeltat" i Örebro nämligen på Restalundsvägen med Behrn arena som en av de närmsta grannarna.

"Det var trevligt att få göra comeback med en mikrofon, det känns bra."

Han uttalade sitt gillande över det val som WoF-juryen enats om och önskade dessa utvalda lycka till i framtiden, även om det inte sker på tävlingsanläggningar eller i skogen.

Tillställningen avslutades med diplom- och blomsterutdelning till "de fyra" samt ett tack och blommor till landshövding Maria Larsson och till dagens moderator Håkan "Lillis" Olsson

För noteringarna
Sven Arne Ahlberg

Onsdag 25 april **Måltidens Hus Grythyttan, Formens Hus Hällefors**

Måltidens Hus

Ett drygt femtiotal medlemmar gick ombord i Lindbergs/Björcks buss på Slottsgatan Örebro för att bese den nu kompletta utställningen innehållande de utsedda av Sällskapet inom Wall of Fame, nu totalt 15 stycken. Innan "örebroarna" anlände dit, mellanlandade man vid Måltidens hus i Grythyttan där en välsmakande lunch intogs. Efter lunchen fick de närvarande en guidad tur, med start invid denna förutvarande Paviljongen som funnits med vid världsutställningen i Sevilla 1982 och som blivit uppbyggd med stort initiativ och deltagande av Carl-Jan Granqvist tillsammans med näringslivsföretag.

Guide för dagen var Emelie Mills som visade både omgivning kring byggnaden men också de inre regionerna. För den som inte sett detta är och var det enormt imponerande. Det var också en nyhet för många i resällskapet att få se festsalen kallad Kalastorget i bottenvåningen med bl.a. därvarande utställning innehållande exempel ur Nobelservisen som ju används vid Nobelmiddagen i december varje år. Emelie visade också kurs- och demonstrationskök, bibliotek – förresten utsett till Årets Bibliotek 2004- och Kokboks-museet och där finns bland annat delinnehåll ur välkände Tore Vretmans stora samling av kokböcker. Allt i detta rum inneslutet innanför säkerhetsdörrar av kraftfullt slag. Emelie avtackades med en varm applåd.

Hällefors

Så bar det av mot Hällefors där Wall of Fameutställningen var uppmonterad sedan någon dag före samt kaffebord arrangerat av Hällefors kommun och med stor hjälp och initiativ av och med relativt nytillträdde Kultur och Fritidschefen Kicki Johansson i spetsen för det hela. Kicki inledde för de närvarande, närmare ett hundratal personer och informerade om några vägledande ordningsfrågor, därefter hälsade ÖLIS vice ordförande Ragnar Johansson alla de närvarande välkomna och vände sig särskilt till Hällefors kommunstyrelsens ordförande Annalena Järnberg samt till Marie-Louise Forsberg-Fransson som är Örebro Läns Idrottsförbunds och SISU:s ordförande för distriktet. Johansson fortsatte med att berätta bakgrunden och historiken till hur Wall of Fame utställningen tillkommit och att den sedan vanligt innehåller bild och textinformationsdel av lokala

framträdande idrottspersoner, här i Hällefors kan man på skärmen se bl.a Curt Löfgren, Torgny Mogren, Fredrik Berg m.fl. Denna flexibla och mobila utställning har skett med ett oerhört starkt och stort stöd utav Idrottsförbundet/Sisu samt Adolf Lindgrens stiftelse. Initiativåret var 2015 och den egentliga igångsättningen kom till 2016 med att en grupp utsedda och tillfrågade personer kunde utgöra jury. Dessa representerar Idrottsförbundet, media samt ÖLIS med juryordförande Kjell Sunesson i spetsen. Man hade i en första "gallring" ett 70-tal förslag på idrottspersoner, i nästa c:a 40 för att slutligen landa på en "startelva". Invigning skedde på slottet 2016 med landshövding Maria Larsson som invigningstalare.

Invigning

Så var det då dags invigning här i Hällefors och uti denna eminenta sal, i det nu omgjorda f.d. Formens Hus men nu Hällefors kommunhus (officiellt invigs det 25 maj detta år). Annalena Järnberg och Marie-Louise Forsberg-Fransson drog i var sin ända av "ögleknuten" och så var invigningen officiellt klar under applåder från de närvarande.

Örebro Läns Idrottshistoriska Sällskap Thomas Eklund en av initiativtagarna från allra första början av Sällskapet förevisade ett historiskt bildcollage av organisationen ÖLIS med förre talmannen Henry Allard som första ordföranden. Vad som görs inom Sällskapet också exempel på vad som gjorts genom åren. Alla hälleforsare är välkomna att bli medlemmar och ansökan fanns framlagd invid kaffeborden, så välkomna, sade Eklund.

Lokala idrottspersoner

Därefter vidtogs presentation av lokala idrottsrepresentanter och moderator och intervjuare utav dem var Thomas Eklund. Vad vore då inte lämpligare att ta fram kommunens främste representant nämligen Annalena Järnberg som berättade ödmjukt att hon deltagit i styrkelyft och var en av pionjärerna för detta i landet. Ja, hon var den första kvinna i landet som tävlade elitmässigt i denna gren . påpekade Kicki Johansson lämpligt. Andra som Eklund intervjuade var Olan Karlsson tränare och ledare inom ishockeyn där denne poängterade framgångar inom damhockeyn varv 6-7 flickor de senaste åren gått vidare till hockeygymnasium och det finns också landslagstjejer med i den gruppen. Att vi så småningom (nu är det förstås ett antal år sedan ,1985) har självklart inverkat att det är ett bra intresse för sporten. Lokalt var man också duktiga i sporten – då mest på den manliga sidan - innan hallen tillkom, men då på uterink, som var det vanliga på den tiden.

Innan nästa framträdande Hälleforsprofil skulle komma fram bad ÖLIS hedersordförande Rolf Hallgren om att få komma fram och berätta om en liten sägenomspunnen historia gällande den duktiga skidåkaren men nu framtidne Curt Löfgren från Hällefors som hade varit och tävlat i Finland på den tiden, vi pratade nu om tidigt 50-tal, där Curt fick frågan vid en sammankomst för ett antal år sedan "om det förekom fusk inom skidsporten då på den tiden?,,,,,"Nja", sa Löfgren, "men då jag åkte förbi en och samma finländsk åkare två gånger....då frågade man sig hur hela friden bansträckningen var för den mannen....."

Jätteapplåder för Hallgren

Laila Palm och Mats Olsson representerade Hällefors Gymnastikförening och man hade och är framträdande i truppgymnastik. De båda ledarna och styrelsepersonerna Palm och Olsson betonade glädjen och mångsidigheten, främst för den omfattade ungdomsverksamheten i föreningen och de ledare som håller i detta med gymnastikträning och tävlingar. Orienteringens representant denna eftermiddag var Johnny Brant Hällefors OK. Föreningen är en anrik sådan och man har ju varit SM-vinnare i stafett 1965 och här fanns duktiga orienterare såsom Rolf Hedlund, Yngve Wigert och P-O Skogum. Man arrangerade också 3-dagars budkavle mellan 1984–2005 och arrangerade landslagsläger m.m. så det gjorde att vi lade så stor kraft på det att vi nästan tappade en generation av ungdomar som ju också påkallade intresse för sporten,

det tror vi oss dock kommit tillrätta med. Ni har ju också en fin klubbstuga att härbärgera er verksamhet i. Det är också ett föredöme i dessa tider.

Thomas Eklund bjöd fram två ungdomar som är framträdande var för sig men även tillsammans. Årets Ryttare i länet och ingående i Ridsportförbundets talanggrupp, det är bra epiteter för en duktig person som dig Patricia Normark-Berg, sade Eklund. På frågan hur intresset kom att bli så stort och framträdande kom hon att informera de närvarande om att hon hade intresserat familj men att i omgivningarna här uppe kanske inte är stå jättestort för hästtävlingar, så det gällde och gäller att hålla i så gott det går. ...”och hittills har det gott bra sporade trevliga Patricia.

Bredvid Patricia på scenen fanns en annan Berg nämligen Fredrik Berg.....jo det är riktigt de är gifta sedan nå´t år tillbaka men Fredrik var duktig på detta med enduro och att han hamnade i det sammanhanget var bara en slump och tillfällighet för i min familj fanns väl inget genuint motorintresse, det gick dock ganska bra och jag var också med i den klassiska Novemberkåsan. Så skedde en olycka 2012 som gjorde långt att det blev en konvalescens och i träningen cykel och det blev cykel som blev mer intressant och där fanns och finns viss likhet mellan mountainbike och enduro så nu kör jag det mestadels och det har gått riktigt bra.

I gruppen om duktiga idrottspersoner bjöd Thomas Eklund fram Kicki Johansson, nämnd ovan som Kultur- och Fritidschef i kommunen. Och hur hamnade Du här, var frågan. Kicki berättade att hon är värmlandstjej med ursprung Kristinehamn. Hon längtade hem efter att varit i Arvika och Södertälje ett antal år och de senaste 9 åren varit fritidschef i Huddinge. Hon såg en annons och sökte...."så nu är jag här och pendlar mellan Kristinehamn och Hällefors dagligen," sade pigga Kicki. För den oinvidige ska sägas att Kicki har en mycket framträdande historik inom idrotten och då allra främst inom basket där hon har bl.a. 190 landskamper flest kamper av alla damer i Sverige. Hon 3412 poäng gjorda i landslaget, har gjort 62 poäng i en match i elitserien. Hon har 6 raka SM-guld från tiden i Arvika. Hon var också duktig i fotboll men inte på den höga nivån som inom basket. Det finns säkert mer att berätta utifrån Kickis "erfarenhetsskattkista" men den minnesgode kan minnas att hon deltog i programmet Mästarnas Mästare i SVT för några år sedan. Hon slet av en lårmuskel i tidigt stadium, tyvärr . Slutligen skall också sägas att hon ordförande i Värmlands Idrottsförbund således kollega med Marie-Louise Forsberg Fransson.

Kjell Wahman, ledamot och funktionär i Ölis, berättade om höstens frågesporttävling och uppmanade att anmäla lag till tävlingen senast 31 maj. Information finns att läsa på Ölis hemsida och i pappersutskick.

Alla de närvarande i salen tackade med en applåd för fika och trevligt framträdande men också att fått se den kompletta WoF-utställningen.

//Noteringar av Sven Arne Ahlberg

Onsdag den 23 maj
Frälsningsarméns lokaler, Kungsgatan-Rudbecksgatan, Örebro

FRÅN ELITDOMARE I ISHOCKEY TILL KONCERNCHEF

Caféträff med f.d. elitdomare Börje Johansson

Ett 70-tal medlemmar hade samlats i Frälsningsarméns lokaler på Kungsgatan i Örebro för att lyssna till f.d. elitdomaren Börje Johansson från Tranås.

Innan hans framträdande informerades de närvarande om vad som planeras inom ÖLIS den närmaste tiden och i höst.

- Möjlighet att deltaga och anmäla lag till frågesporttävling finns fortfarande och maj månads utgång är sista datum för det.

- Den 8 juni kommer Rolle Åhmans och Tord Grip att marknadsföra "sina" senaste bokalster i vilka de två - var för sig - medverkat i framtagande av "Udda lirare" respektive "Fotbollsspelarpojken", den senare en biografi om denne. Detta framträdande har också berättats om på ÖLIS Hemsida.

- Programmet för höstens Caféträffar håller på att utarbetas och utskicket till medlemmarna sker i mitten augusti och första Caféträffen blir den 29 augusti på Frälsis !

När så Börje Johansson fick tillfälle att framträda startade han upp med "att det skulle bli roligt att få berätta lite om hur det kan vara att vara domare inom ishockeyn bl.a."

Johansson visade ganska så omgående upp sitt anförande med att visa TV-sekvenser från det tillfälle då "Foppa" Forsberg då i 20 -års ålder uttalade de berömda orden om att denne tyckte Börje varit en dålig domare så "skulle egentligen få ett slag på käften". Uttalandet gjorde "Foppa" då efter några sekunder efter förlorad match för hans MoDo mot Malmö 1994 och SM-finalen.

Börje visade upp en fin diplomati och påpekade just detta att uttalandet skedde i ungdomligt oförstånd och några få sekunder efter förlust. Man måste ha förståelse som domare i sådan situation, menade Börje.

Händelsen rönt och röner tydligen fortfarande intresse, så man får väl leva med den genom livet, trodde Börje. Det var t.o.m. så att Bonniers skulle framställa "viktiga händelser under 1990-talet" och visa det på TV och där ville man att ovannämnda händelse skulle finnas med. "Det är ju roligt att blivit berömd för något", tyckte den gode Börje.

Efter avslutade domarinsatser har jag haft förmånen att kunna satsa på det civila och idag är jag nu koncernledare för en verksamhet inom tjänster och personuppdrag för upp emot 850 anställda på flera olika orter, företrädesvis i södra och västra Sverige. Min och familjens bostadsort är fortfarande i Tranås.

Vårt företag har sedan ett antal år även filialkontor i Örebro och som finns i hörnet av Östra Bangatan-Olaigatan och heter MONTICO.

För att återgå till detta om domare i elitsammanhang så började jag faktiskt att vara ungdomsdomare redan i tonåren både i fotboll och ishockey. Kan kanske förundras över att det blev så i en "utpräglad" bandystad som Tranås, men jag föredrog dessa och så småningom då jag blev tvungen att välja och blev det ishockeyn.

Att bli elitdomare kräver både sin utbildning och erfarenhet. Det är många kurser som man måste och bör genomföra genom åren.

Börje framställde en önskan till auditoriet om varför man trodde man skulle önska vara domare.

Det gavs flera intressanta svar, "men främst var det väl att man hade intresse och att

man ville vara med".

Steg som man sedan i unga år genomförde var:

Ungdomsledare och ungdomsdomarkurser

Distriktsdomarkurser

Förbundsdomarkurser (uppföljning med betygsättningar av insatser i matcher)

SHL-domarkurser och därmed rankning inom detta.

Internationella uppdrag och bestämmelser och regler för detta.

Så det är mycket tid som åtgår för att odla ett intresse, till det kommer alla resor och förberedelser. En och annan sak har man kanske fått försaka, men det har varit trevligt många gånger och i många år.

Börje gav flera exempel på i bild och citat om händelser genom domaråren inom ishockeyn.

Han kunde och visade också upp troféer som han både uppfyllt och erhållit och som exempel hade han erhållit i tre år uppmuntranspris av spelarna inom elitishockeyn för främsta domarinsatsen. Det betydde och betyder mycket, för mig sade han.

Det är många domaruppdrag som varit speciella såsom domare i landskamper, i Canada Cup, VM och OS-turneringar, men också möten med lag, spelare och ledare i olika konstellationer.

Detta som hände 1994 i Lillehammer, där jag var en av domarna, var väl och är väl speciell.

Vi fick vara med Tre Kronor efter och i samband, med deras guldmedaljfirande. För att inte tala om att vi också kunde få vara med, då ett specialplan från SAS landande på en militärflygplats utanför Oslo. Vi - laget och svenska domarna - blev hämtade för färd mot Stockholm där firandet sedan skulle fortsätta.

Nånstans över Västerås - skulle jag tro - blev vi varse av flygkaptenen i vårt plan att vi skulle titta ut genom ventilerna i planet och vi blev "uppvaktade" av två jaktplan från Svenska Flygvapnet och de låg med oss mot Stockholm med bara 5 meters mellanrum (!) mellan flygplansvingarna. Det ska sägas att alla tre planen flögs med autopilotkörning innan de mindre slutligen "vips" var borta från vårt plan, innan landning.

Jättefint minne också, sade trevlige Börje Johansson.

Börjes timslånga framförande avslutades med några frågeställningar där han ytterligare kunde utveckla om problematik och lösningar på olika händelser i ishockeyrinken.

Som avslutning fick Börje dra fram två vinnare i "halva-potten" lottereringen och det var en lycka för två som heter Anders denna dag. Edh och Carlsson var efternamnen på de två som kunde gå hem med påfyllning i plånboken.

Börje erhöll också en träsnidad ljusstake - framställd av vår medlem Lasse Henningsson - som ett minne utav denna dag.

Han avtackades med ett par rejäla applåddåskor och alla i salen önskades en skön

sommar utav ÖLIS.

Noteringar av
Sven Arne Ahlberg

Caféträffar hösten 2017

**Onsdag den 23 augusti
Frälsningsarméns lokaler**

Träff med Elin Magnusson f.d. elitfotbollspelare i KIF Örebro, senare herrfotbollstränare och nu åter i KIF Örebro, som assisterande tränare.

Hjärtligt välkomna till höstens första program på ÖLIs, säger Sven-Arne Ahlberg. Ni ska straxt få träffa en trevlig person.

"Hej!" svarar Göran Gunnarsson. Det åtföljs av hjärtligt skratt från dryga femtiotalet i publiken. Göran finns bakom Sven-Arne försedd med headsetmikrofon för att vara moderator i träffen med Elin.

Publiken har tagit plats i stora salen efter fika i det intilliggande caféet. Dagens fotbollstema har fått en försnacksupptakt med samma tema. Många har tagit del av ÖSK's herrfotbolls presskonferens där ersättaren till avgående Alexander Axén som tränare presenterades. I tidens anda har det kollats på appar, saiter och facebook. Åsikter fram och tillbaka bytes om Axel Kjäll som ansvarig tränare.

Sven-Arne påminner om höstens fortsatta program på ÖLIS som skickades ut till alla medlemmar under vecka 33. En extra puff för årets höstresa till Friends Arena den 23 september, där det inkommit trettio anmälningar till dagens datum. -Först till kvarn gäller, påpekar SAA, 800 kr för resa, mat på Hoa-Hoa's restaurang och entré till GP-finalen i speedway, det är billigt.

Sven-Arne hälsar därmed ordförande Kjell Sunesson fram till mikrofonen.

Kjell redogör för den uppdatering av medlemsregistret som nyligen gjorts. -Det innebar att ett antal som inte betalt medlemsavgift enligt stadgarna har avförts. Vi brukar stolt säga att vi är 850-900 medlemmar. Det stämmer inte längre, mer korrekt är snarast 750.

Det är inget konstigt med det, fortsätter Kjell, det är naturliga avgångar m.m., men jag tycker att det skulle vara fint om vi som är aktiva bjuder med någon kompis och gärna hans fru/sambo till någon caféträff. Det vore trevligt om vi kunde komma upp till 850-900 medlemmar igen, avslutar Kjell.

Nu plats på scenen för dagens huvudnummer, annonserade Sven-Arne; Elin Magnusson med Göran Gunnarsson som moderator.

Göran inledde med att konstatera; F.d. elitfotbollsspelare, fotbollstränare, lärare och mamma. Hur får du ihop det? Elin konstaterade enkelt: Bra stöd! Göran fick ett leende tillbaka och ett glatt skratt från publiken när han travesterade en gammal klyscha: Bakom varje framgångsrik kvinna står en stark man, eller!? Den glada stämningen kom att prägla hela caféträffen.

Göran frågade hur fotbollen började för Elin. Elin berättade att det började i skolan i Hallsberg, redan då hon var sju år. Det kom att bli Hallsberg ända tills hon blev femton. Kumla kom att få en ettårig visit när hon gick i nian. Därefter blev det KIF Örebro.

Göran undrade hur det var att komma till KIF med de redan etablerade stjärnorna som t.ex. tvillingarna Hammarström. Elin avslöjade att hon, då hon var åtta år, hade spelat mot Marie och Kristin i Örebrocupen då de spelade i Glanshammar. Jag tyckte Marie var skitbra på allting med bollen redan efter en liten stund i matchen, sa Elin med eftertryck. I andra halvlek ställde hon sig i målet. Det var först efter en stund som jag upptäckte att de var två. Kommentaren gladdde publiken. Vi hade ju också kommit att bli lagkompisar i distriktslaget innan jag kom till KIF.

Göran noterade att de andra stjärnorna i KIF gick till andra klubbar inte minst Göteborg, men att Elin blev KIF trogen. Jag fick också anbud men ville bara ha korta kontrakt,

kommenterade Elin.

Kraftiga applåder följde Görans redovisning av Elins meritlista i KIF, från 2003 i allsvenskan 275 matcher, 30mål och 96 assist.

Hur var det att få yrvädret Pia Sundhage som tränare 2005, undrade Göran.

Ska jag säga det, sa Elin och såg lite lurig ut. Hon kom från Norge då och hon hade tyckt att spelarna var lite tråkiga. Av de 7-8 tränare plus assisterande jag haft är hon bäst. Pia betydde ett uppsving för alla i klubben. Spelare, styrelse ja alla. Hon lockade också till sig bra assistenter. Hon var bra som tränare men också duktig på att delegera.

Triumfen med seger i Svenska Cupen, 2010, var väl en milstolpe, tyckte Göran. Absolut, sa Elin.

Vi fick se en video med klipp från Elins (nr 12) framfart. De snabba fötterna och bollkänslan i vänsterfoten var en njutning att beskåda, tyckte många med undertecknad.

Landslaget blev aldrig din hemmaplats, sa Göran. Jag kom med 2013, gjorde ett inlägg mot Brasilien i en träningsmatch. Jag kom med som 31-åring i EM-truppen men fick inte göra något inlägg.

Hur ser du på utvecklingen inom damfotbollen i KIF som du varit med om, undrade Göran. Elin konstaterade att de gick från grusplanen i Vivalla till Örnstero vidare till Behrn Arena med dess fina förutsättningar. Dessutom ett gym intill. De bra träningsmöjligheterna var en starkt bidragande orsak till att jag valt att stanna kvar.

Din sista match, som spelare, blev i Paris 2015, Champions League. Hemma 1-1, 0-0 i Paris. Hur var det, frågade Göran. Fantastiskt, sa Elin, med en publik på 7000 på hemmaplan. Borta blev vi tillbakatryckta och blev i och med deras mål på bortaplan utslagna. Det var dock många olika känslor inblandade i mötet med Paris. Det var nära i tiden med terrordåden i Paris.

Men senare kom den verkliga sensationen för mig, sa Göran. Du skulle bli tränare för min gamla hembygds fotbollslag, Yxhults herrlag. Hur gick det till? Elin förklarade att en fotbollsbekant, Jörgen Gustavsson, efter en intervju i NA hade undrat om hon kunde tänka sig att vara tränare i Yxhult. Därefter var det Ove Lindqvist, ordförande i föreningen, som ringde och frågade. Två dagar senare ringde han igen, å så var det klart.

Enligt en artikel i tidningen Expressen utsattes du för många sexistiska påhopp och nonchalant bemötande, sa Göran, hur var det? Elin menade att hon inte hade några sådana problem med de spelare som hon tränade. De som hävdade att det skulle vara problem med sju olika nationaliteter i laget, det stämde inte för mig. Jag tror de märkte att jag gjorde mitt bästa och att jag kunde fotboll. Däremot var det ledare i andra lag som låtsades att de inte såg mig när vi var på besök. Det är dock ingenting som jag brytt mig om. Jag har valt att inte lägga energi på det. Vi vann ju dessutom serien.

Avslutningsvis undrade Göran hur det var att vara assisterande tränare i KIF just nu. Elin menade att de var ett bra team med Martin som ansvarig. Laget har haft en tung vår och är nu sist i tabellen. Hon tyckte att baklängesmålen på sistone är en produkt av vårens resultat.

Trots Elins tankar om hur kvällens match på Behrn Arena mot Eskilstuna skulle kunna vinnas kan det konstateras att det slutade 0-1.

Göran avslutade sitt uppdrag som moderator med att dela ut fribiljetter till kvällens match. Nils-Yngve och Anki fick två som belöning. Nylle hade en gång givit Göran det enda beröm han fått som målvakt i fotboll.

Det kan ha berott på att jag kastade ut bollen till honom varje gång jag hade fått tag i den.

Applåder och skrattsalvor avrundade därmed Elins och Görans uppskattade framträdande.

Elin fick en förfrågan från Sven-Arne Ahlberg om hon ville tjänstgöra som neutral funktionär vid lottdragningen av lotteriet "halva potten". De två nöjda vinnarna blev Anders Edh och minsann om inte den välförtjänte hedersknyffeln, Nils-Yngve Almqvist, blev den andre.

Därmed tackade Sven-Arne alla deltagare i hösten 2017:s första caféträff för visat intresse.

//uppsnappat av Rolf L Lundin//

Onsdag den 20 september **Caféträff Lindesberg Arena** **Wall of Fame och idrottsprofiler från Lindesberg**

Dryga trettioåret resenärer hade infunnit sig på Slottsgatan för resa till Lindesberg Arena. Vår chaufför Leif Eriksson visade åter prov på kunnighet och erfarenhet som chaufför. Han bemästrade även den enda av företagets 50 bussar som är utrustade med unikt bromssystem. Han fick igång motorn efter att den stannat redan vid Järnvägsgränd, en prestation så god som någon.

Sven-Arne Ahlberg skickade med hälsningar när han stack in huvudet strax före avgång och påminde om förestående höstresa till Speedway GP på Friends Arena lördag 23 september. De resterande två platserna som fanns kvar fylldes upp under resan och innan dagens slut.

Guidning

Framme vid Lindesberg Arena tog vi emot av guiderna Sharon Ahlström och Daniel Wiklund. De båda jobbar för Besök Linde AB. Sharon, med några inhopp av Daniel, gjorde ett utmärkt jobb som kunniga informatörer om den kolossalt imponerande anläggningen, som invigdes i augusti 2010.

- Det är en multiarena på 10 tusen m², klargjorde Sharon. Vi fick bokstavligen uppleva vad det innebär. Den stora hallen med två handbollsplaner på tvären, skilda åt med en flyttbar mellanvägg, fungerade som matcharena för LIF Handboll. Väggen tas bort och läktare av teleskopmodell rullas ut med plats för ca 300 åskådare på vardera långsidan.

- Sveriges vackraste judohall, påstod Sahron, fick vi skåda in i. Utsikten via panoramafönstren över Lindesjön underströk hennes påstående. Gymnastikhallen med specialgolv för att minska belastningen på de aktivas leder vid hopp etc. fyllde på i raden av imponerande möjligheter i multiarenan. I hallen finns även möjlighet att utöva 'parkour' cityjympa.

Svenska gymnastikförbundets hemsida beskriver det så här: Parkour är att ta sig från punkt A till punkt B på snabbast, smidigast och effektivast sätt möjligt. I parkour ses varje hinder som en möjlighet att utveckla sin fysiska och psykiska kapacitet genom

träning, för att överkomma allt svårare hinder. Parkour utövas såväl inom- som utomhus – bara fantasin sätter gränser för vilka hinder och banor som ni kan skapa utifrån era förutsättningar.

Arenans mångfaldsutnyttjande exemplifierades av Sharon med att t.ex. Lindesbergs manskör har sin vårcaprice i arenan. 250 tusen besök per år, 'fullbokat' i princip 04–22 varje dag. - Fredagskvällar kan vara lite svåra, sa Sharon med ett leende. Ett brukarråd svarar för att tider planeras och att logistiken fungerar. - Vi är en reklamfri arena, poängterade Sharon. Det ser ni nu när vi går runt. På matchdagar finns det förstas reklam i anslutning till respektive publika arrangemang. På Håkan 'Lillis' Olssons fråga om hotellrumskapaciteten i Lindesberg med så stor tillströmning av besökare, förklarade Sharon att det var en bristvara i kommunen som består av 23 tusen innevånare med ca 10 tusen i tätorten. - Vid stora arrangemang får vandrarhem och skolor utnyttjas för att klara efterfrågan.

Vår guide, Sharon, fick välförtjänta applåder efter avslutningen av vår intrycksfyllda rundvandring.

Caféträff var nästa programpunkt

Kaffe och bulle fanns för de ca hundra deltagarna i en samlingssal.

ÖLIS' hedersordförande Rolf Hallgren hälsade välkommen. -Kul att se gamla lagkompisar, Uffe Wind, 'Mulle' m.fl., sa Roffe H.

Thomas Eklund gjorde därpå en fin presentation av ÖLIS' 32-åriga historia. Många ikoner blev presenterade, inte minst sällskapetets förste ordförande, talman Henry Allard och fotograf Gösta Klingberg. Tomas redogjorde förtjänstfullt för sällskapetets verksamheter och exemplifierade med bilder på de legendariska gäster som förekommit genom åren, såväl idrottare som journalister. Thomas presenterade även de elva nuvarande utsedda i Wall of Fame, och kriterierna för att bli utnämnd till den exklusiva skaran.

Skärmutställningen Wall of Fame finns på plats i foajén på Arenan tillsammans med en skärm med Lindesbergsprofiler. Den officiella invigningen av den utställningen skall ske kommande helg, söndag 24 september, i samband med LIF Lindesbergs handbollsmatch mot Torslanda.

Thomas bjöd därmed fram en rad av Lindesbergsprofiler, först Christer Hultgren, som var en av initiativtagarna till ursprunget för dagens LIF Handboll, dåvarande Lindeskolan. Han fick frågan av Tomas om varför just Lindesberg. - Det är en bra idrottsstad, sa Christer. Kommunstyrelsens ordförande, Irja Gustavsson, som var på plats, instämde i det och påpekade att flerfaldiga enkäter bland kommunens invånare har befast uppfattningen att idrott är viktigt för dem.

Utbildningsmöjligheter med idrottscollage i judo, handboll, volleyboll etc. för 150 ungdomar har f.n. 60 inflyttade. Föräldraåsikterna är samstämmiga: bra koncept med boende, aktiviteter etc., bäst i Sverige.

Rolf Hallgren bjöd fram Kent 'Kneten' Andersson för samtal. RH sa med glimt i ögonen: - Du var målinriktad va? - Jag hittade nätet ibland, sa Kneten, med samma glimt. En underdrift av högsta potens. Kneten gjorde 1034 mål under sin hockeykarriär, mest i världen? Sista matchen, 2005, vid 51 års ålder för Fellingsbro/Frövi i div. 2. Rolf tyckte att Kent hade gjort avtryck på många sätt, inte minst genom komma klädd i slokhatt och kamelhårsulster. Det berodde enligt Kent på att han råkat träffa Björn Ulvaeus och Benny Andersson, ABBA. De hade sådan utstyrsel. - Det tyckte jag att jag också skulle ha, avslöjade Kneten. Vi fick reda på att Kent jobbat som lärare och nu också som

konstnär med två utställningar. Rolf avslutade samtalet med en fin aforism: -Du var en fin planta som trädgårdsmästaren inte glömde att vattna.

Thomas Eklund lotsade Gert Forsberg, Guldsmedshyttans Hockey, som var med och drev fram hallbygget där, 1982. En hall för hela bygden, den enda hallen som det inte finns några lån kvar på, konstaterade Gert stolt.

Thomas fick därmed sällskap av sin namne Thomas Eriksson. T. Eriksson informerade att Linde tennis är av de tre äldsta tennisföreningarna i Sverige. - Det började på Kyrkberget, bilder från den tiden visar tennisspelande damer i långkjol. Han påminde Eklund om deras gemensamma framgång i dubbel som juniormästare 1968.

Handbollen i Lindesberg representerades av Christer Hultgren, Börje Larsson och Erik Bååk. Samstämmigt från alla tre poängterades att redan från starten 1965 med Lindeskolan vikten av att skapa gemenskap, samhörighet, utbildning och trivsel. Börje menade att Christer hade lärt dem att 'föra sig', han menade också att bra ledare för lockar till sig bra spelare.

Judon presenterades av Björn Nyberg. De stora framgångarna via Frövi grundades på den egna hallen. En starkt bidragande orsak, också, till att de ännu är Sverigeledande är ambitionen att inte tappa några trots framgångarna.

Volleybollens Arnold Bergström betonade vikten av engagerade ledare för framgång. - Det viktiga i allt som inte syns på planen, det är lätt att glömma bort det viktiga i ungdomsverksamheten. Med stolthet konstaterade Arnold: Vi har i år tre stycken som intagits i riksgymnasiet i Falköping.

Avslutningsvis presenterades Lindetravet, Fornaboda, av Håkan 'Lillis' Olsson. Håkan var en tid platschef för Fornaboda. - Jag missar ogärna en travdag på Fornaboda, klargjorde Lillis. Historiens vingar svävar värdigt över travtävlingar i Lindesberg. Första start var redan 1886. - Då kördes det på Lindesjön med kuskar i päls, berättade Håkan. Idag är Fornaboda en sommarbana med tävlingar från april till augusti. Det omvittnade gemytet med grässlänter som läktare och att det inte är någon visitation vid entrén är en publikdragande faktor, inte minst på Midsommardagens topptravdag, tyckte Lillis med en skrattrynka i ögonvrån. Banan har inga lån idag och en god ekonomi, med ett publikrekord från år 2000 med 7300 besökare, sa Lillis.

Han gav oss också en anekdot som anspelar på Lindetravets historiska årtal.

Kände travkusken Carl-Erik Lindblom var på resa med farfar Axel till Stockholm. Axel var byggmästare. Den ena byggnaden efter den andra som passerades kommenterades av Axel.

- Den där har jag byggt.

De åkte förbi ett hus med årtalet 1880 på. Carl-Erik sa:

- Den där har du väl i alla fall inte byggt!?

Svaret kom snabbt från farfar Axel:

- Jag hade väl anställda!

Rolf Hallgren och Thomas Eklund tackade alla närvarande för en trevlig träff och de avtackades med hjärtliga applåder.

uppsnappat av

Rolf L Lundin

Onsdag den 18 oktober Frälsningsarméns lokaler i Örebro

Caféträff med Tord Grip

FOLKLIGT – FESTLIGT – FULLSATT

Sällan har den slitna klyschan passat bättre än vid detta tillfälle.

Stora samlings salen på Frälsis var fylld till bredden. Vikväggen som avskiljer cafélokalerna från stora salen öppnades. En stor mängd entusiastiska besökare, som lockats att lyssna på oerhört populära Tord Grip, fick ta plats i caféet. Halva caféet fylldes av åhörare.

Ordförande Kjell greppade mikrofonen. 'Det är fullt hus, deklamerade han, det är myckè folk, över 200 stycken. Välkomna!'

Kjell angav tonen med sin inledning. 'Förmatchen' hade på vanligt manér inletts med fika där ljudnivån stegvis

höjts i kamratliga diskussioner och utbyten av gemensamma episoder, själva kärnverksamheten i ett sällskap, inte minst i ett idrottshistoriskt sådant.

Kjell informerade om ett projekt under vardande. En lagtävling, frågesport med idrottsfrågor, inspirerat av grannarna i väster, Värmlands idrottshistoriska sällskap. Tävlingen är tänkt att ske i Länsradion, vid sju tillfällen, under ledning av rutinerade radiojournalisten Bo Jardler. Tanken är att det skall ske i form av kvalificeringsronder, kvartsfinaler, semifinal och avslutande final. Det är också tänkt att det skall ske som en kommundävling med lag från Askersund i söder till Hällefors i norra länsdelen.

'Finns det intresserade här som kan tänka sig att delta, räck upp handen,' sa Kjell. Sjutton uppsträckta händer visade att intresse fanns. 'Håll utkik på vår hemsida framöver, där kommer det att informeras mer om detaljer. Å nu är vi klara med uppmjukningen, dags för 'huvudmatchen' – TORD GRIP, avslutade Kjell Sunesson.

Fram steg Tord Grip med dragspel.

'Eftersom vi är de här lokalerna, på Frälsningsarmén, tyckte jag det kunde passa med den här melodin', inledde Tord. Han spelade 'Upp och pröva dina vingar', så pass medryckande att det uppstod spontant medsjungande från delar av publiken.

Sven-Arne Ahlberg greppade mikrofonen med orden: 'Tord Grip har presenterat sig själv!' SAA påminde om höstens återstående program och betonade vikten av anmälan till höstmötet. 'Vi beställer förtäring så det är viktigt att vi har koll på hur många som kommer', sa Sven-Arne. Lottdragning i de två lotterierna utfördes därmed. Tord tjänstgjorde som dragningsförrättare. Fyra glada vinnare fick sina vinstnummer upplockade ur Lillis' snygga hatt.

Sven-Arne lämnade därmed över till Tord och Håkan 'Lillis' Olsson som dagens moderator tillsammans med Tord. SAA hänvisade till en kommentar från Tom Ahlands samarbetspartner efter de hade gjort SVT-dokumentären med Tord Grip.

'Det är den finaste avslutningsscen jag sett i en dokumentärfilm.'

Håkan 'Lillis' Olsson tog över med konstaterandet: 'Han är från Norrland och tystlåten.' Lillis hade gjort ett utomordentligt grundarbete inför samtalet med Tord. Håkan

genomförde dessutom sitt uppdrag med en stor portion humor och en perfekt ton som hörbarligen uppskattades av såväl Tord som publik. Föredömligt!

Vi fick, i samtalets form, reda på att Tord föddes 1938 i Ytterhogdal som ligger i Härjedalens kommun, i landskapet Hälsingland, och Jämtlands län. 'Det är 45 mil härifrån, vi hade Z på bilarna, sa Tord och såg pillemarisk ut. Skogen, traktorkörning eller bagare fanns som alternativ till jobb. Kroppshyddan bestämde vad jag skulle arbeta med. Det blev bagare.'

Håkan påminde om en annan norrlänning, också bagare, som kom att hamna i Örebro. Bergmark ja, sa Tord.

Vad tyckte du om Orvar, undrade Håkan.

Han var bra, han tog ut mig i landslaget, svarade Tord under publikens skratt.

Som 17-åring kom Tord till Göteborg för att spela fotboll. Han skrev på men ångrade sig eftersom inget jobb fanns ordnat. Det blev Degerfors istället.

'Jag hamnade i Degerfors, i Strömtorp, med bageri i samma kvarter där jag fick jobb. Det var som att komma hem.' Tyckte Tord. Det kom att bli en lång sejour, 1956 – 65.

Håkan hade letat fram att Tord dessutom spelat 56 matcher för AIK, 3 A-landskamper och 12 B-landskamper. 'Men Djurgården var intresserad först, sa Tord, men det blev AIK.

'Du blev aldrig utvisad', frågade Håkan. 'Nej, sa T. 'Som tränare då, sa H. 'Jo i Italien, svarade Tord.

Om hur de två omgångarna som tränare i Örebro gick, tyckte Tord: 'så där, vi lyckades inte ta oss upp i allsvenskan'. Stickan Pettersson, Tore Lennartsson, Arne Olsson, Ola Ljungberg m.fl. mindes Tord som fina spelare under hans tid i ÖSK. Ola, som fanns på plats, hade en låtönskan: 'Spela drömmen om Elin', ropade han.

'En obligatorisk fråga, sa Håkan, hur är det med Svennis?'

'Jodå, han är väl på väg till Panama eller också till Kina', svarade Tord kryptiskt.

Tord konstaterade att när man sagt upp sig som tränare så sjunker prestationsnivån hos spelarna på den internationella scenen. Håkan konstaterade att Tord jobbat med sju länders landslag.

De sex åren med Svennis i England sammanfattade Tord: En fantastisk tid!

'Blev du kändis. Kunde du gå utan förklädnad i London, undrade Lillis.

'Nej, jag blev inte kändis. Svennis fick däremot ha toppluva och solglasögon för att han skulle kunna gå i fred,' sa Tord. En stor del av Svennis storhet ansåg Tord ligga hans förmåga att få de stora stjärnorna att dra åt samma håll.

Tiden i Norge tyckte Tord var många resor i landet utan att ha ett lag till vardags att syssla med. 'De hade vid den tiden få spelare utomlands och därmed inte på högsta nivå,' sa han.

Tiden i Manchester City kom att präglas av den thailändske mogulens som inte hade några andra ambitioner än att tjäna pengar. 'Fotboll hade han inte en aning om, sa Tord. Jag brukar inte ha svårt att komma överens med människor, men när vi skildes åt kunde jag inte låta bli att säga till honom: Jag glömmer aldrig ett ansikte, men jag kan tänka mig att

göra undantag för er.' Publikjublet som följde den kommentaren var orkanartad.

Om Tords syn på fotboll idag undrade Lillis, var det bättre förr? 'Det var bättre förr, fast det var sämre', blev svaret.

Obligatoriska frågan om Zlatan också, sa Lillis. 'Väldigt duktig, en av de bästa, ingen bättre från Sverige.

'Gunnar Nordahl då', undrade Håkan. 'Fantastisk framgångsrik i Italien, svårt att jämföra från olika tidsepoker. Zlatan har varit framgångsrik i flera länder, det är stort,' menade Tord.

'VM-kvalet till VM 2018 mot Italien nu i november, hur går det,' undrade Lillis. 'Italien har inte impat. Jag tror på Jannes lag, det är ett ungt lag. De spelar som ett lag,' fastslog Tord.

Vilka lag som Tord har som favoriter undrade Håkan. 'Alla lag som jag har varit i', sa Tord.

'Har du blivit rik på fotbollen', undrade Håkan. 'Jag har så jag klarar mig, bättre än om jag hade förblivit bagare', sa Tord med ett leende.

Avslutningsvis framförde Tord några melodier på dragspelet, några med kompletterande sång. Jublet och applåderna från publiken framfördes stående.

Tord är en naturlig estradör som har förmågan att trollbinda en åhörarskara och som synbarligen trivs i den rollen. Den tystlåtna norrlänningen är bara en 'förklädnad', den sanne Tord Grip är en äkta underhållare, med eller utan dragspel.

En av de allra bästa caféträffar som undertecknad varit med om. Många uttryckte samma uppfattning när vi lämnade Frälsis.

uppsnappat av
Rolf L Lundin

Onsdag den 15 november

Wall of Fame-utställning i Hallsberg

Vid lunchtid hämtade Leif Eriksson på Weidermans/Björcks Buss upp ett trettiotal medlemmar från ÖLIS kansli och Fredsgatan i Örebro för vidare färd mot Kumla och slutstation Hallsberg och Alléhallen för invigning av ÖLIS WoF-utställning.

Bergööska huset

Innan dess mellanlandades det invid Bergööska huset i Hallsberg – tillsammans med bilburna medlemmar som anlänt strax innan - för att där kunna få ta del av berättelse om familjen Bergöö samt om konstnärsfamiljen Carl och Karin Larsson.

Karin bodde i det Bergööska hemmanet i sin uppväxt och guiden Annica Fjällstam Eriksson (hon har också släktskap med senare tidvis ägare, hennes fader) berättade med liv och engagemang hur denna bostad med intilliggande fastigheter/faciliteter kom till på 1880- och början av 1900-talet. Karin och Carl Larsson kom att bo i nuvarande Bergööska fastigheten under ett par år för att de sedan "foro till Dalom" för att titta på, om den unga konstnärsfamiljen kunde tänka sig ta emot en gåva av Karins fader i form

av en familjefastighet, Lilla Hyttlös i Sundborn, inte så långt från Svärdsjö i Dalarna.

Idag ägs den Bergööska fastigheten av Hallsbergs kommun som använder dåvarande Handelshuset i bottenvåningen som utställningsgalleri medan övervåningen har bevarats såsom det sannolikt såg ut då den sedermera berömda konstnärsfamiljen och hennes föräldrar bodde där.

Övre planet har bl.a. en matsal där Carl Larsson har dokumenterat huset och dess boende men även vyer från dåvarande lilla orten Hallsberg. "En helt enastående dokumentation" var det många som uttryckte. Där finns också flera exempel på Karins konstnärskap med tavlor och vävproduktioner bl.a.

Modelljärnväg

Efter denna stunds upplevelse, gick vi alla över till fastigheten invid där Hallsbergs Modelljärnvägsförening byggt en, helt enastående och enorm, modell av Hallsbergs samhälle inklusive den 7 km långa rangerbangården på en yta av husets längd som är 30 meter, med betoning på "utefter järnvägen och närmaste bebyggelsen", sade Anders Nilsson som är vice ordförande i föreningen.

"Man har blivit tvungen att vika Hallsbergs bangård på mitten". Det, i sin tur, betyder att man kunde se hela Hallsberg "från 2 håll" med tågen, bilar, bussar, hus och andra byggnader samt människor i liten skala, ja t.o.m. soffor utanför stationshuset med folk sittande. Rörelsen för de olika komponenterna styrdes av en dator i intill varande rum, där det fanns ett lager av tåg som man hoppas kunna få sätta igång framgent. Denna inomhusanläggning torde aldrig bli färdig... Vi hoppas på mer i en framtid, sade Anders Nilsson och kamrater som hjälpte till vid guidningen och visningen.

Invigning av Wall of Fame-utställningen i Alléhallens entré

Vi alla ett 90-tal samlades i entréhallen till sport och badet i Hallsberg, där ÖLIS ordförande Kjell Sunesson hälsade alla närvarande för att tillsammans med kommunstyrelsens ordförande Magnus Andersson inviga Örebro Läns Idrottshistoriska Sällskaps WoF-utställning nu kommit till Hallsberg, kompletterad med idrottsprofiler från Hallsberg. I just den specifika gruppen ingår framträdande idrottspersonligheter på bildskärmen, såsom Ingrid Andersell, Björn Nordqvist, Thed Björk, dansgruppen Just do it, Lilian Forsgren OK Tisaren, Klas Toresson Hallsbergs Bågskytteklubb, Sara Grahn Tre Kronors landslagsmålsvakt och IFK Hallsbergs Damfotbollslag som var pionjärer redan på 1970-talet.

Ska tilläggas att kommunalråd Magnus Andersson befunnit sig i Göteborg på morgonen i tjänsteuppdrag och via ett telefonsamtal "en önskan att om han kunde närvara i Hallsberg på eftermiddagen", satte sig på tåget till Hallsberg för att inviga WoF-utställningen. Därefter ganska omedelbart bege sig åter till Gbg för fortsatt uppdrag där. Strongt gjort..

Caféträff och presentation av Hallsbergs-idrott samt personligheter

Efter invigningen av utställningen begav sig alla till Sydnärkeshallens kafélokaler där det dukats fram fika för alla och envar. Kjell Sunesson hälsade välkommen till Caféträffen och Thomas Eklund presenterade samt berättade om framträdande idrott och personligheter.

I detta sammanhang ska sägas att Hallsbergs kommun i början av 1900-talet var en kommun med endast c:a 1500 invånare till vad det idag är c:a 16 000 och under den tiden satte idrotten stark prägel på samhället främst efter II-a Världskrigets slut, uttryckte Eklund.

Men här, sa densamme, har funnits och finns framstående idrottspersonligheter och

några kom fram och berättade om sig och sin idrott. Med där i lokalen var bl.a. Carl-Ivar Björklund och Christer Lodén från IFK Hallsberg (ishockey och fotboll).

Föreningens damfotboll representerades av Ronald Sällh, Runa Adolfsson och Ingrid Andersell. Den senare kunde också kort berätta om sitt deltagande i bowling (världsmästare flera ggr) och om sitt deltagande i basket både som spelare och som UK-kapten. Framträdande är väl bara "förnamnet" för och på henne.

Fram på scen kom också Hans Widström och Gunnar Johansson från friidrottsklubben Stocksätters IF, Mats Tylin berättade om OK Tisarens verksamhet och nämnde bl.a. om de "regniga" O-ringeneventen som man stått värd för i slutet av 1900-talet och i början av 2000-talet. I samhället finns också ett orienterings-gymnasieprogram, där finns också Sveriges UK-kapten Håkan Karlsson.

Järnvägens Bågskytteförenings Anders Fredriksson berättade om framträdande tävlingar och om den nya bågskytteanläggningen som tillkommit. "Den främsta i Sverige", ansåg man.

I sin sammanställning av personer kunde också Thomas nämnda andra personligheter inom Hallsbergs idrott såsom Josef Gustafsson, Lennart Svensson, Lasse Kvarnström, Bosse Ljungberg, Ingemar Lundström och många fler.

På slutet av Caféträffen kunde framvisas att ÖLIS tidskrift Idrottsarvet fanns i lokalen och kunde tagas med hem av den som så önskade, samt att där kunde man också ange önskemål om medlemskap i ÖLIS, om man så ville.

Noterat av
Sven Arne Ahlberg

Onsdag den 13 december Frälsningsarméns lokaler i Örebro

Caféträff med Mikael Johansson Vd Örebro Hockey samt Luciakonsert med Karl Johanskolan åk 6

Åter en välbesökt caféträff med för dagen passande lussebulle, av modell XXL, och pepparkaka till fikat. Sedvanliga sociala umgänget, lika uppskattat som alltid.

Frälsningsarméns stora sal var säsongsmässigt smyckad med krubban placerad framför scenen. Alla 120 besökarna kanske inte kunde se den från sina platser i den i princip fullsatta lokalen.

VÄLKOMNA, hälsade Sven-Arne Ahlberg, till kalenderårets sista arrangemang. Han aviserade om kommande utskick om vårens program. Utskicket kommer att plockas ihop för postbefordran 28 december. Särskilt noterbart blir besöket på Slottet, där det kommer att genomföras en liknande sammankomst som 2016 med en nyinstallation av nya medlemmar i Wall of Fame, det kommer vår ordförande Kjell Sunesson nu att berätta mer om, avslutade SAA och lämnade mikrofonen till Kjell.

Den 14:e mars blir det nyinstallation på Slottet av fyra nya utsedda i Wall of Fame, förklarade K. De utsedda kommer liksom vid premiären 2016 bli bjudna på lunch hos vår landshövding Maria Larsson. Därefter blir det en ceremoni i Rikssalen där de får sin offentliga utnämning och presentation. Kom i tid, uppmanade Kjell. Med premiärens sammankomst i minne, kommer det säkert att bli välbesökt.

Därmed kan jag med stor glädje introducera dagens gäst. Vi har ett gemensamt

förflutet, ishockey, sa Kjell. Å du vet väl Micke, att de bästa spelarna och kunnigaste sitter, som jag, på läktaren, log Kjell. Jag vill passa på och önska alla en GOD JUL och GOTT NYTT ÅR, avslutade Kjell och lämnade över till Mikael Johansson.

De bästa spelarna har alltid suttit på läktaren, kontrade Mikael.

Tonen i Mikael's knappa timmes anförande präglades av den inledda goda stämningen. Han utstrålade gott humör och stor professionalitet.

Privat

54 år # Uppväxt i Skattkärr, strax utanför Karlstad i Värmland # Flyttade p.g.a. hockey'n till Örebro 1983 # Bosatt i Adolfsberg # Frun Anneli - socionom på Fontänhuset # Tre söner, 22 år, 20 år och 17 år # Hockey: Färjestad (75–82) och ÖIK (83–91) # Golf, slalom och rör på mig lite ibland

Värmlandsdialekten, modifierad efter 34 år i Örebro, kunde klädsamt anas för oss som lyssnade. Skadat båtben i gips sex månader som 19-åring på väg in i FBK:s A-lag var en signal för Mikael. Tid för studier bl.a. I ÖIK var han lagkapten när Ishallen blev Toyotahallen.

Mikael avslöjade att det skulle vara julmiddag med ÖHK på Luciakvällen. - Jag har dock inga behov av att gå upp i vikt, tyckte han. - Men en pilsner kan jag väl unna mig.

Professionellt

Byggnadsingenjör och civilekonom # CFO/administrativ chef Operativa roller de senaste femton åren: # Försäljnings- och marknadschef Lantmännen Maskin # VD Tools Mitt # Koncernchef Gbo Fastening (Gunnebo) # Erfarenhet från styrelsearbete i bl.a. Consto (Byggbolaget), Nethouse och Exact (Mätcenter)

En imponerande yrkesmässig karriär, tyckte nog de flesta. -Det var kul att jobba med LM Maskin, sa M.J. Jag träffade folk runt om i landet. Jag spelade t.ex 'skitgubbe' med folket i Åmål. - Tools, som omsätter 1,9 mdr SEK idag, var jag med och startade ursprunget till, Verktygsspecialisten ute på Borglundsängen, avslöjade Mikael. - Inga studieskulder tack vare inkomster från hockey'n, förklarade M.J. - Det finns säkert fyra timmar i veckan för alla spelare att lägga på utbildning med tanke på livet efter hockey'n. -Jag är övertygad om att man blir en bättre spelare om man har en plan om vad som kommer efter idrottskarriären, fastslog han.

Bakgrund till rollen som VD

Kravspecifikation från Örebro Hockey: # Erfarenhet av att leda och driva företag # Kunskap om och intresse av hockey. Kontaktad i slutet av 2016 # Intervjuad i februari 2017 # Ekonomi och likviditet ok, A-truppen ser bra ut! # Krav från mig om fortsatt spel i SHL

Mikael berättade att han blev uppringd av Ulf Gejhammar i december 2016. Ulf ville att Mikael skulle komma på intervju. - Ni har väl själva suttit i anställningsintervju, frågade han oss i publiken. Han log. - På andra sidan var nog det 8–9 personer som deltog som intervjuare, sa M. - Innan jag tackade ja till ÖHK's förfrågan, frågade jag familjen, poängterade Mikael. - Jag ansåg att det var viktigt att 'ha klart bakåt'. ÖHK's krav på honom var lika tydliga som hans egna på ÖHK.

Utgångsläget Örebro Hockey

Eventet/upplevelsen riktigt bra! Bäst i SHL? # Sportsligt och ekonomiskt, inte bra! # 12:a i SHL 16/17 # Minus 12 MSEK i resultat på föreningskoncernnivå 16/17 och extremt ansträngd likviditet! Åtgärder hittills: # Ny sportslig organisation i form av ny: sportchef, headcoach/ass

coacher A-lag, junioransvarig, headcoach J20 och J18. Endast headcoach U16 kvar. # Lånat in pengar innan sommaren, kortsiktig lösning för att lösa likviditeten. Nyemission pågår just nu för att lösa ekonomiska krav på Eget Kapital och Likviditet för spel i SHL säsongen 18/19

Det kaotiska årsmötet 2017 visade tydligt att det var något som inte stämde. Mikael krävde köpstopp på spelare. En spelare av hög SHL-klass kostar idag 5-6 Mkr, konstaterade Mikael. En 'road-trip' för att lansera nyemissionen, enl. ovan, befinner jag mig på, uttryckte Mikael. Vi ska vända minus 4 mkr juni 2017 till plus 4 mkr 2018, slog han fast med pondus. Det såg inte ut som om många tvivlade på hans utfästelse i lokalen.

Vision, strategi och prioriteringar "Örebro Hockey skall vara Sveriges bästa hockeyklubb både vad gäller sportslig kvalitet och total upplevelse"

Mikael menade att ÖHK gör avtryck runt om i hockey-Sverige. Det görs många studiebesök för att titta hur vi jobbar med helheten i 'upplevelsen', förklarade han. Vi fick mycket fina omdömen hur vi arrangerande landskampen i höstas t.ex. Min målbild, förklarade Mikael, är att ÖHK möter FBK i finalen i SHL-slutspel. -Det blir inte 2018, tillade han med glimt i ögat.

Prioriteringar 2018 - 2022

Sportslig etablering A-laget # Etablera sig på högre nivå # Slutspel varje år # A-lagstruppen skall förnygras # Regionala spelare skall öka # Organisatorisk kompetens

Ge talanger chansen är viktigt, sa M. Många bra saker görs ute i vår närmiljö. Hockeys dag ute länet ger många plus för framtiden.

Utveckling juniorverksamheten

Bygga Örebro Akademien # Fler isytor inom Örebro Kommun # Ökad andel juniorer i A-lagstruppen # Ledare skall ha dokumenterad erfarenhet och hög nationell kompetens

Regional utveckling

Geografiskt expansion # Öka antal aktiviteter # Utveckla hockeyintresset # Utveckla samarbeten # Stärka damhockey'n

En satsning på damhockey i SDHL tror jag på, sa Mikael, men inte utan en plan för framtiden.

Konsumentens upplevelse

Arenan och eventet # Digitalt # Varumärket Örebro Hockey # Öka antalet medlemmar # Öka engagemanget

Det 'digitala samhället' tror jag på kommer att erbjuda många nya möjligheter, sa Mikael. Se bara på hur Las Vegas har satsat nu i NHL.

Ekonomi, organisation och administration

Elitlicenskraven för SHL spel # Ekonomiskt långsiktig trygghet # Partnerkoncept # Ekonomisk och administrativ förflyttning

För att åstadkomma det vi har som visioner och mål är det A och O med ordning och reda i ekonomin, avslutade Mikael Johansson.

Fritt fram för frågor, tillade han.

Ett antal frågor ställdes som Mikael svarade rakt och tydligt på. Några av dem här:

Håkan Bågenvik lyssnade uppmärksamt, han kommenterade på facebook och så avslöjade han att klubben bara har 167(!!!) medlemmar. "Bli medlemmar alla här om ni gillar hockey", tyckte han. Bara 200 kronor per år. Vad får man för det, frågade en gubbe likt ett barn som man ber göra en tjänst.

Ulf 'Utta' Eriksson undrade hur många ungdomar som blir kvar i hockeyn efter TV-pucken. Micke svarade att 2 av 3 slutar med hockey efter fyllda 16 år. Kjell Sunesson kompletterade med att vi inte skall kalla det 'utslagning'. Det är endast två i varje årskull som kommer till topp i Sverige. Micke menade att ÖHK bör utveckla samarbetet med Kumla, Hallsberg, Lindesberg och övriga länet för att hitta vägar som alternativ.

En fråga ställdes om ÖHK hade en 'plan B' för allsvenskan. Nej, svarade Mikael. Det skulle innebära ca 75% ekonomiskt bortfall.

Finns det surdegar kvar från årsmötet kvar, undrades det. Inget kvar, sa Micke, det kommer en intervju i NA som skall göras torsdag 14/12, förtydligade han.

Sven-Arne Ahlberg greppade mikrofonen och tackade Micke för ett entusiastiskt genomfört framträdande. Som erkännande och minne överräckte han en present tillverkad av ÖLIS' träsnidare Lasse Henningsson. Kommer att passa bra inför kommande helger, sa SAA och såg finurlig ut. Applåder i mångfald förstärkte avtackningen.

Å nu önskas alla en GOD JUL och ett GOTT NYTT ÅR, avslutade SAA. Här kommer nu Luciatåget med eleverna från Karl-Johanskolan.

Stämningsfullt sjungande skred Lucia, tärnor, stjärngossar och två tomteklädda ungdomar från åk 6 nedför trappan och fram på scenen. De framförde fyrstämmigt, under ledning av Stefan Berglund på piano, de sånger vi så gärna vill höra den här tiden på året.

En nyhet var Staffansångens andra del som var uppgraderad till medryckande swingtakt. Perfekt, tyckte undertecknad. 'Tipp-tappvisan' hade fått koreografiskt komplement med de två tomteklädda som gjorde en fin tolkning av sången.

Det sjunde framträdandet samma dag av eleverna från klass 6A genomfördes föredömligt. Ett tufft dagsprogram, som på ett omtänksamt sätt hanterades av medföljande föräldrar och skolpersonal som stöttade de tre tärnor som började blekna av värme från levande ljus och ansträngning. Anhöriga hjälpte dem på ett berömvärt fint sätt till sidan utan uppståndelse innan det hann uppfattas av de flesta besökarna. Utmärkt bra gjort! All heder åt tappra tärnor och följsamma anhöriga.

Välförtjänta applåder ledsagade Luciatågets utmarsch uppför den trappa de gjort entré ifrån.

Åter en mycket lyckad caféträff, var det allmänna eftersnacket. Undertecknad instämmer.

uppsnappat av
Rolf L Lundin

Caféträffar våren 2017

Onsdag den 18 januari
Frälsningsarméns lokaler i Örebro

Caféträff med tema fotboll

-Kan jag få hjälp med att höja volymen på mikrofonen, säger Sven-Arne Ahlberg. Han säger det för att kunna överrösta den stora publikskaran som infunnit sig i stora salen i Frälsningsarméns lokaler.

Det är över 180 personer närvarande. De har redan intagit fika i det intilliggande caféet, som numera inte är öppet mer än för speciella sammankomster. Sven-Arne inleder med att hälsa den månghövdade skaran hjärtligt välkommen. Han presenterar kortfattat resten av vårens program och berättar att det kommer att skickas ut ett kompletterande program i början av mars. Han genomför därpå utlottning av vinsterna i lotteriet. Två vinnare får vardera femhundra kronor.

Ordförande Kjell Sunesson tar över mikrofonen och ber om hjälp från den som eventuellt har kännedom om en film från OS 1956 i Mellbourn. Hallsbergsbrottaren Bengt Johansson skulle ha haft den till låns. Bengt är numera bortgången, liksom hans fru. Hans Brattberg, från västkusten, har skickat en efterlysning till ÖLIS om någon kan bistå honom med att kunna hitta filmen som funnits utlånad till Bengt Johansson. Kjell vädjar om hjälp ifall någon kan bistå, kontakter i ÖLIS finns på vår hemsida, avslutar han.

en kort resumé av Dixies karriär i Örebro inom idrotten som fotbollsspelare och som bandyspelare i ÖSK, lärare och den gode Dixie avslutade sin förvärvstid av sina arbeten genom åren att vara kulturchef och ansvarig för den avdelningen i Nerikes Allehanda i många år. Tack Dixie !

Varefter Kjell Sunesson passade på att intervjua Staffan Tholsson, mångårig

ishockeyspelare inom Örebro Ishockeyklubb men senare också som tränare i föreningen och dessförinnan i Brynäs men också Leksands IF sedermera och avslutningsvis i Lindlöven ishockey i Lindesberg.

Anledningen till intervjun var att Staffan tillsammans med Bosse Ahlén, Roine Pehrsson och några till sökt att göra en trevlig sammankomst/match innehållande den för örebroare kända miljonkedjan där ju Hardy Nilsson, Martin Karlsson och Lars-Gunnar "Krobbe" Lundberg fanns med och flera andra.

Intäkterna för evenemanget går oavkortat till stöd för barn som drabbats av cancer och som befinner sig på USÖ. Spelare och ledare i detta sammanhang kommer också att besöka avdelningen den dag som ishockeyevenemanget hålles i Örebro.

Å då till huvudattraktionen för caféträffen denna dag: Tom Alandh

Tom berättade något om sin bakgrund och att han efter kommit från journalisthögskolan i början av 70-talet fick vara med och att arbeta i dåvarande SVT:s samhällsprogram FOCUS. Ett program som till sin utformning gjorde bl.a. undersökande och kritiska programinslag. Alltså ett tidigare "Uppdrag granskning".

Själv hade och har Tom Alandh gärna gjort och gör TV-program och filmer om livsöden som är i marginalen och om intressanta livsöden och personer som han tyckte och tycker bör uppmärksammas.

Detta gav den gode Tom Alandh, tillsammans med klippare och medproducent Heleen Rebel, som biträdde Tom denna dag, flera exempel på. Han berättade och visade flera kortare exempel och avsnitt ur några program/filmer med betoning på personer och livsöden som haft något med idrott att göra.

Vi fick se om Lennart "Nacka" Skoglund, Ingemar Johansson och hans dåvarande hustru Birgit, Bo Höberg och hans fästmö Liz Öberg, Elitloppsprogram på Solvalla där Tom hade givit särskilda instruktioner till Heleen att programmet inte skulle innehålla stödmusik med ABBA eller dylikt vid visning i TV-inslaget, "utan det skulle framgå ljudet av hästhovar, publiksus och allt annat som omger ett sådant evenemang som ju innehåller många tusen personer och medverkande, klart och tydligt".

När så Heleen visade fram sitt förslag för Tom godkände han det utan förbehåll. Där fanns något lite musik av ABBA bl.a.! Heleen erhöll *Klart godkänt* av Tom!

Tom hade flera exempel på och avsnitt ur sitt rika alster av program och visade också inslag ur filmen med f.d. häcklöparen Monica Zetterlund. Av kritiker och allmänhet har givits många sympatier för denna inträngande och personliga film tror vi oss veta.

En annan film som gjort oerhört och är mycken känsla i är programmet om och med Tord Grip. Den innehöll inte bara inslag om fotboll och utvecklig kring det för Tord, utan det visades inslag av "omåttlig kärlek". Där han visade vördnad för sin sedan många år avlidna hustru Siv och sin kärlek sedan flera år tillbaka, för Inga.

När så Tord Grip får avsluta programmet om sig själv med att han sitter i sin stuga med utsikt över sjön Möckeln och "i sitt" Degerfors och sjunger och spelar dragspel i den skotska "Raise me up" tycker Tom och Heleen att det är något av de bättre avsluten i ett personporträtt, som de gjort tillsammans.

Tom avslutade sitt föredrag med att visa mycket korta avslut ur "Hur gick det sen....." för och om "Den vajande majskolven" Lennart "Nacka" Skoglund som ju det blivit en staty om och på utanför huset på Katarina Bangata 42 på Söder i Stockholm, hur Bosse Höberg tillsammans med sin Liz kunde tänkas bo söderut men som i själva verket var i

en tvåa i Mölndal. Det fanns ett par tre livsöden till men det finns inte möjlighet att berätta om det här och nu.

Hela föredraget avslutades med att alla närvarande erbjöds köpa boken om Monica Zetterlund som Tom skrivit tillsammans med henne. Den som så i församlingen önskade en egen dedikation i sin köpta bok erhöll även detta.

En synnerligen trevlig caféträff och många uppmuntrande ord om och till Tom från en publik som ställde sig upp länge och gav en rejäl tackapplåd till honom och Heleen.

Nedtecknat i all hast av
Sven Arne Ahlberg

Torsdag den 15 september. Kumla, Biblioteket/Folkets Hus Wall of Fame och idrottspersonligheter från Kumla.

Buss med 30-talet resenärer avgick från Slottsgatan kl 13 med rutinerade chauffören Leif Eriksson vid ratten. Sven-Arne hälsade alla välkomna ombord.

Han informerade att Esso Engvall skulle ansluta i bussen vid ankomsten till Kumla. SAA berättade om Essos engagemang i Kumlas "världsberömda" Kalle Lundholms akademi. Det är träffar för intresserade i Kumla varje fredag där man har tillgång till Lundholms mycket omfattande bildokumentation av Kumlaidrotten. De startar höstens möten fredag 3 okt.

Esso tog emot oss i Kumla centrum och vi fick en broschyr "Välkommen till Kumla stadspark". Logon på framsidan lyder "Kumla – en blommande kommun". Inuti finns en beskrivning av Kumla Sjöpark, Sjöparkens växthus, Djupadalsbadet m.m. Under pausen på busstoppet vid Sjöparken passade undertecknad och några till på att beskåda den magnifika blomsterprakten som finns runt byggnaden. Ett sevärt besök väl värt en utflykt för alla, inte bara trädgårds- och blomsterintresserade.

Guidningen genom Kumlas alla delar kommenterades på ett levande sätt av Esso. Mängder av anekdoter presenterades om platser och hus som passerades, dess historia, och personer med anknytning till dem. Bl.a. att nuvarande Stadshuset tidigare var Stadshotellet, gamla Metodistkyrkan som numera är bageri. Vi passerade självklart Idrottsparken, via Kumla-Frasses gata, och ishockeyarenan Maxi arena. Esso berättade från gamla tider om en fotbollsmatch på Idrottsparken mellan IFK Kumla och Hallsberg. Referatet berättade: "Spelet var så dåligt att t.o.m. hästen som betade vid angränsande Blüchers bageri gick in i stallet", avslöjade Esso. Guidningen avslutades vid Folkets hus där Esso fick välförtjänta applåder.

I biblioteket hälsade ÖLIS' ordförande ca 100-talet gäster välkomna samt informerade om bakgrunden till Wall of Fame. Han betonade att det inte är en slutprodukt, utan att de nuvarande elva utnämnda kommer att kompletteras med tiden. "Kanske det innebär att, den av många Kumlabor efterfrågade, Werner Hardmo, kan komma att ingå i församlingen. Jag lovar inget, tydliggjorde Kjell, det är en jury som utser de som skall vara med." Han betonade också att Wall of Fame är länets angelägenhet. I linje med det finns utställningen på plats i Kumla bibliotek t.o.m. 2 okt. Därefter kommer den att visa i Nora. Kjell därmed överlämnade mikrofonen till Andreas Brorsson, kommunalråd i Kumla för att han skulle förrätta den officiella invigningen.

Andreas uttryckte sitt stora idrottsintresse och påminde om den glädje som de utnämnda till Wall of Fame spritt genom sitt idrottsutövande. Han själv blev särskilt glad att se Henka Gustavsson som en av de Kumlaprofiler som fått en egen skärm i utställningen. De hade bott grannar under uppväxttiden. "Vi kan känna oss stolta som Kumlabor och

örebrolänningar över denna fina utställning. Därmed förklarar jag Wall of Fame i Kumla för invigd", avslutade Andreas Brorsson.

I Husaren, en trappa upp, vidtog caféträffen med kaffe och rejäl bulle.

"Oartigt att störa mitt i kaffet", sa Kjell Sunesson, "men vi vill presentera Örebro Läns Idrottshistoriska Sällskap för er, Tomas Eklund som var med från starten 1984 kommer att göra den".

Tomas framförde en välformulerad presentation, i bild och tal, av ÖLIS' tillkomst och 31-åriga historia samt om den verksamhet som sällskapet bedriver nu.

Därefter tog Esso Engvall hand om mikrofonen. Han gick runt bland de ca 100 besökarna och intervjuade ett antal utvalda idrottspersonligheter från Kumla. Bl.a. parajudoflickorna Natalie och Jenny. De hade varit i USA och tävlat och tagit tre guldmedaljer. Jessica, stöttande mamma, menade att de två flickorna kommer att sätta Kumla på kartan med sina prestationer.

Esso pratade även med Lage Sjöberg, som tävlat i simhopp och fäktning. Lage berättade att han blivit utmanad av en kompis som spelade fotboll. "Fäktning kan det väl inte bli nå'n kondis av"? tyckte kompis. Efter att ha fått pröva på fäktställningar under en sammankomst blev Lage uppringd av fotbollskompisen på morgonen efter: "Jag har så ont i benmusklerna så jag måste gå baklänges nerför trappen," klagade han.

Ove Adamsson, Pelle Yngvesson, Olle "Kimbo" Johansson, Kumla-Frasses dotter, Lars Fastberg, Johan Haglund samt några till fick berätta några av sina minnen, allt under Essos humoristiskt förda intervjuer. Samtliga fick rungande applåder från besökarna. Esso avtackades av Kjell Sunesson och Esso fick också välförtjänta applåder. Kjell tackade för att ÖLIS fått komma till Kumla och uppmanade också till att bli medlem i ÖLIS, särskilt kvinnor.

Caféträffen avslutades med kraftfulla applåder.

uppsnappat av
Rolf L Lundin

Onsdag den 28 september Frälsningsarméns lokaler, Kungsgatan/Rudbecksgatan KFUM Örebros idrottshistoria med Lasse Hellstrandh

-Hjärtligt välkomna, hälsade Sven-Arne Ahlberg. Innan jag överlåter scenen till dagens föreläsare, Lasse Hellstrandh, skall jag kort informera om höstens återstående aktiviteter med ÖLIS. Först skall dock Marianne Ljungholm, kårledare i Frälsningsarmén Örebro, berätta om verksamheten. Kjell Sunesson, vår ordförande skall också få ordet för ett angeläget meddelande.

Dryga 70-talet åhörare var bänkade i stora samlingshallen i Frälsningsarméns lokaler på Kungsgatan i Örebro.

Vi fick en kort presentation av Frälsningsarméns sociala verksamhet i Örebro av kårledare Marianne. Hon informerade att hon och hennes man delade på ledarskapet. Marianne ansvarar för den sociala verksamheten. Den välbekanta "julgrytan" inbringade ca 90 tusen kronor 2015. Verksamheten i Örebro finansieras i stort av bidrag från den

centrala Frälsningsarmén, de lokala bidragen är dock väsentliga för att kunna ge stöd åt behövande i Örebro. Hon meddelade att 117 hushåll fått presentkort för matvaruinköp under 2015, presentkortet var på 600–800 kr. Marianne bad också om bidrag till julklappar, fjolåret innebar att de gav bort 270 julklappar. Bidrag inför årets jul är välkomna, förklarade hon. Lämna gärna in dem hos oss, men de skall inte vara inslagna. Poängen är att de som får klapparna skall känna att de själva står för proceduren med julklappsinslagningen, poängterade hon.

Ordförande Kjell Sunesson instämde i den goda idén med julklappar. Han bad också om hjälp med ett projekt som går under namnet "Rädda bilden". Det handlar om att digitalisera de foton/bilder som finns i ÖLIS arkiv. De analoga bilderna är förgängliga, klargjorde han. Vi behöver hjälp med att skanna in bilderna så att de förblir tillgängliga för kommande generationer. Bilderna behöver även förklaringar vad de avbildar.

- Det är väl en passande uppgift för er som är pensionärer och har gott om tid, sa Kjell med glimten i ögat. Välkomna till mig efter dagens caféträff eller när som helst på vår lokal på Slottsgatan i Föreningarnas hus.

Därmed intog Lasse Hellstrandh scenen. Han inledde med att erkänna att det inte kändes lätt att komma efter Tom Ahlands fantastiska föreläsning tidigare i slutet av augusti. Ett tips hade han dock fått från Tom.

-Det gäller att få en start som överraskar och ingen glömmer, avslöjade Lasse. Han tog därmed ton och framförde en sång som presenterade hela KFUM Örebros historia. En utomordentlig utmaning i bästa Ola Hellstrandh stil. Ola som ju var farbror till Lasse. Bror till Lasses far Gunnar. Sången avlöstes av uppskattande applåder under Lasses avböjande, han tyckte inte det var värt det. Det tyckte däremot vi i publiken.

Lasse informerade om den bok (se faksimil) som han tillsammans med Göran Rådström, Bo-Gunnar Bogges m.fl. sammanställt texterna till. Boken, med mängder av bilder, utgjorde basen för Lasses framträdande.

Vi fick som inledning en historisk bakgrund till KFUM:s uppkomst. Starten var en parallell till Frälsningsarméns tillblivelse. Det skedde i London, 1844, med inriktning på socialt arbete. Den första trevande starten i Örebro skedde 1890. Programförklaringen löd: En förening för andlig, själslig och kroppslig utveckling. Åren 1891 – 1907 förekom verksamhet inom cykel och fotboll. 1908 blev det formella året för grundandet av KFUM Örebro. Tillgången till Sommaro var en grundpelare för verksamheten. En av de tongivande var höjdhoppstjärnan Kajsa Bergqvists farfar, Paul Bergqvist.

Den kavalkad av verksamheter som bedrivits i KFUM Örebro:s regi beskrev Lasse med stor entusiasm. Mångfalden av idrottsverksamhet, körsång och sociala aktiviteter genom, numera 108 år, är överväldigande. För egen del förklarade Lasse att han själv, numera, satte orientering främst på kartan, Han var dock en inte oäven friidrottare också. Farbror Ola lockade även in Lasse som scout. Lasse blev utnämnd till årets idrottsledare i Örebro län, 1986, en av fyra ledare, genom åren, i någon av KFUM Örebros idrotter.

Tillkomsten av Strömsnäs, 1919, i KFUM:s verksamhet blev en milstolpe i historien. Där bedrevs verksamhet ända fram till 1971 i Hästhagens utkant. Många av oss Örebroare som växte upp under 50-talet har starka minnen från Strömsnäs. Sommarkoloni, tennisbanan, kolstybbsplanen och löparbanan i kolstybb som handgrävdes under tidigt 50-tal av Ola och många ideella och frivilliga krafter. Det tog fyra år att färdigställa den.

Mängder av anekdoter med historiska KFUM-idrottsstjärnor levererades med åtföljande skratt och jubel. Ett exempel ur mängden är Lasse Stenman, släggkastaren, som kastade 59,0 m, fortfarande distriktsrekord, om än tangerat. Stenman kämpade för att nå 60 m.

För att få ett kast godkänt som distriktsrekord behövde det vara en utlyst tävling. Legendariske idrottsprästen Inge Lagerstedt ställde upp i vått och torrt som deltagare i tävlingarna. Han kom ofta i full prästutstyrelse med gymnastikskor under kläderna. Lagerstedt kunde komma direkt från en förrättning, dop eller begravning, och hoppa ur bilen. Han kastade släggan 18–20 m. Därmed var han deltagare i tävlingen.

En föreläsning om KFUM Örebro vore inte fullvärdig utan en presentation av Ola Hellstrandh. Det gick under lång tid att sätta likhetstecken mellan Ola och KFUM Örebro. Lasse gav ut en bok, 2006, Boken om Ola. I boken får man följa Olas liv, mellan 1916 och 2005, från Västanfors till Örebro om KFUM:s IA, tidningarna, resor, mästerskap, galorna, visorna och vardagen. En fantastisk berättelse om en enastående energisk och mångbegåvad person. Här nämner jag bara som exempel hur Ola, 1963, lyckades få USA:s friidrottsstjärnor till Örnros, med namn som Bob Hayes och Ralph Boston. Vi som stod i kurvan där Bob Hayes dundrade fram i 200 m-loppet som ett godståg och utklassade samtliga deltagare glömmer det aldrig.

Lasse fullföljde sin föreläsning med senare tiders exempellösa framgångar för KFUM Örebro i innebandy, volleyboll och frisbee. – När det gäller den senaste utvecklingen inom friidrotten i KFUM Örebro, har jag ingen insikt och vill inte heller kommentera, klargjorde Lasse. Han meddelade som slutord att "Boken om Ola" fanns att ta med sig, gratis, vid utgången, frivilligt bidrag till en fond var dock välkommet.

Lasse avtackades därmed av Sven-Arne Ahlberg och fick välförtjänta applåder av auditoriet.

//uppsnappat av Rolf L Lundin//

Onsdag den 30 november Caféträff i Nora med annorlunda inslag.

Med över 35 medlemmar bar det av i buss från Örebro till Nora eftermiddag. En sannerligen annorlunda men också mycket trevlig eftermiddag skulle det visa sig.

Väl framme vid torget i Nora mötte vår ciceron Ove Hoffner upp och med mycket myndig röst hälsade oss välkomna. Hans skulle visa oss runt i de centrala delarna av Nora – eller Skoga som orten hette i Dagmar Langes tillika synonymen Maria Lang – benämnde staden. Temat var just: "I skuggan av Maria Lang". Att just detta skulle hända, var ett initiativ av Thomas Eklund med stöd av Sven Göran Gustafsson på ÖLIF. Ove var och är systerson till Dagmar Lange och han växte också upp hos sin mormor och moster i stadskärnan och bostaden nere vid Norasjön.

På detta ställe kunde det hända grejer ska ni veta, sa Ove och det är flera som hon tagit livet av i dessa kvarter med omnejd. Han gav oss bussresenärer, som i detta läge hade fått stiga av för att komma nära Dagmar Langes bostad. Här bodde hon och även om arbetade i Stockholm som lektor och rektor på Nya Elementarskolan i Stockholm i många år så återvände hon alltid till "Skoga" för att skriva och uppleva sin barndoms stad så fort det blev lov. Som pensionär blev hon sedan den lilla bergslagstaden trogen både sin lägenhet men också sin skivstuga i samma hus, med utsikt över Norasjön trogen, till sin död 1991. (Den som ytterligare vill och önskar mer fakta om Dagmar "Maria Lang" Lange rekommenderas gå in på Google och eller Wikipedia.) De kan väl bara nämnas att hon skrev 42 deckare, 4 ungdomsböcker, novellsamling och självbiografi samt film och Tv-manuskript.

Hon hade också flitigt umgänge med många av dåtidens kända skådespelare och familjer både i Stockholm och i Nora och hade ofta bjudningar med mycket "säregna teman och sittningar" enl. Ove Hoffner. Några meter nedanför nämnda bostad finns

sedan många år en byst på henne och kring den kunde Ove berätta både den ena och säregna historien efter den andra om hennes liv och händelser det avslutades med att Ove påvisade praktiska exempel på hur lik och likdelar kunde hittas i området invid sjön och husen där nere.

Vi fortsatte vår vandring från Langes bostad till Svenska kyrkans församlingshem där nästa "etapp" väntade nämligen Caféträffen där redan inbjudna Norabor fanns i lokalerna, dock, och innan inträdet där, avtackades Ove Hoffner med en mycket intensiv och värmande applåd i kylslagna eftermiddagen framför det gamla f.d. polishuset, omnämnt åtskilliga gånger i böckerna av Maria Lang.

Det bör kanske också nämnas att Dagmar skrev sina böcker i handskrift (vilka sedan självklart blev renskrivna på maskin) med sin säregna pennfattning och skrivstil. Stort exempel på det hur den såg ut, kan beses på biblioteket i Nora där hon har en liten avdelning för "sitt" och sina verk.

CAF&Eactive;TRÄFFEN

Vid vår – bussresenärernas – ankomst till Församlingshemmet hade redan många kända och okända Norabor samlats och vi uppskattade att vi var ca 110 personer närvarande i samlingsalen. ÖLIS ordförande Kjell Sunesson hälsade välkommen tackade för att ÖLIS kunnat komma till Nora denna och riktade ett särskilt tack för den insats Noras idrottsveteraner gör och gjort. Efter fikaintag presenterade Thomas Eklund i ord och bild om ÖLIS verksamhet genom de dryga 30 åren och vad vår verksamhet under åren innehåller, här fick han benäget bistånd av förre, men numera 1:e Hedersordförande i ÖLIS Rolf Hallgren (som förresten nyligen blivit opererad i en höft, men kunde trots det delta denna eftermiddag, strongly).

Sven Arne Ahlberg kunde kortfattat berätta om nästkommande Caféträff som kommer att hållas i Örebro på Luciadagen och med temat Kvinnligt ledarskap inom idrotten där tre framträdande kvinnor deltar som Annica Lundström golf Mosås Country Club, Charlotta Nordenberg f.d. golf numera också ordförande i KIF Örebro Damfotboll och Ulrika Riseby ordförande inom Örebro Gymnastikförening. Moderator är Charlotta Stenhem länsidrottschef i Örebro län. Efter det blir det Luciatablå av ungdomar från Karl-Johans skola i Örebro. Ett inslag som förevarit inom ÖLIS i närmare 10 år.

Därefter gav sig Thomas runt i salen och sammanstrålade med en del av de närvarande Norabor som kommit och här kan nämnas exempel på några av dem: - Barbro Engberg som varit framgångsrik i tennis, skidåkning och handboll. Hon nämnde att just damhandbollen i Nora tillkom tack vare Lotta-samlingar och däri initierades just handboll som ett av inlagen för kvinnor. - Kerstin Jansson som i likhet med Barbro varit framgångsrik i friidrott och även så i skidåkning, framhöll hon och där hade hon slagit en f.d. världsmästare (även om han hade varit det i handboll, nämligen tävlingspersonen Rune Åhrling) - Curt Erik Hermansson f.d. bandyspelare men numera ordförande i Nitro-Nora Bandyklubb. "Det finns ingen issport där spelaren är snabbare än i bandyn" sade Hermansson men där fick han ett litet "mothugg" av f.d. elitishockeyspelaren Rolf Hallgren som inte riktigt kunde acceptera jämförelsen.... Curt Erik nämnde också om duktiga bandyspelare som funnits i staden förr och nämnde namn som Karl-Ivar Ekberg och sönerna Jan-Ivar och Ulf men också Ronnie Karlsson m.fl. , m .fl. - Lars Göran Ericsson som varit tyngdlyftare både i SM som EM-tävlingar i slutet på 60-och början av 70-talet. - Charlie Pettersson som deltagit framgångsrikt i tennis och handboll men också senare båtspport på 60-talet i både SM, NM och EM-tävlingar - På slutet av Thomas Eklunds rundvandring i salen kunde Gunnar Carlsson boendes i Garphyttan berätta om Nora-Anna och att han kommit i en hel del kontakt med henne i ungdomens år genom tävlingar och andra arrangemang inom Blåbandsrörelsen. Hon var en mycket uppskattad person i dessa led. Också det en uppskattad information, tyckte många.

Kjell Sunesson berättade om bakgrund och syfte med Wall of Fames tillkomst och att initiativet kom från förre ordföranden i ÖLIS - också han - hedersordförande Bo Astvald. Den utställning som nu presenteras runt länet och det ska påpekas att Örebro Läns Idrottshistoriska Sällskap är en sammanslutning och förening som vänder sig till HELA länet. Sunesson föredrog sedan om statuter för Wall of Fame och att den "första" delen nu var klar med de 11 första och vilka som också deltagit i juryn, men att den så småningom ska kunna utökas med ett antal förtjänta profiler som också kan innehålla framträdande ledare inom länet.

Utställningen som i ett par tre veckor finns i Nora Bibliotek har tidigare visats i Laxå och Kumla men kommer nästa år (2017) att visas i Hällefors, Askersund, Lindesberg. På varje ort kommer och har det varit inslag med bilder på idrottspersonligheter från den aktuella "utställningskommunen d.v.s. de nämnda här ovan.

Både Thomas och Kjell framförde än en gång ett tack till de medverkande under eftermiddagen och det hela avslutades med att näst intill alla begav sig till Nora Bibliotek för att titta på omnämnd utställning. På hemväg till Örebro - i bussen - kunde Bengt Olov Nord f.d. polis i Örebro och länet berätta om händelser som förspann sig i samband filminspelningar av Dagmar Langes deckare. Nord deltog nämligen själv i en del av film inspelningarna som, just, polis. Mycket uppskattat och rejäl applåd som slutkläm av "utflykten" till Nora.

//noterat av Sven Arne Ahlberg

Invigning

Wall of Fame utställningen i Nora invigdes lördag 12 november av Noras kommunalråd Solveig Oscarsson tillsammans med ÖLIS ordförande Kjell Sunesson . Vid invigningen medverkade Kjell Stockhaus och berättade om löparlegendaren "Nora-Anna". Invigningen samlade ett tjugofemtal intresserade.

Utställningen i Noras biblioteks utställningshall kommer att visas under tiden 12 november till 3 december.

Tisdag den 13 december

Frälsningsarméns lokaler, Kungsgatan/Rudbecksgatan

-Hjärtligt välkomna, hälsade Sven-Arne Ahlberg kraftfullt för att överrösta sorlet från den 140 personer stora skaran av intresserade som infunnit sig till dagens caféträff.
-Va kul att se så många i publiken och särskilt att det är så många kvinnor i publiken. Ni är inte mindre än trettio stycken på plats. Fortsätt gärna att komma på våra träffar. Ni höjer stämningen med er närvaro. Innan jag lämnar över till dagens huvudämne skall vi ha dragning på lotteriet som varit igång under fikasamlingen.

Två vinnare vann vardera femhundra kronor. De två vinnarna var symboliskt passande, för dagens tema, båda kvinnor!

-Nu lämnar jag 'ord och bild' till Charlotta Stenheim, dagens moderator, avslutade Sven-Arne.

Charlotta inledde med att tacka Kerstin Pedro och Laila Sunesson, ÖLIS, för deras engagemang i att dagens tema kommit till stånd.

Hon gav därefter en kort presentation av sin roll som chef för Örebro Läns Idrottsförbund, ÖLIF. I ÖLIF ingår 600 föreningar i länet. Hon är också chef för 40 medarbetare som jobbar på Idrottens Hus. Hon menade att hennes huvuduppgifter var

utbildning och utveckling.

-Aktuellare än någonsin är frågan om jämställd idrott, fastslog hon. Det kan jag säga med tjugo års bakgrund inom SISU.

Idrottsminister Gabriel Wikström konstaterade, i sitt invigningstal, på Riksidrottsforum i Falun i november 2016, angående jämställdhet inom idrottsrörelsen: Ni har kvar att göra!

Charlotta gav exempel på att det dock händer saker på det

området i dagsläget. Tio företag i Örebro, bland dem Atlas Copco, har inför 2017 meddelat att de kommer att fördela sin sponsring 50/50 på manlig och kvinnlig idrott. Detta för att vara attraktiva som arbetsgivare i tiden.

-I dagsläget är fördelningen inom föreningsidrotten i Örebro län, 67% pojkar och 22 % flickor, konstaterade hon. Det är dock ännu sämre, ur jämställdhetssynpunkt, i socialt utsatta områden, där är fördelningen 90/10.

Charlotta visade bilder på inom vilka idrotter som flickor hade högst och även lägst procentandel deltagande. Bland idrotterna med högst % är konståkning, volleyboll med 99, ridsport 98, gymnastik 84. Akademisk idrott, fri idrott och basket fanns också med på den listan. Lägst %-andelar hade bandy 2, amerikansk fotboll 5. På den listan fanns även motorcykel, ishockey, bowling, bilsport och bordtennis.

Charlotta konstaterade att det är fler flickor än pojkar i 'drop-out' vid 16-17 årsåldern. Hon poängterade vikten av kvinnliga förebilder, som motvikt till detta.

-Kvinnliga ledare är mycket viktigt för att vi skall kunna påverka detta, slog hon fast. Med det förde hon över fokus på de tre kvinnliga ledare som var träffens huvudfigurer.

Annica Lundström, klubbchef och VD för Örebro City Golf & Country Club, Ulrika Riseby chef för ÖGF, Örebro Gymnastikförening och Charlotta Nordenberg, ordförande för KIF Örebro.

Vi fick se en film, med manliga och kvinnliga golfare, gjord av Svenska Golf förbundet som en introduktion av Annica.

-Har ni märkt av 'Stensson-effekten', frågade Annica. Den uppmärksamhet i media som golfen fått i Sverige efter Henrik Stenssons OS-silver och vinst i British Open, tillsammans med uppmärksammandet av duktiga tjejer, har varit mycket betydelsefullt för golfen, menade hon. Annica berättade att hon är ledare för den satsning som Svenska Golf förbundet startat, vision 50/50. Visionen är inriktad på att få fler kvinnor till golfen i Sverige. Det är obalans mellan könen i golfen. 72 % är män. 28 % kvinnor, noterade hon. Bland ledare är 2 av 10 kvinnor. Det finns få kvinnliga ordföranden.

Annica passade på att lovorda Majvor Isaksson från SGF, som fanns i publiken, för hennes initiativ till 'vision 50/50'. Konkreta mål är: 10 000 fler kvinnor år 2020, 35 % kvinnor i styrelser, fler kvinnor i valberedningar. 200 klubbar har påbörjat detta jämställdhetsarbete.

Alla kan spela golf, påstod Annica, även funktionshindrade. Golf är friskvård och bidrar till många 'hälsotimmar' i Sverige, fortsatte hon. 460-tusen människor spelar golf i Sverige idag. Jag själv är ledare för en klubb med 4 000 medlemmar, kanske inteså mycket om man jämför med Friskis & Svettis 14 000, men klubben omsätter 25 miljoner kronor.

Ulrika Riseby var nästa kvinna vid mikrofonen. Hon introducerades med en film där vi bl.a fick se Sveriges framgångsrika trupp gymnaster som utförde de mest fantastiska trippel och vid EM 2016. Guld! Halva truppen kommer från Örebro.

-Det finns inget OS eller VM för trupp gymnastik, så man kan gott säga att vi är världsmästare, tyckte Ulrika. Hon fortsatte med att presentera ÖGF:s verksamhet med barngrupper, trupp gymnastik med mixgrupper, cheer, m.m. Hon meddelade stolt om framgångar som, guld på SM och NM. -Träna för ett aktivt liv, är en av de deviser som finns inom ÖGF, sa hon. Föräldrarollen som ideellt arbetande är mycket viktig, fortsatte hon. Evy, kan du resa dig, du är ju en av våra ideellt arbetande i förningen. Att synas mer är stor utmaning för oss, menade Ulrika, vi behöver uppmärksamhet i media som stöd för våra behov av lokaler m.m

Nästa representant för de kvinnliga ledarprofilerna i länet var Charlotta Nordenberg.

Hon introducerades med den numera klassiska filmen från OS i Rio. Lisa Dahlkvists fantastiska straffsparksläggning. Den amerikanska målvakten Hope Solo som försökte psyka Lisa med handskbyte i slowmotion. Bilderna på Lisa visade en leende helt cool tjej som genomskådade spektaklet av målvakten. Straffen satte Lisa med ackuratess. Glädjeuploppet därefter med hela lagets uppvaktning i bästa TV-pucksstil är ju redan en idrottshistorisk klassiker. Spontana applåder från publiken befäste väl detta.

Charlotta sade att hon kände stolthet över Lisa Dahlskvist och hennes ursprung i KIF Örebro.

-Lisa är en viktig förebild för våra unga talanger i föreningen, poängterade Charlotta. Lisa och Michelle de Jongh har varit med vid sponsorträffar som mycket bra representanter för vår klubb. Charlotta menade att det som driver henne är att ledarskapet "är otroligt roligt". Det går dock inte att driva en

förening utan ideella ledare, var hon tydlig med. Bland hennes egna motto är: Aldrig ge upp, inte använda ordet problem utan istället välja att kalla det utmaningar.

En av många utmaningar är halltider för småflickorna i klubben.

-Pojkar går tyvärr före, menade hon. Charlotta ansåg att samarbetet med ÖSK-fotboll borde kunna utvecklas mer. Som ett exempel på situationen för tjejfotbollen generellt

berättade hon att när KIF Örebro gått till Champions League så publicerade, efter lottningen, UEFA på sin hemsida KIF Örebro med ÖSK:s logga.

-TV4-nyheterna gjorde likadant vid flera tillfällen, så hon inte utan ironisk knorr. En helt personlig reflektion: Det motsatta skulle väl aldrig inträffa, att t.ex. MFF skulle kunna presenteras på UEFA:s hemsida med Rosengårds logga?

Charlottas uttalade mål för KIF Örebro är de skall vara professionella i allt, stärka sina intäkter och hon ställer upp som ordförande ett år till.....

Charlotta Stenheim tog över med att ställa frågor till de tre. Här kommer några av frågorna:

CS: Har du någon förebild som ledare?

Annica: Ja, några både män och kvinnor, men framför allt Pia Nilsson, tidig ledare för svenska golftjejer.

Ulrika: Ingen uttalad, med de som jobbar med att utveckla människor.

Charlotta N: med den mediala utsatthet som följer av att vara ledare fick jag tidigt Pehr G Gyllenhammar som förebild. Jag hade förmånen att träffa honom då jag var ordförande för Svenska Amnesty. Han gjorde ett stort intryck på mig.

CS: Vad är du mest nöjd med att du har gjort som ledare?

Charlotta N: Att vi tog oss till CL var inte min förtjänst men... Jag känner mig allra nöjdast när jag ser ett leende från någon av våra småtjejer på Rosta Gärd. Ulrika: Att jag varit med om att lyfta bredden av verksamheten och vi har en styrelse som fungerar.

Annica: Jag tänker mest framtidsorienterat, men jag känner mig stolt jag var en drivande motor i fusionen av Gustavsviks GK och Mosjö Golf & Country Club, en stor och omfattande process som berörde många golfare i Örebro.

Charlotta Stenheim bjöd också in publiken att ställa frågor:

ÖLIS ordförande, Kjell Sunesson undrade, med hänsyftning till generationskillnader, vad de gör för att främja spontanidrotten, som ju var en självklarhet för oss 40-talister t.ex.

Annika svarade att ett projekt som kallas "Footgolf" är på gång inför 2017. Och att hon tyckte att golfen hade en fördel i och med att de äger sina arenor.

Ulrika menade att det inte är helt okomplicerat eftersom gymnastiken idag innebär användandet av komplicerade redskap, men gruppen "free-running" är ett bra exempel på spontanidrott.

Charlotta N sa att de jobbade med fotbollen som en del i integrationsarbetet i kommunen. Hon ansåg att det är viktig fråga.

Charlotta Stenheim avslutade frågestunden med en fråga till Annica, Ulrika och Charlotta N, hur ser ni på 2017?

Annika: jag ser fram emot min tredje roll. i ÖLIF. vårt årsmöte kommer att ske i det

renoverade Idrottens hus, ni är alla välkomna dit!

Ulrika: jag kommer att fokusera på att synliggöra oss och jobba för att vi får mer lokaler.

Charlotta N: Vår nye tränare, och att vi kommer att satsa på fadderverksamhet med elittjejerna som faddrar för våra unga flickor.

Sven-Arne Ahlberg kom in på scenen och utropade: Dessa fantastiska kvinnor! Applåder av kraftigaste modell följde. Han avtackade de fyra med presenter gjorda av ÖLIS träsnidare, Lasse Henningson, samt blommor.

Caféträffen avslutades med, numera traditionellt, luciåtåg. Ungdomarna från Karl Johans skola åk 9 tågade nedför trappan sjungande Luciasången. De framförde utomordentligt fint, iklädda fotsida vita dräkter och med levande ljus, de välkända sångerna vi gärna hör inför julen. Gläns över sjö och strand, Lusselelle, Nu tändas tusen juleljus, Staffanvisan, Jul, jul strålande jul, Så mörk är natten, We wish you a merry christmas och däremellan en nyhet i calypsotakt?, Kom nu alla se Lucia, för slutligen tåga ut uppför de trappor de gjort entré ifrån sjungande Luciasången. Oerhört stämningsfullt!

Sven-Arne utropade i mikrofonen: Se det var en Luciatablå som heter duga. De fjorton tärnorna och tio stjärngossarna samt Lucia fick välförtjänta applåder. Han avslutade med att önska alla God Jul och Gott Nytt År samt att hålla utkik i brevlådan när programmet för våren 2017 dyker upp i början av januari.

//uppsnappat av Rolf L Lundin//

Caféträffar våren 2016

Våra caféträffar startar kl. 14.00 Föreläsningen/informationpunkten startar kl. 15.00. I våra ordinarie caféträffar ingår fika i entréavgiften 50:- om inget annat anges.

Onsdag den 20 januari
Caféträff med handbollstema

Årets första Caféträff avhölls i Frälsningsarméns café och större samlingsal på Kungsgatan i Örebro.

Den inleddes med att undertecknad informerade kort om vårens träffar och aktiviteter där närmaste caféträff blir på Örebro slott och invigning av Wall of Fame (mer om det längre ned på sidan). Vidare att årsmötet kommer att hållas på sedvanlig plats, Engelbrettsskolan, nere på Slussgatan den 6 april. Vår gästtalare blir Björn Eriksson f.d. rikspolis- och tullverkschef, senare landshövding i Östergötland i många år. Denne är nu relativt nyvald ordförande för Riksidrottsförbundet och som sådan gästar han länets distriktsförbund och avslutar dagen hos oss på årsmötet.

Avslutande caféträff för ÖLIS denna vår blir i Laxå 27 april, men mer information kommer i samband utskicket av vår tidning Idrottsarvet i början av mars detta år.

Kjell Sunesson som är ordförande för den jury bestående av personer från Idrottsförbund, media och ÖLIS, har tagit ut de aktuella personer som utvalts att bli med i en första upplaga Wall of Fame. Kjell berättade om bakgrunden och hur det är tänkt bli framgent med detta arrangemang. Den här gången ska invigningen ske på Örebro slott och invigning utföres av vår landshövding Maria Larsson. I Wall of Fame finns nu levande framträdande idrottslegendarer men även anhöriga till sådana som avlidit är med på slottet denna dag.

Så då över till föreläsartemat för dagen. Meningen var att "40-talisterna" Håkan Brandell och Rolf L Lundin gemensamt skulle berätta minnen från sina uppväxtår ungdoms- och seniornivåer inom Örebro handboll. Den förstnämnde fick dock förhinder så det började med att f.d. "rödhårig tott" vid namn Rolf Lennart Lundin som växte upp i Stjärnhusen höll i berättarminnen själv.

"Ludde", som han kallas i kamratkretsar, sade sig inte kunna allt om handboll utan han berättade om hur det kunde vara för en i ungdoms- och barnåren som fick frågan: "Brinner det nånstans?" ..."Näe, var då?" "I huvet på dig, för tusan" blev svaret.

Ja, det var inte lätt alla gånger. Denne rödtott fick dock deltaga i många handbollsmatcher, träningar och läger genom åren på olika nivåer, och namn på handbollstillhörighet som föreningar och hallar visslade förbi i snabb takt där fanns; HK Zenith, IFK Örebro, IF Start, ÖSK, Rynninge IK, Vintergården, Polisens IF... för att nämna något denne gamäng fört alte om.

I juniorålder fick han erfarenhet av hur det kunde vara få va´ tillsammans med storheter som "översteprästen" Rune Åhrling, Lasse Irebro m.fl., och därtill få erfarenhet av hur dessa sköt. "Gå ut och gör dig stor" var ett av visdomsorden han erhöll av Åhrling. Det startade upp nästan direkt med att målvakten Lundin erhöll en boll mitt i planeten, ett handledsskott avlossat av Lasse Irebro, och ramlade in i nätmaskorna. Det var minsann ingen sinekur att va´ med där. Men Rune Åhrling prisade den unge debutanten med att hissa honom i luften och utropa:

"Du räddade ett givet mål...."

Dessa här nämnda, representerade ju både ÖSK och landslag på den tiden (50-talet) men det var ingalunda för dem eller där som handbollen hade startat upp med tävlingsverksamhet i Örebro, utan det var i KFUM Örebro på 30-talet. Sedan fanns det många och flera föreningar som höll igång med handboll. Vid dags dato är det väl bara IFK Örebro och Örebro SK som håller på med handboll... OK, kanske någon mer

Rolf L Lundin berättade om personer han mött, varit tillsammans med och haft och har

handbollerfarenheter av, och nämnas kan namn som, utan inbördes ordning, men kan ändå få nämnas att de på något sätt spelat roll för honom; Yngve Brandell, domare och ordförande i Närkes handbollsförbund, som framträdde i radioprogrammet Karusellen med en Vasaloppssång. Brandell hade blivit utmanad av programledaren Lennart Hyland i direktsändning att genomföra ett Vasalopp. Den notorisk ovillige skidåkaren Yngve ställde upp på det och återkom i Karusellen med en sång, på melodin Flottarkärlek (populär genom Gösta "Snoddas" Nordgren), om äventyret. Han klarade Vasaloppet på ca 12,5 timmar. Bra gjort av en som avskydde skidåkning. Många andra profiler från minnenas gömslen omnämndes, bl.a. Håkan Brandell, Rune Åhrling, Roland Mattsson, Kjell "Bersa" Bengtsson, Jonny Larsson, Bosse Kling, Björn "Lurch" Andersson, Lars-Gunnar "Lara" Rosmark. (Dessa personer kunde han visa bilder på från olika hallar och tävlingar).

"Ja, där fanns och finns mängder av namn som skulle nämnas men jag har bara 47 minuter på mig", som han egentligen inledde sitt framträdande med att tala om.

Avlutningen landade dock i nutid med dagens ÖSK handboll, herr. De spelar i div. 1 Norra. Handbollsherrarna gjorde en berömvärd insats som kollektinsamlare på minneskonserterna för John Lennon i S:t Nikolai kyrka, 8:e och 9:e december 2015. Insamlingens intäkter gick till Kvinnohuset i Örebro. En hedervärd insats av grabbar som håller måttet, inte bara på handbollsplanen utan även ute i samhället.

vid tangenterna
/S-A Ahlberg

Caféträff onsdag 27 april

Kunskapens Hus, Laxå

Strax efter lunch bar det iväg med buss från Örebro, dock var det enbart ett 15-tal medlemmar med från Örebro medan ett par medlemmar tillkom vid Kumla resecentrum till ett Laxå där en Caféträff skulle hållas i Kunskapens hus.

Vi som var med i bussen blev väl omhändertagna och bemötta av ett 35-tal Laxåbor. Totalt alltså blev vi runt ett 50-tal som kom tillsammans i en alldeles väldigt trevlig cafeteria lokal. Gott kaffe och macka.

Efter en stunds samvaro begav vi oss en trappa upp till samlings salen.

Sällskapet nya ordförande Kjell Sunesson gjorde sitt första formella och offentliga framträdande som ordförande för ÖLIS och hälsade alla välkomna. Han berättade något om sig själv och sin bakgrund, om skolgång och studietiden och hur han kom i direktkontakt med – specifikt – ishockeyn både som spelare och under studietiden och senare många år som tränare i olika föreningar runt Sverige för att slutligen hamna i Örebro där han bl.a. var samordnare och rektor för GIH under ett antal år.

Thomas Eklund berättade därefter om ÖLIS historia, dess tillkomst för över 30 år sedan och syftet att vi ska verka för och tillvarata och gärna förmedla idrottens historia i länet på olika sätt. Han presenterade en bildkavalkad om framträdande personer i ÖLIS ledning genom åren och om händelser och utställningar som förevarit samt pågår.

I det senare fallet åsyftas Wall of Fame-utställning som invigdes av landshövding Maria Larsson på slottet i början av mars detta år. Denna utställning är därtill flexibel och finns f.n. på Laxå bibliotek ett antal dagar till. Den kommer sedan att göra en anhalt i Kumla senare delen av sommaren. Vi alla gav oss sedan iväg till just biblioteket för att titta på den nämnda. På varje lokal plats där den förevisas kommer den att kompletteras med några lokalt kända idrottspersonligheter. Exempel och bild på det kan ses nedan.

Efter Thomas framträdande övertog ÖLIS hedersordförande Rolf Hallgren rollen som sammanhållande av mötet i samlingsalen, presenterade sig själv men han bad att varje närvarande skulle berätta något om sig själv och det gjordes brett o villigt. Några med kortare omnämning om sig medan andra hade mycket att berätta. Med från Örebro fanns en f.d. lärare i gymnastik på Centralskolan som också hade fått vara med att starta upp handbollsverksamhet i den då nya sporthallen i Laxå. Namnet på denne gentleman är Christer Hultgren som överlämnade en pärm med urklipp och minnesbilder från sin tid på orten. Måhända en start på minneskavalkad av idrottshistorik i Laxå, vem vet?

I raden av presentationer kom turen till Mats "Kolis" Pettersson en idrottsveteran och ledare inom Laxåidrotten och med många strängar på sin lyra. Han hade därutöver en tid varit Laxå-korrespondent för Nerikes Allehanda, berättades för undertecknad efteråt.

Nåväl "Kolis" hade erhållit ett ovanligt samtal 1988 från en person och undrat om man var intresserad av att arrangera en match mellan Laxå IF och Manchester United (!) på Ramundervallen. Den gode "Kolis" trodde först att det var någon kompis som ringde och behagade skoja, men så var inte fallet, det var verklighet.

Att här söka återge hur och vad "Kolis" berättade skulle sannolikt förstöra denna saga, så därför avstår vi. Denna historia ska han själv återge. Dock kan garanteras många goda skratt och förnöjsamhet.

På stående fot lovade "Kolis" att berätta om händelsen (för det var det sannerligen) på någon träff som anordnas av ÖLIS i en snar framtid.

Vi som var närvarande, Laxåbor och andra, var helt förnöjsamma med en utomordentligt trevlig eftermiddag.

//Sven Arne Ahlberg

Caféträffar hösten 2015

**Onsdag den 2 september kl. 13.30. OBS starttiden!
Frälsningsarméns lokaler, Kungsgatan/Rudbecksgatan**

CAF&Eactive;TRÄFF MED VÅR LANDSHÖVDING

MARIA LARSSON

Alla, ett 70-tal medlemmar, hälsades välkomna till Frälsningsarméns lokaler och undertecknad vände sig särskilt till vår landshövding Maria Larsson men också till vår hedersordförande Rolf Hallgren som hade begärt att få säga och berätta om legenden och idrottspersonligheten Olle Säaw som nyligen avlidit. Olle även kallad "Mr Bandy" som varit aktiv inom Örebro Sportklubb på elitnivå mellan 1946 och 1967 och var en slitvarg på plan i fotboll, då i huvudsak som försvarare, medan han var en elegant skridskoåkare och anfallsspelare i bandyn, där han kunde finta och lura många försvarsspelare. Hedersordförande Hallgren avrundade med att berätta ett par händelser när Olle och hans namne Olle "Totten" Gustafsson deltog i Kulturrundan runt om i Örebro och på äldreboenden då tillsammans med Rolf H. Berättelser som hade "glimten i ögat" och som verkligen hedrade genuine Olle Säaw.

Därefter bjöds landshövding Maria Larsson fram till podiet och hon började med att hon var stolt och glad att vi inom ÖLIS inbjudit henne att få komma och berätta något om sig själv.

Dock ska tilläggas att Maria gjorde något före sitt framförande som få är förunnat att få vara med om. Hon hälsade i hand med i stort sett på alla som stod i kön att få komma in i hörsalen. Sannerligen en annorlunda och trevligt bemötande. Det intryck som Maria gjorde där omvitnas också om att flera personer uttryckte sin glädje efteråt att fått lyssna till denna trevliga småländska.

Maria berättade att hon väl inte haft några större framgångar inom idrott, men i ungdomens år älskade att springa på stengårdsgårdar och att överhuvudtaget få vara i rörelse. Dock sa hon "vann jag några skidtävlingar för flickor i skolan och det är jag mäktigt stolt över". I för sig hade jag drömmar att kunna bli en Ester Williams men när jag insåg de höjder det handlade om så stannade drömmarna vid drömmar.

"Det fanns dock idrottsintresserade personer i min närhet då jag växte upp och min pappa var synnerligen intresserad av boxning (vem var inte det vid den tiden som Ingemar Johansson hade sin storhet, skrivarens anm.) och jag hörde väldigt mycket om matcherna som Ingo och Floyd hade även om jag själv inte var mer än i 3-4 års ålder, så minns jag pappa berättade, dock har jag inget eget egentligt minne, men som sagt, det talades vitt o brett omét".

Hon kom in på hur hon erhöll landshövdingeuppdraget och att betonade att om hon erbjöds ett sådant uppdrag så skulle det vara Örebro län. Staden med sitt fina slott och utomordentligt fina miljö och friluftsområden runt i kring. Hon hade fått "lite känning" av en del av Örebro län då hon en tid var bosatt i Töreboda. Hon fick då ta del av hur och vad Tiveden hade kunnat erbjuda i väldigt fina naturupplevelser.

Dock betonade Maria om Slottet i Örebro – där ju hon har sin tjänstebostad - att hennes önskan och strävan är att det ännu mera ska kunna erbjudas öppenhet där för allmänheten och invånarna och kanske i olika former, för vårt län.

Maria hade innan caféträffen verkligen gjort research och sannerligen satt sig in i historien – och långt tillbaka – om Örebro och länet men också om nutid, i det här fallet med en viss tyngd på idrottsupplevelser och idrottsplatser samt personligheter inom länet.

Speciell upplevelse var ett besök under gamla läktaren på Stora Valla i Degerfors och få se den "annorlunda" utställning av bilder på framträdande idrottspersoner på orten. Hon nämnde icke namnet på utrymmet, men i dagligt tal kallas det för "Skitiga Bullen", ett smeknamn som – enligt sägnen – en dagstidningsjournalist fann på för ett antal år sedan.

Maria som ju hade varit folkhälsominister tidigare värnade bl.a. om att de äldre framgent ska ha det så bra det tänkas kan. Hoppas också på att hon i sitt utövande som landshövding också kan få ha en stödande inriktning men är även intresserad att utveckla samt möjligen lämna stöd inom folkhälsa, idrott och kultur fortsättningsvis i länet. "Det finns ju stora förutsättningar för aktiviteter och allt detta i vårt län, med Bergslagen i norr, Kilsbergen i väster, Tiveden i sydväst och med fina sjöar som Vättern och Hjälmaran o andra sjöar och samhällen i allas vår närhet. En cykelled planeras ju runt Hjälmaran hade hon fått erfara".

Maria erhöll en prydadsskål från Örebro Läns Idrottshistoriska Sällskap och avtackades med en sjusärdeles varm applåd. Flera var de av cafégästerna, som efteråt, ville ha ett ord med Maria Larsson och hon tog sig sannerligen tid för det.

En medlem som fanns med i Caféträffen och har omvittnat stort kunnande om de landshövdingar vi haft i modern tid, han fällde mycket berömande ord om vår nuvarande landshövdingens framträdande och personlighet, och det vill inte säga lite i berömväg.

Stort Tack säger vi än en gång till Maria och Lycka till i din utövning, säger vi medlemmar inom ÖLIS

//Sven Arne Ahlberg

Onsdag den 7 oktober Frälsningsarméns lokaler, Kungsgatan/Rudbecksgatan

Caféträff med damfotbollstema -featuring Anette Karhu, Marie och Kristin Hammarström i Frälsningsarméns samlingshall, Kungsgatan 24, Örebro

Sven-Arne Ahlberg hälsade alla välkomna in till samlingshallen på "Frälsis". De flesta, av de ca 100, nyfikade efter uppstarten inne på 'Café Nyfiket', en social träffpunkt där många gamla bekanta träffas och upplivar gammalt och nytt, samt avnjuter kaffe med gott kaffebröd.

SAA informerade därefter om höstens program på ÖLIS. Närmast med utskicket av sällskapets tidning, Idrottsarvet. Istopp i kuvert sker den 19 okt, därefter spridning via horisontalpost.

Han avslöjade också att jubileumsfesten i november nu var fulltecknad. Caféträffen med Luciatablå den 9:e december, berättade SAA, kommer att besökas av Peter Flack som kommer att kåsera om en annan stor Örebroprofil, Torsten Ehrenmark.

Peter kommer även att dyka upp på jubileumsfesten, avslöjade han. Håkan Aldevik gjorde sitt bästa att klara ut hur de som anmält sig och betalat in pengar skulle återfå sina pengar i den händelse de inte kommit med på jubileumsfesten. Till slut överenskomms att de som hade sådana funderingar skulle ta enskild kontakt med Håkan för att klara ut detta. Just nu 263 anmälda, 250 platser att tillgå enligt hotellet. Förhandlingar kommer att genomföras om det finns möjligheter att anpassa utrymmet efter efterfrågan, enligt Håkan A.

SAA puffade för pågående basutställning i ÖLIS lokaler på Slottsgatan. Öppet till 19.30, utom fredagar då till 16.30. Dessutom den unika 'Stopptid', en självstyrd bild-filmsamling gjord av SVT:s Jens Lind. Över 650 filmer i de flesta idrotter finns att titta på. Man bestämmer själv 'lätt-som-en-plätt' med touch-screensfunktion vad man vill se på.

SAA pålyste också kommande händelse 2016, Wall-of-fame. En utställning på länets,

genom tiderna, främsta idrottare som en jury är i färd med att utse. I mars 2016 kommer invigningen att ske. Han uppmanade också åhörarna att besöka www.olis.nu där allt som händer inom sällskapet dokumenteras, med bilder och text. Därmed ordet till Göran Gunnarsson.

Göran, en klockren moderator för dagens tema, damfotboll med tvillingarna Marie och Kristin Hammarström och Anette Karhu, Örebro Läns Fotbollförbunds ordförande sedan 2:a mars 2015. Första kvinnliga på 76 år! Då efterträdde hon Raul Björk som innehaft posten i 22 år! Göran har under många år ett dokumenterat engagemang för och inom KIF Örebro DFF, och därmed en mycket god insikt i tjejernas karriärer, åtminstone i KIF Örebro DFF. (Se minifaktaruta).

Här kommer i en sammanfattning några av Görans frågor och tjejernas svar.

Han började med Marie, som han tyckte var i samma klass som herrfotbollens Gösta Lind eller Orvar Bergmark.

G: Om du hade varit kille istället för tjej, hur hade det sett ut då? Är det nå't som du reflekterat över?

M: Funderar ej på det. Jag är glad idag att jag fick 15 år inom elitfotbollen. Skönt med utbildning också, bra att släppa fokuset på fotboll, som var intensiv på elitnivå, särskilt sista åren, och skaffa sig något att gå till efter karriären. Idrottsläraryrket passar mig.

Då kom Kristin, med utslaget hår, hur skulle man annars kunna skilja tvillingarna åt?, in i salen, direkt från jobbet på Brickebackens vårdcentral.

Göran visade videoklipp från YouTube. "En kylslagen onsdag i november 2010, sa han. Final i Svenska cupen. Kallt som satan", gjorde G klart. Det blev vinst med 4-1. "Hur kändes det", undrade Göran.

M: Jag blev sorgsen att se bilderna med Rickard Holmgren. Det var så tragiskt med hans bortgång. Men det andra är ju svårslaget, det blev ju cupguld och landslagsdebut.

G: Var det straff Kristin? Han undrade p.g.a. en kollision mellan K och en DIF-tjej som dömdes straff på.

K: Nej!

G: Det bevisar väl att feldömda straffar inte går in. – Straffen sköts högt över målet.

Ytterligare ett YouTubeklipp visades, SWE-FRA från VM. Med Maries kanonskott i mål i 82:a minuten som ledde till 2-1 vinst. "Vad säger du Marie," undrade Göran.

M: Ja det det blir ju inte fulare med åren..... Annars var det mitt första VM, 21 000 på läktaren, en fantastisk upplevelse.

Göran vände sig till Anette. Finns det talanger idag? 82-orna var ju en exceptionell årskull med fem landslagstjejer från länet.

A: Nej. 82-orna blir svårslaget. Idag finns en Bengtsson, med gott påbrå, i Kumla. Annars har en tidigare negativ trend bland tjejerna i länet, nu vänt. På killsidan är BK Forward, Karlsunds IF och ÖSK framgångsrika. Däremot bekymmersamt på landsorten med återväxten. Inte minst på ledarsidan. Bra ledare är en förutsättning för god återväxt. Det blir allvarligt lite för snabbt idag. Det är viktigt med skola och lek för de riktigt unga, annars tappar många sugen för tidigt om man blir utslagen i lag som toppas i tidiga åldrar. Föräldrar sätter för stor press för tidigt. Toppa inte lag med 9-10-åringar!

Marie och Kristin fyllde i med att de var som topp i 25-årsåldern. Marie påpekade att 10-åringar idag kan träna upp till fyra gånger i veckan. "Vi tränade en gång i veckan då!" konstaterade hon. "Vi blev landslagsklass"!

Frågor från publiken fick avsluta dagens caféträff, med den följdriktiga avslutningsfrågan från Göran till de tre på scenen. Hur går kvällens Champion League-match mellan PAOK Thessaloniki och KIF DFF.

Kristin: Bra! 0-2 eller 0-3.

Marie: Ovisst. KIF vinner! 0-5... eller 0-1.

Anette: 0-10 ha ha, seriöst KIF vinner, det blir tufft tror på 1-2.

Kristin visade sig ha rätta feelingen. Matchen slutade 0-3!

Sven-Arne avtackade de tre med varsin present i form av en ljusstake i trä gjord av träsnidaren och ÖLIS-medlemmen Lars Henningsson. Det hela belönades med varmaste uppskattande applåder.

Uppsnappat av Rolf L Lundin

Onsdag den 9 december Frälsningsarméns lokaler, Kungsgatan/Rudbecksgatan.

Peter Flack och Luciafirande på Frälsis

Höstens Caféträffar 2015 avslutades på traditionsenligt sätt med framträdande av Lucia med tärnor och stjärngossar. Dessa ungdomar kom från klass 8 C, Karl Johanskolan i Örebro. Oerhört fint och vackert i a capella. De erhöll varma och synnerliga samt högljudda applåder då de trädde åter från lokalen och upp till övervåningen.

Före dem hade vi 250 st. närvarande fått lyssna till den kände underhållaren och entertainern Peter Flack som i ett tidigare framträdande hos oss (30-årsjubileet) sade att han kanske inte hade så stora egna idrottsprestationer inom elitidrotten men minsann testade oss andra i publiken med ett par frågor om placeringar för Råå IF (Hälsingborg) då laget bl.a. spelade mot ÖSK i dåvarande Allsvenskan 1951-52. Ingen anmälde något svar! De flesta visste och vet att Peter har ett stort hjärta för ÖSK och är gärna på Eyravallen (!) med fotboll och bandy, gärna med medhavt kaffe och fikabröd.

Flack citerade i sin inledning också, på prosa, alster av örebroaren och närkingen Gösta Myrén från våren 1952 där det omnämndes hela elvan på förtjänstfullt och annorlunda sätt. Namnen som fanns med i det upplästa var Engvall, Lind, Brodd, Säaw, Lundqvist, Burström, Thörner, Bergmark, Lasse (Katten), och Nordahl (åsyftas Bertil som var tränare då).

Därefter övergick Peter Flack att berätta om vännen Torsten Ehrenmark. Denne, som föddes i Lindesberg men växte upp i Örebro och Örnros. Bodde i många år i bl.a. New York, London och Paris och skrev mycket för DN bl.a. skrev underhållande böcker, men gjorde också mängder av inslag för Sveriges Radio.

Peter hade personligen träffat Ehrenmark första gången i London då det skulle avhämtas manus för Sandrews räkning där. Den vänskapen bestod sedan fram till Ehrenmarks bortgång 1985. Denne var radiokrönikör i Sommarprogrammet 1963-1984.

Som de flesta vet avslutades radioprogrammet "Sommar" i augusti de flesta åren av och med ett alltid charmant och behagfullt sätt av Torsten Ehrenmark, som kallade sig själv i en intern krets för Sommarstryparen.

Peter Flack fortsatte med att han erhållit hustru Birgitta Ehrenmarks tillåtelse att citera från Torstens upplevelser. De som minns T.E.s krönikor i radioprogrammen minns också att de kunde vara utlämnande av personliga upplevelser för hans närhet och familj, men med glimten i ögat.

Där kunde bl.a. berättas om när T.E. skulle informera om offside för sin hustru. Minsann ingen lätt uppgift för en person som var synnerligen ointresserad av idrott och trots närvaro på plats, på sittplats Eyravallen. Lektionen åtföljdes av en genomgång i hemmet då det hela avbröts med att hustrun påpekade att "nu har Du fått ägg på slipsen". Tablå!

Peter Flack kunde berätta om otaliga öden och äventyr skrivna och berättande av Ehrenmark, bl.a. då han i Dalsland (familjen hade sommarstuga där) skulle köpa badbyxor ämnat för den lekamen han bar på. Det var vår och försommar. Köpet skulle göras i närliggande stad (måste ha varit Åmål) för att därefter visa att han minsann inte var nå`n badkruka. Det blev en fin final på det "badäventyret".

Ehrenmark trodde sig vid nå´t tillfälle kunna bli en alldeles särskilt begåvad restaurangägare och "matestradör" där han kunde både tala om hur och var och varför olika rätter skulle beredas på ett för alla lämpligt sätt. Ja, det var en saga det.

För att inte förtälja om den omspunna händelsen att få växa upp med en farmor som var mamma men inte mamma men farmor och en farfar som var pappa men också farfar men inte pappa och de öden som skulle framkomma då han i skolan skulle berätta om (biologiska) faderns yrkesval. Snacka om tragik o ångest i sina stunder.

Alla ämnen som Peter Flack kunde förtälja om vännen Ehrenmark inrymmer inte här och nu, utan vi kan bara konstatera att det var synd att inte fler kunde ha fått lyssna till denne eminenta personlighet som Peter Flack är.

Där finns mycket mer än "Hjalmar och Viby" (vilket minsann inte är dåliga grejer det heller !) i den "skulten" och kroppen.

Vi säger tack till Peter och tackar även de närvarande för att de hjälptes åt att vi alla kunde få plats i Frälsis lokaler.

//Sven Arne Ahlberg

Caféträffar våren 2015

Onsdag 21 januari. Föreningarnas Hus, Slottsgatan 13A och biografen Roxy

**Caféträff med Johan Tornberg
"Från Pajala till Örebro"**

-Välkomna, hälsade Sven-Arne Ahlberg de drygt hundratalet församlade i biosalongen

på Roxy. Kaffe med bulle hade intagits under trevlig social samvaro i de nya lokalerna på Föreningarnas Hus, en snöigt halkig ca 75 meter lång promenad, längre bort på Slottsgatan.

-Hör ni mig, undrade SAA med hjälp av mikrofonen. Han svarade själv. – Nähäj, jag märker det. Men nu hör ni mig det vet jag, fortsatte han utan mikrofon. Även ni längst bak.

Han annonserade vårens aktiviteter på ÖLIS;

25 feb i samma lokaler: Speedwayträff med Dalle, Indianerna.

25 mars Fotbollsträff med tränarna för ÖSK och KIF-damer, i Frälsningsarméns lokaler på Kungsgatan 25.

Årsmötet 15 april i Engelbrektskolans lokaler (f.d. WUC) med Lennart "Hoa-Hoa" Dahlgren som gäst.

Resa till Guldsmedshyttan 20 maj.

Sven-Arne presenterade Johan Holmberg som representerade biografen Roxy. Johan gav oss en historisk uppdatering om biografens bakgrund. Premiär redan oktober 1913! Dock fanns där en biograf på plast redan 1905 vid namn Sirius. Adolf Lindgren, som byggde Centralpalatset bestämde i samband med den byggnationen att det alltid skulle finnas en biograf på platsen. Inredningen i biografen, paneler m.m. är original från 1947. T.o.m. pianot från stumfilmstiden finns kvar. När SF lät skapa Filmstaden 1989 tog Örebro kommun över Roxy. Sedan 2012 är allt numera digitalt, såväl bild som ljud. – Det blir perfekt så, avslutade Johan som hade understöd från bakre bänkraden av Kjell G Andersson, en Roxyveteran

Kjell Sunesson gav en kort information om pågående projekt inom ÖLIS, en följd av den inspirationsträff som hölls måndagen 12 jan. Idéer finns om att skapa ett forum för 'levande legender', en enklare form av caféträff där man träffas och minglar tillsammans med någon eller några av länets 'levande legender'. Idéer finns även att skapa ÖLIS', 'Wall of Fame', en variant hockeyns Hall of Fame. - Arbetsgruppen jobbar med hög ambitionsnivå och är bra på G, sammanfattade Kjell.

Dagens huvudattraktion, Johan Tornberg, introducerades därmed av Håkan "Lillis" Olsson. Håkan avslöjade att det var tack vare ett sammanträffande med Daniel Wiksten på Café Java som Johan fick en förfrågan att komma till ÖLIS.

- Det blir väl kanske något extra träningspass som straff för honom som tack, undrade Håkan.

- Javisst, det är klart att det blir, svarade Johan med glimt i ögat.

Därmed angav han tonen till en knapp timmes tempofylld och energifull resumé över sin bakgrund och idrottskarriär. Vi fick hänga med, som rubriken till träffen lyder, från Pajala till Örebro. Starten i Pajala, 23 mil norr om Luleå i Tornedalen med pappa Kjell, mamma Mona och äldre bröderna Fredrik och Niklas. Som tornedaling är Johan van vid avstånd, som vi "sörlänningar" inte behöver tampas med. Som sextonåring spelade han för Kiruna IF, enkel resa 18 mil. Han pendlade. Till Boden är det 35 mil från Pajala, etc. Phu..

I Kiruna fick Johan Skellefteå AIK:s nuvarande tränare, Hans Wallson, som mentor. Johan hade mycket beröm att dela med sig till honom. Hockeyn tog honom i raska svängar till Gävle och Tommy Sandlins Brynäs. Det blev en kort sejour. Åter till Kiruna och snart därpå till Västerås. Under Västeråstiden blev det landslagsuppdrag i Tre

Kronor. Till VM i Zürich 1998 kom Johan med som sjunde back, som reserv. Inför finalen blev en av de ordinarie backarna knäskadad så Johan fick hoppa in. Finalen spelades i två matcher, mot Finland. Sverige vann den första matchen med 1-0. Johan gjorde målet. – Det var det hårdaste backskott som skjutits på ett VM, påstod han med glimten i ögat. Eller hur Fjuss, frågade han Peter Hasselblad som fanns med i salongen. Match två slutade 0-0, därmed blev Johan och Tre Kronor världsmästare. Johan avslöjade att han träffade den finske målvakten under Junior-VM 2014. – Jäkla tuur, sa mållisen, då de sågs.

Från Västerås gick resan till Malmö. – En Tornedaling i Skåne, hur tror ni det gick, med språket och allt, undrade Johan. Jag trivdes bra, med allt, dessutom träffade jag min sambo Maria där. Vi trivs fortfarande med varandra (se faktaruta), fast vi har inte gift oss än, konstaterade Johan. Slutet på sejouren i Malmö skulle också tragiskt nog även bli slutet på Johans aktiva karriär. Allt brosk i högra knä var bortslitet och därmed slutspelat, som tjugosjuåring. Han avslöjade att året som följde var ett tufft år. Funderingar på 'vem är jag' – 'vad skall det bli nu' sysselsatte honom. En vändning kom då Västerås IK hörde av sig och erbjöd honom att bli juniortränare. Johan förklarade att det var det bästa som kunde skett. Då fick han chansen att hålla på med det som han brinner för. Idrott och ungdomar. Han poängterade att se, och medverka till att ungdomar växer, på alla plan, är det mest tillfredsställande och meningsfulla han kan tänka sig.

Det blev också vidare uppgifter i VIK som assisterande till Per Bäckman. När Per gick till Frölunda blev Johan erbjuden chefstränarrollen. Det gick riktigt bra tills efter en match i Almtuna. Johan råkade ut för det som tyvärr alltför ofta inträffar i vår dagar inom idrotten. Fega s.k. supportrar hotade Johan anonymt. Maskerade smög de bakom om honom och sa: Det är dags att sluta. – När jag sedan hittade lappar liggande i min bil, ansåg jag att det fick vara nog, avslöjade Johan, hoten var placerade i min bil med barnstolar. Min familj ska inte behöva bli utsatt för något som beror på mig. Jag pratade med Maria när jag kom hem och bestämde att jag säger upp mig nästa dag. Så blev det. Det hela uppmärksammades en hel del i media, men som vid så många andra tillfällen kom de feiga anonyma krakar som utsatt Johan för hoten aldrig att konfronteras med sina illgärningar. – Jag kanske inte skulle ha gjort exakt likadant idag, utvecklade Johan, jag hade nog kopplat in och involverat fler i föreningen och andra och därmed hanterat det lite annorlunda.

Idag är Johan assisterande coach tillsammans med Håkan Åhlund och Kenta Johansson som head-coach i Örebro HK. Han nappade direkt på Pontus Gustavssons erbjudande 2014. Johan ansåg att han jobbar i en fantastisk organisation. – En härlig resa för ÖHK är på G, det är suveränt att få vara med på den resan som ansvarig för backarna och spelet i numerärt underläge. Han visade med tydlig energi sin uppfattning om vad coachning innebär, förutom isträning m.m. –Det är oerhört viktigt att vara delaktig som coach med, att ställa frågor, varje dag, typ - Hur mår du? och när svaret blir ett mumlande 'bra', följ upp med -Vad är det som är bra? Johan lanserade också ett nytt ord i SAOL, (svenska akademiens ordlista). 'Attitydinkontinens', d.v.s. man kan alltid läsa hur en spelare mår. Johan fastslog att det är mycket viktigt att vara välmående på alla plan, inte bara på isen och i omklädningsrummet, för att kunna prestera på topp i elitsammanhang. Att ge ansvar är en nyckelfaktor, ansåg Johan. Du är själv 100% ansvarig för det du TÄNKER-SÄGER-GÖR.

Johan avslutade med att konstatera att ÖHK idag är ett av Sveriges bästa hockeylag, eller åtminstone på väg att bli det. Han konstaterade att det är en lång process men att många är med i processen, inte bara sponsorer, utan väldigt många är med på resan.

Avslutningsvis ställdes många frågor till Johan, som t.ex. varför gick det som det gick i lördags? Fanns det ingen straffläggare utsedd? Hur går det i morgon mot HV71? Är inte jobbet som tränare ett osäkert jobb?

Johan svarade rappt och de flesta blev nog nöjda med svaren. På frågan om resultatet mot HV71, blev det en motfråga: Ska ni satsa pengar? Satsa inte både hus och hem på vinst... På Lillis fråga om osäkerheten med tränarjobbet blev svaret; Jo men det ingår i jobbet, men om man får sparken är man väl inte sämre som människa. Eller hur?!

Avslutningsvis tackade Sven-Arne Ahlberg Johan för ett mycket uppskattat framträdande, med Arne Uplings bok, Eyravallen ligger i Örebro. -Det kan vara bra för dig att lära dig lite om Örebro, tyckte SAA. Värmande applåder från en hörbarligen nöjd publik satte punkt för premiären i Roxybiografen.

/Rolf L Lundin

Onsdag den 25 februari 2015

Caféträff med Daniel "Dalle" Andersson-Bäckström, Speedway Indianerna, Kumla

-Nu är det nästan lika tyst som i kyrkan, hälsade Sven-Arne Ahlberg, med för dagen beslöjad hes stämma de drygt fyrtiotalet församlade i biosalongen på Roxy.

Kaffe med kanelbulle hade avnjutits under trevlig social samvaro samt koll på TV:n i ÖLIS' bibliotekslokal i de nya lokalerna på Föreningarnas Hus. Många passade på att följa herrarnas 15 km på VM-skidor i Falun, och fick därmed uppleva direktsänd blivande idrottshistoria med Johan Olssons bragdarta guld.

-Jag kan tyvärr inte prata högre än så här, så jag är tacksam för tystnaden, ursäktade SAA med hjälp av mikrofonen.

Han gjorde reklam för kommande aktiviteter under våren på ÖLIS:

- 25 mars Fotbollsträff med tränarna för ÖSK och KIF-damer, i Frälsningsarméns lokaler på Kungsgatan 25.
 - 15 april årsmötet i Engelbrektskolans lokaler (f.d. WUC) med Lennart "Hoa-Hoa" Dahlgren som gäst. Motioner är välkomna, informerade SAA.
 - 20 maj resa till Guldsmedshyttan, där fortfarande vissa förberedelser pågår
- Sven-Arne tackade alla trogna som kommit trots VM i Falun och tillade att vi missade att kolla datum när dagens caféträff planerades.

Därmed hälsade han dagens huvudnummer, Dalle Andersson-Bäckström, välkommen. Dalle gjorde entré till häftig musik med Indianernas kamplåt, som flera av oss i publiken hörde vid ÖLIS' besök på ICA Maxi Arena vid besöket den 13 maj 2014. Dalle hade sällskap fram i rampljuset av Kjell Helgstedt som ingår i Indianernas marknadsgrupp.

Dalle inledde med att tacka för inbjudan till sällskapet och berättade om sin bakgrund (se faktaruta). Han åkte speedway redan som 4-åring för Getingarna i Stockholm. Han kom att bli klubbkamrat med stjärnåkare som Per Jonsson, Jimi Nielsen och Greg Hancock. Dalle ville lämna Getingarna för Indianerna redan 1994, men dålig ekonomi och ordning och reda i Getingarna gjorde att det inte blev förrän 1995. 1995-97 tävlade Dalle för Indianerna och även för Birmingham i England. Han avslöjade att han hade börjat få kännning av sjukdom. Han hade drabbats av Bechterews sjukdom, en reumatisk muskelsjukdom som gör de drabbade mycket stela. Sjukdomen blir extra påtaglig vid väderomslag och regn. I England upplevde Dalle inte någon förståelse för att detta påverkade hans prestationer på speedwaybanan. 2002 blev sista året som han körde aktivt. Han hade då påverkats av sjukdomen så kraftigt att han, som sämst, vägde endast 49 kg. Tack vare medicin, som han då började få, har dock hans tillstånd kraftigt förbättrats.

-Det är en mycket dyrbar medicin, förklarade Dalle, men jag önskar att alla som drabbas av den här sjukdomen får ta del av den. Det har helt förändrat mitt tillstånd och gjort att jag kan klara av det tuffa jobbet som lagledare för Indianerna. Jag skall jobba 75%, men

alla som jobbat i föreningar vet; i praktiken blir det snarare 150%. Men jobbet gör att jag håller igång fysiskt, vilket är extra viktigt med denna diagnos.

Dalle berättade att han, och klubben, har Örebro KH och Örebro SK herrfotboll som förebilder hur man jobbar som en modern förening. Jobbet med att skaffa sponsorer tar en hel del av tiden. – En bra sponsor som ger oss 2 tusen är en lika bra sponsor som den som ger oss 100 tusen. Vi uppskattar alla lika, förklarade han.

Kjell Helgstedt avlöste Dalle med att också tacka för inbjudan. Kjell berättade att han varit lagledare och även ordförande under ett år. Det var för tidskrävande så numera ingår han i marknadsgruppen. Han var en av de som skapade VIP-läktaren på ICA Maxi-stadion. En bra mötesplats för våra samarbetspartners, menade Kjell.

Kjell presenterade Indianernas historia från starten 1936 till 2010 då nya läktaren under tak stod klar. Flera höjdpunkter på vägen behandlades, bl.a. invigningen av motorstadion i Sannahed 1946 med enastående 23 tusen åskådare, och hur namnet Indianerna kom till 1950.

Legendariske Sven Lindholm, "Smed-Sven" som inte hade någon uttalat stor näsa tyckte däremot att lika legendariske "Kumla-Frasses" näsa påminde om en indiannäsa, därav namnet! Svenska mästare 1990 och -91. Kjell menade att de har mycket duktiga banarbetare på arenan som gör att det sällan blir inställt p.g.a. regn, vilket händer betydligt oftare hos konkurrenterna.

Kjell och Dalle hjälptes åt att presentera årets lag, inledningsbilden med fyra förare i närkamp på väg in i första kurvan i 120 km/tim. Bilden utstrålade det de båda manade att speedway är: Dramatik&spänning.

Så här ser Indianernas lag i Elitserien 2015 ut

- Anders Mellgren
- Antonio Lindbäck
- Artem Laguta, ryskt nyförvärv – en tuffing, enl. Kjell H
- Cameron Woodward
- Freddy Godlund
- Fredrik Lindgren, lagkapten
- Joel Andersson, junior i utveckling
- Niels Kristian Iversen, en poängmaskin
- Piotr "Pepe" Protasiewicz, 40-årig poängmaskin
- Robin Törnqvist
- Rory Schlein, nyförvärv från Australien

Vi fick en genomgång av varje åkares styrkor och svagheter. Det framgick klart att det inte är en lätt uppgift att skapa ett lag av individualister, som dessutom tävlar varannan dag ömsom i Polen, England och Sverige. Ibland möter man en lagkamrat i Kumla nästa gång är han motståndare i ett annat lag i Polen. Dalle lovordade Fredrik Lindgren som gör ett viktigt jobb i depån som ödmjuk stödjande kraft för sina lagkompisar. - Han är klockren som lagkapten, ansåg Dalle.

Att pengarna blivit alltmer viktigt framgick många gånger under presentationen. – Vi omsatte 2–3 miljoner 2002, berättade Dalle, 2014 var det 10 miljoner. Samarbetet mellan SVEMO och elitserieklubbarna verkade inte gå särskilt väloljat. Motsättningar finns om vem som skall förhandla om TV-pengar t.ex. Dessutom är tolkningen av vissa regelfrågor inte helt klara mellan klubbarna, bl.a. om antalet svenskar i laget.

På fråga från publiken fick vi besked om att en speedwaymaskin kostar 90–100 tkr, en motor 60 tkr.

Årets elitseriepremiär i Kumla sker den 5:e maj mot Dackarna.

Avslutningsvis tackade Sven-Arne Ahlberg Dalle och Kjell för deras framträdande, med Arne Uplings bok, Eyravallen ligger i Örebro. Värmande applåder från den trogna skaran i publiken satte punkt för caféträffen i Roxybiografen.

/Rolf L Lundin

Onsdag den 25 mars 2015

Caféträff med fotbollstema i Frälsningsarméns samlingshall,
Kungsgatan 24, Örebro

HEJ och hjärtligt välkomna, hälsade Sven-Arne Ahlberg. Kul att se så många samlade i de här lokalerna. Över 150 förväntansfulla hade tagit plats i stora salen efter kaffet med bulle och kaka i angränsande caféet, småfyndigt nog kallat 'Café Nyfiket'.

Sven-Arne informerade att den ursprungligen planerade resan norrut i maj inte blir av p.g.a. vissa tekniska problem. Vad som blir istället kommer att informeras om på årsmötet i Nya Engelbrettsskolan den 15 april och även förstås på vår hemsida. Han meddelade också att de nya lokalerna på Slottsgatan 13 A fått en uppgradering med, inte mindre än 650 st. nyinkomna filmer. Filmerna handlar om olika idrottsevenemang genom tiderna, alla tillgängliga att beskåda via den touchscreenskärm med tillhörande stor bildskärm som nu finns uppmonterad i lokalerna. Det är öppet på vardagar, ni är välkomna. -Är vi på plats så kan vi fixa kaffe, erbjöd sig SAA. Biblioteket är också intakt på plats i de nya lokalerna.

Lotteriet "1/2-potten" fick därefter sin vinnare med nr 45. Notarius för lottdragningen ur "Lillis" Olssons eleganta hatt var Alexander Axén på uppdrag av "Lillis" som menade: - "Du är ju van att trolla i hatten".

Därmed plats på scenen för dagens utfrågare/ moderator Christer Blom. Han inledde, som den lärare han är, med insikt om repetitionen som kunskapens moder, med att repetera fjolårets information att vi befann oss på "ÖSK-mark". ÖSK bildades i oktober 1908 på café National som låg tvärs över gatan.

Initiativtagaren Karl Graflund studerade på Teknis på andra sidan Kungsgatan, där studerade senare andra ÖSK-are liksom tvillingarna Hammarström, KIF Örebro DFF och även Kevin Walker. Christer trodde dock att Kevin var mer känd som sångare för de elever som idag går på skolan. Christer uttryckte sin beundran för Karl Graflund som satt i ÖSK:s styrelse från starten 1908 till 1958, varav två år som sekreterare resten som ordförande, en idrottshistorisk bedrift.

Christer visade med hjälp av storbildskärm på väggen spelprogrammet för de sista matcherna i damallsvenskan såväl som herrallsvenskan. - Vilken är guldmatchen, frågade han både Rickard och Alexander.

Rickard trodde att Rosengård-Linköping kunde vara en guldmatch. -Men man kan ju kosta på sig att drömma, tyckte han, och då kan KIF Örebro-Vittsjö också vara en match om guld.

Alexanders svar blev: - Då har Malmö redan avgjort! Men vi hoppas att vi är med och kämpar om topplatserna i allsvenskan. Rickard trodde att ÖSK kunde vara med och kämpa om medaljer men trodde att Göteborg kommer att ta guld.

Christer gick vidare med frågor till de båda tränarna. 2014 blev något av ett succéår för

både KIF Örebro DFF och ÖSK, varför?

RN: - Kontinuiteten en viktig faktor, vi hade haft samma lag i tre år, vi hade fått behålla duktiga spelare. De flesta hade inte upptäckt t.ex. de tjeckiska tvillingarna. Vi fick mer respekt från de andra lagen för vårt spel och kunnande. Passningsspelet utvecklades, bra mix av snabbhet och tålamod.

AA: - Beröm till Rickard för ett jättejobb, han är alltid på plats på Behrn Arena när man än kommer, tidiga morgnar etc. Det kommer inte framgång utan hårt arbete. Det vet jag att Rickard lägger ner. Han blev inte vald till "årets tränare" av en tillfällighet. Applåder från en den uppskattande publiken ackompanjerade Alex' fina beröm. - Vår egen säsong blev ej som planerat. Mitt eget jobb i klubben som jag hade haft i ett och ett halvt år fick avbrytas i och med P-O Ljungs avhopp. Jag var rostig i rollen som tränare efter två års bortavaro från den rollen. Vi ändrade vårt spel till ett snabbare spel. En hackig vårsäsong avlöstes av en mycket bra höst. Orsaker till höstframgången bl.a. att Crespo fanns tillgänglig och utvecklades. Det kontroversiella beslutet att sälja Spethin blev framgångsrikt, trots att många örebroare ville halshugga mig för det beslutet. Om den förestående cupfinalen den 17 maj, mot IFK Göteborg konstaterade Alex: Cupen betyder inte skit när serien drar igång. Det är sex dagar kvar till seriestart, jag känner ingen stress!

CB: Hur upplevde du utmärkelsen till "årets tränare", Rickard?

RN. Jag fattade nog inte först, jag tänkte väl - jamen dom andra då... Det är klart att jag blev stolt.

CB: Du fick ju tillsammans med KIF Örebro DFF även pris som årets örebroare, hur var det?

RN: Ja.... Det var ju folkets röst. Stödet känns äkta och kul. Priset värdeas högt av oss i klubben.

CB: Även du Alex fick ju pris. Svarta Handens pris som årets ÖSK:are.

AA: Jag blev glad. Jag är ÖSK:are från sex års ålder. När jag såg vilka som hade fått det före mig blev jag väldigt glad och stolt.

CB: Hur ser det ut i truppen för respektive lag? Någon speciell? Samtidigt visade han bild på storbildsskärmen på de båda lagen med namnen på spelarna.

AA: Logi Valgardsson ny, som klippt och skuren för vårt sätt att spela, bra vänsterfot! Vi har lagt ner 1,5 månads jobb på att få honom mindre försiktig, han kommer mer och mer. Bra mot MFF, just nu en mindre sträckning i lårmuskeln. Eidur Aron Sigurbjörnsson, ambitiös, tar till sig av allt som finns att lära sig, lite för snäll för sitt eget bästa. Väldigt bra hittills.

RN: Vi har tappat målvakt, back, de två tjeckiskorna bl.a. Ny målvakt Carola Söberg, det tog fyra månader av jobb att få klart. Bra reflexer, lugn. Stabil mentalt, bra i landslaget i Algarve Cup. Hanna Folkesson från Umeå, mycket bra. Omöjligt att få henne till oss för två år sedan. Lisa Dahlkvist också landslagsspelare, i mitt tycke underskattad, ett plus att hon är från Örebro, mycket passningssäker, en av få som kan slå en perfekt 30-40 meters passning. Vi har en bra bredd i truppen, med sex borta från fjolårets startelva har vi fått ersätta en del internt.

CB: Vem kommer att överraska 2015?

AA: Ingen överraskar. Vi är bra individuellt och som lag. Björnkvist som högerback är på

rätt plats. Daniel Gustavsson ser grym ut! Jag har slutat vara försiktig mot DG, han har potential till ett stort spel. Dags att leverera nu.

RN: Kanske Michelle de Jong, men det får vara vem som helst!

CB: Om ni hade en obegränsad plånbok vilken kompetens skulle ni införskaffa till laget?

AA: En djupledsgående forward. Kalle Holmberg och Marcus Pode är bra men en dimension ytterligare skulle behövas.

RN: Någon till baksidan, vi är sårbara för skador där.

CB: Ni har små trupper i båda lagen, finns det någon oro för det?

RN; Nej jag tycker vi ha en stor trupp, Jag är trygg med den. Jag skulle vilja ha 30 matcher istället för nuvarande 22, men jag har inte fått något gehör för det.

AA: Med ekonomiskt back har vi valt 18+2, arton bra utespelare och två bra målvakter. Jag gillar det bättre än att ha 22 medelgoda. Det kan vara en fördel med färre spelare, det blir nära kontakt.

CB: Vad säger ni om premiären mot FC Rosengård resp. IFK Norrköping?

RN: Vi startar den 12:e april, vi har inte pratat så mycket om den matchen än. Jag tror vi kan vinna, det är viktigt att ha den känslan i laget.

AA: Bra start är viktigt, att plocka poäng så fort som möjligt. Jan Andersson, tränare i IFK, är en god vän till mig, jag passade på att berömma honom som ett taktiskt geni på allsvenska upptaktsträffen nyligen, för då kanske han skulle dra slutsatsen att vi spelar som förra gången. IFK är ett bra lag, jag tror de hamnar topp åtta i serien. Det blir tufft och en tight match. Vi tror att vi kan vinna. Genrep mot Sirius dagarna innan blir en bra genomkörare för alla i truppen.

Christer Blom inbjöd därmed med mikrofonen i hand publiken att ställa frågor.

En fråga gällde fördelen, enligt Alex, med att ändra till att spela höst/vår istället för som nu, vår/höst. Alex menade att det vore en bättre anpassning till de "fönster" som finns att kunna införskaffa spelare.

Alex fick fråga om hur det rakare spel som infördes och som fick framgång 2014 togs emot av spelarna. Alex menade att det är viktigt att hitta vägar att kommunicera, vi har blivit bra på kontringar, kanske bäst i Sverige. Det innebär även en annan fysisk belastning på spelarna, nya – andra muskler behövs. Han framhöll fystränare Jimmy Högberg som gjort ett jättejobb i det avseendet. Jimmy är bäst i Sverige, hävdade Alex.

En fråga gällde UEFA:s dåliga ekonomiska stöd till damfotbollen. Rickard instämde och tyckte det är uselt. – Har inte SVFF reagerat, blev följdfrågan. Nja, svarade Rickard. Men Pia Sundhage då, hon måste väl ha tyckt nåt? – Jo självklart, svarade Rickard med ett leende som Alex instämde i.

Christer Blom beklagade att tekniken inte fungerade för det inslag han hade planerat. Han hade skaffat en film från ett internationellt fotbollsevenemang i Örebro. VM-matchen mellan Frankrike och Skottland på Eyravallen 1958. – Var det någon som var där, undrade han. Det sträcktes många händer i luften inklusive min egen. – Vad hände med straffen som skottarna fick, frågade Christer. – Den tog i ribban, ropades unisont. – Vart landade bollen, undrade CB, och svarade själv att den inte slog ner i mittcirkeln. Det kan man nämligen se på filmen. Därmed raderade han en illusion som åtminstone

undertecknad levtt med i 57 år.

Sven-Arne Ahlberg tog en mikrofon och tackade de agerande på scenen. – Var ni nöjda med den lilla present ni fick förra året, undrade han. – Vadå, skall vi lämna tillbaks dem, sa Christer till publikens skratt. – Nej, nej, svarade Sven-Arne, jag har bett Lasse Henningsson som förutom att han är medlem i ÖLIS också är en duktig träsnidare, att göra en ny till detta år. Alex fick en sådan present. Rikard belönades med Arne Uplings bok, Eyravallen ligger I Örebro. – Jag gillar att läsa, sa Rickard, tack så mycket.

Alla tre fick dessutom varsin biljett med inbjudan till kaffe med våffla på café Nyfiket, som serverar detta varje fredag. Sven-Arne passade på att påminna om årsmötet den 15 april på sedvanliga Nya Engelbrektskolan, med Hoa-Hoa Dahlgren som gästföreläsare.

Caféträffen avslutades med varmaste uppskattande applåder

uppsnappat av
Rolf L Lundin

Onsdag den 20 maj 2015

Caféträff BEHRN Arena med ÖHK:s Ulf Gejhammar

Sven-Arne Ahlberg, för dagen jet-leggad som nyanländ från USA-resa, hälsade ca 45 besökare välkomna. -Vi kanske kunde ha varit ännu fler idag med ordinarie marknadsföring, men vi är glada att se att så många ändå hittat hit trots att vi fått ändra i vårt ursprungliga program för våren.

Sven-Arne informerade att höststarten kommer att ske onsdag 2 september, en sedvanlig höstresa kommer att genomföras, denna gång till Stig H Johanssons travanläggning i Upplands-Väsby. Resan kommer att ske 15 september. Information om dessa aktiviteter och övriga händelser under hösten kommer att skickas ut i slutet av augusti. I november kommer även ÖLIS' 30-årsjubileum att firas. Firandet kommer att vara på Stora Hotellet med Jens Lind som inbjuden gästföreläsare. Deltagande i jubileet kommer att ha begränsat deltagarantal, så det kommer att bli typ 'först till kvarn', även detta kommer att informeras om i utskicket i slutet av augusti.

Claes Pedro, museiutskottet, informerade att den första skärmställningen i nya lokalerna på Slottsgatan nu är färdigställd. På plats finns också 'Stopptid'. En digital samling av 600 filmer med idrottshistoriskt material.

Måndag 25 maj blir officiell invigning av basutställningen kl. 14.00 kommer bl.a. Benny Lennartsson för möjlighet till mingelsnack. ÖLIS bjuder på kaffe. Sven-Arne fyllde i med att museet är öppet alla vardagar på dagtid. Alla är välkomna.

Lotteriet "½-potten", 820 SEK, fick därefter sin vinnare med nr 62. Hans 'Garrincha' Öhman blev den nöjde vinnaren. Lotten drogs, numera enligt tradition, ur 'Lillis' Olssons eleganta hatt av Ulf Gejhammar.

Därmed plats på scenen för dagens gästföreläsare, ÖHK:s ordförande Ulf Gejhammar. Ulf inledde med armarna i kors över bröstet med att tacka för inbjudan. Han berättade att hans egna idrottsliga erfarenheter hade handlat om lite fotboll och gymnastik.

Undertecknads bordsgranne, Kim Andersson, konfirmerade fotbollsreferenserna från deras gemensamma tid i KIF herrfotboll. Kim avslöjade att Ulf var en spelare med oerhört mycket 'spring i benen', han hade energi som räckte till mer än halva laget. Den energin verkat han ha konserverat väl. Hans framträdande präglades på ett tydligt sätt av smittsam positiv energi som han genomförde utan PowerPointbilder och datorstöd.

Ulf berättade att han även hade varit verksam i ÖSK fotbolls styrelse. Hans arbetslivserfarenheter kommer från transportsektorn. ÖHK-engagemanget inleddes för fem år sedan. När han blev tillfrågad svarade han: -Jag kan inget om hockey, men jag hjälpa till med att bygga en hockeyförening. Alla minns väl, fortsatte han, hur det såg ut då, 2010. En betongbunker med läckande tak, spel i div. 1, Micke Fahlander som en intensiv kraft inom föreningen. För att börja bygget, menade Ulf, måste vi bli överens om några värdeord som alla inom föreningen måste ställa upp på, och omfattas av. Det blev tre stycken.

ÖPPEN FÖRENING – ATTRAKTIVA – ÖDMJUKHET

Ulf utvecklade innebörden i dessa värdeord på ett utomordentligt professionellt sätt. Han menade att ÖHK måste vara öppna med sina strategier t.ex., vara attraktiva som arbetsgivare, för familjer, ha en attraktiv anläggning och vara det som underhållning. Ödmjukhet i framgång, - 'inga fasoner', allt går att göra lite bättre även när man lyckats bra.

-Vad håller vi på med, undrade Ulf. Han svarade själv, underhållning. Vi ska ha en attityd som innebär att publiken skall gå till BEHRN Arena för ha 'skitkul' och se på hockey också. Vi kollar på andra som jobbar på liknande sätt. Växjö Lakers är ett bra sådant exempel, menade han. Ulf avslöjade att Färjestad är nyfikna på ÖHK:s sätt att jobba, de tycker att deras eget sätt 'gått i stå' och behöver förnyas. Ulf fastslog att det är som att driva ett företag, det gäller att utveckla eller avveckla.

-Vår vision är att vi skall utmana om SM-guld varje år. Vi vill inte säga att vi skall ta guld varje år, det stämmer bättre med våra värdeord med ambitionen att utmana om guld, fastslog han. För att kunna göra det måste några hörnpelare stå fast. Ekonomin – ÖHK:s roll i regionen – arenan. Ekonomin är idag stabil med ett eget kapital > 4 mkr, som SHL kräver. Förändringen på mina fem år, upplyste Ulf, är rejäl. 2010 omsattes 20 mkr, säsongen 2014/15 100 mkr. Att vara en regional aktör har numera fått gehör, inte utan mycket jobb och argumentation, konstaterade han. Arenan klarar kraven på underhållning i världsklass. En matchkväll hanteras 5– 600 serverade gäster som omsätter 400 tkr. Ny publik har tillkommit, mycket kvinnor, noterade Ulf. -Vi hade en fyllnadsgrad på 99% 2014/15, att jämföra med säsongen innan - 95%. 'Fyllnadsgrad' är ett begrepp som jag tagit från mina erfarenheter från transportbranschen där det gällde att fylla lastbilar, det handlar inte om alkohol alltså, förtydligade han med ett leende. Vi skulle ha 100% om vi inte måste avstå, enligt SHL:s krav, 150 platser till 'bortastå'.

Inriktningen på ungdoms- och juniorsidan börjar nu skönja resultat. U16, J18 och J20-lagen är etablerade verksamheter. Vi har snart passerat den tidigare bristen på för lite egna produkter i A-truppen. Örebro har också blivit en attraktiv ort för de ungdomar runt om i Sverige som söker sig till idrottsgymnasieutbildning. Tidigare 9 platser inom NIU (nationellt godkända idrottsutbildningar) har blivit 12 platser att fördela på sökande från Piteå till Skåne. Dessa riktar sig till elever som vill kombinera sin gymnasieutbildning med en elitidrottsutbildning). Födda 2008/09 går på 'hockey-lekis' på Trängen, därav 20-25% flickor. -Vi har för liten iskapacitet för att hantera den efterfrågan som uppstått, konstaterade Ulf.

Ulf ställde frågan om någon noterat den doktorandrapport som kommit från Örebro Universitet, där det ifrågasätts om de kommunala pengar som satsas till elitidrotten är värt insatsen. Ulf visade med flera exempel att ÖHK definitivt inte är en 'tärande' verksamhet i kommunen. 26-27 mkr betalades t.ex. 2014 i form av arbetsgivaravgifter, skatter m.m. Nästa steg, avslöjade Ulf, är gå från förening till koncern. Detta kommer att stå på dagordningen när ÖHK inom kort har årsstämma. Det innebär dock att föreningen kommer att välja styrelse bl.a. för att leva upp RF:s krav om 51% av röstetalet inom koncernbildningen. ÖHK är idag ett av Sveriges minsta verksamheter i SHL med 100 mkr

i omsättning. Spelarbudgeten är bland de lägsta.

Ulf kommenterade också ansvarsfördelningen inom ÖHK, där Pontus Gustavsson är en mycket viktig faktor, som huvudansvarig, i de förhandlingar med agenter m.fl. som varje rekrytering av nya spelare innebär, med agenter etc. -Det handlar om stora pengar, så det krävs någon med erfarenhet och professionalitet för att det ska bli bra, fastslog Ulf. Scoutingen, poängterade Ulf, är mycket viktig. - Vem trodde på en spelare från Österrike innan säsongen 2014/15, Derek Ryan visade att det går att hitta guldfynd om man scoutar rätt. Till nästa säsong är målvakten 'Huddas' lillebror Viktor kontrakterad. Från Allsvenskan till SHL är det stort steg, sa UG, Viksten är ett bra exempel på att det dock går. Han poängterade också det viktiga samarbetet med Vita Hästen i Norrköping. -Där håller vi igång tre spelare + målvakt. Jag kan garantera att vi har Anton Bremer hos oss i SHL inom 1-2 år, förutskickade han.

-Så här håller vi på och bygger Sveriges bästa hockeylag, sammanfattade han.

Frågor ställdes om bygget som pågår. Ulf svarade att det ska bli 4000 sittplatser, allt enligt SHL:s krav. De nya lagen, Rögle och Karlskrona, har fått ett modifierat krav på 3500. Det innebär ändå att i Ängelholm sänker man isen för att få in fler platser, i Karlskrona har kommunen gått in med ett stöd på 45 mkr för att klara C-More och SHL:s krav. -Vi vill dock inte ha för stor arena, gjorde Ulf klart, det är bättre med 99%-ig fyllnadsgrad än att ha en arena som rymmer 10 000 trekvartsfylld.

Fråga ställdes om det blev mer pengar i kassan från C-More och SHL när man gick till slutspel. - Nej, svarade Ulf. De pengarna fördelas lika mellan de tidigare tolv, numera fjorton lagen. -Men det blev väl i alla fall lite mer publikintäkter, inflikade Håkan 'Lillis' Olsson.

Undrades från publiken om Ryan blir kvar. -Vet ej, helt ärligt, svarade Ulf. -Ta bra betalt om ni säljer honom, tyckte frågeställaren. -Det finns en överenskommelse med NHL om ett maxpris på 2 mkr, kommenterade Ulf, men jag hoppas att vi får behålla honom.

Ulf avslutade med att informera, oss som inte kände till det, att ÖHK bedriver damhockey under Noraflagg, mestadels beroende på att det finns för lite is i Örebro. -Ett tidlöst problem, inflikade Sven-Arne Ahlberg, vi hade samma bekymmer på den tid när jag var verksam inom ungdomshockeyn i Örebro. -Vi trivs med vårt samarbete med kommunen och Örebroporten, poängterade Ulf. Vi trivs i anläggningen och hoppas ni trivs också.

Ulf fick därmed mycket välförtjänta applåder för ett mycket energifyllt och intressant framträdande.

Sven-Arne avtackade och påminde om nyöppningen av idrottsmuseets basutställning på Slottsgatan måndag 25 maj.

uppsnappat av
Rolf L Lundin

Caféträffar hösten 2014

Onsdag den 3 september 2014 Caféträff, Gustavsvik/Södra Vattentornet

Nästan 70 medlemmar var samlade på restaurang Södra Vattentornet för att lyssna till Gustavsvik Resorts VD Magnus Nilsson som berättade om sig själv och om de planer

som man hoppas kunna genomföra, som ett första mål med Gustavsviksanläggningen fram till 2020.

Magnus, med ursprung från Linköping och Östergötland, började på Club33 i 20-årsåldern, därefter en mångårig anställning inom reseföretaget Vingresor och han blev så småningom chef för Åre skidanläggningar. Det följdes sedan av anställning som chef för Kolmårdens anläggning i 10 år innan han för ett par år sedan blev erbjuden att tillträda som VD för Gustavsviksanläggningen i Örebro.

Tillsammans med Styrelsen för Gustavsvik Resort AB, en anläggning som ägs till 55 % av en Örebrogrupp av näringsidkare och 45 % av Örebro kommun enades man om att Gustavsvik åter ska bli den främsta. Anläggningen ska vara öppen 365 dagar/år.

Fram till 2002 hade Gustavsvik varit det främsta i genren upplevelsebad i Sverige men under senare år har det byggts på många ställen och besökssiffrorna visade inte samma utveckling som tidigare. År 2020 eller i dess närhet räknar man med en besökssiffra runt en miljon/år. En ökning med över 50 % mot nuvarande.

8 miljoner kronor lägger man ned den närmaste tiden i en bättre och förnyad vattenreningsanläggning. Fram till 2020 räknar man med att ha investerat runt 100 miljoner kr. i strävan att uppnå målet som de är eniga om. Som ett litet delmål på vägen planerar man att bygga en särskild avdelning för de allra minsta med lekupplevelse och som ska hållas uppvärmt för dem bl.a.

Som avslutning frågades från medlemmarna om att man bör se över nuvarande del vad avser cykelparkering, hur och varför man ska ha betalningsförfarande vid parkering för bilar och lite annat. Synpunkter som Magnus Nilsson lovade ta med sig.

Tips sändes med till Magnus Nilsson utav en medlem "att gärna se till att det kanske kunde bli en lugn samlingspunkt utan en massa dunka-dunka där medelålders och äldre kunde ha en social träffpunkt i samband med sina badbesök".

Inom en snar framtid räknar man med att kunna nå ett stort kundunderlag (ännu fler) såväl från Norge som Baltikum och Ryssland, berättade Magnus avslutningsvis.

Caféträffen avslutades med en påminnelse att det finns endast ett fåtal platser kvar på resan till Karlstad och nästa Caféträff är på Föreningarnas hus Slottsgatan 13 i Örebro.

/Sven Arne Ahlberg

Onsdag den 8 oktober 2014
Caféträff, Föreningarnas Hus, Slottsgatan 13.

Premiär för ÖLIS' nya plats, Föreningarnas hus.

Det inte särdeles ärofulla agerandet av Läns museets ledning har nu utmynnat i att Idrottshistoriska Sällskapet funnits nödsakade att finna nya lokaler.

Fr.o.m. årsskiftet, 2015-01-01, är kontraktet med Läns museet som hemvist för ÖLIS uppsagt. De nya lokalerna kommer att vara i Föreningarnas Hus på Slottsgatan 13, Örebro. Några mindre detaljer återstår för dagen att bli överens om, därefter inleds iordningställandet av de ytor som ÖLIS kommer att disponera. Ytmässigt kommer det att bli ungefär detsamma som hittillsvarande på Läns museet.

Sven-Arne Ahlberg hälsade välkommen till närmare 120 åhörare i de nya lokalerna, och överlämnade ordet till ordförande Bo Astvald. Bo välkomnade alla och upplyste om att Läns museet för dagen var upptaget men informerade samtidigt om beskedet enligt

ovan, att ÖLIS är uppsagda från lokalerna på Läns museet.

- För att det skall bli nå'n ordning på det här så lämnar jag över till min fru som är ansvarig för verksamheten här i Föreningarnas Hus, sa Bosse.

Helena Astvald gav information om hur tillkomsten av Föreningarnas Hus gått till, idén föddes redan 2011. Hon uttryckte glädje över att ÖLIS kommer, det blir ett utmärkt tillskott till de redan trettio olika föreningar som redan finns på plats med "mikrokontor". Hon informerade också att hörselslinga kommer inom kort att finnas på plats, och att tillfälliga möteslokaler kan få hyras fritt av föreningar.

- Ha en bra eftermiddag, avslutade Helena

Reignar Johansson, museiutskottet, berättade att den pågående ishockeyutställningen är erbjuden till ÖHK. De har visat intresse och letar efter lämplig plats för utställningen i Behrn Arena. Reignar berättade också att ÖLIS fått förfrågan från Örebro Kommun som erbjudit deltagande i utställningen, Örebro 750 år, som skall uppföras i Läns museet 2015.

- Det känns inte så som vi har någon större entusiasm för det, nu när Läns museet 'kastat ut oss på gatan' från de lokalerna, summerade Reignar.

Håkan "Lillis" Olsson berättade att i efterspelet på den uppskattade resan till Karlstad i september har vi, via Färjestad BK:s VD Håkan Loob, erbjudits möjlighet att besöka Karlstad i samband med att ÖHK möter FBK i SHL, lördag 17 jan 2015. Spontanintresse med uppräcka händer såg ut att fylla en halv buss, enligt Sven-Arne Ahlberg. Anmälninglista kommer senare.

- Nu dags för dagens gäst, proklamerade Sven-Arne. Varsågod, Benny Lennartsson.

Benny inledde med att avslöja att "hålla föredrag" var det värsta han visste när han gick i skolan. Han berättade om olika tips han fått att hålla anföranden genom åren. Ett tips var, - Läs inga dikter!

Benny inledde med några rader ur Karin Boyes dikt *I rörelse*. Den börjar så här:

Den mätta dagen den är aldrig störst
Den bästa dagen är en dag av törst

Inledningen med att "göra tvärtom" kännetecknade hela Bennys framträdande. Det blev en eftermiddag som präglades av hans energi och goda humör. Mängder av skratt avlöste de otaliga anekdoter vi får del av från Bennys digra erfarenheter och upplevelser inom idrottens domäner.

Att Benny blivit hyllad av Rune Åhrling som mycket lovande handbollsspelare, var kanske en nyhet för många gamla vänner och bekanta till Benny. Ishockey var även det något som han gav sig in i med samma frenesi.

Som bandyspelare menade Benny att han blev Sveriges förste världsmästare. - Det mål som Bempa Eriksson gjorde och domaren dömde bort hade gjort att vi vunnit över ryssarna, Sovjet. En boll kan ju inte studsas från ribban och lägga sig på mållinjen, eller hur? Den måste ju ha varit inne, slog Benny fast till stort jubel från åhörarna.

Bandykarriärens SM-finaler fick vi även del av, t.ex. när Benny blev åthutad av Olle Sääw: -Flytta dig grabbjävel, den här hörnan skjuter jag! - Jag som hade laddat med klubban i högsta hugg, sa Benny, men det är klart att Olle gjorde ju mål på sitt skott, så jag hade ju inte mycket att tillägga...

Hans eget spel i fotbollen kännetecknade han själv med att han gick fram som en jordfräs, särskilt när han kom till FC Monthey. – De var ju ganska småväxta, så de föll som käglor när jag plöjde fram.

Bennys karriär som tränare exemplifierades med mängder av dråpliga berättelser. Han hyllade bl.a. Orvar Bergmark som han hade som tränare och något av en förebild.

I begynnelsen var Benny även målvakt i fotboll, och en mycket bra sådan. Vilmos Varzegi som var tränare i ÖSK på den tiden tyckte att Benny skulle fortsätta stå i mål. Benny tröttnade emellertid efter några matcher och kastade handgripligen fotbollsskorna på Vilmos och skrek: - Då skiter jag i det här med fotboll! Följden blev att Benny fick göra debut i allsvenskan mot Högdal som utespelare.

Efter många år utomlands återkom Benny till ÖSK.

– Vi hade ett mycket bra lag åren -75 och -76. Mycket tack vare Hasse Borg. De många åren utomlands hade gett Benny goda språkkunskaper. Han talar numera sju språk. Hans språkkunskaper gjorde att fick åtfölja Jonny Lindahl och Bengt Holmgren när Hasse Borg blev erbjuden att komma till Eintracht Braunschweig för att diskutera proffskontrakt. Det hela slutade med att när allt var klart, trots ÖSK-ledarnas brist på erfarenheter i internationella affärer, att Hasse bad att få låna en telefon för att ringa hem till sin Maria.

- Vi är miljonärer nu, grät Hasse.

Benny berättade om många spelare han mött som tränare. En av de största talanger han träffat på, menade han var, Lars Landell i IFK Sundsvall. - Han gjorde en och en halv match och gjorde ett mål, sen bröt han benet och kom aldrig igen efter det. Han kunde ha blivit hur bra som helst, tyckte Benny.

Bennys inställning till de som filmar inom fotbollen och klagar för minsta lilla tackling gjorde han helt klar. – Jag avskyr alla filmare! Titta på handbollsspelare, de ligger inte och åmar sig när de fått en smäll, de kommer upp igen och kämpar vidare, eller ta en sån som Carla Karlkvist, motorcrosstjärnan, han hade ju alltid minst ett handledsbrott och en bruten fotled när han ställde sig på startlinjen och körde hem en VM-titel. Den inställningen hade han prantat in i sina spelare även i IFK Sundsvall. Så när centerhalven, i en match mot Kalmar, visade att han hade ont i ett ben så fick han ingen sympati från Benny. – Han spelade vidare, men det visade sig efteråt att han brutit benet. Det kändes inte så kul, tyckte Benny.

Under det hyllade VM i USA, -94, fungerade Benny bl.a. som observatör.

– Den berömda frisparken som Brolin satte, gjorde Tomas anspråk på att han hittat på. Även Tord Grip menar att det var hans idé som han hittat på i Degerfors, med det sämsta är Tommy Svensson, som påstår att hade drömt hur frisparken skulle utföras. Det var ju jag som hade lagt upp taktiken hur det skulle gå till, hävdade Benny.

Idén var busenkel: Gör tvärtom, sa jag.

Om taktik hade han fått många tips och idéer genom åren från många olika håll. – Den sämsta idén jag fått är i alla fall den som idégivaren kallade 4-4-3. Det går ju inte, det blir ju för många på plan, konstaterade Benny under jublande skratt.

Äventyret med jobbet som assistent till Svennis och Tord Grip, 2010, för Elfenbenskusten, Côte d'Ivoire, gav nya insikter i hur fotbollen fungerar i andra kulturer än den europeiska. – Drogba beundrar jag, sa Benny, jag tycker han är ett föredöme

som världsstjärna med de enorma penningssummor som sådana hanterar. Han har gjort det på ett föredömligt sätt, genom sitt sätt att uppträda som person.

Benny avslutade med att deklarerar att det är viktigt för dagens unga fotbollsspelare att de får fler insikter i livet än att fastna bakom datorskärmarnas flimmer med bl.a. spelmissbruksfällor som hotar i det globala massutbud som finns i dagens medievärld.

Angående mitt gage vill jag göra klart, avslutade Benny, att det ska vara lika mycket som Lokets, men jag vill att mitt skall skänkas till Läkare Utan Gränser (MSF Médecins Sans Frontières).

Varmaste applåder avslutade Benny Lennartssons föreläsning.

Många sökte spontant upp Benny för att handgripligen tacka för underhållningen och påminna om gemensamma minnen. Det allmänna omdömet var, en mycket underhållande föreläsning och trevlig caféträff.

/Rolf L Lundin

Onsdag den 10 december 2014 Caféträff med Richard Kennett och Luciatablå

-Hej, hälsade Sven-Arne Ahlberg, de sextiotalet församlade i samlingsalen. Kaffe med saffransbulle och pepparkaka hade avnjutits under trevlig samvaro i Café Nyfiket i salen intill.

Sven-Arne hälsade Barbro Nyström, föreståndare för Café Nyfiket, välkommen. Hon berättade att det var bråda dagar just nu på Frälsningsarmén. Det sociala arbetet som bedrivs inom FA står vid jultiden inför årets mest aktiva dagar. Man samlar in julklappar för vidare utdelning till familjer som är behövande. – Snälla Örebroare gav oss möjlighet att hjälpa 125 familjer julen 2013, berättade Barbro. – Ni ska också veta att behållningen från kaféet går direkt till FA:s sociala arbete. Nu hoppas jag att ni får en trevlig stund. Känn er välkomna, avslutade hon.

Sven-Arne informerade att ÖLIS nu har flyttat till Slottsgatan 13A, Föreningarnas hus. D.v.s. alla saker befinner sig i flyttkartonger. Bygge av väggar m.m. pågår i lokalerna. Under januari månad kommer vi att ha flyttat in. Vårens program kommer att läggas på brevlådan den 29 dec.

-Nu så här i julens tider, med mycket julmusik, sa Sven-Arne, vad passar bättre än att hälsa dagens gäst, Richard Kennett välkommen. Han kan ju mycket om julmusik.

-OK, jag kan mycket om julmusik, inledde Richard, jag började lyssna i mars i år, på midsommarafton var jag redan trött på det.....

Richard gav oss fyrtio minuters underhållning och en lektion i hur en professionell marknadsförare fungerar. Han avslöjade att han blivit inviterad av Olle Larsson i aktivitetsutskottet. Olle hade läst en krönika som Richard skrivit. Olle hade tyckt den var bra. –Jag gillar Olle, för han säger när han tycker saker är dåligt likaväl som när det är bra. Inga krusiduller, sånt gillar jag, tyckte Richard.

Vi fick ta del av Richards uppväxt i Shoreham-by-Sea. Han berättade att han växt upp i familj där kultur inte var högt prioriterat. – En typisk engelsk arbetarklassmiljö. Man läste t.ex. The Sun, vars kulturbidrag fanns på sidan tre. Sidan tre bestod alltid av en bild på en mer eller mindre avklädd kvinna, helst topless, avslöjade Richard.

Som tolvåring blev han bjuden av ägarna till gatuköket, Fish&Chips, där han jobbade på fritiden, på en resa till London för att se musikalen Sound of Music. – Det blev min första kulturupplevelse, Jag blev helt uppslukad av föreställningen med bl.a. Christoffer Plummer. Jag blev jätteledsen när det var slut, förklarade Richard. – Efter den upplevelsen var jag helt såld på musikaler. Jag såg allt! Ljus, kostymer etc., allt blev som en utbildning för mig, sa RK.

Lektion 2 i kulturens värld menade Richard att han fick i Stockholm av en konsthandlare han lärt känna. På besök i galleriet visades en tavla på en stor vit duk. – Det var en liten prick med färg i ena hörnet och något annat på mitten, förklarade RK. Tavlan kallades 'The Angry Artist'. Pris för konstverket 350 000 kr. – Det där kunde ju jag ha gjort, sa Richard till konsthandlaren. – Ja, men du gjorde det inte....., svarade galleristen.

I samma anda berättade Richard om en norsk konstnär som efter mycket tvekan och besvär fick ett lån i en bank på 100 000 Nkr. Efter ännu större besvär och tvekan fick han lånet utlämnat i kontanter. Sedlarna limmade konstnären på en tavla. Han auktionerade ut konstverket med de monterade sedlarna. Tavlan såldes på auktionen för 350 000.

- Kultur – marknad – media, vad är skillnaden? Är vi dumma? undrade Richard retoriskt. Gör kulturen populär – inte populärkultur, fastslog han. – Idrott är kultur, konstaterade Richard i samma andetag. En utsaga som många av oss upplevde som en bekräftelse och ett konstaterande som skulle ha kunnat förändra historien då flyttkraven kom från den ej kulturkompletta ledningen av Länsmuseet, om de haft förmågan att ta till sig.

Richard kom till Sverige och Odensbacken 1987, två veckor stod han ut – sedan Örebro.

1990-talets Örebros förhållande till kultur kan, enligt Richard, sammanfattas Kultur = debatt om kultur.

– Jag blev så trött! Leverera istället för debattera! konstaterade RK. Dixie Eriksson, ny kulturchef på NA då, bidrog till en förändrad syn på kultur. Dittillsvarande ordning med nöje på vänster- och Kultur på högersidan, blev Nöje/kultur och Kultur/nöje på båda sidorna. Alla visste att vänstersidorna hade flest läsare, avslöjade Richard. – Jag blev glad, för jag undrade vad som gav NA rätt att säga vad som är kultur, sa RK. I England säger man som ett begrepp 'The Arts'. Det innefattar alla uttrycksmedel och medför att kulturen tillhör alla och inte en elit av förståsigpåare.

Efter 27 år i Sverige kan man, endast om man känner till det, höra att Richard kommer från England. Han har tillägnat sig språket så pass bra att han t.o.m. gjorde en mycket träffsäker imitation av Loa Falkman.

Richard ansåg att Örebro förändrats kolossalt på de 27 åren. Gamla sanningar och oskrivna regler som 'Det går aldrig' och jantelagar är inte längre sanningar, det är i mångt och mycket förlegade förhållningssätt. Richard upplever att Örebro lämnat stämpeln som centrum för 'Gnällbältet' bakom sig och numera, präglas av optimism och kreativitet. Den andan sprider sig via bloggar, sociala media som Facebook etc.

Open Art – Sv. Kammarorkestern – O Helga Natt – Metallsvenskan – Live at heart – Rådhuskalendern, är händelser och företeelser som bidragit till att sätta Örebro på världskartan. Fler och större idrottsanläggningar. Framsynta och kreativa människor som

Mats Rosengren, vars idéer bl.a. förvandlade en sunkig oljehamn och den gamla Venasoptippen till det fantastiska rekreatiomsområdet vid Rynningeviken, med Naturens hus som attraktion. Jens Schollin som fått universitet att hamna på topplats i ranking år efter år.

– De oskrivna reglerna känns avlägsna, sammanfattade Richard, nu får man tycka att man kan! Evenemanget O Helga Natt, som hade premiär 2001, kom till i efterdyningarna av Richards upplevelser av det seiga 90-talet. Han beskrev målande hur han i adventstid läst en annons i NA med uppmaningen: KOM TILL CITY. – Jag åkte in och upplevde ett grått och tomt centrum från Nicolaikyrkan till Våghustorget, erkände Richard. Jag mindes jultidens England med mängder av körmusik etc. Ett uppdrag för en reklambyrå, klargjorde RK.

Han gick igång på massor med idéer hur det skulle gå till att få centrum att leva upp. Gratis, sponsorarrangemang, blev ledord. NAXOS, med huvudkontor i Fellingsbro och Tokyo kontaktades. Från Tokyo meddelades att de ansåg att Örebro var för smått för de grandiosa planerna. Stockholm borde vara bättre. Richard kontrade med att då kunde det bli globalt med 'Händels Messias' vars första toner skulle slås an i Stockholm för att på storskärm tas upp på Hyde Park i London som skulle skicka vidare till Barcelona o.s.v. Det tyckte man i Tokyo blev för stort, konstaterade Richard.

Genombrottet kom via dåvarande Sydkrafts marknadschef som efter en hel del träffar plötsligt sa: Vi kör! – Då sket jag på mig, konstaterade RK. Jag var livrädd att inget folk skulle komma. Jag beslöt att vi skulle "tapetsera sta'n" med affischer, med Sofia Källgren och Ulf Samuelsson på, de stora affischnamnen. Det blev succé! Resten är historia. Modern Örebrohistoria.

Årets evenemang, 2014, lockade ut 30 000 Örebroare i regnrusket. Affischnamn som Carola och Peter Jöback drog säkert många. Många kom nog också för att det blivit en 'måste-tradition' för oss Örebroare. Resten av Sverige kan se evenemanget på TV4 på julafton.

En frågestund avslutade Richards framträdande. Han avslöjade bl.a. då den enorma logistik som evenemanget numera innebär, t.ex. egna stylister och sminkörer till resp. Carola, Gry Forsell och Peter Jöback . Budgeten behöll han däremot för sig själv.

Sven-Arne tackade för en mycket intressant föreläsning och konstaterade:
- Du kan verkligen marknadsföra! Den present du skulle ha fått ligger tyvärr nedpackad bland våra flyttsaker på Slottsgatan, vår nya adress efter nyår. En varm applåd får du ta med dig tills vidare.

Applåderna blev såväl varma som långa från en syn- och hörbarligen förtjust åhörarskara.

Ljuset i FA:s samlingsal tonades ner och efter en kort paus hördes ljuva röster från trappan som leder ner till salen. Precis som det sjöngs i sången de sjöng, 'vitklädd med ljus i hår', kom de i strumplästen med tysta fjät, sjungandes nedför trappan. Vi fick njuta av en stämningsfull Luciatågsupplevelse framförd av elever från Karl Johans Skola. (Se faktaruta). Deras uttåg belönades med välförtjänta och kraftfulla applåder.

/Rolf L Lundin

Caféträffar våren 2014

Caféträff läns museet Örebro onsdag 29 januari med Uno Hedin

Inledningen av eftermiddagens caféträff skedde på brukligt sätt med fika, i lika fullsatta Rosengrens skafferier.

När Uno Hedin under den något utdragna påfyllningen av Waldénsalen passade på att testa sin mikrofon fick Sven-Arne Ahlberg hastigt hoppa in och säga några välkomstord till en rekordstor församling, med en påminnelse om vikten av att ange sitt namn på inbetalningen av årsavgiften till ÖLIS. Sven-Arne annonserade även kommande caféträff, onsdag 19 februari, med Charlotta Stenheim, nya idrottschefen på Örebro läns Idrottsförbund.

"Därmed med ett snabbkast över till Håkan 'Lillis' Olsson som är den som ordnat så att Uno Hedin kommit till oss," avslutade SAA sin inledning.

Håkan påminde att Uno och han själv gjorde trav-TV tillsammans under många år. "Många trevliga stunder blev det," avslöjade 'Lillis'. "Uno räddade mig bl.a. när Mats Näslund lämnade återbud som gäst på Bergsåker. Uno kom istället, efter kommentaren; - "Va, kommer det fler än tio personer...?" Därmed angav Håkan en ton som Uno förädlade under en mycket uppskattad och underhållande timme.

"Jag kommer från Kopparberg (se faktaruta), så jag tillhör ert län, inledde Uno. Min mor hade arton syskon. Min mormor födde alltså 18 barn

För att ytterligare bekräfta banden med sin hembygd presenterade Uno sin morbror, Evert Nilsson, 92 år. Evert fanns med i publiken och fick en värmande applåd.

Att Uno själv blir 82 i höst kunde nog ingen gissa. Hans agerande på "scenen" var mycket alert och rappt.

Unos eget idrottande började med bl.a. stavhopp. Bordtennisen kom till Kopparberg, och in i Unos liv, 1946 eller 47. Genomgående nog för Unos föreläsning så berättade han målande en anekdot hur han, i sin första tävlingsmatch, mötte en spelare från Nora. "Han var klädd i Mora-Nisse toppluva. Tofsen for åt ena hållet och han ropade 'Nu slår jag', sen smällde han in ett dödande slag. Så där hölls han på och så skrek han ännu högre 'nu slår jag' – och så kom det en otagbar stoppboll".

'Nu lurade jag dig' sa Noraspelaren och skrattade gott. "Det var en perfekt entré i idrottens värld! Skrattet måste finnas, det är det viktigaste", ansåg Uno.

Unos härliga berättande med tokroliga kommentarer framkallade många vrålskratt och mängder av spontana applåder. Inte minst när Uno gav exempel på makalösa bortförklaringar av idrottsstjärnor, som när den medaljtippade Ricky Bruch, som kastade över 62 m i diskus på varje träning, åter hamnade utanför prispallen i en tävling, OS 68? På frågan varför, svarade Ricky: "Min kanariefågel hade just dött...."

Uno delgav oss en gedigen lektion i bordtennisens historia. Allt från början i England, 1860–70. Den första kända pingisen kallades 'room-tennis' och spelades med tennisracket klädda med skinn över strängarna. Racketen kallades 'tambourin'. Bollarna var av gummi. En engelsman, Gibbs, hittade i USA, runt 1900, celluloid som han kom på att man kunde göra bollar av. Då föddes den första moderna bordtennisbollen.

Den svenska bordtennishistorien är ett mörker, menade Uno. Första SM, inofficiella, spelades 1925. Svensk mästare blev Sven Åhman, sedermera mångårig korrespondent för DN i USA. Torsten Tegnér och Jocke Söderström lär redan på tidigt 1900-tal ha spelat bordtennis på Tegnér's matsalsbord. Svenska bordtennisförbundet, som bildades 1926, har emellertid lämnat historieberivningen i ett mörker, tyckte Uno Hedin.

Vi fick däremot en fullödig lektion av genombrottet för bordtennisen i Sverige genom Tage Flisberg, Norrköping. 'Flisan' tog hem 64 SM-tecken. Genombrottet skedde i Sundsvall 1953. Han spelade VM-final i London 1954. En målande skildring av den

delgavs vi av Uno. Med det sensationella avslöjandet hur BBC ändrade tid för finalens matchstart, vilket medförde att Tage kom till arenan, från ett biobesök endast en kvart före. Det innebar att Tage var chanslös i finalen, helt ouppvärmad. "Det fanns ingen nummer två i Sverige på Flisbergs tid. Han var nummer ett, sedan kom ingenting och därefter nummer tre. Flisberg lyckades som 36-åring helt ändra teknik i samband med att den nya skumgummibeläggningsracketen dök upp. Han hade den enastående noteringen, 33-1 i Allsvenskan 1959, då 42 år gammal", fastslog UH.

Under tiden i Kopparberg, i mitten av 50-talet, blev den nya motorcykeln 'Silverpilen', populär, berättade Uno. En kompis som skaffat en, berättade hur fantastisk maskinen var och hur fort den gick: "Jag har satt nytt rekord mellan Kloten och Kopparberg", återgav Uno på genuin Kopparbergsdialekt, "och det gick så fort att jag fick lägga ner mig så djupt i kurvorna så att jag fick hästskit i rockfickorna!"

Vi fick följa med Uno på hans upplevelser tillsammans med Kjell Johnsson och Hasse Alsér, ända från Kjells uppfinning av sin nya slagteknik med den s.k. 'hammaren' ca 1963, till deras VM-triumf 1973 i Sarajevo. "Kjell slog hårdast i världen, ingen har före eller efter slagit så hårt i bordtennis", fastställde Uno. Stellan Bengtssons VM-guld i Nagoya, 1971, skildrade förstås Uno på sitt oefterhärmliga sätt. "Ut med Lantbruksnytt", begärde Uno av sin chef på Sveriges Radio, Stig Ohlin, när det var dags för den osannolika finalen med en svensk. "Aldrig", svarade Ohlin. Slutbollarna i den historiska finalen direktrefererades dock i Lunchekot.

Att Uno Hedin inte bara besitter en unik kunskap och erfarenhet från bordtennisens värld, utan att han dessutom fått uppleva en respekt och gemenskap med de aktiva belystes med berättelsen om Kjell Johansson på VM i Sarajevo, 1973. Kjell skulle spela final mot kinesen Hsi En-ting. 15 min före matchen kom Kjell till Mats Strandberg och Uno Hedin i deras studio. "Jag vill bara sitta här en stund", sa Kjell. "Ett fint ögonblick ur pingishistorien", sa Uno.

"En grej till från -73", sa han sedan. "Ingen svensk tjej har tagit guldmedalj i VM. I Sarajevo spelade Birgitta Rådberg (Viktorsson), från Örebro, kvartsfinal mot en kinesiska. Birgitta ledde med 2-1 i set och hade 18-17, när det blev slagräkning. Kinesiskan vann matchen och senare titeln".

Uno Hedin följde hela Sveriges storhetstid i bordtennis på 1980-talet som expert på sportradion. Han summerade den tiden med att alla tio svenskarna i laget platsade, enligt honom, i viktet landslag som helst i världen, även det kinesiska. Storhetstiden fullbordades på VM-89 med 'rivningen av den kinesiska muren'. Uno noterade att Jörgen Persson kanske var den allra bästa som vann mot alla sina fyra kineser för att slutligen falla mot JO Waldner i finalen. Jörgen fick sin välförtjänta revansch och seger på VM - 91 mot JO, konstaterade Uno.

Bland senare upplevelser nämnde Uno veteranpingisen. En av deltagarna från klubben i Stockholm, Tord Öster, vann ett år klassen för 80-åringar. När Tord dök upp på klubben efteråt sa han efter alla gratulationer: "Jag är samma enkla grabb som förut"....

Dråpligheterna avslutades med en berättelse från 1940-talet. Urmakare Gustavsson i Borgholm anordnade årligen en tennistävling. Torsten Ö spelade final 1944 mot Torsten G. Mitt under matchen dyker konungen, Gustav V, upp. Han kommer oanmäld. Det blir panik. Urmakaren lyckas trolldra fram en röd matta från toaletten och allt är i ordning för kungens entré. Plötsligt behöver konungen göra ett besök på toaletten. Urmakare Gustavsson får ånyo panik. Röda mattan! Han ledsagar emellertid majestätet till bekvämlighetsrummet. På plats utanför får Gustavsson höra kungens röst: "Det finns inget papper". Den påhittige urmakaren hittar en kartong med Tretorn tennisbollar. Bollarna är inlindade med silkespapper med tre kronor på. Han räcker ett silkespapper i taget till den nödställda konungen genom dörrspringan.

"Så påpassligt av Gustavsson med kronorna på pappret", sade kung Gustav V med Unos på pricken härmande röst. Den fullsatta Waldénsalen fullkomligt exploderade i överförtjusta gapskratt och stormande applåder

"Tack ska ni ha", avslutade Uno Hedin sin bejublade timslånga underhållning.

Vi hade blivit underhållna av en fulländad estradör.

Sven-Arne Ahlberg tackade Uno Hedin för en rekordbra caféträff med att dela ut boken, Lars Wolfs antologi, 'Idrott i poesin – poesi inom idrotten'. Uno tackade uppskattande för den under publikens handfasta applåder.

Noterat av
/Rolf L Lundin

Caféträff onsdag 19 februari 2014 med Charlotta Stenheim

"Välkomna", hälsade Sven-Arne Ahlberg, ett knappt 30-tal samlade i Waldénsalen på Länsmuseet.

Det kanske inte var den lättaste dagen att konkurrera om uppmärksamheten. OS i Sotji med storslalom, sprintstafett på skidor m.m. samt att sportlovsveckan pågick för fullt. Rosengrens skaffereri hade dessförinnan stått för kaffe och muffins på traditionellt smakligt sätt.

Sven-Arne informerade att det finns idrottsböcker att hämta i ÖLIS' lokaler för den intresserade. Böckerna är dubletter som ligger för avhämtning utan kostnad.

SAA berörde också vårens kommande program, närmast "fotbollsträffen" onsdag 26:e mars. Den tidigare utannonserade platsen (Kulturhuset) har dock ändrats till Frälsningsarméns samlingsal på Kungsgatan 24, Örebro. Vårmötet, årsmötet kommer att ske onsdag 9:e april på Nya Engelbrektskolan (f.d. WUC). Mer info kommer i tidningen Idrottsarvet som kommer i början av mars samt på vår (denna) hemsida.

Vårens avslutande caféträff tisdag den 20:e maj, kommer att gå av stapeln i Kumla. Temat för den dagen kommer att bli speedway. Mer info kommer i utskicket tillsammans med Idrottsarvet, och även på vår hemsida.

"Känn dig hjärtligt välkommen", hälsade Sven-Arne därmed till dagens föreläsare, Charlotta Stenheim.

"Jag är glad för att jag blivit inbjuden. Jag har många positiva känslor för ÖLIS som jag upplever gör ett mycket fint jobb", inledde Charlotta. "Jag har tänkt mig att lägga upp mitt program så här":

- * lite om mig själv
- * bakgrund
- * uppdraget i ÖLIF/SISU
- * reflektioner över framtida utmaningar

Att Charlotta har gedigen professionell bakgrund som personalutvecklare m.m. märktes omgående, och rakt igenom hennes föreläsning, på hennes strukturerade sätt att framföra sitt budskap. Charlotta menade att hon hade idrotten att tacka för hur hon som ung hittade sin identitet, sitt sammanhang. Uppväxten med närheten till Idrottshuset i

Örebro gjorde att pingisen kom att bli hennes sport, efter att ha provat på diverse grenar. Där kom hon som idrottsledare, för fram för allt tjejer, att lägga grunden till senare intresse och uppgifter i arbetslivet. Hon lovordade BTK Safir som en fin förening att komma in i som ung, inte minst med bra förebilder på den kvinnliga sidan. En fin bild på en ung Charlotta tillsammans med en av dåtidens framgångsrika pingistjejer, A-C Hellman, förstärkte detta. Charlotta använde fortlöpande bilder som väl kompletterade hennes verbala presentation.

Under tiden på SISU fr.o.m. 1994, dit hon kom som 27-åring, tyckte hon att hon lärde sig mycket av Tomas Eklund som hon jobbade parallellt med. Tomas var den som rekryterade henne till SISU. SISU Örebro län är 4:e störst i Sverige. Tomas var visionären och strategen, Charlottas jobb var att leda personalen. Hon menade att hon då hade god nytta av sitt förflutna med processarbete på nationell nivå inom Atlas Copco.

En ny utmaning stod för dörren när SISU och ÖLIF (Örebro läns Idrottsförbund) skulle samordnas. Uppdraget var att skapa ett gemensamt kansli med Charlotta som chef. "Det blev en segdragen process över två år", sa Charlotta, "det var inte självklart att få med båda personalgrupperna. Nu är vi däremot en personalgrupp i harmoni".

Det sammanslagna SISU/ÖLIF med 13 regionala organisationer och 60 personer, håller till i Idrottens hus, Västra Mark. En gemensam vision fastställdes 2013: För idrottens bästa.

Uppdraget som distriktsidrottschef innebär att leda det gemensamma kansliet, och att verka som opinionsbildare ute bland folk, hos länets kommuner och via länsstyrelsen. Hon poängterade att hon hade ett mycket gott samarbete och stöd i ÖLIF:s ordförande Raul Björk. Föreningens arbete går ut på att ge stöd för föreningarna när det gäller, kost, lokaler etc. och lotsa idrotten till RF:s värdegrunder.

Ett viktigt jobb pågår med samarbetet med Örebro läns Handikappförbund, där Sven "Dala" Dahlkvist är ansvarig. Örebro är ju centrum i Sverige för döva och hörselskadade, påpekade Charlotta, med det utbildningscentrum som finns i staden. Den gruppen prioriteras f.n., med t.ex. en anställd på kansliet som har detta funktionshinder. "Vi vill tillsammans jobba för att de med dessa funktionshinder kunna komma in i 'vanliga' föreningar", förklarade hon.

Ett stort projekt på gång är SM-veckan 2015. Ett 3-parts arrangemang mellan Örebro kommun, SVT och RF. Det är första gången som det sker så långt söderut. "Vi har tagit armkrok med Örebro kommun sedan 2011 för att det ska bli så bra som möjligt", sa hon. Ånnaboda, Eyrafältet och Trängen är några av de många arenor som kommer att husera SM-veckan vinter 2015. Umeå, som organiserade den senast hade 16 idrotter på programmet.

Framtida utmaningar kopplade Charlotta med de olika infallsvinklar som finns på idrotten i världen. Sverige är unikt där idrotten är en folkrörelse som bärs av ideella krafter. I Örebro län läggs det ner 4 miljoner ideella timmar per år. Lilla Sverige har nått stora internationella framgångar tack vare dessa ideella insatser. 9 av 10 ungdomar har deltagit i någon idrott. "Idrotten är Sveriges utan jämförelse största folkrörelse med 3 miljoner medlemmar", fastslog hon.

De förestående utmaningarna påverkas av att gränserna håller på att suddas ut mellan den offentliga-kommersiella och ideella sektorns inflytande inom idrotten, klargjorde Charlotta.

Riksdagsbesluts intentioner skiljer sig mot de tillämpningar som sker i samhället. Det sker en värdeförskjutning, tyckte hon. "Det gör mig lite sur". Hon gav som exempel momsredovisningskravet på små föreningar som stora organisationer vilket i praktiken

behandlar alla på samma sätt, trots helt ojämlika förutsättningar att utföra detta. Charlotta tog upp det komplexa att driva en elitförening med arenaidrott med behoven av vuxenmotion och att driva barn- och ungdomsidrott. Hon berömde ÖHK som hon menade hade anammat att mottot "Sveriges bästa elitförening – inte bara ett elitlag... ÖHK:s starka organisation borgade för att det kan lyckas", ansåg hon.

Hon gav exempel på att det gäller att vara lyhörd som förening. Charlotta och några få likasinnade hade under några år 'på nåder' tillägnat sig tidig morgonträning, kl. 6, i ÖKK:s lokaler. Tack vare en välvilligt inställd vaktmästare blev de insläppta i lokalerna så tidigt. Nu kan man se annonser där ÖKK erbjuder möjlighet att träna 05-24! "Vi är 30-35 personer som är där på morgonen numera", upplyste hon. "Där har man lyssnat på input från medlemmarna".

Problemet med 'toppningar av lag' inom barnidrotten, behandlade Charlotta också. "Det är lätt att passionen, lidelsen, för sin sport tar överhanden så att man missar barns behov av utveckling i åldrarna 8, 9 – 10 år, det är viktigt att förstå betydelsen av att vara tillsammans inom idrotten, att förstå balansen och att uppfatta barnens villkor", sa hon.

Charlotta avslutade sitt anförande med: Föreningstanken är värd att bevara! och lämnade fritt för frågor från åhörarna.

Några av dem:

Olle Larsson: Var kommer pengarna till SISU/ÖLIF ifrån?

CS: Från utbildningsdepartementet via Folkbildningsrådet, kommunerna och regionalt från Landstinget. SISU omsatte 11 mkr, ÖLIF 14 mkr 2013. 60% av de medel vi får går direkt till föreningarna. Hos oss jobbar också personer med olika funktionsnedsättningar. För dem får vi statligt anställningsstöd.

Kjell Grane: Utvecklingen med idrott som 'massakrerats' i skolan är djupt olyckligt tycker jag. Där borde mycket mer kunna göras.

CS: Jag håller med dig. Det är viktigt att hitta goda vanor i unga år

"Va kul det var att få sitta och lyssna på dig i lugn och ro", avtackade Sven-Arne Ahlberg och gav Charlotta en kram och en rejäl bukett av säsongens bästa blommor, tulpaner. "Färskt införskaffade för ändamålet", tillade han under församlingens uppskattande applåder.

Mycket bra -väldigt intressant - hon var jättebra - överträffade mina förväntningar, var några av många positiva kommentarer vid uttåget från Waldénsalen.

Noterat av
/Rolf L Lundin

Caféträff med Rickard Nilsson, KIF Örebro onsdag 26 mars 2014

-Hej och hjärtligt välkomna till caféträff i nya lokaler, hälsade Sven-Arne Ahlberg, kul att se så många glada ansikten.

Ca 160 besökare hade förväntansfullt samlats i Frälsningsarméns stora samlingshall för att få del av dagens, sedan tio år tillbaka, traditionella vårupptakt med tränarna för Örebros två stora fotbollsklubbar. Damlaget KIF Örebros tränare Rickard Nilsson och till allsvenskan återbördade ÖSKs huvudtränare Peo Ljunq.

Fikat var avklarat i anslutande cafeterian. -Jag vill först lämna plats för två personer som ska ge er lite information innan vi släpper fram dagens huvudattraktioner, sa Sven-Arne.

Först Robert Svensson, som gästade ÖLIS i december 2013. Då berättade han om sitt forskningsprojekt på Örebro Universitet, hans område är: *Fotbollstränare, med avseende på mediakontakter, idrottsprestationer, relationen till fansen, ekonomiska frågor.* 'Tränaren befinner i sig i detta spänningsfält' berättade han den gången. Det kunde ses som ett varsel för fortsättningen på dagens sammankomst. Nu informerade Robert om en kurs på kvartsfart på Örebro universitet. Kursen kommer att behandla *'Idrottens historia – från 1800- till 2000-talet i Sverige och Västeuropa'*. Man kommer att träffas var tredje vecka. Anmälan senast 15 april, till Robert.

Håkan "Lillis" Olsson informerade därefter om den kommande caféträffen i Kumla, Sannahed med speedway på programmet. Tisdag 13 maj. Avresa med buss från Hamnplan Örebro kl16,30. Ingår i programmet: busstransport, guidad visning av 'Indiangaraget', sittplats, kaffe o smörgås. Kostnad 250 kr. Plats för 59 deltagare i bussen. Anmälningslista på plats vid caféträffen. För den som tänkt sig resa på egen hand, samling till vänster om huvudentrén, dock viktigt med anmälan, för arrangörerna i Kumlas skull, priset detsamma, 250kr.

Mer info finns på hemsidan. Intresset för speedwayträffen verkade stort, Håkan hade redan fått in över 40 anmälda under onsdagsträffen.

-Ni kanske märkte på mig och Christer Blom, fortsatte Sven-Arne Ahlberg, att vi hade lite att prata om under den information som ni nyss fick del av. Jag har nu den smärtsamma plikten att meddela att en av dem som ni samlats för att få höra Christer ställa frågor till, inte kommer. Peo Ljung kommer inte!

Ett besviket sus gick genom publiken.

-Han svarar inte på mobiltelefonen, så jag kan tyvärr inte berätta vad som hänt heller. Hans medverkan har jag gjort klart sedan länge, och jag har inte fått något besked om förhinder. Jag har även kontaktat ÖSK:s kansli nu, de finns ju bara några kvarter härifrån, de visste inte vad som hänt. Jag fick beskedet att de andra tränarna befinner sig ute på Hagaby för naturgrästräning, så ingen av dem kan heller komma. Det känns oerhört tråkigt och jag kan bara beklaga, suckade Sven-Arne. Men vi har den utlovade Rickard Nilsson på plats så jag lämnar över till Christer Blom för sedvanlig utfrågning.

Christer inledde med att berätta om de kvarter vi befann oss i. "ÖSK-kvarter", berättade Christer. I skolan rakt över gatan studerade en av ÖSK:s bildare, Karl Gravlund. På café National, som låg på andra sidan Rudbecksgatan, bildades ÖSK 28 oktober 1908. Många fotbollsprofiler har anknytning till eller gått på skolan, t.ex. meste ÖSK:aren genom tiderna, Anders Karlsson. Magnus Erlingmark har gått där liksom systrarna Hammarström. Jag själv jobbar där som lärare, log Christer.

-Nu till den här dagens traditionella fråga. Rickard, vad gör du den 19 oktober i år?
-Jag firar KIF Örebros bästa säsong genom tiderna, sa Rickard.

-Är det en målsättning?

-Nej, jag jobbar inte riktigt så, med målsättningar, men det är en dröm hos oss att vi skall kunna ta en medalj.

Christer påminde om fjolåret som inte inleddes så "muntert". Det fanns tunga moln på himlen i form av ekonomiska bekymmer. Rickard menade dock att caféträffen som han deltog i mars 2013, då tillsammans med Sara Larsson, gav en kick som han kände

sporrade honom och tjejerna till de framgångar som kom under säsongen. Han berättade också att pengar kom fram så de tjeckiska tvillingarna Martinkova kunde beredas plats i laget, Han menade att de haft bärande roller i laget under det gångna året. -De kanske inte är bäst, men de visar en väldigt bra attityd och har en stark vinnarmentalitet. Det smittar av sig på hela laget.

-Ni tippades ju sist inför serien av alla de andra tränarna, med ni var med i medaljstriden till slut. Vad berodde det på?

-Alla jobbade för varandra, fastslog Rickard. Damfotbollen i Sverige har utvecklats kraftigt de senaste åren. Det beror mycket på tillskotten av utländska spelare i ligan.

-Vialka kommer att hamna överst i årets allsvenska?

-Jag tror Rosengård (f.d. Malmö) och Linköping, hoppas på KIF förstås också, sa R. Vi har en betydligt större trupp i år som kan gå in och spela i allsvenskan, 18-19 stycken mot fjolårets kanske 14-15.

Under det fortsatta samtalet framgick att Rickard tyckte det var viktigt att värva smart. På frågan vilket språk som användes blev svaret engelska. -Å jag som knappt har 9:ans utbildning i engelska, sa R. Han betonade också vikten av att tjejerna som kommer från andra nationaliteter har kompisar som de känner sig trygga med och pratar sitt språk med.

Som betydelsefulla individer för laget, trygghetsskapare, nämnde Rickard, Marina Pettersson-Engström samt Elin Magnusson med sina 15-16 säsongers erfarenhet.

Rickard avslöjade att han bra koll på tjejfotbollen runt om Örebro med horisont till Västerås, Karlstad och Karlskoga. -Om elitvilja finns så finns det möjligheter hos oss, tyckte han. Möjlighet för 14-15åriga tjejer som vill prova på elitträning kommer att anordnas för tjejer från olika håll under året.

-Hur ser organisationen ut i klubben?

-Jag blir nervös när folk pratar om organisation och hur man ska organisera, jag trivs bättre när man ser till att få något gjort i första hand. Fys- och assisterande tränare är Johan Svensson, målvaktstränare Göran Kring, scouting håller jag själv i, log Rickard.

-Premiär mot nykomlingarna Eskilstuna, hur går det?

-E-tuna har hårdatsatsat på utländska spelare. Jag tror inte de blir något bottenlag. Jag tror vi har en liten chans, sa Rickard med en glimt i ögonvrån, typisk för den sympatiska Rickard som har en ödmjuk framtoning men samtidigt en tydlig inriktning vad han vill.

-Några nya idéer inför säsongen?

-Vi skall försöka spela en mer varierad anfallsfotboll, bli bättre i en-mot-en-spelet. Jag gör mitt bästa att försöka ligga lågt mot de andra tränarna, smålog R. Han påminde om att han fått besked redan 2011 att tjejer inte kan göra mål på inlägg. Under VM 2011 visade statistiken att mål gjordes; 1. på omställningar, 2. på inlägg! Det visar att det som man tyckte för några år sedan om damfotboll inte gäller längre. Förändringar sker ständigt.

Publiken fick ställa frågor. Några av dem:

Vad tycker du om Tyresö?

-Jag hade uppskattat lite mer ödmjukhet kanske, de har ju inte hamnat i den situation de är utan att de själva bidragit till den. Men vi är själva inte på "grön kvist", men man måste jobba nu för det, inte om 10 år.

Varför är inte Sara Larsson kvar i truppen?

-Hon har flyttat till Malmö av personliga skäl. Jag hoppas du spelar tills du blir 40, sa iac

till henne.

Sven-Arne avtackade Rickard och Christer med varsin present, tillverkad av träsnidaren Lars Henningsson med förhoppning att den skulle lysa upp deras tillvaro. SAA påminde också om årsmötet på Engelbrektskolan 9 april med f.d. hockeylandslagscoachen Curre Lundmark som gäst.

De båda estradörerna belönades med varma applåder av den uppskattande publiken, som dock hade många besvikna kommentarer vid utpasseringen. Många av dem lämpar sig inte för tryck. En allmän uppfattning var nog att varumärket ÖSK fotboll inte hade stärkts under denna eftermiddag.

Noterat av
Rolf L Lundin

PS

Som fint efterspel till Rickards framträdande vann KIF Örebro kvällens kvartsfinal på Behrn arena i svenska cupen mot Vittsjö. Dessutom meddelades glädjande på kvällen att Elin Magnusson blivit uttagen till landskampsuppdrag.

DS

ICA MAXI Arena, Sannahed, Kumla

Ca 70 bussresenärer steg på bussen vid Hamnplan i Örebro för transport till elitseriematch i speedway. Färden gick till Sannahed, Kumla. Transporten ombesörjdes av, för ÖLIS ordinarie, av Leif Erikssons trygga och vana chaufförsnåvar.

Ett mindre antal medlemmar fanns redan på plats utanför huvudentrén vid ICA MAXI Arena. Vi blev lika varmt och soligt, som vädret, välkomnade av Esso Engvall och några av medlemmarna i "Indiangubbs"; Sten Karlsson, Nils-Olov Johansson, Roland Karlsson och Bo-Göran Andersson.

Indiangubbsen tog hand om oss i tre olika grupper, när vi hade vandrat över innerplanens gräsytor, start- och målakan och bortre rakan. Flera noterade att underlaget inte var det som många hade förväntat sig, kolstybb, utan banans underlag var någon sorts mörkbrun blandning av jord, sand och mindre gruspartiklar. Det var flera som erinrade sig besök från 1950-talet då publikrekordet på 20 000 besökare sattes. Vi grabbar klättrade upp i träden för att kunna se", berättade Göran Gunnarsson. Någon annan avslöjade tricken de hade för att kunna plankas in när vakterna hade sin uppmärksamhet riktad åt annat håll.

De tre grupperna fick besöka depån, Indiangubbsens lokaler och kafétältet, där vi utspisades med kaffe och rejäl smörgås.

Depåbesöket gav en mängd information om speedwaycyklarna som används. Motorerna är på 500 kubik med 60-80 hkr, de är utrustade med gas och koppling. Det finns ingen broms. Endast en växel finns. Det finns ett "dödmansgrepp" som gör att motorn stannar vid omkullkörning. Intressant var att få veta att nutidens motorer har ett varvtal på 12000 rpm, jämfört med de maskiner som användes på 1950-60-talet som varvade 5-6 000 rpm. Det fanns också ett klistermärke på maskinen med ett intyg att ljuddämparen var besiktad och godkänd av SVIM, utan detta godkännande får man inte starta. En komplett speedwaycykel kostar ca 100 000 kr, en motor ca 55 000 kr. Det var också skillnad på vilka som fixade cyklarna i depån. De etablerade stjärnförarna hade egna professionella mekaniker, medan t.ex. unge Joel Andersson i Indianerna hade sin

pappa i depån.

"Jag får väl vara kvar så länge som han tycker att jag är OK", berättade han.

Vid besöket i "Indiangubbsens" lokaler blev vi informerade att ett gäng "gubbs" hade köpt hela huset av I3 och skruvat ner det plåt för plåt och transporterat det till Sannahed och byggt upp det på plats. "Strongt gjort", tyckte någon bland besökarna. Hela byggnaden innehåller såväl verkstad som tvätthall, samlingslokal för Indianförarna och utställningshall med äldre speedwaycyklar. "Vi är ett gäng unga grabbar som blivit lite äldre, vi är 30-40 stycken", skämtade Sten Karlsson. Sten som själv blev svensk mästare 1962, informerade Esso. Sten berättade att man kunde få provköra de äldre maskinerna. De tog emot grupper för en kostnad på 800 kr. "Man brukar orka köra tre varv", konstaterade han. Han berättade också att dagens motorer kördes 20 heat sedan fick de gås igenom. Han visade exempel på en motor som havererat. "Det kostar ca 25 000 att få den i körbart skick", informerade han. Vid entrén till utställningslokalen satt en kul skylt i form av en varningsskylt med texten: "VARNING – LEKANDE PENSIONÄRER".

Huvudnumret för kvällens caféträffsbesök var elitseriemötet mellan Indianerna och Rospiggarna. Indianerna hade Fredrik Lindgren i laget, en efterlängtd återkomst efter tolv år. Namnkunnigaste Rospiggen var väl Andreas Jonsson. "En fullmatad kväll", annonserade speakern ut i högtalarna.

Första heatet fick en dramatisk incident redan i andra kurvan. Fredrik Lindgren och Andreas Jonsson kolliderade. Andreas blev liggande kvar på marken med tillskyndande funktionärer hukande runt sig. Efter en stund kördes en ambulans in på banan. När ambulanspersonalen kommit ut och närmade sig Andreas så reste han sig dock, till publikens glädje, på egna ben och kunde ta sig gående av banan under tröstande applåder. Kollisionen medförde dock att Fredrik blev utesluten från heatet som hade avbrutits. "Omstart utan röd hjälm", meddelade speakern. Vi hade fått en genomgång av Indiangubbsen hur poängräkningen fungerar. Det intrikata ifyllandet blev en ny upplevelse för de flesta av oss ÖLIS-besökare.

Många, liksom undertecknad, som inte sett speedway live sedan 1950-talet, upplevde något av en nostalgikick med dånet från motorerna vid starten och doften från bränslet när de svepte förbi efter utgången ur första kurvan. Upplevelsen av idrott på plats var, som alltid, påtagligt fysisk. Det är en mäktig känsla att befinna sig nära fyra speedwaycyklar som framförs i över 100 km/h. Accelerationen är hissande 0-100 på ca 2 sek, fick vi lära oss vid depåbesöket.

Av programmet framgår att matchen slutade med seger för gästande Rospiggarna från Hallstavik, segersiffrorna blev 47-42. Förväntningarna på Fredrik Lindgren infriades tyvärr inte, det framstod också klart att det inte är alldeles lätt för en junior att göra sig gällande bland erfarna senioråkare. Joel Andersson kämpade men kunde inte göra sig gällande i den tuffa konkurrensen av de äldre åkarna. Indianerna skulle ha behövt en åkare av legendaren "Kumla-Frasses" kaliber för att ta hem segern. Han hade alltid ett eget spår genom kurvorna som gick fortare än alla andras, berättade Esso Engvall. När en lagkamrat en gång frågade om tips hur han skulle köra för att prestera som Frasse, svarade denne: "Luta dig mot min axel och sen hänger du bara på genom kurvorna..."

Trots det magra resultatet för Indianerna så avtågade de flesta ÖLIS-besökarna nöjda mot hemfärd väl mottagna och omhändertagna av Indiangubbsen på en givande caféträff i lite annorlunda format.

Noterat av
Rolf L Lundin

Caféträffar hösten 2013

Caféträff onsdag 4 september

Visning av nyinvigda Idrottshuset, Örebro

- HEJ, ropar Sven-Arne Ahlberg. Skitroligt, att ni är så många som kommit. Vi hade hopats på ca 80 besökare idag och vi är nu samlade över 100 personer.

Den mangranna uppslutningen verkar vara en fortsatt trend på de sammankomster som ÖLIS anordnat de senaste åren.

Detta bekräftades av Sven-Åke Dahlberg som informerade om ÖLIS´ kommande traditionella höstresa, denna gång till Friends Arena, Stockholm. Bussen blev överfylld på kort tid. Sven-Åke ordnade handlingskraftigt till ytterligare en bussresa. Denna resa, till samma mål, går av stapeln den 1 okt. Samtliga närvarande kunde ta del av listor med sina namn för att få bekräftat vilken resa de kommit med på.

Inledningen av caféträffen skedde i f.d. bowlinglokalerna med kaffe och mazarin.

Sven-Arne Ahlberg hälsade välkommen enligt ovan och påminde om höstens program, som nyligen skickats ut till alla medlemmar. S-A uppmanade också till att kolla på vår hemsida www.olis.nu angående kommande evenemang.

Sven-Arne berättade med stöd av en jubileumsskrift från 1996, då Idrottshuset firade 50-årsjubileum, om tillkomsten av Idrottshuset. Vi fick dessutom se en film i svart-vitt från byggets fysiska början 1942, till 1946 då den grandiosa invigningen skedde. Närvarande var bl.a. landshövdingen Bror Hasselrot och dåvarande kronprinsen, sedermera, kung Gustav VI Adolf. Filmen var utan tal men ackompanjerades av tidstypisk musik i SF-journalstil. Kostnad för bygget 1946: 2 miljoner SEK. Kostnad 2013: ? SEK

För den intresserade finns "Festskrift 1946" på ArkivCentrum Örebro. Festskriften innehåller fullständig information om processen som startade på 1930-talet, med Harald Åkerberg som en av initiativtagarna till byggandet av ett Idrottshus i Örebro. Invigningsprogram och bilder på såväl honoratiores som medverkande vid bygget finns med i skriften, domare och laguppställningar på de deltagande handbollslagen i invigningsturneringen, dessutom tidstypiska annonser från dåtidens verksamma affärsidkare i Örebro med omnejd.

Efter denna inledning delades den hundrafalt stora gruppen i två delar. En grupp gick med Sven-Arne till gamla stora hallen, den andra gruppen leddes av vaktmästare Tord Rehn till den nybyggda delen.

I gamla delen pågår fortfarande omfattande renoveringsarbete, De gamla träbänkarna var dock renoverade, nerslipade och effektivt ljusa i den anrika stora hallen. Ett modernt mediautrymme hade också skapats anpassat till tjugohundra-tiotalets krav.

En mer lämpad person att informera om Idrottshusets historia än Sven-Arne Ahlberg kan knappast uppbringas. S-A anställdes på dåvarande Fritidskontoret 1972. Idrottsstyrelsen, som namnet var till 1963 då Örebro Kommun övertog verksamheten som ägare, hade sina lokaler i Idrottshuset. S-A ansvarade bl.a. för bokningar av kommunens anläggningar.

De lanterniner*) som Sven-Arne så målande beskrev, kan dock ej längre beskådas.

Den nybyggda delen imponerade på samtliga besökare i den grupp undertecknad deltog i. Vaktmästare Tord Rehn svarade på frågor från auditoriet som bänkat sig på de mycket bekväma tygklädda stolarna på ena kortsidan av den imponerande fina anläggningen. Den nya hallen rymmer två handbollsplaner, i fullmått, på tvären. Dessutom en plan på längden. Denna plan kunde maskinellt förses med läktare på båda sidorna. Lokalen

rymmer 2 500 åskådare. På kortsidan finns dessutom loger inhysta för sponsorer och liknande.

Vaktmästare Rehn är del av en tradition av vaktmästare som många av oss besökare mindes tydligt från våra aktiva år med handboll, pingis m.m. Ahlstrand, 'Bagarn' Olsson och Gustav Häger var några dessa "legendarer". Häger visade den nyanställde Sven-Arne Ahlberg runt. De hade kommit till kortsidan av den ursprungliga byggnaden som då hade utsikt mot dåvarande Eyravallen. Nedanför fanns tennisplaner.

- Det där, sa Häger och pekade på de rödlysande tennisplanerna, DET ÄR ENTOUCAS.
- Å DET HAR JAG SJÄLV GRÄVT, HELA SKITEN.

Visningsträffen avslutades med mångas hörbarligen nöjda kommentarer. De flesta verkade, liksom undertecknad, överraskade, över nybyggnadens enorma utrymmen i många plan. En modern idrottsanläggning att känna stolthet över som Örebroare. En anläggning som det måste kännas inspirerande att få utöva sin idrott i som aktiv idrottstjej eller kille.

noterat av
Rolf L Lundin

Caféträff tisdag 15 oktober 2013

Caféträff Rosengrens Skaffereri och Waldénsalen med Mats Dahlberg.

Rosengrens Skaffereri hade för dagen välsmakande hallongrottor till kaffet. Uppskattat av många. Håkan Aldevik och L-G Rosmark såg i vanlig ordning till att biljetter såldes till kaffe och föreläsning.

- Heter det Sportradion eller Radiosporten, frågade Sven-Arne Ahlberg, när alla tagit plats i Waldénsalen. Waldénsalen i Läns museet, som rymmer 108 åhörare var fylld till sista plats, så när som på fem-sex lediga stolar.

Sven-Arne hälsade välkommen och informerade om kommande utskick av vår tidning 'Idrottsarvet' samt anmälningsblankett till Höstmötet den 6:e november. Magdalena Forsberg blir höstmötets stora attraktion på Nya Engelbrektskolan (f.d. WUC Alnängsskolan).

Det nya telefonnumret till ÖLIS kommer att meddelas i detta utskick. Dessutom meddelade S-A att nästa stora utställning, i ÖLIS lokaler på Läns museet, kommer att ha tema ishockey. Museiutskottet jobbar intensivt med att färdigställa den för invigning efter årsskiftet.

S-A välkomnade Mats Dahlberg som ÖLIS efter många försök äntligen lyckades hitta en lucka som passade i Mats mycket fulltecknade schema. På Sven-Arnes fråga från vinjetten svarade Mats: "Det heter Radiosporten. Det är bara tjugofem år sedan vi bytte till det namnet....."

Mats inledde med att tacka för inbjudan. Han uttryckte sin glädje över att få komma till sällskapet där han enligt sin egen utsägo: "Spelat ihop och mot många närvarande, och skrivit skit om er också."

Mats berättade att han jobbat som journalist i 41 och 1/2 år – 15236 dagar. Mats imponerande långa och vittberesta karriär som sportjournalist har fört honom till, inte mindre än 82 länder, alla kontinenter så när som Afrika. "Det finns ju inte så mycket snö där", sade Mats vid ett annat tillfälle.

Mats gav upprepade prov på sitt sinne för humor under sin knappa timmes föreställning.

Ett veritabelt proffs med en utvecklat beprövad verbal förmåga.

Många profiler, såväl inom media som idrottsvärlden, har Mats lärt känna genom sina många år i branschen. Tommy Engstrand hälsade välkommen till debuten i radiosporten: "Kul att du kom, bli inte nervös men det blir en halv miljon lyssnare idag," sa Tommy. Det var inga problem. Mats hade redan en utvecklad teknik att extemporera idrottsreferat vid rapportering till hemmaredaktionen på ÖK (Örebro Kuriren).

Dagens radiosportsändningar i SR lockar mellan 700 och 750 tusen lyssnare på måndagarna kl. 19–21.40, informerade Mats. Söndagssändningarna har 1,5 miljoner! Måndagssändningarna sköts från Örebro.

Celebriteterna radades upp under Mats snack. Vladimir Putin – George W Bush – Japans kejsare m.fl.

En idrottsprofil som kommit mycket nära Mats genom åren är Pernilla Wiberg, mycket tack vare att Mats, tillsammans med Torgny Svensson var några av mycket få som fanns på plats när Pernilla helt otippat tog sin första World Cupseger. Anledningen var att Mats i motsats till övriga stod på sig och ville se just damernas tävling. Det uppstod en mycket god kontakt med Pernilla vid det tillfället. Den har bestått genom åren. Mats relation till Pernilla gjorde att han 1994 fick skriva hennes biografi, 'Mitt i karriären' utifrån Pernillas berättelser.

Vår andra kvinnliga alpina megastjärna, Anja Persson, har naturligtvis Mats också lärt känna väl genom åren. "De två är helt olika som personligheter," fastslog Mats. Pernilla är öppen och spontan, Anja är mycket tuffare och inte så lätt att komma nära.

Svensk idrotts, alla kategorier, störste, Ingmar Stenmark, har självfallet Mats också kommit mycket nära. Allt från Ingmars första år då han var i näst intill omöjlig att komma i närheten av, till senare tid då han hade blivit helt annorlunda, mycket öppnare.

– Hä finns presskonferenser för frågor, klippte Ingmar till med när Mats artigt försökte konversera vid frukostbordet i början av "Stenis" karriär.

"Jag och Ingmar spelade fotboll i ett kändislag mot Mats Magnussons slocknade stjärnor, avslöjade Mats. Ingmar har noll bollsinne. Han lyckades dock vid en match på min passning skjuta ett veritabelt kanonskott i krysset förbi exlandslagsmålvakten Jan Möller." När Mats vid ett senare tillfälle träffade Ingmar och påminde om det tjusiga målet, sa Ingmar: "Hä va tur ja int´ träffa han i huvè, då had´ han dött!"

Bästa OS-upplevelsen, menade Mats, var i Sydney. Handbollen tog 'aussis' med storm. Sverige, med 'Bengan boys' stod på topp. I semifinalen mot Spanien fick Mats användning av sina en gång förvärvade kunskaper i ryska och sitt förflutna som handbollsdomare. Ryska lärde han sig på Karro av Maja Blidberg. Efter några fadäser av de ryska domarna tittade de på Mats när han visade tecknet för övertramp. Då följde de hans domslut och visade samma tecken. Sverige vann matchen....

Ett sensationellt avslöjande kom från Mats då han berättade att han rekryterats som scout för NHL-laget Vancouver Canucks. Ryske legenden Larionov, kontrakterades på toaletten på en McDonalds restaurang i Västerås. Detta var på Sovjettiden då de sovjetryska spelarna omgavs av politruker och säkerhetsfolk. En bravad av högsta klass!

Mats unika kontaktnät inom alpinidrotten exemplifierades med hans möten och fina relationer till stjärnor som, Janica Kostelić, Jens Byggmark, Ylva Nowén m.fl.

Janica tyckte att Mats var befriande uppriktig som frågade henne om hennes påstådda doping. Det gav henne en chans att avliva alla rykten, tyckte hon.

En som imponerat på Mats är Patrik Järbyn. "Han blev väl inte störst, sa Mats, men han hängde med i enastående många år. Ekonomiskt stöttad av en välbeställd svärfar. Patrik var dock sin egen serviceman. Han lärde mig allt om hur man slipar kanter och fixar med utförsåkningsskidor. Det har jag haft användning av när jag fått fixa 65 meter skidor åt barn och barnbarn vid familjens fjällresor..."

Mats blev inviterad till Patriks efterfest då hann "vann" silver i Åre. Förbundets representanter fick finna sig i att inte bli inbjudna. Ett 'tack för senast' från Patrik som inte ansåg att han hade fått någon speciell stöttning från förbundet.

Roligaste idrottsminnet, menade Mats, är damhandbollslandslaget EM-silver. Per Johansson som ledare var en eldsjäl som gav lite mer än allt. Han brände ut sig på kuppen.

Frågor från publiken avrundade Mats föreläsning.

Fråga: Du har ju alpin erfarenhet, men har du åkt Vasaloppet?

Mats: Nej, men jag har refererat starten i radio.

Fråga: Hur många sporter kan du referera?

Mats: Förutom alpint, handboll, fotboll och ishockey även Taekwondo (TKD) (fotens och handens väg). Simhopp tack vare en fin kontakt med Anna Lindberg som jag följde genom hela hennes karriär.

Rolf H: Du är kanon! Om doping så tyckte jag det var en bra kommentar angående Ludmillas dopingfall. "Var det så mycket att dopa sig för att springa tre steg för att hoppa på en kälke?"

Sven-Arne avtackade Mats med konstaterandet att Mats är en mycket upptagen person: "Jag har pratat med dig på hotell per telefon över hela världen. Men här skall du få en bok som beskriver världen som du aldrig sett den. Boken heter: *Planeten Jorden – som du aldrig sett den*.

Applåder av varmaste sort avslutade Mats Dahlbergs föreläsning. Många åhörare passade på att handtacka när de passerade Mats vid utmarschen. Många uttryckte spontant berömmande ord över en mycket underhållande och trevlig caféträff.

/Rolf L Lundin

Caféträff onsdag 11 december 2013

Caféträff onsdag 11 december med Luciatablå och professor Christer Eriksson samt två doktorander, Daniel Alsarve och Robert Svensson från Örebro Universitet

"Välkomna till sedvanlig caféträff med Luciatablå", hälsade Sven-Arne Ahlberg den fullsatta Waldénsalen på Läns museet i Örebro. Alla hade dessförinnan intagit lika sedvanligt kaffe med saffransbulle och pepparkaka på Rosengrens skafferier.

Sven-Arne informerade om kommande utskick med vårens program. Programmet kommer i allas brevlådor i mellandagarna till nyår. Klart bokad är redan caféträff onsdag 29 januari med Uno Hedin samt onsdag 19 februari med distrikts- och utbildningschef Charlotta Stenhem, Örebro läns idrottsförbund och SISU Idrottsutbildarna Örebro län.

Reignar Johansson proklamerade den kommande utställningen om ishockeyns historia i Örebro med omnejd, från 1940-talet. Invigning sker torsdag den 9 januari. Deltagare

kommer bl.a. att vara 40 – 45 kända hockeyprofiler från gångna tider.

Sven-Arne återtog med att annonsera dagens tre gästföreläsare från Örebro Universitet, professor Christer Ericsson samt doktoranderna Daniel Alsarve och Robert Svensson. Där tog fick sedvanliga slut.

Brandlarmet gick igång. En kraftfull signal, närmast smärtsam för hörseln, ljöd i hela Läns museet, röda lampor blinkade.

Lucias ljuskrona med levande stearinljus hade utlöst larmet. Samtliga som befann sig i Läns museets lokaler var tvungna att utrymma lokalerna i avvaktan på brandkårens ankomst.

Nerikes Brandkår anlände och utförde sina arbetsuppgifter och alla kunde återvända till Waldénsalen. Många med mig tyckte nog att det kändes som lång tid innan brandkåren kom, men allt är relativt. Larmet gick kl. 15:05, vi satt alla på plats och luciatåget stod på sina platser kl. 15:35.

En halvtimme efter utsatt tid fick vi njuta av fyrstämning-, duett- och solosång (se faktaruta) med pianoackompanjemang av läraren, Birgitta Jonsson..

Luciatåget fick värmande applåder vid sitt uttåg och en extra rungande applåd när de befann sig utanför Waldénsalen. Det kunde de behöva! Ungdomarna hade ju stått i strumplästen utomhus i väntan på brandkåren.....

Professor Christer Ericsson gjorde en kort presentation av sig själv. Han informerade att han är historiker. Christer berörde sin bok: 'Bandybaronen i folkhemmet', som handlar om familjen de Geer och bruksorten Lesjöfors. Han konstaterade att idrott idag inte, explicit, är ett fritidsintresse. "Idrott är identitetsskapande", fastslog professor Ericsson. Han klargjorde även att det han är involverad i som professor ingår i det som inte längre heter fakultet, utan kallas 'Historievetenskap och medicin med hälsa och friskvård', kanske. Det var inte så lätt enligt Christer att få med alla aspekterna i dagens ämnen/program och institutioner på universitetet.

Christer gjorde därmed plats för de två doktoranderna som studerar inom hans domäner på Örebro Universitet. (Se faktaruta).

Först ut, Daniel Alsarve. Han är nu på sitt tredje år i sina studier. Vi fick ta del av hans avhandling som behandlar Örebro Sportklubb. Rubriken är: 'Från folkrörelse till företagsverksamhet'. Daniel nämnde att han bl.a. konsulterat Dixie Eriksson, Christer Blom och Tomas Eklund som källor till delar av sitt material.

Ämnets bredd och djup kan väl belysas med den inledning som Daniel gav. Ämnet omfattar fysiologi-psykologi-pedagogik-sociologi och historia.

Han lyfte upp det rosafärgade 'Sportbladet' från tisdagen den 10 dec, 2013. Han citerade Anders Svensson, Elfsborg som hade uttalat sig: "Det är marknaden (pengarna) som styr".

Det var en dagsaktuell inledning till de frågor han ställde som utgångspunkt för sitt arbete. Varför? Har det alltid varit så? Vilka mekanismer styr?

Att pengar styr inom idrotten väcker viss irritation i samhället, menade Daniel. Förr gällde amatörism, fr.o.m. 1967 i Sverige, gäller inte det. Han konstaterade att antikens idrott gick under när pengarna kom in i bilden.

Det skulle bära för långt att ta med hela Daniels föredrag i denna rapport, den som vill kan ta del av hans avhandling då den kommer under våren. I korthet kan dock nämnas att den behandlar ÖSK från 1908 till våra dagar. Hållpunkter på vägen 1923 Eyravallen, en egen arena. 1950-60 storhetstid i handboll, bandy och fotboll. 1980-talet med delning av varje verksamhet till egna fristående sektioner.

Daniel Alsarve avslutade med att den formella makten, ännu idag, ligger hos medlemmarna.

Robert Svensson avlöste Daniel med att berätta om sina nystartade studier på universitet.

Hans inriktning är: Fotbollstränaren. Robert fastslog att han är historiker. Han konstaterade också att han i motsats till Daniel är på sitt första år och Daniel är på sitt avslutande tredje, "vilket borde förlåta vissa tillkortakommanden", tyckte Robert. Han berättade att han dessutom är pappa. Papparollen innebar att han har dagshämtning på programmet. Brandlarmet utgjorde en komplikation, tyckte Robert. -Bra, ropades från läktaren, -Fokus, ropade någon annan.

Robert angav den förändrade rollen, positionen som tränaren i svensk fotboll fått sedan 1967.

Han kommer att undersöka förändringen med avseende på mediakontakter, idrottsprestationer, relationen till fansen, ekonomiska frågor.

"Tränaren befinner sig i detta spänningsfält", sa Robert. Där sådant som; hur man slår en breddsidan till hur man utvecklar ett spelsystem, eller den individuella utvecklingen till lagutveckling och även fysiologiska som psykologiska aspekter, som ryms i tränarrollen. En hållpunkt på vägen kom 1931 när SvFF bildade Tekniska kommittén. Det blev ett kunskapslyft för framförallt tränaren. Robert påpekade också 1967 som en brytningspunkt då pengar blev godkänt inom idrotten och fotbollen, i Sverige. Tränaren skall alltså ingå i ett sammanhang där man 'har en vara till salu' klagade Robert. Den mångfacetterade uppgiften att vara fotbollstränare kommer Robert att behandla genom bl.a. intervjuer med Urban Hammar, riksansvarig på SvFF. Han nämnde också en kollega, Sören Hjelm, som tittat speciellt på det faktum att flera tränare drabbats av utbrändhet.

På frågan från auditoriet om Robert behandlar problemet sportchef-tränare, svarade han, att det inte kommer att specifikt utgöra ett område i hans avhandling. "Men det belyser bra det spänningsfält inom vilket en fotbollstränare har att verka i idag", avslutade Robert.

Sven-Arne Ahlberg avtackade de tre föreläsarna för intressanta föredrag med två böcker vardera. En bok av Pelle Svensson samt Lars Wolfs 'Idrott i poesin – poesin i idrotten'.

Applåder belönade dagens föreläsare.

Vi begav oss hemåt efter en omtumlande caféträff med omprogrammerad utrymning på programmet...

En kostsam sådan, enligt välinformerad källa. En utryckning av Nerikes Brandkår på ett automatlarm kostar 8000 kr, enligt källan.

Men säkert lärorik för alla berörda, inte minst levandeljusbärare och alla som jobbar i offentliga lokaler, om hur man utför en utrymning i praktiken.

Det finns anledning att vara tacksam att det inte var skarpt läge med verklig brand, och att det befintliga brandlarmet fungerar effektivt, om det brinner på fullt allvar.

Noterat av
/Rolf L Lundin

Caféträffar våren 2013
Cafeträff onsdag 23 januari

***.. med danspedagog Lena Johnson-Ahlnäs.
Rosengrens Skaffereri och Waldénsalen Örebro***

- Jag glömde en sak, säger Lena Johnson-Ahlnäs. Jag har ju faktiskt fått pris utanför dansen också.

Hon har just fått välförtjänta applåder av en entusiastisk publik i Waldénsalen, Läns museet Örebro. Applåderna fick hon för ett mycket trevligt framförd berättelse om sitt liv i dansens värld. Framfört med entusiasm och positiv energiutstrålning.

- Jag fick pris 2006 av Hallsbergs kommun som bäste företagare. Året efter, 2007, fick jag priset Årets Företagare i Örebro län, och så har jag ju den här bilden på prinsessan Viktoria och mig, säger hon, och visar upp en bild på sig själv och prinsessan.

Ordförande Bosse Astvald hade dessförinnan hälsat de ca 80 caféträffsbesökarna välkomna. Han konstaterade att de var några som var med för första gången. Det var dessutom ovanligt många kvinnor bland åhörarna. Alla hade naturligtvis fått obligatoriska kaffe & bulle på Rosengrenska skafferiet innan förflyttningen till Waldénsalen. Bosse nämnde också vårens övriga aktiviteter med ÖLIS, enligt utsänt vårprogram

Reignar Johansson gav en snabbinfo om kommande invigning av utställningen om Örebro läns Fotbollförbunds 75-års jubileum. Invigning 4 mars kl. 18.00

Att Lena kom på att hon glömt att berätta om sina fina utmärkelser bekräftade på ett definitivt sätt det hon inledde med. - Jag är egentligen en blyg person som inte vill framhålla mig själv..

Att detta var hennes andra offentliga föredrag kunde ingen på minsta sett ha förstått om hon inte hade avslöjat det för oss. Det första var ett föredrag för Rotary. Lena har en självklarhet i sitt sätt att framträda som är få förunnat. Hon är en talang även på det området. Hon talade helt utan tjugohundratialets "självklarheter", PowerPoint-stöd, datorstöd eller andra ljusbilder.

nte ens ett blädderblock behövde hon för att trollbinda de ca 80 åhörarna. En mycket fin publikkontakt skapade hon genom sin mycket positiva energi.

Lena inledde med programförklaringen, jag delar upp mitt framträdande i;

I. In i dansen. II. Tävlingsdans. III. Coach/tränare. IV. Företagande/dubbelroller.

Del I förklarade hur Lenas intresse för dans och musik uppstod. Hennes far, som grundade företaget Johnson Metall, tog med sig mängder med musik från sina många och långa resor i Syd-Amerika. Sambarytmer, latinamerikansk musik, kläder, tyger i helt andra färgkonstellationer än det som de flesta nordbor i Europa omgavs sig med. En kick! Hon fick uppträda hemma till de latinamerikanska rytmerna när det var fest hemma. Applåderna gav bekräftelse och inspiration. Detta gjorde att Lena fixade "roliga timmen" i skolan med egna uppträdanden.

- Men polletten ramlade inte ner förrän 2012, att det var det som drev mig, applåderna och uppskattningen jag fick, berättar Lena.

Via Dans Club 700, Nils-Håkan Carlsson och Nerikes Dansinstitut kom Lena in i dansen på allvar. Nils-Håkan var även intendent för Club 700 och mentor för L. N-H handplockade henne till tävlingsdans. Tango-rumba-samba-cha-cha. På den tiden något exotiskt, idag allmängods, mycket tack vare media. TV4:s satsning på Let´s dance t.ex.

1977 inleddes tävlingsdans i Blackpool. En fantastisk upplevelse. Ett globalt epicentrum och ett eldorado för modern tävlingsdans. - När partnern slutade, 1980, rasade allt, avslöjade Lena.

Det var som tränare dansen fortsatte. Dagtid: vikariejobb som lärare, kvällstid:

danstränare. Lena poängterade att dansen som företeelse består av en mycket liten del tävlingsdans, resten är det som alla andra ägnar sig åt.

- Det var läsåret 85/86 som jag ledde det kommunala dansprojektet "Det går som en dans i Hallsberg" och hösten -86 startade jag mitt företag, förklarar Lena. Det skulle bli 27 år! Lena menade att hon säkert upplevdes som obekvämt. Hon sade som det var. Det var bra för dansarna, men obekvämt för beslutsfattande politiker ibland. Från Vibytorpsskolans tretton pojkar och sex flickor utmejslades dock en Svensk Mästare!

Lena hade från början uppmanat publiken att komma med frågor. Ulf Magnusson undrade varför Norge och Danmark var så framstående i förhållande till Sverige. Lena menade att det berodde på framförallt Danmarks helhjärtade satsning på dans i skolan. Norge ansåg hon vara på väg nedåt. Hon förutspådde att Sverige inom fem år skulle vara på Danmarks nivå. Några lysande dansstjärnor har passerat genom Lenas proffsiga danslärarfötter och entusiasm. Tobias Karlsson från Östansjö, är en.

Idag är Lenas inriktning utbildare och ansvarig för fem ungdomar. Hon reste till Indien. Efter åtta dagar återkom hon med stor inspiration för yoga. Kändisavslutet för Hallsbergstiden, med bl.a. Arja Saijonmaa satte en praktfull PUNKT. Lena sålde sitt företag i juni 2012.

- Relationen till Hallsbergs kommun är väl inte helt utan fläckar, efter alla mina år där och allt vad jag tycker att jag skapade, tyckte Lena. Kanske låter det som jag är "bitter" när Hallsbergs kommun nämns? Det är inte min mening. Det jag menar är att de senaste åren så har dansen inte "lyfts fram" på samma sätt som tidigare, förr fanns alltid dansen med på ett hörn i kommunens olika informationsblad och broschyrer och jag tycker det är synd att de under 2010 lade in ett golv i Alléhallen som vi inte kan dansa på, att de inte lyssnat på oss.. Jag har hyrt hallen i 27 år, 3ggr per år för att göra elevshower och tävlingar. Skulle det ha hänt om det handlat om fotboll, handboll eller hockey??

- Nu skall jag ägna mig åt sådana som är min ålder, rullstolsdans är en annan del som jag kommer att ge mig in i, sa Lena. Det är dags att satsa på något NYTT! "Det nya" handlar om dans, friskvård och yoga.

-Nu tror jag att jag är klar, avslutade Lena sin knappa timmes fascinerande och inspirerande föredragning. Det visade sig som framgång av inledningen att det inte riktigt stämde..

Sven-Arne tackade för ÖLIS' vidkommande för en upplevelserik föreställning. Han gav Lena en liten gåva i form av Lars Wolfs antologi, *Idrott i poesin – poesi inom idrotten*. Glada ansikten och smattrande applåder ackompanjerade hans slutord.

Om Lena öppnar boken så kommer hon att finna mängder av underbara skrifter av författare från antiken till vår tid som skrivit poetiskt om idrott. En, av många, personliga favoriter är, Jan Mårtenssons Cassius Clay, så här börjar den:

*Du slog ut Amerika - i första ronden - med ditt skryt
du slog ut Amerika - med sitt skryt, Cassius Clay!*

/Rolf L Lundin

**Caféträff onsdag den 20 februari 2013 med idrottsentreprenör Gåvert Wååg.
Rosengrens Skafferi och Waldénsalen Örebro**
- Ta inte i för mycket nu, säger Gåvert Wååg.

Han säger det till undertecknad när jag sträcker fram handen bland alla som vill tacka honom för en enastående trollbindande upplevelse. De flesta satt som fågelholkar av

modell berguvs storlek under hans berättelser om sin framfart i Kina under de senaste femton åren. Min beundran delas av hela församlingen på ca åttio åhörare denna caféträff.

Inledningen skedde som vanligt på Rosengrens Skafferi med kaffe och, för dagen, extra god chokladkaka med vispad grädde.

I Waldénsalen hälsade Sven-Arne Ahlberg välkommen och påannonserade invigningen av utställningen *Örebro Läns Fotbollförbund 75 år*. Den sker måndag 4 mars kl. 18.00 i ÖLIS´ lokaler på Länsmuseet. Landshövding Rose-Marie Frebran är invigningsförrättare.

Kommande evenemang:

Fotbollscaféträff i Kulturhuset (f.d. Folkets Hus), Järnvägsgatan 6 Örebro, 20 mars kl. 15.00.

Årsmöte 17 april med Arne Hegerfors som gäst i Nya Engelbrectsskolans lokaler.

Vårcaféträff i Askersund 22 maj.

SAA överlämnade därmed ordet till ÖLIS hedersordförande Rolf Hallgren.

RH berättade i åminnelse av den nyligen bortgångne Olle "Totten" Gustafsson. Han begravdes måndagen den 18 februari i Långbro kyrka. Kyrkan var fullsatt. RH erinrade om ett uppdrag som ingick i den s.k. Kulturrundan. Han själv, "Totten" och Olle Säaw besökte äldreboenden inom Örebro kommun. RH presenterade Olle Säaw för åhörarna på boendet som en av Sveriges största bandylegendarer genom tiderna och även en hårding som allsvensk back i fotboll. Olle sa själv: - Jag gav tillbaka på sommarn det som jag fick ta emot med smällar på vinterns bandyisar. Det fick alla högerytttrar, som jag mötte, ta emot från mig på fotbollsgräset... RH presenterade "Totten" som en tuffing på fotbollsplanen med ett rykte om sig som en riktig hårding. "Totten" själv sa: - Jag fick aldrig under hela min karriär ett gult eller rött kort!

- Han glömde att tala om att det inte fanns gula och röda kort på den tiden, avslutade Rolf Hallgren sin parentation över den mycket omtyckte hedersmannen "Totten" Gustavsson. Olle "Totten" Gustavsson blev 79 år.

SAA välkomnade därpå Gåvert Wååg. - En världskändis, sa Sven-Arne. Det var nog inte så många bland åhörarna som ännu riktigt insåg det korrekta i detta välkomnande.

Gåverts programförklaring för sitt anförande var: - Jag vill berätta om vad idrotten har gett mig, och vad jag försöker att ge tillbaka till Kinas idrottare och framförallt ungdomar.

Starten på hans äventyr i Kina inleddes 1988. Jörgen Mårtensson, världselitorienteraren, blev en mycket uppskattad medresenär i dubbel bemärkelse. De har besökt 104 länder tillsammans.

- En enastående fin människa, var Gåverts omdöme om Jörgen. Orientering i Kina blev stadsorientering. Femtonminuterstävlingar. Sponsorer var Volvo och Ericsson.

- Oerhört viktigt med dem som engagerade sponsorer, fastslog GW. Företaget Nordic Ways skapades. 45 heltidsanställda jobbar idag på företaget med Kina och Norden som marknader. Målet är att nå ut till ungdomar med idrott.

- Vi svenskar och nordbor/skandinaver har "idrotten i blodet", menade GW. Detta gäller inte i Kina. Där har det varit en elit som man satsat på och som sysslat med idrott. Vi, Nordic Ways, har en annan agenda. Vi vill nå ut till alla.

I år, 2013, har det, som en följd av alla ansträngningar, genomförts det elfte

"Vasaloppet" i Kina på längdskidor. Företaget, Nordic Ways, har ett kontrakt som sträcker sig 90 år framåt i tiden på att vara arrangör för detta event. Idrott för alla genomsyrar upplägget för det kinesiska Vasaloppet. Loppet är, helt i linje med Nordic Ways´s vision, öppet för alla. Det finns klasser för de som åker 2 km såväl som ett fullt race på 3 x 16,7 km samt flera andra klasser däremellan. Skidåkning var okänt i Kina då de startade 2003! Idag deltar 25 – 26 000 skidåkare! Loppet går av stapeln i staden Changchun med 7,3 miljoner innevånare. Changchun ligger 1,5 timmes flygresa norrut från Peking. Spårmakare för det historiskt första, China-Vasa-race, var Weine Fredriksson. Weine som i årtal gjort skidspåren runt Ånnaboda och i Kilsbergen. Hedrande för Weine, och alla Örebrolänningar att vi fick dela med oss Weine till en sådan historisk bedrift. Det finns inte mycket snö i Changchun. Däremot är det vinter och kallt från september till mars. Kallt men torrt. Temperaturen vid årets start var -32 C. – Jag ångrar efteråt att jag godkände att loppet startade, sa Gåvert. Sju sekundmeters motvind, dessutom, på en sjö gjorde att många åkare fick tas ur loppet, konstaterade GW med ett ångerfullt ansiktsuttryck.

- Det enda som det finns gott om, är folk, konstaterade Gåvert. Den mesta snön tillverkas för ändamålet. Trehundratusen kubikmeter(!!!) går det åt till det 16,7 km långa, 10 m breda och 40 cm djupa spåret. Dessutom används snön till de obegripligt enorma snöskulpturerna som finns i staden. (Se bilder). – Jag skulle peka på bilden om jag nådde upp, sa GW. Det hade jag nog kunnat om jag varit så lång som min vikt anger, ca 257 cm. Kommentaren antyder den fina humor och det ödmjuka intryck som Gåvert gav prov på.

– Ett fönster har öppnats för EU, ansåg GW om staden Changchun, med sina 7,3 miljoner innevånare. Själv har han blivit utnämnd till hedersmedborgare i staden och fått "stadens nyklar" av borgmästaren. Den svenske ambassadören i Kina medverkade med stor entusiasm vid premiären 2003. – A new tradition is born, sa han.

World Cup i skidor har körts tre gånger i Kina. Banketten efter med show direktsänds i TV. 140 miljoner tittare såg det evenemanget. 26 tusen följde tävlingarna på läktarna på plats. Tour de ski har genomförts med sju deltävlingar. De tävlande färdades 700 mil plus 200 mil hemresa. På Pekings olympiastadion har genomförts Summer-sprint-tour. Skidåkarna åkte i shorts och t-shirts!

Hittills har jag försökt att inte bli panegyrisk (överdrivet lovprisande), men jag vet inte riktigt hur jag skall uttrycka den obegripligt stora insats som Gåvert Wååg med sina medarbetare har utfört i Kina. En "folkbildare" som Kjell Grane, som satt på första raden bland åhörarna frågade storögt: - Har du informerat RF och media om detta? – Vi har inte haft tid, svarade Gåvert, men i samband med Vasaloppet i Mora i år kommer vi att genomföra en del informationsträffar.

Själv tycker jag att bedrifterna är i Marco Poloklass inom idrottens värld! Idrott till folket i massformat har väl fått t.o.m. Mao-tse-Tung att småle i sin sarkofag i folkrepubliken Kina.

Kortfattat har Norden Ways också anordnat cykeltävlingar, både MTB (mountainbike) och vanlig landsvägscykelrace. Great Wall Bicycling, ett MTB-lopp längs den kinesiska muren med 6-700 deltagare. Hela-Kina-racet, ett cykellopp genom det gigantiska landets 31 provinser. Ett projekt i samarbete med Unesco World Heritage. Bernt Johansson har varit en mycket värdefull samarbetspartner när det gäller utvecklingen av cykeltävlingar i Kina. I Djingis-Khans fotspår (hästspår hade varit mer korrekt) är ett race som går ända upp i Mongoliet. Historiska hållpunkter längs loppet är legio, bl.a. passeras statyer av hästar som Djingis-Khan red på.

Nästa bedrift som kommer att ske i september 2013 är "Vätternrundan" i Kina. Loppet kommer att starta i Kina med målgång i Nordkorea! Deltagarantalet är maximerat till 2

000. Att jag talar om Marco Poloklass på Nordic Ways´ s bedrifter kanske börjar få sitt rätta perspektiv. Ingen passerar gränsen till ett av jordens mest slutna länder med livet i behåll. Nu har Gåvert och hans medarbetare ordnat ett cykellopp som passerar gränsen med 2 000 deltagare. Sådana bedrifter sker naturligtvis inte utan att det uppstår friktioner.

- Jag har blivit hotad, meddelar Gåvert, p.g.a. detta. Men jag har ingen politisk agenda, jag är bara besatt av tanken att få ut idrott till alla. Det är självklart inte alltid så lätt, särskilt med tanke på de senaste veckornas händelser i Nordkorea där FN och de flesta av jordens länder har fördömt deras kärnvapenprov. Öppning, ett kinesiskt Lidingölopp finns också med bland Nordic Ways´ s event. Loppet har dock döpts om till Vasa Cross Country Running Festival.

- Varumärket "Vasa" är starkt i Kina och viktigt att använda sig av, informerar GW. Det använder vi som igenkänningstecken för det vi ger oss in i. "Vasa" har självklart ett tecken på kinesiska. Triathlon finns med på programmet, för barn och ungdom, inte bara elit. – Det bästa har jag sparat till sist, säger Gåvert. Orientering. Det finns 1 000 universitet i Kina. Vi har fått det till att det är obligatoriskt att studenterna är med på orientering. Varje dag skjutsas 2 000 elever ut till orienteringstävlingar. Vi genomför det vi kallar "Vasa-Orientering-Festival". Vi har tecknat avtal med statliga TV-bolaget CCTV. Nyhetssändningar med idrottsevenemang i Nordic Ways´ s regi ses av 140 – 160 miljoner tittare.

Avslutningsvis berättar Gåvert Wååg att de har något mycket stort på gång. Han vill dock inte berätta om detta projekt ännu. Bilder fladdrar dock förbi på den stora skärmen som ger en förning vad det handlar om. Med respekt för Nordic Ways och Gåvert avslöjas inte här vad det stod på de bilderna, men att det inte rör sig om individuell idrott kanske är OK att "läcka ut"...

Gåvert ville också tacka Ericsson speciellt för deras stöd som sponsorer i det femtonåriga arbetet som han själv varit så energiskt uppfylld av. – Det känns extra skönt att få komma hem till lugna Vissberga i Kumla när man är en resande man som jag med besök i det oerhört folkrika Kina. Särskilt roligt att Ericsson fortfarande är representerade i just Kumla också, avslutade Gåvert Wååg.

- Jag har gjort detta av den anledningen att jag är: 1. TÄVLINGSMÄNNISKA. 2. Jag gillar att KÄMPA. Jag behöver inga ryggdunkar nu, det hade behövts under de första åren då det inte var självklart på minsta sätt att vi skulle klara att genomföra våra idéer, avrundade Gåvert.

Sven-Arne Ahlberg avtackade med en symbolisk bokgåva: Lars Wolfs antologi, Idrott i poesin – poesi inom idrotten. Hänfödda applåder och många handskakningar avslutade caféträffen med Gåvert Wååg. Ett namn vi kommer att ha med oss till våra barns barnbarn. Ett historiskt namn, inte bara idrottshistorisk. Han var med och gjorde idrott i Kina till någonting för hela det kinesiska folket, en bedrift, fast han tyckte att jag inte skulle ta i..., av Marco Poloklass. Gåvert Wååg gjorde ett avtryck som kommer att bestå.

/Rolf L Lundin

Fotnot: På 1980-talet presenterades ett nytt sätt att stava kinesiska ord av folkrepubliken Kina. Det kallas *pinyin*. Avsikten var att det skulle vara lättare för västerlänningar att kunna uttala de kinesiska orden. Mao-tse-Tung t.ex. skrivs på pinyin Mao-dse-Dong. Jag har valt att använda det äldre traditionella kinesiska sättet att skriva kinesiska namn med västerländska bokstäver.

/RLL

Fakta om Kina: Geografiska fakta i jämförelse. Nedanstående ges fakta om Kina och i

jämförelse med Sverige, EU och USA. Fakta kommer från CIA om inte annat anges.

Caféträff onsdag den 20 mars 2013

Caféträff med fotbollstema i Kulturhuset, Järnvägsgatan 8, Örebro
Sven-Arne Ahlberg hälsade de ca 120 besökarna välkomna till de för ÖLIS nya lokaliteterna i Kulturhuset f.d. Folkets Hus. Kulturhuset är sedan 2005 en förening som bedriver verksamhet i de traditionsfyllda lokaliteterna. Många av besökarna berättade livligt för undertecknad om besök för femtio år sedan, och mer. Då gällde det Ragge Persson-revyer, danskurser eller operetter som "Annie get your gun".
S-A hälsade välkommen, belyst av spotlights, från samma scen som hans underhållningskollegor en gång i tiden roat Örebroarna.

De nyligen uppfräschade lokalerna var i mycket fint skick och mycket väl anpassade för det stora antalet besökare på dagens caféträff med fotbollstema.

Dagens scenartister (se faktaruta) som S-A välkomnade upp på scenen, har dock andra scener som sina vardagsarenor. En gemensam är dock, Behrn Arena. Sara Larsson KIF DFF, Richard Nilsson, KIF DFF och PeO Ljung, ÖSK.

Dagens moderator, utfrågare, Christer Blom hälsades också välkommen in på scenen.

Den utomordentligt professionelle, och alltid väl påläste, Christer Blom inledde med som han sade: - Den som varit med förr vet vilken första frågan blir...

- Vad gör du den 17:e november i år, PeO? - Jag är väl i Ljungkile, svarade han.
Förhoppningsvis firar vi att vi är ett av de tre lagen som toppar superettans slutställning.

Sara Larsson svarade, om än inte om samma datum, att hon skulle vara i Vittsjö och fira avslutningen på en bra säsong.

Richard Nilson hoppades att de (KIF DFF) hade nått att fira, att de överraskat alla i damallsvenskan.

Christer frågade om synpunkter på föregående års säsong. PeO menade att det nu var historia, men att ÖSK gärna ville ha med sig känslan från den riktigt bra avslutningen på säsongen som laget trots allt ändå presterade de 5-6 sista matcherna.

Sara tyckte att det varit, trots en bra start, en tung säsong. Ekonomiproblem förflyttade fokus på det de verkligen ville prestera. Hon ansåg dock att laget ändå blivit styrkt av att leva "med kniven på strupen". - Det känns positivt i gruppen, sa hon.

Richard höll med Sara. Han exemplifierade med en stark berättelse om styrelsen som kom in i omklädningsrummet och sa att det kan vara konkurs på fredag. - Det är en av mina starkaste fotbollsupplevelser att vi kunde vinna mot Jitex den lördagen, sa han med känsla. Han uttryckte också tacksamhet till Örebro kommun och de företag som stöttade laget i den svåra stunden. - Det kan nog liknas vid en traumaupplevelse, sa han. Ingen gick obemärkt igenom den upplevelsen. Allt "stök och bök" som vi gick igenom och ändå klarade oss kvar i allsvenskan kan jag bara uttrycka med ett ord. Jag känner mig stolt.

- **Nu tittar vi framåt**, sa CB. Vilka förväntningar har ni på 2013? Sara inledde med en personlig förhoppning att få vara smärt- och skadefri. Operation och rehab under 2012 gav besk smak åt fjolåret. För laget hoppades hon på bra säsong. -Många har redan räknat bort oss. Det är bra för oss. Ingen press. Jag är hoppfullt positiv, sa hon. Hon sa också att hon förstod på CB:s antydning om EM, att hon själv inte hade något fokus på det. CB:s antydning kan utläsas i faktarutan. Sara är imponerade meriterad som landslagsspelare. 111 A-landskamper!

PeO sade att han "hade läst" att ÖSK skulle spela en positiv fotboll och överträffa förväntningarna. Undertecknad hörde en smakfull ironi i den kommentaren. Han menade själv att det är viktigt med samspel, inte bara på planen, utan också mellan tränare-spelare-ledning. Rättvisa och rimliga krav menade han också är viktiga beståndsdelar i det grannliga jobbet med att bygga ett lag för framtiden som håller, inte bara en säsong. – Vidden av svårigheten att ta sig upp igen till allsvenskan är nog okänt för de flesta, klargjorde han. Han räknade upp flera exempel på f.d. allsvenska lag som kämpat för att ta sig tillbaka men inte lyckats. Han menade dock att målet är att vara ett av de tre lag som kan gå upp.

Richard berättade att han fått höra av övriga tränare under Algarve Cup att ingen av de där närvarande trodde på KIF DFF i årets allsvenska. Flera intressanta nyförvärv finns i årets lag, menade han, bl.a. två finska tjejer och två med landskampsmeriter från F-17 landslaget. RN ansåg också att damallsvenskan håller högsta internationella klass. CB undrade om det var långt till A-landslaget om man deltagit i F17-laget. Sara menade att det finns olika vägar in i A-landslaget. F17 är bara en väg. Det finns 27-åringar som aldrig representerat något landslag som gått in i A-laget. Det är dock alltid en välkomnande miljö att komma in ett svenskt damfotbollslandslag.

CB undrade hur PeO såg på den tränarstab som ÖSK har idag. PeO tyckte att det fungerade bra med uppdelningen med honom själv och Axel Kjäll som ansvariga för det allmänt generella och Axén som jobbar på individnivå. De samspelar bra. Han önskade att Anders Karlsson som målvaktstränare skulle kunna beredas en heltidsuppgift i sin roll. PeO poängterade vikten av att alla ledare är hungriga. På CB:s fråga hur viktigt PeO tycker att den 100%-iga attityden är, svarade han: - Vi är inte riktigt framme än. Min jämförelse med HIF som är på nivån med fem års toppresultat i följd, är den måttstock som jag har. Det går inte att uppnå bara med en 3:e plats i allsvenskan ett år. Den som tror att det bara går av sig själv då, bedrar sig själv. Det krävs "100% övertid" som normal insats för att det skall ge resultat över tid. CB:s konstaterande att silverplatsen 2010 som gjorde att ÖSK "svävade" på framgången besvarades av PeO med att det inte fanns någon egentlig substans i den glädjeyran. Han jämförde åter med HIF, som jobbat hårt långsiktigt och därmed blivit ett stabilt topplag i allsvenskan. – Vi får väl se vem som tröttnar först, jag eller ÖSK, passade PeO tillbaka.

På frågan från CB om nyförvärv, svarade Richard att det finns flera mycket intressanta namn i truppen. Han framhöll också det fina samarbetet med Virginska skolan i jobbet med att skola in och rekrytera nya duktiga spelare. CB undrade hur läget var med de tjeckiska tvillingarna. RN svarade att KIF ju gillade tvillingar ända sedan Hammarströmtiden.... De två var mycket intressanta men att den ekonomiska situationen ger frågetecken hur det blir.

PeO menade att steget ner i superettan får konsekvenser på alla plan i ÖSK. De viktigaste delarna är: slimmad spelartrupp, spelarmarknaden styr. - Det gäller att försöka bromsa och gasa på samma gång, sa han. Flera intressanta nya namn dock i truppen, bl.a. Tobias Nilsson från ÅFF, Akili från Syd-Afrika, den speedige Crespo som varit inlånad tidigare. Viktigast, höll han och CB på att glömma, Oscar Jansson. – En ämne till en stormålvakt, tyckte PeO. Vi är stolta att ha honom i vårt lag. Han har stora möjligheter att komma ut i Europa igen. Han visar stor karaktär, bra på att kommunicera. Han löser det svåraste för en målvakt, nämligen att stå överksam länge och att plötsligt vara i hetluften, med en mycket bra kommunikation. Han hörs på planen!

CB undrade hur kvalitén var på de nya. Richard fastställde att de uppfyllde KIFs krav: aggressivitet – stabilt passningsspel. PeO menade att de håller förespeglad nivå. Underifrån jobbas nu i olika steg med att utveckla talanger. Det fanns ej 2011-12. Alla

utvecklas olika, menade han. Vi visar nu att VÄGEN FINNS!

- Vilken spelare skulle du köpa om det gick, frågade Christer. - Tyresös Veronica Boquete, då skulle vi nog slå publikrekord, svarade Richard. PeO menade att klubbmärket var viktigare än enstaka spelare. En fortsatt satsning på organisationen, "kroppen", på ledare – utbildning av ledare – engagemanget, är fundamentalt viktiga delar.

- Christers avslutande fråga löd: - Vilka vinner serien? Richard tippade; Malmö, Tyresö eller Göteborg. Om den egna placeringen tyckte Sara att de skulle sluta bättre än 2012. PeO ansåg att det är omöjligt att tippa superettan. ÖIS, Falkenberg, GAIS och då är det många som glömmer Sundsvall, Hammarby, Ängelholm och Karlskrona. Om den egna placeringen: Ett av de tre lagen i topp!

Publikfrågor följde, bl.a. från Rolf Hallgren om hur mycket pengar KIF skulle behöva för att köpa de tjeckiska tvillingarna. Svaret försvann för undertecknad i skratten som dränkte svaret från Richard. Jan-Erik Höiem undrade hur de båda tränarna såg på användandet av mental tränare. Båda svarade att det f.n. inte finns någon sådan. Richard kompletterade dock med att informera att Elisabeth Sohlin stöttade laget på frivillig basis, helt gratis. Unikt! Annars kände han en viss skepsis och hade upplevt att det fanns många lycksökare som han tyckte mest var ute efter pengar. PeO hade inga positiva erfarenheter från de allsvenska klubbar som jobbat med mentala coacher. Han kände bara till Häcken, Malmö och AIK. En frågeställare undrade hur det egentligen stod till med U21-laget. De hade ju förlorat med 8-0! PeO svarade att ett resultat inte säger något. Samma U-21-lag vann ju hemma med 3-0, d.v.s. det var inte alls samma laguppställning. - Det viktigaste, poängterade Per-Olof Ljung, är att vi bygger EN VÄG – HÅRT ARBETE LÖNAR SIG!

Christer Blom tackade de agerande på scenen och önskade båda lagen LYCKA TILL!

Under publikens applåder intog Sven-Arne Ahlberg scenen och tackade från ÖLIS sida att de medverkande hade ställt upp och önskade dem likaså LYCKA TILL.

Han överraskade därefter samtliga, utom undertecknad och Ragnar Johansson, med att be publiken sjunga med i en gammal ÖSK-visa: I skomakarsta´n. Den kunde ju även gälla KIF, tyckte Sven-Arne.

Med stöd av en storbildspresentation sjöngs den gamla sången till dragspelsackompanjemang av dragspelaren Hans-Ove Nykvist. Det framstod för mig som satt på scenen och skötte datorbilderna dock som mestadels solosång av hr Ahlberg. Det gjorde han dock mycket bra! Det blev en överraskande avslutning, talangfullt sjungen, på en, enligt eftersnacket, mycket uppskattad caféträff.

Caféträff onsdag den 22 maj 2013 i Askersund

Efter att vår buss med chauffören Leif Eriksson avgått från Hamnplan i Örebro och passerat Kumla för att hämta upp några medlemmar anlände vi till det utomordentligt fint belägna Hamnhuset i Askersund.

Vi startade upp med jättegott fika som värdinnan Anna Franzén med medhjälpare dukat fram till de 40 talet medlemmarna som deltog i träffen. Sven Arne Ahlberg inledde med ett välkomnande och berättade bl.a. om syftet med att inte bara ha caféträffar i Örebro utan att vi inom Sällskapet också ska söka ha ett bra utbyte med HELA länet. Då kan en caféträff vara ett förslag till ökat intresse. Hur framtiden för träffarna ska utformas får vi bedöma längre fram. En strävan ska vara ett utökat samarbete i hela länet. Det är ställt utom all tvivel.

Björn och Anna Franzén är värdparet på Hamnhuset. Anna berättade förtjänstfullt om det fina ombyggnationsarbetet samt enorma arbetsinsats som gjorts för att få detta hus till vad det är idag. Till heders för värdparet som avtackades med en symbolisk liten gåva från ÖLIS.

Ove Danielsson med sin rika erfarenhet av möten med personligheter och som deltagit i mängder av träffar samt evenemang i Askersund med omnejd har ett stort lager med minnen och efter kort introduktion presenterade han huvudgästen "Mr Friidrott i Sydnärke" Börje Nordin.

Börje kunde sannerligen berätta engagerande om sin bakgrund, med många glada upptåg i alla sina seriösa uppgifter. Mycket uppskattat.

Redan som 15-åring fick Börje Nordin ta på sig ledaransvaret för friidrottarna i sin klubb Åsbro GoIF. Det satte så klart spår i hans egen friidrottskarriär. Börje hade kunnat nå långt som tiokampare. Men det var bara att ställa upp, när den ordinarie ledaren skulle in till militärtjänstgöring. Han har tagit igen lite av det han missade som ung friidrottare, genom framgångar i veteranmästerskap.

Börje har fortsatt sin karriär både som ledare, tränare, aktiv och på senare år som domare på de stora friidrottstävlingarna. Han berättade om friidrottens historia i Askersunds kommun. IFK Askersund höll sin första tävling redan ett år efter bildandet 1905. Föreningen hade sin idrottsplats ute på Borgmästareholmen.

IFK hade många stortävlingar på gamla IP som invigdes 1925. Några av landets stora friidrottsstjärnor fanns alltid på plats i Askersund. På den tiden fanns ett antal klubbar i kommunen som hade friidrott på sina program. I dag är det bara Åsbro GoIF kvar när det gäller arenaidrotter. Tyvärr är utvecklingen den samma i hela länet, beklagade Börje.

Åsbro GoIF med Börje som ansvarig arrangerade under många år ett av Mellansveriges största terränglopp, Tisarloppet. Det fanns alltid ett stort prisbord, men deltagarna fick aldrig några gager. De nöjde sig alla med. Någon försökte men det blev nobben från Börje.

Under sina många år inom friidrotten hade Börje naturligtvis många minnen att berätta om. Och han fick också många frågor.

Andra gäster på plats: Bandy har alltid varit stor i Askersund genom sitt allsvenska lag. Nu finns inte bandy längre kvar i föreningen. Men det finns spelare kvar som var med under storhetstiden. Bertil "Garvis" Gustavsson, fanns på plats i Hamnhuset, liksom landslagsmannen Svante Eriksson. Han upplyste om att han gjorde två mål mot Örebro SK i sin första allsvenska match. IFK vann med 2-1 hemma IP.

Jag fick spela vänsterytter som alla nya yngre spelare fick göra på den tiden. Ingen tänkte väl på mig, berättade Svante blygsamt. Svante blev IFK trogen trots påtryckningar från olika klubbar varje år. Undantaget var tre år då han studerade och spelade för Djurgården.

Caféträffen avslutades med att muntlig presentation gjordes för höstens program för ÖLIS. Mer om det kommer i brevlådan till våra medlemmar under augusti!
Sammanställt av Ove Danielsson och Sven Arne Ahlberg

Caféträffar hösten 2012

Caféträff onsdag 17 oktober Behrn Arena Hockey, Örebro

"HALLÅ!" utropar den alltid lika energiske Sven-Arne Ahlberg. De 104 besökarna på dagens caféträff i fiket på Behrn Arena har just avslutat sitt kaffe med kanelbulle och snacket runt borden är som vanligt livfullt. Sven-Arne får ropa flera gånger innan han

kan hälsa alla välkomna till det som han och många andra i församlingen minns som Vinterstadion. Vi kommer alla att, under några eftermiddagstimmar, få uppleva den formidabla förvandling som bestått den gamla betonggrå vintersportanläggningen från 1960-talet. Fiket vi befinner oss i har utsikt in i bandyarenan.

Sven-Arne påannonserar att invigningen av utställningen "Polisens Idrottsförening 100 år" sker onsdag 24/10 kl. 16.30 i Sällskapetets lokaler på Läns museet. Han påminner också om OS-utställningen i Läns museet som finns kvar året ut. S-A upplyser också om nästa caféträff på Läns museet, Luciatablån onsdag den 12 dec, med extraordinarie starttid, 14.30, och informerar om tidningen Idrottsarvet som är på väg ut till alla medlemmar i ÖLIS. I brevet finns också anmälningsblankett till årets höstmöte den 7 november i Nya Engelbrektskolan (f.d. WUC) där nye ordföranden i Svenska Fotbollförbundet, Karl-Erik Nilsson är inbjuden föredragshållare.

Sven-Arne lämnar över ordet till Lars "Mozart" Andersson, sportchef i Örebro Hockeyklubb, samt till Pontus Gustavsson, klubbchef i densamma. Mozart erinrar om mötet på ÖLIS för ett år sedan då han bara kunde visa bilder på hur det skulle bli i den nya arenan och hur nöjd han känner sig att nu kunna få ta emot i den fullfärdiga Behrn Arena. "En arena i toppklass", tycker Lars Mozart, som har egna minnen som hockeyspelare från slutet av 1960-talet i Vinterstadions ishall. "Vi vill bjuda på bra – inte bara sport utan också underhållning, mat, upplevelser, allt det som en elitförening skall stå för idag", fortsätter Mozart. Kvällens match, E18-derbyt, mot Västerås upptar självfallet Mozarts fokus för dagen. En match mot ett Västerås med NHL-förstärkningar, en väg som inte ÖHK har valt. "Vi satsar på våra "egna kanadicker" istället. De passar in i vårt lag, poängterar Mozart.

Vi har som mål denna säsong att hålla samma nivå genom serien och i den avslutande kvalserien som ingår i årets målsättning. Vi lärde oss mycket av fjolåret då vi spelade gladhockey i grundserien men där det betydligt tuffare spelet i kvalserien "tog oss på sängen. Det skall inte ske denna säsong!"

Mozart presenterade lagdelarna, från målvakterna, backarna och forwards. Intressant detalj är att två av de tre målvakterna Stefan Ridderwall, (son till förre landslagsmålvakten Rolf Ridderwall) och Tim Sandberg har ett förflutet i Djurgården. Lars ansåg att MV-tränaren Michael Andréasson innebär oerhört mycket för den höga klass som årets ÖHK-målvakter håller. Samtliga spelare i dagens ÖHK är proffs vilket är en förutsättning för den satsning med elitserien i sikte som klubben har.

På fråga från Christer Hultgren hur det ser ut med skador i dagens hockey och speciellt för ÖHK, svarade Mozart att den plexiglassarg som nya arenan utrustats med inte är det bästa som finns idag inom hockey. I NHL t.ex. är den stenhårda, ej sviktande sargen, förbjuden. Mozart efterlyste ett motsvarande förbud i Sverige. De flesta lagen har redan idag en mer sviktande sarg, endast några få, förutom Behrn Arena, har den icke sviktande stenhårda sargen i sina arenor. Mozart menade att den utgör en riskfaktor för mer skador inom hockey.

"Hur är det med lyset?" undrades det från åhörarna. Mozart meddelade att det var under kontroll och att ansvarig installatör skulle finnas på plats i arenan, för säkerhets skull, till kvällens match mot Västerås.

Rolf Hallgren undrade med hänvisning till "gamla tider" då halva laget bestod av örebroare hur det stod till med rekryteringen av lokala förmågor idag. Pontus Gustavsson redogjorde utförligt om det omfattande samarbete som idag sker med Virginska gymnasiet-hockey. Satsningen på juniorsidan, som Pontus berättade om, gladdes och imponerades även på

Roffe H. Minst tre spelare till elitlaget från Virginska inom tre år löd den stolta målsättningen. Pontus klargjorde även att satsningen på J18 och J20-lagen är en

elitsatsning. Verksamheten för de yngre lagen sker i Hockeyskolan som är en egen förening. En förändring där deras J16-lag borde knytas till ÖHK:s elitverksamhet vore logiskt, ansåg klubbchef Pontus. Han nämnde också att Brynäs är en förebild för den långsiktiga satsning som görs i ÖHK på elitverksamhet. Hockeyskolan är en viktig del i den processen.

Mozart backade upp den kommentaren med det viktiga i att ungdomarna verkligen får lära sig grunderna, skridskoåkning t.ex. Det har varit en del i övrigt att önska på den fronten tidigare, tyckte Mozart.

Håkan "Lillis" Olsson undrade hur det står till med ekonomin, nu när det sportsliga ser så bra ut. Pontus berättade att alla budgetmål har hittills infriats och att den nya hallen har ett max publikintag på drygt 5 000 och att 1 900 abonnemang är sålda till denna säsong, att jämföras med 1 100 st. år 2011. Pontus poängterade betydelsen av kringintäkterna vid matcherna i serveringar, loger, lounges m.m.

Den sociala biten för de ungdomar som kommer utifrån är väl förberedd. Alla har sina egna faddrar. Ett arrangemang som beröms av föräldrarna till ungdomarna. Ett samarbete med Örebro Universitet och Jan Mustell och Markusson har inletts med inriktning; Vad händer efter idrottskarriären? Pontus presenterade också en vision hur ÖHK ser ut om fem år. Styrelsen kommer att vara mindre operativ – en elitserieorganisation – en nettoskillnad på 27 mkr att vara ett elitserielag. Klubben håller en låg profil i frågan om man då är i elitserien. Tänkvärt är hans konstaterande att i hockeyallsvenskan denna säsong möter man lag som Djurgården, Södertälje, Leksand, Mora, Malmö, "Lokalderyn" mot Karlskoga och Västerås. Hur mycket intressantare vore möten med lag som Skellefteå, Rögle t.ex. ?

Innan Pontus tog oss med på en rundvandring in på s.k. Vintergatan i den mycket fräscha Behrn Arena meddelade Sven-Arne Ahlberg att dagens andra aviserade gäst, Fredrik Johansson, ÖSK Bandy, tyvärr inte kunde komma. Fredrik var upptagen av en presskonferens där han presenterade årets nyförvärv till ÖSK Bandy, Tomas Knutsson. Påpassligt nog kunde cafébesökarna, i samma ögonblick, se Fredrik och Tomas genom fönstret ute på isen i bandyarenan tillsammans med NA-reporter Henrik Brändh och fotograf Håkan Ekebacke. Snacka om tajming! Meddelandet möttes med kraftfulla applåder. Pontus fyllde i med att berätta att ÖHK och ÖSK bandy samarbetar bl.a. med att ÖSK bandy disponerar den cafélokal som vi befann oss i för sina sponsorer.

Imponerande var den guidning som följde i den en gång så betonggrå ishallen. Förberedelsearbeten pågick för fullt inför kvällens stundande match mot Västerås. Vi fick se de 18 logerna med plats för 10 personer som är utsålda till säsongen. Den nya Diamond Lounge med 24 företagsplatser. Röda Rummet med plats för 50 personer. Arenan har självklart en toppmodern mediahylla som är utrustad med allt som gäller för IT-kommunikation, Internetuppkopplingar m.m. Allt som krävs i dagens medievärld finns på plats.

En välförtjänt rungande applåd avtackade den professionelle Pontus Gustavsson för hans genomproffsiga visning av en anläggning i absolut toppklass. Ett antal besökare frågade omgående var man kunde få tag på biljetter till kvällens match. Superlativerna duggade lika tätt som de oktoberregn som präglade länet hittills under denna höstmånad. En kraftfull ljusglimt i höstdiset var denna caféträff enligt många utpasserande idrottshistoriker.

/Rolf Lundin

PS. ÖLIS cafébesök hade uppenbarligen en positiv effekt på ÖHK som vann kvällens drabbning mot Västerås, publik: 3894, med inte mindre än 4-1, efter en första period,

(skottstatistik 21-1!) som NA:s Jonas Brännmyr beskrev som "rena Sovjethockeyn från 1970-talet". DS.

**Caféträff onsdag 12 december med Luciatablå och Alexander Axén.
Rosengrens Skafferi och Waldénsalen, Läns museet Örebro**

"Har ni tiiid med mej", frågar Alex i Waldénsalen. Det är ljuvligt att höra honom tala med den i media underrepresenterade "Årans och hjältarnas" äkta Örebrodialekt. Vem minns inte Torsten Ehrenmark i radion, t.ex.

Klockan har hunnit bli kvart i fyra. Vi har nyss avnjutit ett alldeles bedårande luciatagsframträdande av Risbergiska skolan, program kör B, under ledning av Karolina Cederkvist.

Återigen får vi cafébesökare njuta frukten av det obegripligt breda och djupa kontaktnät som finns inom ÖLIS styrelse och utskott. Den som fixat luciataget är Laila Sunesson. Bra jobbat Laila!

Värmen från de tjugo ungdomarnas mångstämmiga sång kändes långt efter det att de med skridande steg lämnat Waldénsalen med lika värmande applåder. Högklassig körprestation och då var det ändå tjuvstart på det som väntade Luciakören. Luciadagen inträffar ju den 13:e och då har de mer än fullt med engagemang. De gjorde ett suveränt genrep! Många, i likhet med undertecknad, fick något glasartat i blicken av rörelse under flera sånger. En berömvärd idrottsprestation utfördes av Lucia själv, förutom att hon deltog i sången. Hon stod med sina handflator mot varandra, i sedvanlig Luciaposition, i tjugofyra minuter! Att hon inte fick kramp!

Kaffe med lussekatt på Rosengrenska intogs, innan Luciatag och Alex' framträdande, på numera traditionellt sätt.

Sven-Arne hälsade välkommen i Waldénsalen och gav info om kommande utskick med program för våren. Utskicket görs i mellandagarna.

Reignar Johansson gav en snabbinfo om OS-utställningen som blir kvar t.o.m. januari 2013. Imponerande 750 elever har hittills besökt utställningen. Deras tema har varit "OS och politiken". Fler klasser står på tur, därav den förlängda tiden för OS-utställningen.

Hedersordförande Roffe Hallgren bidrog med skön berättelse från ett skolbesök på Orvar Bergmarkutställningen. En grabb säger: "Jag tror att den där Orvar, han var nog från Örebro..."

Plats på scenen för namnsdagsbarnet Alexander Axén. Alex förvarnade att han är en snabbpratare. Han levde upp till det, nästan i Håkan "Lillis" Olsson-klass.

"Om ni har tid med mig så ska vi snart damma av det jag har att berätta", sa han.

Vi fick del av Alex liv som nästan från födseln har handlat om fotboll. Han föddes i en "fotbollsfamilj", berättar han. Han kom som sexåring in i ÖSK, bland sjuåringar. Arvi Taaler blev där hans förste tränare. Alex berättar att han som 14-åring endast var 1,65 lång. Han var snabb, han var med på skol-DM i friidrott och vann 60m. Sedan tokväxte han och gjorde uppehåll ett år och blev som fotbollsspelare förvandlad, från snabb och feg, till långsam, trög buse. Rynninge IK blev hans klubb. Libero hans plats i laget.

Han hamnade, tack vare Benny Lennartsson, på Trängens IP hos BK Forward, året var EM-året i fotboll 1992. Tvärt emot ryktet som spreds om honom hade inte Alex, 22 år gammal, dittills inte druckit, sa han. Han spelade på topp, libero och högerback. Efter tre säsonger gjorde Benny honom till ansvarig för B-laget. Det var han i tre säsonger.

Nästa steg som tränare blev div. 4-laget Hovsta. De var bra grabbar, sa A, dom gillade precis som jag, engelsk musik.... Alex ansåg vid den tiden att han kunde allt. Nu som 42-åring intar han en ödmjukare hållning och anser att det finns mycket kvar att lära sig om fotboll och fotbollsträning. Rynninge blev nästa tränaradress för Alex. Det blev sju år. Under den tiden jobbade han på Vasaskolan med killar som hade en diagnos med någon bokstavsbezeichnung. Det var mycket lärorikt, tyckte Alexander.

Norge blev nästa anhalt, återigen via Benny Lennartsson. IK Start var klubben. Alex menade att Norge för honom framstår som ett mycket bra fotbollsland. Det är mycket mera rakt på mål där än, det vi i Sverige fokuserar mycket på, passningsspel i sidled. (Kanske han inte sa, men så tänkte undertecknad).

"Det som sägs här stannar väl här", sa Alex, och berättade en story om en spelare från Vasco da Gama. Det var så att..... Nä, det får väl stanna där, men mycket pengar rörde det sig om.

GAIS tog kontakt, men tränarjobbet gick till Magnus Persson, den gången. Istället blev det ÖSK ihop med Sixten Boström. Vi utgjorde en bra mix, tyckte Alex. Sixten mer försiktig, jag mer utagerande och impulsiv. Vi trivdes och jobbade bra ihop.

GAIS tog kontakt, igen. "Man måste ibland ta chansen när den dyker upp", sa Alex. Det var inte helt självklart att lämna Örebro för Göteborgsklubben GAIS.

Jag visste att GAIS var försvarsduktiga, så jag satsade allt på anfallsfotboll. Vi glömde bort att ett bra försvarsspel lägger grunden till en bra anfallsfotboll, konstaterade Alexander.

Många intressanta detaljer förmedlades om spelarförsäljningar och köp som direkt kom att påverka den idrottsliga verksamheten. GAIS kom 5:a trots endast 31 miljoner kronor i budget. Helt omöjligt ansåg tränarkollega Prahll.

"I den här branschen, fastslog Alexander, är det inte frågan OM utan NÄR man får sparken". "Är det värt det"? Han svarade själv: "JA! Allt, tänk bara att ha ett lag med 17 nationaliteter. Vilka kommunikationsutmaningar som det bjuder på". "Ge t.ex. aldrig en brasse en tröja med nr 24, då får du aldrig honom att spela på sin förmåga", undervisade han oss.

Tolv av femton tränare hörde av sig när han fick sluta i GAIS. Alexander menade att de allsvenska tränarna har ett mycket fint förhållande och kamratskap, unikt i Europa. "Vilka tre som inte hörde av sig"? - "Det behåller jag för mig själv", sa Alex. Han log brett när han tittade ut över den förväntansfulla församlingen.

Dagens sociala media är en faktor som man hela tiden, "twentyfour-seven" sju dagar i veckan, dygnet och året runt, måste ha i beaktande som mediabevakad tränare. "Under mina år i Göteborg t.ex. drack jag aldrig en öl offentligt", konstaterade Alex. Rykten sprids idag på ett infamt genomslagskraftigt sätt via de sociala medierna. Benny och han själv fick t.ex. via dem reda på att de båda, under Norgetiden, var alkoholister, berättade Alex.

Idag har Alex ett jobb, en roll i ÖSK, som han själv varit med att skapa. Det handlar om att stärka de personer som skall in i laget för att få ut det i laget som tränarteamet vill. P-O Ljung och Axel Kjäll kommer att vara de som sitter på bänken. Jag kommer att sitta på läktaren, men kommer att ha kontakt med dem för att förmedla det jag sett och föreslå förändringar, sa han. Det handlar för mig som tränare mycket om nivåanpassning. Det är bättre att sparka till bollen 100 gånger under ett pass än 10 gånger.

High-techutvecklingen inom fotbollen belyste Alex med info från ett besök i Paris hos Zlatans PSG. Hissnande info gavs om stegräkning per minut. 40 steg bättre än 60. PSG har införskaffat Chelseas f.d. fystränare med spetskompetens inom området.

ÖSK:s roll i superettan kommer att bli som favoriter, oavsett vad tränare och andra önskar. Alex menade att det viktigaste, en nyckelfaktor, är GLÄDJE.

Ett erbjudande från Kazakstan avböjdes av Alexander under samma tid som ÖSK blev aktuellt. "Dåligt leverne – men mycket pengar, kollosalt mycket, utlovades, men jag tackade nej", avslutade Alexander.

Frågor från publiken

Nils-Olov Åsman "Varför får fotbollsspelare så mycket skador i baksidan på låret. Det får ju aldrig en orienterare".

A.A. "En svår ekvation att lösa, fotbollsspelaren skall vara explosiv och uthållig. Zlatan och Silva i PSG är bäst på återhämtning där".

Flera kommentarer om kost, dryck och efterhantering av kroppen efter match och träning följde.

Precis som på vilken fotbollsarena som helst kom återstoden av träffen att handla om domare. Frustrationen över, till synes, i efterhand på videoupptagningar m.m., felaktiga domslut som avgör matcher är lättförståelig. Hur man löser det är kanhända inte lika enkelt, reflekterade undertecknad.

Alex avslutade den nästan agiterade stämningen med: "Jag älskar domare!"

Sven-Arne avtackade Alexander för hans mycket uppskattade framträdande med en bok av Arne Uppling. Spontana applåder följde och flera engagerade besökare samlades kring Alexander för fortsatta diskussioner.

/Rolf Lundin

Caféträffar våren 2012

Caféträff 2012-01-18

Rosengrens Skafferi, Waldénsalen i Läns museet Örebro

"Med toppluva och en morot i mungipan," beskriver Inge Blomberg sitt första uppdrag som Friskvårdskonsulent.

ÖLIS har Caféträff, som, på sedvanligt sätt, inleds med fika på Rosengrens skaffereri, lika sedvanligt förtjänstfullt sker emottagandet med kassörerna L-G Rosmark och Bernt Eriksson vid entrén. Extrastolar måste hämtas upp från källarplanet för att härbärgera alla besökare. Raskt utfört av aktivitetsutskottets Sven-Arne, Anders, Utta och RL. Hela etthundranio besökare räknades in, trots föregående dags enorma uppslutning på invigningen av utställningen, Örebro – Sveriges Bästa Idrottsstad. 2012 års aktiviteter med ÖLIS har gjort en rivstart som Henka Gustavsson skulle ha varit avundsjuk på.

I Waldénsalen hälsar ordförande Bo Astvald välkommen till besökarna i den fullsatta lokalen. 2012 ser ut som ett spännande år. Sommar-OS i London, 100-årsjubileum av olympiska spelen i Stockholm, vilket ÖLIS som tidigare aviserat kommer att uppmärksamma med en utställning på temat "länsidrottare som deltagit i OS." - Tjuvstarten, i går den 17/1 med invigningen av den utställningen bådar gott för ett bra år,- avslutade Bosse och överlämnade ordet till Sven-Arne Ahlberg.

Sven-Arne påminde om vårens kommande program som kommer att ske enligt det utskickade material som samtliga medlemmar fått i början av januari. Närmast 15/2 caféträff med Utta Eriksson, 21/3 fotbollsträff med ÖSK och KIF damer. S-A poängterade särskilt att notera den nya platsen för året, O'Learys på Drottninggatan 12, Örebro. Medverkan av Lennart Sjögren, ÖSK och Richard Nilsson, KIF-DFF plus spelare. Årsmötet enligt programmet den 19/4 på WUC som tidigare. Huvudgäst blir Riksidrottsstyrelsens ordförande, Karin Mattsson Weijber. Vårens avslutningsträff blir i Lindesberg i maj. Buss kommer att finnas med avfärd från Kumla, summerade Sven-Arne och hälsade därmed degens gäst, Inge Blomberg, välkommen.

Inge tackade för inviten till ett så "celebert sällskap". Han utlovade ett personligt präglat anförande. Han överträffade sin förutsägelse med råge, enligt undertecknad. Med stor berättartalang ledde Inge oss tillbaka till 1960-talet. Utan datoruppkoppling med powerpointstöd eller diabilder, endast med ett blädderblock som hjälpmedel genomför han sitt anförande på ett utomordentligt fängslande sätt. En timme där åhörarna blir berörda till fniss och gapskratt och eftertänksamma ögon. En skådespelarprestation som ofta avbröts av applåder.

-Lyssna, sa han, kan ni höra ljudet från en VW, Folka från 60-talet. Hör ni ljudet. Kan ni se framför er hur Folkan kommer nerför Vikingagatan i Strängnäs och svänger runt hörnet in på en tvärgata. Gunnar Karlsson heter han som kör. Gunnar får syn på fyra busgrabbar som kastar sten på brevlådor. Han tvärnitar och kastar sig ut ur bilen. Tre grabbar är snabba som illrar och försvinner bort. Den fjärde grabben hinner Gunnar, som själv är riktigt snabb löpare, ifatt. "Va fan håller du på med, ryter Gunnar, vad heter du och var bor du?" Gunnar tar grabben med sig till pojken bostad där pappan tar emot. Pappan ser sträng ut och undrar vad grabben har hittat på för dumheter. Gunnar är fortfarande ilsken och säger argt: -Ja och nu har du dessutom försenat mig trettio minuter dit jag var på väg. Förresten, fortsätter han, du såg ut att kunna bli en bra löpare. Jag skall till Malmby IF:s klubbstuga, ska du följa med och prova på att träna löpning?" Kläder rafsas ihop och vanliga blå tyggymnastikskor, familjen är inte utrustad med någon avancerad idrottsutrustning, och grabben hänger med Gunnar till Malmby IF.

Ytterligare en man, Alf Eriksson, föreståndare för Malmbyhus barnhem råkar grabben ut för något senare. Alf går på i samma stil. Han skickar med grabben en lista på alla barnhemspojkarna och ber grabben att göra i ordning en pingisturnering, allt efter en kväll med rundpingis. Det hela sker vid första besöket för grabben på Malmbyhus barnhem.

"Vem var grabben," frågar Inge.

Publiken tittar undrande på varandra och tillbaka på Inge. Det var nog Mårtensson, viskar min bänkggranne, Nylle. Det susar i lokalen av viskande gissningar.

"Det var jag, säger Inge, det var min första bekantskap med Idrottsrörelsen. Gunnar Karlsson och Arne Eriksson gav mig med den intensiva starten hela idrottsrörelsens bestående kärna i ett svep." * GLÄDJE * ALLA LIKA * ANSVAR * DELAKTIGHET.

Buspojken fortsatte att vara det upp genom realskolan, vilket resulterade att han fick göra om sista året för att klara av examen. Fortsättningen i skolan på gymnasiet gick bättre efter den tunga läxan med "kvarsittning" i realskolan. Dessutom dök Hon upp, tjejen, hon med stort H. "Men henne skall jag återkomma till," berättade Inge. Från gymnasiet till lumpen till IBM-jobb. IBM blev på något sätt för mycket. Till slut trodde jag att IBM stod för Inge Blombergs Maskiner." GIH lockade. Betygen var inte tillräckliga. Efter sju tappra försöksår kom Inge äntligen in i Stockholm på skid- och orienteringslinjen. "Många buspojkar skulle må bra av att få träffa engagerade ledare av samma sort som jag fick," säger Inge.

1979 blev ett minnesvärt år för Inge. ÖLIF, Örebro Läns Idrottsförbund, med ordförande Johnny Lindahl, sökte en friskvårdskonsulent. Länet var först i Sverige med en sådan funktion. Att det överhuvudtaget skapades en sådan tjänst, ansåg Inge, var till största delen Johnny Lindahls förtjänst som fick tidningarna att intressera sig för folkhälsotanken.

"Jag sökte, och fick jobbet," sa Inge. "Du har levt upp till våra förväntningar," hördes Johnny Lindahls röst från de bakre bänkraderna. Första uppdraget som konsulent på ÖLIF blev i Hällefors. "Jag åkte dit och tyckte jag satt inne med alla sanningar och *"Med toppluva och en morot i mungipan, åkte jag dit,"* småler Inge. Efter tio minuters anförande i den iordningställda möteslokalen i Hällefors reser sig den man som Inge haft kontakt med och frågar: "Sa du att du är friskvårdskonsulent? Det här är en FISKEKLUBB!" "Senare i livet insåg jag att, i Hällefors är nog fiske den bästa friskvård man kan tänka sig," sa Inge.

I Waldénsalen närvarande Kalle Ekström intygade att trettio år senare upprepades bravaden. Kalle, som ledande i föreningen GDV, bjöd in Inge till en träff på Stora Hotellet, 2009.

"Jag var inställd på en trevlig träff med dans, sa Inge. Det dröjde bara en kort stund innan jag förstod att det inte skulle bli någon dans, Gammeldanskens vänner brukade inte ha det på programmet....."

Begreppet folkhälsa har stått högt upp i Inges arbetsgärning. Länet har hållit sig i framkant under lång tid. Inge framhöll S-O Cederstrand som lade fram en riksdagsmotion om idrottshälsan på 1980-talet. Det viktiga arbetet med förebyggande insatser mot idrottsskador anfördes av Örebro län för övriga Sverige, enligt Inge. En ledstjärna som han också betonade har varit , och är fortfarande *UTAN BREDD – INGEN ELIT*

1991 är ett märkesår för idrottsrörelsen i Sverige. Bingolotto och TV4 startar. Succé. Idrottsrörelsen organiserar och distribuerar Bingolottorna. 1995 sätts tittarrekord, tre miljoner tittare. Med en enkel cirkel visade Inge på ett pedagogiskt sätt idrottens finansiering i Sverige. Ideellt arbete fyllde halva cirkeln. Värde 20 mdr. Det kommersiella representerar drygt 1/4-del. Det offentliga, stat, kommuner och landsting ungefär 1/3-del. Bingolottos lilla bit i cirkeln representerade 1 mdr SEK! Det som gällde DÅ, 1995, gäller även NU.

BEHRN-konceptet med mångfalden av möjligheter för idrotten är unikt i Sverige, vilket Inge fick instämmande av gästande kultur- och idrottsministern på tisdagskvällen den 17 januari. Lena Adelsohn-Liljeroth var ju på plats i Örebro för invigningen av utställningen, Örebro – Sveriges Bästa Idrottsstad. Inge var inbjuden gäst hos landshövdingen på slottet. Inge riktade ett stort tack till Reinart Johansson, ÖLIS museiutskott, för hans

engagemang i att skapa den utställningen. Reinar returnerade tacket med att den inte hade kommit till stånd utan Inges aktiva medverkan. Möjligheter gavs, under kvällen på slottet, att få diskutera med kommunens beslutsfattare om projekt som SM-vecka i friidrott 2015. Inge ansåg att det finns kloka tankar om att inte bara "rusa åstad", utan vi kollar först. Att det skulle kunna innebära väsentliga pluseffekter för Örebros näringsidkare, avslöjade Inge med exemplet O-ringen 2010. Det evenemanget drog tjugotusen besökare till staden. 130 mkr spenderades på åtta dagar.

Framtiden för idrotten, enligt Inge, är beroende av tre nyckelord: *ENGAGEMANG – ATTRAKTIVITET – TROVÄRDIGHET. Att kunna vara trovärdig innebär obligatoriskt att FÄLTKONTAKT är A och O. Inges egen fältkontakt har fungerat via de egna barnen från utgångsplatsen med bostaden intill Axbergs kyrka. Det var då. Nu, säger hans självinsikt att den tiden är förbi och det är dags att lämna över. Det innebär inte att Vasaloppet och mountainbiken läggs på hyllan. Framsynta och kloka ledare är en förutsättning för att verksamheter skall kunna utvecklas på ett positivt sätt, poängterade Inge. Raul "Rulle" Björk, Johnny Lindahl likaså, är goda exempel som Inge mött under sina under trettiotvå år i ÖLIF, när ordföranderollen inte blandats med de operativa insatserna. Inge lättade också på förlåten till den information som, under Hindersmässoveckan, kommer att offentliggöras, nämligen att ÖLIF och SISU föreslås få gemensam chef och kansli. Årsmötet i mars är den beslutande instansen.

Ur skrivbordslådorna har Inge plockat upp böcker av förebilder. En förebild t.ex. är Dag Hammarsköld, f.d. generalsekreteraren i FN, med hans postumt utgivna bok, Vägmarken. Inge läste med känsla en dikt ur boken. Den dikten finns inristad på en kopparplatta på Falkaberget invid Falkasjön i Kilsbergen. Det är väl värt ansträngningen att ta sig upp på Falkaberget och läsa dikten. Där faller diktens ord på plats, kan eder krönikör intyga. Med ålderns rätt, funderade Inge, så kanske funderingar kring livets större frågor blir framträdande. "Det är inte vad man säger som är det viktiga – det är handlingarna som betyder något," sade Inge.

"Framtiden ställer oss inom idrottsrörelsen inför utmaningar som är nya. Bilden av hur idrotten har riktat sina insatser ser i stort sett oförändrat lika ut under min tid DÅ som NU," sa Inge och visade på ett enkelt streck. Ett minustecken (-) längst till vänster och ett plustecken(+) längst till höger. Mitt i har vi av tradition satsat våra resurser, de med sämst förutsättningar (-), ekonomiskt, socialt, fysiskt etc. , har fått en liten del. Likaså de närmast (+). Statens satsning med "Handslaget" som i ny politisk tappning kallas "Idrottslyftet" innebär en tydlig inriktning från statsmakterna att idrotten är viktig för Sverige. Inge rapporterade från tisdagen den 17/1, utflykt med idrottsministern Lena till Ballonghallen i Vivalla. Där fanns Malika Baloa, 42 år, iklädd slöja, spelandes och instruerandes, flickor iklädda slöja, basketboll. Hon uppvisade ett enastående stort engagemang. Det är denna typ av utmaningar som skiljer NU ifrån DÅ, menade Inge. "Efter årsmötet i mars så blir det återförening med tjejen som jag träffade på gymnasiet, ni vet Hon med stort H." sa Inge leende. Inge avslutade med att lämna ut femtio böcker med poesi. Böckerna hade han fått av den nyligen bortgångne författaren Lars Wolfs hustru Margareta. Bokens namn, Idrott och poesi. Ett värdigt avslut på ett mycket underhållande och intressant framträdande, vilket bekräftades av publikens entusiastiska applåder.

Sven-Arne Ahlberg tackade Inge för underhållningen och betonade åter hans betydelse för att den pågående utställningen, Örebro – Sveriges Bästa Idrottsstad, kom till stånd. Inge fick en en prydlig ÖLIS-keps samt en påse med polkagriskarameller.

Caféträffen avslutades med en lång applåd och många personliga handtryckningar framme hos Inge Blomberg.

/Rolf Lundin

Rosengrens Skafferi, Waldénsalen i Läns museet Örebro

"HEJ!" ropar den energiske Sven-Arne Ahlberg, som en överfurir, för att överrösta den sorlande församlingen. "Hej alla ni som kommit, ni är etthundratio plus som fyller Waldénsalen till sista plats, jättekul att ni har valt att komma hit för att lyssna på dagens gäst, Ulf "Utta" Eriksson."

Sven-Arne är entusiastisk ordförande för AU (aktivitetsutskottet) i ÖLIS. AU är den grupp i ÖLIS som lägger fram programförslag på caféträffar, utflykter som sker under året. I AU ingår, som en av nio medlemmar, även dagens gästföreläsare, Ulf "Utta" Eriksson, han har inte föreslagit sig själv som gäst. Det är ett enigt AU:s önskemål att han skall förgylla en caféträff med berättelser om sina upplevelser i idrottens värld, inte minst som firad, nationell och internationell, domare.

Caféträffen har som alltid, på Läns museet i Örebro, inletts med fika på Rosengrens skafferi. Där de besökande inköpt fikabiljetter av de trygga och erfarna ekonomiveteranerna "Lara" och Håkan, Lars-Gunnar Rosmark och Håkan Aldevik. Håkan numera ekonomiansvarig i ÖLIS. Många föreningar skulle skatta sig lyckliga med en motsvarande kompetens inom ekonomins labyrinter.

Sven-Arne påminde kort om vårens kommande programpunkter, närmast den 21/3 "Fotbollsträff" på O'Learys. ÖSK:s Lennart Sjögren, KIF:s Richard Nilsson samt spelare kommer att medverka. Årsmöte/vårsmöte torsdag 19/4 på WUC med RF:s ordförande, Karin Mattson Weijber som gäst. Besök i Lindesberg 9/5. Buss från Kumla kl. 13.00, hållplats på Hamnplan i Örebro 13:30. Esso Engvall kommer, på begäran, att guida turen från Kumla. Utskick kommer i mars där alla detaljerna finns beskrivna.

"Plats på scenen för Ulf "Utta" Eriksson," proklamerade Sven-Arne.

"Jag kommer från ett religiöst hem," avslöjade Utta. "Min mor var vartannat år med i Maranata och vartannat år i Pingstkyrkan, så jag är väl bekant med namn som Målle och Imsen."

Inledningen med berättelsen om Uttas dialog med sin assisterande domare, linjeman som det fordom hette, var just från forna tider. Svaret på Uttas fråga om hur mycket han hade kvar blev, efter en titt i spetsglaset, "två centiliter". Skrattsalvorna som följde präglade hela Uttas underhållande föreställning. En föreställning som inte bara infriade undertecknads höga förväntningar, utan överträffade dem.

Uttas berättelser genomsyrades av samma burleska frejdighet, med den ångermanländska dialekten, fortfarande kvar, som en den perfekta kryddan på en läckert tillagad föreställning. Ett nämnvärt kuriosum är väl ändå att från samma bygd, Njurunda, kommer bl.a. Billan Westin, Pelle Svensson, Preven Svedberg, Janne Kårström, Amos och Utta Eriksson.

Uppväxten med ett år i realskola i Junsele fortsatte med militärtjänst och därefter FN-tjänst i Kongo som furir. En allvarlig brandskada, där ett ben blev illa åtgånget, avslutade den militära karriären.

Idrottskarriären inleddes som högerback i div. 4. "Min enda målsättning som back var att jag skulle mörda motståndarnas vänsterytter," sa Utta.

Undertecknad kan inte låta bli att reflektera över vilket ogenomträngligt försvar det skulle ha varit med Utta som högerback och Olle Sääw som vänsterback. Olle avslöjade en gång sitt motto: Om dom är för bra så kavlar jag ner strumporna och slipar ännu hårdare på högerytterns fotknylor.... Många lag hade nog ställt upp med nio man, utan höger- och vänsterytter.

Uttas fotbollskarriär gick över till ishockey. Han berättade att han var Sveriges mest utvisade spelare. Han var målvakt. Betecknande för stockholmspressens syn på norrlandsidrotten, i varje fall på den tiden, var DN:s kommentar när Uttas lag Nyland kvalade till div. 1 norra. -De har väldigt fula tröjor.....

Som 23-åring, 1965, fick Ulf hoppa in i sin fars tobakshandel. Hans far hade blivit sjuklig och Ulf var den naturlige arvtagaren. Hans far kallade honom alltid för Pysen.

Undertecknads vänstra bänkgranne Ronnie "Pysen" Pehrsson sken upp i ett förklarad leende som räckte hela föreställningen. Pappans uppfostran i Ulfs tidiga år med ordning och reda, att hålla sig ren och snygg hjälpte när det blev allvar att själv stå som ansvarig för tobakshandeln. Det behövdes när det varje vecka skulle sorteras och redovisas ettusentrehundra tipskuponger till Tipstjänst. Ledorden, Kunden har alltid rätt, var noggrant inplanterade i arvtagaren. -Och Pysen, sa fadern, om du skall anställa modern i butiken så ge henne bara mat och husrum i ersättning. Om hon får pengar så ger hon var tionde krona till Levi Petrus å han har redan vad han behöver.

Uttas domarkarriär startade 1968, när skador hade satt stopp för ishockeykarriären. Han provade på som tränare och var på Bosön med landskapslaget. -Domarna var dåliga, tyckte Ulf. Kritiken ledde till en erbjudande om domarkurs. Premiäret blev det två matcher och lika många utvisningar. Det var bra tyckte Molin från Sollefteå som rekryterat Utta. Att lyckas att bli en bra domare var enkelt enligt Utta. Var bra förberedd och ha ett dåligt minne. Förbundsdomare med rätt att döma div. 4 blev Utta 1970. Samma år inleddes studier på Bosön där Ulf var kurskamrat och delade rum med Mats Lindberg, känd far till simhopperskan Anna. Kuriöst nog blev Mats senare också internationell domare, fast i simhopp. Örebrokände Per-Åke Ehn var också kurskamrat på Bosön. Domarkarriären fortsatte parallellt med att ha sju anställda. Erbjudande kom från SVFF (Svenska Fotbollförbundet) att få provdöma div. 3. Det gick bra. -Men jag måste ju bli bättre än han som jag såg på en annan match, tänkte Ulf. Erbjudande kom att få döma div. 2. Det förlöpte på samma sätt.

1973 blev det debut i allsvenskan, Sirius-Hammaarby var första matchen. Tredje allsvenska matchen var IFK Norrköping-Malmö FF. Så här såg Ulfs söndag ut. 8.00 ankomst Norrköpings central, 8-11 fika på centralen, 11-13 promenad i Norrköping. Lunch. 14-16 fiket på centralen. 18.00 matchstart. Föga glamoröst. Matchen då?

Jo Bosse Larsson skickade, i 89:e minuten, med en tackling ut Christer Hult 9,40 utanför planen, långt över löparbanan och sargen. -Såg du inte, skrek Hult när han kom tillbaka in på planen. -Jodå, ta't lugnt, du har slagit Bob Beamons rekord på 8,90 du klarade 9,40. Nummer tio kom hit, fortsatte Utta. -Va vill du, sa Bosse L. -Vilket nummer har du, frågade Utta. -Du sa det ju själv ju, sa B. -Det var bara vad jag trodde, vänd på dig så jag får se. B vände sig. När han vänt sig om tillbaka frågade Utta. -Vad heter du? När proceduren var klar hade den sista minuten som återstod av matchen då incidenten inträffade tagit slut, Ulf blåste av matchen. Norrköping vann matchen med 1-0. Direkt efter matchen dundrade MFF:s Egon "Hemlige" Jönsson in i domarrummet. -Det var ju en minut kvar av matchen när du blåste av, varför i h-e gjorde du det, vi var ju på gång att kvittera, röt han. -Nummer tio i ert lag disponerade den minuten, svarade Utta. Egon och Utta startade därmed ett livslångt vänskapsförhållande.

Under alla domaråren fick Ulf, liksom alla från hans hemstad, kämpa med att ingen visste var Sollefteå låg. En kollega från Skåne hade bestämt sig för att åka på en fiskeresor till Norrland. Kollegan kontaktade via en bekant. Ulf frågade om han visste var orten låg som kollegan ville åka till. -Den ligger fyra mil söder om Motala, sa Ulf. Men okunskapen kunde ibland även ge hjälp att salta på reseräkningarna utan att någon ifrågasatte dem.

Uttas internationella debut skedde i Moskva. Som stödperson hade Ulf en tjeckisk

domare, Trettiofem minuter före matchen kallade han Utta till ett rum där den tyske storstjärnan Overath och en rysk storstjärna satt. Tjecken sa på tyska till de två spelarna. –Ni kan säga till era kamrater i omklädningsrummen att om dom inte gör som Mr Eriksson säger behöver dom inte göra sig besväret att klä på sig sina matchkläder, de får bara gå ut och klä av sig dem direkt, det gäller er också. Tack för ni kom. –Det blev den mest lätt dömda match jag dömt, konstaterade Ulf.

Ulf menade att vara domare är att vara ledare. Som ledare ansåg han att hans viktigaste uppgift var att sprida ljus och värme på planen såväl som på läktaren. Det gäller att ha modet att bara vara den man är. Ta de små problemen i första halvlek så slipper man ett rent h-vete i slutet. Stå i centrum. Ta ansvar. Med denna inställning blev Ulf "Utta" Eriksson Europa och världens bästa domare under åren 1977-1981.

Berättelserna om episoderna under Uttas internationella karriär avlöste varandra förstärkta med storskärmsbilder på braskande tidningsrubriker och ackompanjerade av skrattsalvor.

–Det fanns alltid spelare som försökte döma, berättade Utta. I en match mellan Mjällby och Öster så hade Ravelli i Östers mål skrikit blås för f-n och jag hade blåst frispark för Öster flera gånger. Efter tredje avblåsningen brast tålamodet för en av de tre fiskarbröderna Andersson i Mjällby. –Vem f-n är det som dömer egentligen, röt han till Utta. Utta gick nära intill den upphetsade fiskarpojken och viskade i hans öra: –Det är Ravelli, å fy f-n va dålig han är.

Att domarinsatser inte alltid uppskattades av publik och press gav Ulf flertaliga exempel på. På Island skrevs det efter en OS-kvalmatch att dagarna innan matchen hade Sveriges konung Carl XVI Gustav och drottning Silvia varit på besök och charmat hela Island och på så sätt skapat fina vänskapsband mellan de båda nationerna. Ulf Eriksson lyckades på nittio minuter rasera det som en hel veckas kungabesök hade skapat. Den isländske flygkapten på hemresan via Köpenhamn förbjöd, som tillägg, flygvärdinnan på planet att servera mat till den på Island impopulära domaren.

Intressanta insikter i de gamla öststaterna fick Ulf också. Med förvärvade kunskaper om tillståndet på tåg i Sovjet hade Ulf införskaffat öl och korv till sig och sitt domarteam att ha på en tågresor från Moskva till Svarta Havet. Ett gäng beväpnade tullare kom ombord och anklagade dem för livsmedelssmuggling. Böter på 1000 \$ krävdes. Betala eller kliv av tåget. –Vi betalar inte ett öre, svarade Ulf. Vi åker hem, men då blir det heller ingen OS-kvalmatch i Sjaktar-Donetz. Ansvaret är ert. Efter en kvinnlig myndighetsrepresentants ingripande kunde domarteamet fortsätta sin resa till matchen.

Att de nationella banden är starka fick Ulf uppleva under VM i Argentina, dit han åkt efter mediestormar i Sverige i skuggan av Dagmar Hagelinaffären. Ulf hade rakryggat stått på sig och förklarat: –Om jag blir uttagen så åker jag. Tappa inte modet, tyckte Utta, även då han blev kallad lappdjävel. Till slutspelet i Argentina fanns det fyra domare kvar som kunde få döma. FIFA-representanterna kom från samma länder som de som blev uttagna att döma, ingen av dem kom från Sverige. Ulf ansåg inte att han fick något nämnvärt stöd av sin representant Tore Brodd.

Ett hedersuppdrag fick Ulf under OS i Moskva 1980. Han skulle döma semifinalen mellan Sovjet och Östtyskland. På det flotta hotellet, där domarna var inkvarterade, blev han kvällen före matchen bjuden till hotellets största svit. I sviten satt en sovjetisk minister för sport, sovjetiska fotbollsförbundets representant och Lew Jasin, den gamle världsmålvakten. –Han hade så stora händer så när vi hälsade på varandra så petade Jasins pekfinger in i mitt armbågsveck, berättade Utta. I sviten fanns stora presentförpackningar med rysk kaviar uppdokade på ett stort bord. Dessutom en gallon rysk vodka. Efter en stunds samvaro återvände Ulf chockad till sitt hotellrum. Han tog kontakt med Tore Brodd och frågade: –Vad gör vi? –Vi glömmer det hela, svarade B,

vodkan tar jag hand om. *Mutbrott* preskriberas efter tio år, om brottet är grovt, har eder nedtecknare av dessa rader erfarit av en pålitlig källa. (Brottsbalken 35 kap 1§). Ulf erhöll en fin utmärkelse för sina utmärkta domarinsatser av den tyska tidningen Bild-Zeitung, han tilldelades den åtråvärda "Mjölkkannen", dessutom tvåtusen DM.

Utta visade även en samlingsbild på sina domaruppträdanden i Örebro under åren 1973–1990. Det blev inte mindre än tolv besök under de åren. Minnesvärt var matchen 1976 mot Öster. Utta blåste straff för ÖSK, -Jag gillade att döma straff, sa Utta. Vilda protester från Tommy Svensson och hans far Stig på bänken. På linjen som assisterande domare hade Utta en smålänning. Mitt under kalabaliken gick han till sin meddomare och lutade sig och frågade: Å du mår bra? Han nickade jakande. Utta gick fram till bänken och sa till Stig Svensson: -Du såg ju själv hur din landsman på linjen tyckte att det var straff när jag frågade.

En läcker historia om varför man blir domare avslutade Uttas bejublade föreställning. En kompis, Grönberg, sa till Utta: -Tänk dig en sommarsöndag i maj-juni när det är som underbarast i Sverige, på den tiden när serierna spelades höst/vår och det hela avgjordes en söndag i maj-juni. Tänk dig då att du har avgjort matchen med att blåsa straff för bortalaget i sista minuten. De gör mål på straffen och hemmalaget missar seriesegern. Tänk dig då att du efter matchen sitter på Stadshotellet med en god middag dukad framför dig och ett immigt glas i handen. Tänk dig då hur du vet att du förstört söndagsmiddagen för hemmalaget.

Sven-Arne tackade Utta under brakande applåder och erinrade åhörarna om att vi endast fått höra om Uttas domargärning. Uttas andra bedrifter kan även de, garanterat förgylla en caféträff, ansåg Sven-Arne. S-A ställde frågan om någon i publiken hade några frågor. Undertecknad undrade hur stor Utta hade känt sig när etthundratusen ryska åskådare buade ut honom för att blåst straff till Sovjets motståndare på Moskvas olympiastadion. -Jag fick samma fråga då, svarade Utta, av en svensk journalist från Expressen. Jag svarade, tänk att hundratusen kan se så fel, samtidigt!

Mer applåder och omklappningar av Utta följde och många positiva kommentarer hördes från besökarna när de utrymde den fullsatta Waldénsalen.

/Rolf Lundin

Onsdag 21 mars Caféträff med fotboll på O'Learys

Drygt 125 medlemmar hade tagit sig en sittplats i övre våningen på rest. O'Learys för att få lyssna på vad sportchef Lennart Sjögren (**LS**), ungdomslandslagsaktuelle spelaren Kalle Holmberg (**KH**) från ÖSK Fotboll och tränare Rickard Nilsson (**RN**) samt landslagsspelaren Sara Larsson (**SL**) från KIF Örebro hade att berätta inför säsongen.

Att på några korta rader sammanfatta vad de hade att förtälja på moderator Christer Blohms (**CB**) frågor är näst intill omöjligt, men här kommer ett kortare sammandrag:

CB:

Vad gör Du den 2 resp. 3 november 2012 ?

RN:

Lite osäker, det känns långt dit, men förhoppningsvis har vi inom KIF Örebro gjort en bra säsong

SL:

Vet inte men instämmer med RN

KH:

Vet inte, osäker

LS:

Förhoppningsvis har vi gjort en bättre säsong än senaste året och kan se framtiden an på ett positivt sätt

Spelarna Kalle och Sara tillfrågades om hur de upplevt senaste tidens fotbollsresultat i träningsmatcher och på det kan väl sägas att de upplevt en positiv fotboll med två mål för Kalle i matchen senaste helgen (vad annat att vänta?)

Trevlig fotbollsupplevelse från läktaren – både gällande ÖSK:s match och för KIF Örebro berättade Sara som nyligen opererad en hälsena och därför rehabtränar just nu. Hon kan beskrivas som mycket rutinerad med 111 landskamper och dessutom plaketter för EM-silver, VM-silver och ett VM-brons och räknar med att vara med fullt ut under maj månad.

På fråga till Rickard Nilsson hur han upplevt och upplever Kalles kvalité som fotbollsspelare fanns inga ord som han kunde komplettera med. Den gode Kalle saknar egentligen inget sade Rickard, även om det kanske möjligen kan saknas något muskelkilo. Han är helt enkelt en riktig framtidsman för ÖSK Fotboll.

I de inre kretsarna inom laget har han fått smeknamnet "Biffen", enligt moderator Christer Blohm.

Några andra citat från våra gäster:

LS:

Vi har höga förväntningar och vi kan konstatera att vi har en mycket god teamkänsla trots med flera nya spelare från andra kulturer som fungerar bra tillsammans. Det känns oerhört positivt och vi laddar upp för en förhoppningsvis mycket bättre lyckad säsong 2012.

RN:

Behålla det gamla som varit bra men förnyat med en ngt annan spelidé med mer bollhållande inom laget och vi har erhållit ett par nya spelare men också lyft upp några yngre. Vi kan kanske inte hållas som storfavoriter till SM-guld men är vår målsättning, det till trots att flera av de andra lagen värvat friskt m. flera duktiga spelare från USA.

KN:

Det är att bara hålla bra fokus på träning och som nämnts har vi nya spelare och det både sporrar och är jätteintressant.

LS:

Vi tycker nog att vi har bra balans på kontraktssidan för spelartruppen vad gäller kontraktslängd, så att vi har en balans i antal vad gäller spelare med utgående kontrakt och de som har längre kontraktslängd. både på för dem vi har under kontrakt och dem vi ämnar förlänga med. Det känns tryggt just nu.

Arvi Taaler heltidsscouter hos oss sade han och (för att citera Christer Blohm) så har denne Taaler c:a 2 600 spelare under uppsikt och i sin dator med fokus på Nordiska spelare och yngre spelare.

SL:

Spännande med "Rille" som tränare och vi alla tror på honom som ju också tecknat ett treårskontrakt.

På fråga hur det går i år i premiären och var KIF Örebro resp. ÖSK hamnar i tabellen

samt vem som är vinnare i november

På slutet kunde och fick närvarande ÖLIS-medlemmar avge frågor men även lämna synpunkter och här bör citeras vår hedersordförande Rolf Hallgren

"Kalle är en komplett fotbollspelare speciellt på plan men även utanför. Har bl.a. sett Kalle i en fotbollturnering och bättre spelare får man leta efter, han är obeskrivlig. Ska man dessutom njuta av attraktiv fotboll ska man gå ned på Behrn arena och titta på tjejerna.....då kan man njuta".

Sådana uttryck benämnes sakkunskap! (Skrivarens anm.).

De medverkande på scenen avtackades med en hjärtlig applåd.

Närvarande medlemmar påmindes om att nästa träff inom ÖLIS är 19 april tillika årsmöte på WUC med Riksidrottsförbundets ordförande Karin Mattsson-Weijber och nya distriktsidrottschefen Charlotta Stenheim.

Därtill informerades om vår tidning Idrottsarvet, inbjudan till nämnda årsmöte samt att verksamhetsberättelse är på väg hem i medlemmarnas brevlådor i dagarna.

Sven-Arne Ahlberg

Caféträffar hösten 2011

Onsdag 24 augusti 2011

Drygt ett åttiotal medlemmar hälsades välkomna av sällskapets ordförande Bosse Astvald och hade bänkat sig i den nyrustade Waldénsalen för att lyssna till Lars "Mozart"

Andersson, sportchef i Örebro hockey, som till sin glädje kunde se och uppleva mängder av bekanta ansikten. Specifikt, betonade han, var det roligt att se många personer som

funnits med i dåvarande Örebro IK både som ledare och styrelsemedlemmar därtill några av dem med sina respektive.

"Mozart" valde att presentera organisationen kring sportdelen samt målsättningen för A-truppen kommande spelsäsong 2011–2012. Han betonade att vi förra året var i topp 16 i Sverige, en målsättning som vi givetvis söker förbättra. Ja, egentligen ska vi söka bli bättre i allt och exempel på det var :

- Målsättning, ambition hos alla i föreningen
- Ovanstående gäller alla i föreningen, spelare, ledare, anställda och funktionärer.
- Ta vara på publiken och sponsorer på ett seriöst sätt

Vi ska därtill sträva att höja publiksiffrorna och vi hoppas mycket på den om- och tillbyggnad som sker nere på Eyrafältet och specifikt i vårt intresseområde, ishallarna, där det ska tillkomma mycket bättre förhållanden för publiken så småningom. Förhoppningsvis står det mesta klart kring årsskiftet 2011-2012.

Med sig hade "Mozart" biträdande tränaren Jens Gustafsson (ny för året) som presenterade spelartruppen och berättade att en hel del nya spelare tillkommit detta år och att man hoppas mycket på "ungtuppar" i spelartruppen som Johan Skålberg, Joel Johansson, Peter Andersson, André Michel m.fl. men också Emil Kåberg som återvänt till Närke och "hem" efter ett antal år i Färjestad bl.a.

Medlemmarna gavs i slutet på informationen tillfälle att ställa frågor och det gjordes det verkligen. Här var vår förre ordförande Rolf Hallgren (f.d. god elitspelare i ishockey) en av de mer idoga.

Medlemmarna tackades för visat intresse och de tackades (på förhand) av KIF Örebro damfotboll så att de ska känna sig välkomna till matchen den 24 september mot Umeå.

Utöver det påmindes slutligen om bussresan till Lidköping-Läckö den 21 september samt om caféträffen som hålls i Kumla den 26 oktober. Fri buss till Kumla avgår från Hamnplan den dagen kl. 13.30. Återresa efter träffen.

./ Sven-Arne Ahlberg

Onsdag 26 oktober 2011

Husaren, Folkets Hus Kumla

"Det är eldsjälarna som driver idrotten framåt," säger Ezzo Engvall.

ÖLIS har denna gång utlokaliserat caféträffen till Husaren, Folkets Hus Kumla. 93 idrottshistoriskt intresserade är samlade, 36 har kommit i buss från Örebro vilka mottogs vid Kumlas stadsgräns och guidades på ett entusiastiskt påläst och kunnigt sätt genom Kumla av en verklig eldsjäl, personifierad i Ezzo Engvall.

Vi befinner oss i historiska lokaler. Folkets hus i Kumla invigdes år 1962 av dåvarande svenska statsministern Tage Erlander. För dagen representerade folketshuschefen Anders Johansson som fixat dukning med kaffe och dopp.

Calle Lundholm akademi presenterades av Ezzo.

Akademien är grundad på Calle Lundholms urklipp åren 1929 – 1985, allt minutiöst arkiverat, kronologiskt år-månad-dag. Ezzo presenterade Kumlaidrottens verksamheter och lysstjärnor genom åren.

Bilsportstjärnorna Fredrik Ekblom och Marcus Eriksson hade, trots Essos gedigna

bearbetning, tvingats lämna återbud sent på tisdagskvällen före. Motorsporten representerades på plats av speedwayikonen Henka Gustavsson, Indianerna Speedway. Henkas meriter imponerar, bl.a. JSM-guld åren 1986-89. Han är ensam i Sverige med den sviten. Ett sus i publiken hördes när Henka berättade att hastigheten på Sannahedsrakan är 140 km/tim.

Henkas far Håkan, tillika mekaniker, samt Henkas mor Astrid var också på plats. De fick välförtjänta applåder. Den ende som fattades i speedwayklanen Gustavsson var Henkas son Simon.

Astrid bekräftade på ett nytt sätt talesättet, "det är kvinnan bakom allt". Indianernas damklubb, numera servicegruppen, berättade Astrid, fixar bl.a. 800 hamburgare, 1200 mackor till de ca 4 000 åskådare som besöker en elitseriematch med Indianerna på Sannahed motorstadion. Det jobbas måndag-tisdag-onsdag för elitserielaget, onsdag-söndag för division 1-laget och knattspeedway. Att speedway är betydelsefullt för Kumlaborna bevisas väl av att legendaren Evert "Kumla-Frasse" Fransson har en egen gata uppkallad efter sig, Kumla Frasses gata.

Bror Levin assisterade Esso med berättelser till bilder på anrika Kumla CA, (Kumla cykelamatörer). Namn som Ove Adamsson, Gunnar och Erland Gurman passerade revy liksom Werner Hardmo, som senare blev historiskt känd som gångare.

AGA Bordtennisklubb med härligt klassiska idrottsnamn som "Lill-Hjorten" Pettersson, historiska PSK (Prästgårdens sportklubb) anno 1950, pojklaget med bl.a. Esso själv och Hans "Osten" Pettersson, IFK Kumlas "stjärnkedja" i fotboll, och många fler, presenterades ur det över 2 000 bilder digra bildarkivet. Påpassligt nog fick besökarna hylla närvarande jubilarer, Olle "Chimbo" Johansson, på dagen 87 år.

Reignar Johansson informerade om kommande utställning på Läns museet i Örebro med start i månadsskiftet nov-dec. Temat är "Örebro Sveriges bästa idrottsstad". Utställningen kommer dock att ta benäget stöd från Kumla (motor) såväl som Lindesberg (handboll).

Reignar efterlyste också material till nästa års huvudaktivitet på museet, "Olympier 1908 – 2012 med anknytning till Örebro län".

Sven-Arne Ahlberg informerade om medtagna, färdiga paket med tidningen Idrottsarvet och ansökningsblanketter för medlemskap i ÖLIS samt överlämnade ÖLIS standar till Esso och framförde ett varmt tack för det fina mottagandet och det helgjutna sätt caféträffen genomförts på.

/Rolf Lundin

Onsdag 14 december 2011, Caféträff med Luciatablå Rosengrens Skafferi och Waldénsalen Örebro

"Så mörkt är natten i midvintertid, men se då nalkas Lucia," sjunger ungdomarna från Risbergsskolan i Örebro, fyrstämigt.

ÖLIS har Caféträff, som på sedvanligt sätt inleds med fika på Rosengrens skafferi, självfallet med för dagen anpassat fikabröd, saffransbulle. Ungdomarna som avslutar fikat är fem flickor och två grabbar förutom Lucia. De gör sjungande, stämningsfull entré i det nedsläckta skafferiet. Ungdomarna går en fyra terminers utbildning som kallas "Kör B," enligt deras ledare Karolina Cederberg. De kommer från årskurs två och tre. Normalt är kören femtio röster stark. Den för dagen, till åtta röster reducerade kören, lyckas trots den fåtaliga skaran ändå framföra de traditionella Luciasångerna fyrstämigt, på ett välklingade sätt. Det var inte svårt att se glittrande ögon bland de fulltaliga besökarna

runt caféborden. Inget att undra över. Sången och ljusen kunde nog ha tinat upp även en permafroststelnad mammut.

Samlingen i den nära nog fullsatta Waldénsalen inleddes av Sven-Arne Ahlberg som hälsade välkommen och aviserade kommande händelser och aktiviteter, under 2012. Brev med komplett information om detta kommer att plockas ihop under mellandagarna för omgående distribution.

18 jan. Caféträff med Inge Blomberg, länsidrottschef som gästberättare.

15 feb. Caféträff med f.d. nationelle och internationelle domarlegenden Ulf "Utta" Eriksson som underhållare.

Mars. Tränarträff med KIF- och ÖSK-tränarna.

April. Caféträff liknande den i okt 2011 genomförda träffen i Kumla. Denna gång till Lindesberg. Busstransport kommer att ordnas på samma sätt som till Kumla. Reignar Johansson, museiutskottets ordförande, informerade om invigningen av utställningen på temat "Örebro Sveriges bästa idrottsstad". Invigning tisdag 17 januari, 2012, kl. 11:30. På programmet bl.a. Dixie Eriksson intervjuar nu kända Örebroidrottsprofiler och kanske även någon från det idrottshistoriska arvet.

"Kom i tid, det kommer att bli välbesökt," uppmanade Reignar.

Bosse Eriksson, biblioteksutskottet, meddelade att det fanns idrottsböcker vid utgången för intresserade att förse sig med. Böckerna, som var dubletter av befintliga i museet, var gratis! Bosse påminde också om vikten att ange namn och adress vid kommande inbetalningen av 2012 års medlemsavgift. Avsaknad av namn och adress skapar avsevärt merarbete.

Dags för dagens huvudattraktion, Håkan "Lillis" Olsson. Tema: Mitt liv inom travet – vad händer inom travet idag. Lillis kanske blev vinnare på målfoto i kampen med Luciatablån om "dagens huvudattraktion," för att använda en känd travterm.

"Hur länge får jag hålla på," inledde Håkan, "jag slutar väl när halva publiken gått hem". Håkan berättade på ett livligt och humoristiskt sätt om sin uppväxt i Örebro på Sveavägen. Fotboll, handboll, pingis fanns med på programmet i tidiga ungdomsår, men de stora framgångarna infann sig inte. Travet på söndagarna tog snart hand om hela hans uppmärksamhet. Nu 67 år fyllda ansåg Håkan att han kunde gå till bara 100% på jobbet.

Dagens travsport innehåller 900 tävlingar per år. 1,4 miljoner besökare, tävlingar på 33 banor, från Jägersro i söder till Boden i norr, endast julafton är fri, men då gick det visst att se nåt lopp från Frankrike, på någon av dagens många TV-kanaler, informerade Lillis.

Starkt växande är antalen ponnylopp. Varmblodsloppen svarar för 90 %, kallblod, en blandning av nordsvensk och norsk hästras, för 10%. En fråga angående varför det heter just varm- och kallblod blev kvar för den vetgirige att själv utforska.

Från "Min häst sida" (www.minhastsida.se) kan man inhämta: Varm- eller kallblodshästar? Förr delade vi in hästar i draghästar, körhästar, ridhästar samt sporthästar Men den indelningen går över rasgränserna, så numera föredrar man att dela in dem i varm- och kallblodshästar. Detta har inte att göra med blodets temperatur utan beroende på temperamentet. Varmblodet har en fin kroppsbyggnad, tunn hårrem och ett livligt temperament. Medan hos kallblodet är kroppsmassan större, hårremmen grövre och temperamentet lugnare. Varmblodshästarna indelas i full- och halvblod.

Sverige håller idag världsklass inom travsporten tillsammans med Frankrike och USA. Sverige är hästtätast i världen med 31 hästar per 1000 invånare. I Örebro län finns 10 000 hästar. Omsättningen inom travet 2010, var 740 mkr i vinstpengar, 43 mkr i premielopp. Till uppfödarna gick 10% av de utdelade vinstpengarna. För 2011, bedömde

Håkan att omsättningen skulle öka med 60 mkr.

Skatten på travet i Sverige fick en bakutspark av Håkan, som informerade att den svenska skatten inom travsporten är dubbelt så hög som i våra grannländer. Travsporten bedrivs i Sverige på tre fronter, arbete – fritid – nöje. 400 proffstränare har det som sitt arbete, 19 av dem inom Örebro län. En nutida form av kuskar, är s.k. catchdrivers, kuskar som inte i huvudsak har egna hästar i träning, utan lejs för varje uppsittning. Välkända catchdrivers är bl.a. Björn Goop, Örjan Kihlström, Carl-Erik Lindblom och Erik Adielsson.

Det finns 5 000 tränare med B-licens i Sverige, 400 lärlingar, ca 1 000 skötare (de flesta flickor) och 29 travskolor.

I ett snabbloppstempo gick Lillis igenom världens och Sveriges travhistoriska utveckling. Allt från starten 4 000 f.Kr. via 2 000 f.Kr. i Kina och starten i Sverige 1907, ända fram till 2010, med den hemska olyckan, då stjärnkusken Jim Frick skadade sig så allvarligt under ett lopp att han aldrig kommer att kunna återvända till sulky. Håkans pappersblad fladdrade som nosvingarna, under upploppsspurterna, på den legendariske Löafuxen, ett framgångsrikt kallblod på Mariebergstravet. Undrar om han, någon gång, tittade i sina noteringar. Imponerande detaljminne och kunskap!

Några få, slumpvis, utvalda hållpunkter i historien:

1940. Familjen Nordins 40-åriga dominans i svensk travsport inleds på 1940-talet med pappa Ernst Johan (E.J.) och sönerna Gösta, Gunnar och Sören.

1951. Fornaboda travbana invigs.

1954. Mariebergstravet har premiär.

1973. ATG bildas, Förste VD blir Gert Lindberg.

1974. V65-spelet startar. Hans-Ove Sundberg, med Örebroankytning, blir premiärvinnare.

1987. DD (Dagens Dubbel) har premiär 13 dec. Håkan är pappan till detta spel.

1997. Skatten höjs från 10% till 11,5%, efter utredning av Anitra Steen. Hon fick sitt straff, tyckte Håkan, genom en viss herr G.P.

2003. Kallblodet Järvsöfaks vinner 33 raka tävlingar.

2010. Högsta vinst som hittills utdelats på V75; 67,3 mkr.

Håkan håller tempot uppe med sin personliga berättelse om sin resa från Karro via Slakteriets hålkortsavdelning ut i världen med travet. Han har t.o.m. varit på trav i Afrika, säger han. Håkan visar för trovärdighets skull upp bild på en sida ur travprogrammet från Zimbabwe. Det var landskamp mellan SWE och ZIM. Håkan blev erbjuden att sitta upp som kusk i landskampen. Han avstod. Travet förde Håkan till det, enligt honom, bästa som finns att uppbåda inom travsporten, Hambeltonian i Illinois, USA. Lillis har besökt USA 120 gånger i travärenden.

Lillis gjorde karriär i TV som kommentator på lördagarnas program, Vinnare. Lennart Jelbe fattade tycke för Håkan och engagerade honom. Uppdrag som auktionist, referent på t.ex. Elitloppet. Journalist på "travsportsbibeln", Trav&Galoppnorden, hoppade Håkan på under fyra år.

Sundsvall blev under tio år Håkans fasta plats. Där skapade han succén Sundsvall Open Trot. Som den enastående fixare Håkan är, lyckades han få till en flygtransport av stjärnhästen Remington Crown från Italien till Sundsvall. Resan kostade 500 tkr,

sponsorer grejades av Lillis. Robert Berg körde och vann SOT. Det kom 17 000 åskådare till evenemanget. Tiden i Sundsvall medförde att Håkan blev utnämnd till "hedersdrake". En hedersutnämning han delar med bl.a. Vladimir Smirnov, Magdalena Forsberg och Scottie Pippen (basketstjärnan från USA).

Intresset för hästar har för Håkan även innefattat satsningar på avelshingstar. Han har varit med i satsningar på världsstjärnor som Idéal du Gazeau och Napoletano.

Håkan redogjorde, på ett självutlämnande öppet sätt, för sitt livs tuffaste utmaning. Han blev utsatt för det som kallas ett "mediedrev". Orsaken var hästaffärer med skatteskulder som oönskade efterföljder. Expressen jagade Håkan i hotellfoajéer och rum. Hans hustru fick sin beskärda del av klappjakten. Kostsam advokathjälp fick till slut Håkan ur det hemska drevet. Berättelsen kryddades med kraftord som bättre lämpar sig i talat språk. "Det kostade mig tio år av mitt liv, och hundra tusen," berättade han.

Ingenting av det som hände med mediedrev och skuldberg hade inträffat om en bokstav hade bytts ut. Ett A istället för ett H. Håkans bolag, som bedrev hästaffärer, var ett handelsbolag, HB. Om det hade varit ett aktiebolag, AB, så hade inte Håkan stått personligt ekonomiskt ansvarig när allt gick i stöpet. Sade Håkan utan den minsta suck.

Vi fick se bilder på ett imponerande galleri av kända storheter som poserat tillsammans med Håkan på bild. På Meadowlands i USA tillsammans med Foppa. Håkan fick dessutom Peters mamma som bordsdam vid middagen. Tillsammans med Sören Nordin. Höjdaren var kanske tillsammans med prinsessan Viktoria. Den kanske något mindre, nationellt, kände Larsa "Pinnen" Eliasson fanns också med från ett amatörlopp på Marieberg, där Håkan triumferande höjer körspöet i luften som segergest. Eliassons placering i loppet var något oklar.

De närvarande fick tips för kommande travtävlingar av Håkan. Nyförvärvet, Can Anyone Explain, som ägs med 10% andel skall matchas för start i Kungapokalen under 2012. Ett sto vid namn Coco Chip, med dramatisk sjukdomshistoria som enastående nog fick sin vändning precis när Håkan var på väg in på ÖLIS caféträff. Ett telefonsamtal gav besked att det utmärklade stoet nu återigen "åt som en häst".

Om det historiska förmedlades på ett lysande sätt av Håkan så blev hans avslutning inte mindre spektakulär. Håkans idé om MÖTESPARK ÖREBRO, är en idé med en multiarena för sport och andra evenemang. Mötespark Örebro, med lokalisering vid nuvarande Karlsdal, presenterades med ritningar och slagkraftiga argument. Håkans entusiasm för denna multiarena gick inte att ta miste på. Han ställde slutligen själv frågan: "Vem skall betala?" Svaret gav han också själv, "Inte f-n vet jag."

Under uppskattande, välförtjänta applåder fick Håkan, av Sven-Arne Ahlberg, ta emot en bok av 75 sportjournalister. Sven-Arne passade på att tacka samtliga närvarande för det gångna året samt önskade alla GOD JUL och GOTT NYTT ÅR!

/Rolf Lundin

Caféträffar våren 2011

19 januari 2011

Om "Tegelbruket," Örebro

Inför ett knappt sextiotal medlemmar, närvarande på restaurang Öhmans, informerade projektledare Thomas Rasmusson om Örebros nya samlingscenter Tegelbruket, en

anläggning som ska kunna ta emot, verka för och härbärgera mängder av verksamhet i den anläggning som KFUM Örebro och Sensus planerar att driva, (det senare är en sammanslagning av TBV, KFUM och Svenska Kyrkans bildningsverksamheter) i anslutning till Markbackens centrum i Örebro.

Thomas berättade att bakom projektet finns också stöttande trygghetsfaktorer som ÖBO, vilka ju äger befintliga lokaliteter, och Örebro Kommun som gett de båda samarbetsparterna i uppdrag att göra något bra och med stor inriktning av vad Fryshuset har i Stockholmsområdet främst men också i Göteborg och Malmö.

Nu starka och redan befintlig verksamhet i Markbackens centrum som fritidsgård samt boxning (där förresten 40% av klubbens medlemmar är flickor) ska inrymmas och ingå i de visade skisserna (se nedan).

Här ska också fritids och skolverksamhet dagtid verka, fitness- och styrketräning, "skate- och brädcntral," stora möjligheter till studie- och musikverksamheter med studio och repetitionslokaler. Teater och dans men också ett par stora gymnastik- och bollhallar ska finnas.

Klätterträning är en annan gren som man hoppas utveckla inom de planerade lokalerna. Egentligen finns ingen begränsning för vad för slags verksamhet som ska kunna inrymmas inom de "yttre väggarna."

Flexibelt i sammanhanget är ett honnörsord, ansåg vår föreläsare.

Ålder "16+" är det utsagda man ska arbeta för i första hand. Uppåt i åldrarna finns inget stopp! Det betyder också viss möjlighet för vuxenverksamhet.

Det ska finnas fritt utlopp för idéer och förslag både före tillkomst av anläggning som under tiden verksamheten pågår. Allt måste provas. Man måste se möjligheterna, inga hinder, ansåg Thomas.

De erfarenheter som andra anläggningar runt Sverige gjort (de behöver inte ha den inriktning som här planeras i Örebro) vad avser drift i första hand, ska vi ta lärdom av och utnyttja, också något som Thomas Rasmusson betonade på slutet.

Produktionskostnad för anläggningens tillkomst ligger på c:a 130 milj. kr och den årliga driften är på ungefärliga 12 milj. kr, i avsikt att minskas framgent. Mycket beroende på om man får med sig sponsorer och samarbetspartner i övrigt.

I dagsläget föreligger inte helt klart huruvida det blir på ideell basis, stiftelse eller bolagsform som det hela ska drivas, men kommer att beslutas under detta kalenderår.

Inom ÖLIS säger vi tack och önskar lycka till.

Sven-Arne Ahlberg

16 februari 2011

Allas vår Roffe..!

Drygt 160 medlemmar (rekord för Caféträff i "modern tid") fick uppleva ett möte som sannerligen går till historien. Rolf Hallgren, vår tidigare mångårige ordförande, numera hedersordförande, höll berättandets fana högt och som engagerade.

Upplägget var om hans bakgrund på och runt isen inom elitishockeyn både som spelare och ledare. Allt förtydligat med foton på händelser och personliga möten. Därefter, om den tid han blev engagerad inom ÖLIS. "I de sammanhangen har jag verkligen trivts som

fisken i vattnet," upplyste han. Ävenså om möten med personer vid olika evenemang bl.a.

Den gode Rolf har en rik flora upplevelser med trevliga och ibland annorlunda personligheter men inte bara inom ovannämnda områden. Han berättade exempelvis också om när han tillsammans med familj en kort tid bodde i Stockholm och han var övervakare för en inte helt okänd kriminell person. Det var inte bara sockersöta historier kring det engagemanget.

Av de närvarande, där i restaurang Öhmans, lämnades ingen oberörd. Rolf kunde i sitt kåseri locka fram både allvarsamma känslor men med glimten i ögat också rejäla skrattsalvor.

I anförandet berördes självklart hans familj och fritidshus med omgivningar och händelser där uppe i Bergslagen. Dessa betyder mycket för den gode Rolf Hallgren. Också strapatser som kan drabba alla och envar berördes.

Rolf avslutade med ett par uppfriskande historier både på närkedialekt och med "schvung."

De flesta närvarande ville personligen tacka Rolf efteråt så det dröjde en bra stund innan han kunde lämna salen.

Tack Roffe, för en härlig eftermiddag i Ditt sällskap säger vi alla och Lycka Till med vad Du än företar Dig framgent, säger också vi i styrelsen inom ÖLIS med utskott.

/Sven-Arne Ahlberg

23 mars 2011

Inför fotbollssäsongen 2011

I en trevlig, varm lokal en solig eftermiddag på restaurang Öhmans kunde c:a 130 medlemmar inom ÖLIS lyssna till en kvintett bestående av sportchefen i ÖSK Fotboll, Lennart Sjögren, hans kollega i KIF Örebro, Nisse Jansson, ass. tränaren i ÖSK, Lars Mosander samt fotbollspelarna Sara Larsson och Elin Magnusson i KIF Örebro om förberedelser och förväntningar inför ett snart påbörjat tävlingsår 2011.

Intervjuare var Christer Blohm, icke helt okänd författare av ett par ÖSK-historikböcker, ävenså författare av en bok för Svenska landslaget i herrfotboll.

Lars Mosander berättade om vilka nyförvärv som ÖSK gjort detta år, så gjorde också Nisse Jansson avseende KIF Örebro. Intressant synpunkt framkom avseende detta med ett antal landslagsspelare inom föreningen. Givetvis lyfts intresset för fotbollen och föreningen, men det stör en aning i förberedelserna inför vårt starten då flera har landslaguppdrag. På gott och ont alltså, kunde tydas..

På förfrågan om vilka lag som förväntades stå som slutsegrare i höst så nämndes för herrarna namnen IF Elfsborg och kanske Malmö FF men "vi inom ÖSK ska strida om de främsta placeringarna" enades de båda ÖSK-representanterna om, men vad beträffar damernas målsättning så hoppas man på ett minst lika bra resultat som föregående år. I "vinnarhålet" finns Malmö LDB:s flickor som första favoriter följt av Tyresö och möjligen Linköping.

Lennart Sjögren berättade något om hur man ser på detta med nyförvärv och förstärkningar (!?) till laget.

"Så bred trupp som nu finns och med det antal hungriga yngre spelare som klappar på

porten och vill vara med och slåss om ordinarie platser har sannolikt inte funnits inom ÖSK-leden nånsin," trodde han. "Vi," sade Lennart, "eftersträvar att ha en så stark trupp att vi med vårt snabba och flexibla spelsätt ska göra äran stridbar och utmana alla lag såväl på bortaplan som hemma."

På förfrågan informerade Lasse Mosander, Sara Larsson och Elin Magnusson om Behrn Arenas nya konstgräsmatta och dess kvalité. Upplevelsen av mattan känns lite olika och svaret blev lite "spretigt" dem emellan. Flickorna hade mest positiva omdömen medan det finns en liten aning tveksamhet inom herrsidan. "Kan sannolikt kanske bli annorlunda när vi får bevattna planen innan matcherna. Då blir det en lättare friktion som underlättar passningsspelet" ansåg Lasse.

(Senare på kvällen slog ÖSK Djurgårdens IF i en träningsmatch med 3-0 och det fanns inte speciellt många tveksamheter i passningsspelet då inte... utan bevattning före!)

Alla sex personerna på scenen avtackades med en "Tack- och lycka-till-applåd."

Efter utlottning erhöll fem personer inom ÖLIS medlemskader entrébiljetter till ÖSK:s och KIF Örebros matcher detta år.

/Sven-Arne Ahlberg

Caféträffar hösten 2010

Onsdag 1 September

Plats: 4:e våningen, Behrn Arena

Eyrafältets framtida utveckling. Per Cardesjö, Örebroportens VD informerade.

Ett drygt 70-tal medlemmar hade intagit sittplatser i puben vid 15-tiden för att lyssna till Örebroportens (ägare av de större idrottsanläggningarna inom Örebro) VD Per Cardesjö. Efter välkomnande av ÖLIS ordförande Bosse Astvald kunde Cardesjö berätta om Eyrafältets närliggande och påbörjade utbyggnader samt om de framtida planerna. Mängder av siffror kunde han räkna upp, men också andra intressanta informationspunkter såsom att:

- Just påbörjad utbyggnad av hockeyhallen kommer att få takstolar som är 28 meter upp i höjden. Publikplatserna kommer att ökas med över 1000 platser när den totala ombyggnaden blir klar om ett par säsonger. På västra sidan av nuvarande ishockeyhall kommer att byggas förhöjda läktare, omklädningsrum, försäljnings- och ekonomiutrymmen samt, på norra sidan mot Rudbecksgatan, nya entréer och kontorslokaler, delvis bekostade av privat finansiering.

- Redan nu kan man se förbättrad – i positiv bemärkelse – energiåtgång i hallarna i jämförelse med då ute- bandybanan fanns. Låt vara att det är kallt i hallen men det är behagligt om man tager lite kläder på sig.

- På den yta som hittills innehållit stora parkeringen, längst öster ut mot Österplan, kommer den att bebyggas med bostadsrätter till ett antal av 205 stycken inom de närmaste åren. Försäljning av den och andra ytor i Eyrafältetsområdet möjliggör att vi kan utveckla idrottsanläggningarna för framtiden menade Cardesjö.

- När alla planerade om- och tillbyggnader skett så har det investerats c:a 2 miljarder i hela området som ju sträcker sig från Österplan i öster till Landstingets byggnader i väster.

- Fotbollsarenan hoppades han i en framtid kunna erbjuda bättre omklädningsmöjligheter under Södra läktaren, istället för – som nu – under Norra läktaren. De ytorna ansåg Cardesjö kanske kan vara bättre för kommersiell verksamhet. Planen kommer att erhålla ny konstgräsmatta i höst

- Idrottshusets närliggande tillbyggnad består i och av en större hall, där nuvarande gymnastiksal, kontors- och ekonomiutrymmen i flera våningar finns idag. Den hallen blir så flexibel att där inrymmer, ytmässigt, två parallella handbollshallar. Dessa ombyggnationer startar upp inom en mycket nära framtid. När så detta står färdigt återstår att ta itu med resten av Idrottshuset, som har stora behov av underhållsreparationer och förändringar.

- Ovan Eyrabadets gymnastikhall planeras behovsanpassade bostäder. Här spelar badets serviceerbjudanden och funktioner en oerhört stor betydelse för dem som ska kunna bo i dessa hyreslägenheter just där. När detta blir klart är inte beslutat utan finns med i visionerna.

Till ovanstående kan nämnas att Per Cardesjö lade fram många intressanta siffror men det tar för stort utrymme här, för att nämnas samt att gå närmare in på.

Cardesjö tackades för ett intressant föredrag och kunde där utöver uppvisa en modell över Eyrafältet, längst bak i åhörarsalen.

Skridskoklubben SK Winners coordinator Magnus Axelsson, indirekt en av många hyresgäster hos Örebroporten (all förhyrning som föreningsrörelserna gör inom arenorna sker via Örebro kommuns fritidskontor som i sin tur hyr av Örebroporten), berättade om

de problem som skrinnersporten haft genom åren och även om SK Winner som funnits som egen förening sedan 1958. Man har kämpat mycket i motvind genom åren, sade han. Vi har haft vår verksamhet förlagd till flera platser i stadskärnan såsom Eyravallen, Trängen och sedermera också Vinterstadions bandyarena. Det har väl inte alltid varit maximalt för vårt utövande, då fullstora banor inte kunnat uppvisats inom Örebro på många år. Senast vi hade det, sade Magnus Axelsson, då var vi på Trängen under 70-talet (då hade vi tydligen "riktiga vintrar").

Om våra framgångsrika åkare behövde åka och träna på fullstora banor blev vi hänvisade till Eskilstuna och Karlstad och detta har ofta och ibland varit på nåder så nog har vi kämpat. Låt vara att vi nu är kvar på bandybanan, numera även det benämnt Behrn arena, så får vi ju ändock vara inomhus och det underlättar för framtiden.

Föreningen har haft flera framstående skrinners som Ove König, Ulf Wennlöf och nu Johan Røjler m. fl. Hoppas givetvis att återväxten inom denna sport ska kunna främjas med inomhushallen.

En mindre "revolution" inträffade inom skridskosporten när klappskridskon kom och medförde, att från att största chanserna för de som var tekniska åkare, kunde nu även de som hade mer styrka än teknik slå sig fram till eliten. Klappskridskon är det som gäller numera.

Grenmässigt är det som bekant flera discipliner, men något som kommit de senaste 10-15 åren är short-track d.v.s. skrinning på liten bana i ishall. Tala om teknik och dråpliga men intressanta dueller menar Axelsson och avslutade med att tipsa om, då nästa OS kommer, titta extra noga på stafett-short-track. Mycket och extra intressant enligt Magnus Axelsson som avtackades med en hjärtlig applåd.

/ Sven-Arne Ahlberg

Onsdag 13 Oktober

Från målvakt till professor...

Det var ett innerligt omväxlande och trevligt livsöde som f.d. fotbollsmålvakten Odd Lindberg presenterade till ovanstående rubrik. Efter sitt anförande erhöll Odd många positiva omdömen.

Vi, ett 65-tal medlemmar, som lyssnade till Odd fick följa honom från späd smårevolterande med rejält av egen vilja, samt spoling i Oslo under större delen av 60-talet till en framgångsrik fotbollskarriär i högsta ligan i Norge (Lyn), Norska ungdomslandslaget och vidare en kortare proffskarriär i Dallas Texas för att så småningom komma till Sverige.

Odd hade blivit "head-huntad" av bl.a. en rik amerikan som skulle starta ett lag i USA. Innan han kom dit, var det dock ytterligare en "mönstring" tillsammans med en stort antal andra grabbar nere Spanien. Därefter for man på en fjärran-östernturné och spel i länder som Iran, Pakistan, Vietnam och många fler länder.

Sejouren i Texas blev drygt ettårig och han fick möjlighet att komma över till Dallas påföljande år också, dock som halvproffs, men valde att stanna hemma i Norge. Det är när han är där i Oslo som han blev inbjuden till att komma med i IF Ope (Östersund).

I samband med deltagande i ett länslag för Jämtland blev han "upptäckt" av Orvar Bergmark som därmed förberedde ÖSK på att "uppe i norr fanns en duktig målvakt som

sannolikt kunde ersätta Sven-Gunnar Larsson" som aviserat att han skulle sluta på elitnivå. Tyckte Orvar det, var det likhetstecken med att Odd skulle knytas till Örebro SK och så blev det så.

Efter ett par år i ÖSK fick tyvärr Odd en långvarig skada som gjorde att det kom fram andra som ville konkurrera om målvaktsplatsen i laget. Det i sin tur medförde att han fick ett samtal från dåvarande tränaren i IFK Göteborg icke helt obekante Sven-Göran Eriksson (efter tips från Tord Grip) för de behövde en målvakt där. Sagt och gjort, så blev det. Karriären i Göteborg kröntes med Europacupspel på hög nivå. Mycket pendlande blev det för Odd men också tid för att studera, på tåget.

Odd som i sin uppväxt sade sig fått mycket inspiration från sina föräldrar i allmänhet och modern i synnerhet att söka förverkliga sina drömmar hade vid den tiden verkligen börjat fundera över "vad göra efter fotbollskarriären?" och han hade fått sitt lystmäte i att kunna läsa in examina. Han var en tid lärare bl.a. "men vad göra efter det?"

Det blev ytterligare studier och examina som både doktor och sedermera professor. Odd upprätthåller nu för tiden en professur på Örebro Universitet inom ämnet socialt arbete. Ett ämne som han tycks behärska med glans sägs det "men man kan aldrig bli fullärd i detta ämne."

ÖLIS tackar och bugar och är glada för att numera också räkna in honom i vår medlemskader. Han fick avslutningsvis en dedikerad bok av författaren själv Arne Upling som fanns på plats.

/ Sven-Arne Ahlberg

Onsdag 8 December

Den var en givande gråvintrig eftermiddag på Öhmans Kök - vår tillfälliga möteslokal då Läns museet är en byggarbetsplats.

Två klubbar i ÖSK-gruppen stod i centrum, nämligen handbollen och innebandyn. Från handbollen kom huvudtränaren Malin Lake och Sara Johansson, "supertvillingarna" Lina och Linn Larsson - alla tre juniorvärldsmästare - och målvakten Frida Granberg.

Innebandyn representerades av assisterande tränaren Henric Rudin och Sarah Sörman.

Handbollen fick börja eftersom Malin Lake snart skulle gå på ett arbetspass. Hon är gymansvarig och instruktör i Örebro universitets idrottsförening.

Laget har häng på toppen i damallsvenskan. Tränaren Malin Lake formulerade uppgiften glasklart: hennes och ledningens roll är att ta laget till elitserien. Det misslyckades laget med i våras. Ett bra försök av ett lag som utvecklats mycket snabbt.

Lake själv är en mycket kvalificerad idrottsprofil. Hon har deltagit i fem handbolls-VM och vunnit SM-guld med Irsta. I sin karriär representerade hon flera klubbar. Bland annat IFK Örebro som belönade henne med ett hedersmärke 2000. I landslaget vann hon en silvermedalj i det så kallade B-VM 1989 i Danmark.

Malin Lake har också tunga tränarmeriter. Hon har tränat Skövde och Arboga. Dessutom var hon så framgångsrik i fotboll att hon var landslagsaktuell. Hon spelade i bland annat Kif och Gais. Moderklubben heter Sturehof. "Lirarnas lag," sa hon med ett leende.

Ledningen och spelarna är klara över att det krävs hårt arbete och disciplin att nå målet.

ÖSK Handboll har tecknat ett samarbetsavtal med elitserielaget Skövde HF. Inte helt problemfritt på grund av resor och problem med delta i lagets egna träningar, berättade

Lake. Men kanske nödvändigt för det är viktig att få klart vad som krävs för en elitserieplats. Dessutom satsas det hårt på fys-träning. Lina och Linn Larsson och Sara Johansson är historiska så unga de är. Sedan augusti kan trion som sagt titulera sig juniorvärldsmästare. Sverige tog då hem U 20-VM som avgjordes i Dominikanska republiken. Ett hett lag på en bokstavigt talat het plats. De imponerade i sin målmedvetenhet. Professionella i sin attityd - även om de inte kan försörja sig på sin idrott. Detsamma gäller målvakten Frida Granberg, som är under stark utveckling och hela tiden höjer sin räddningsprocent. Hon deltar i ett projekt där bland andra målvaktslegendaren Claes Hellgren - också känd expertkommentator, talare, inspiratör och personlig coach - arbetar för att utveckla målvaktsspelet i landet. Men hjälp av Frida och Malin fick åhörarna veta hur en modern handbollsmålvakt måste tänka för att ha en chans att hålla målet rent. Mycket styrketräning ingår i Frida Granbergs träningsvardag. Explosivitet är viktig för en handbollsmålvakt liksom reflexerna. Själva spelet utvecklas hela tiden.

Henric "Henke" Rudin berättade initierat om ÖSK Innebandys verklighet och om innebandyn som spel med inblickar i taktiken, tänkandet och skeendet på plan. För många Ölis-are är ju innebandy en väldigt ny sport.

ÖSK Innebandy ligger i elitserien och alla vet att det kommer att krävas mycket av spelarna och ledningen för att ÖSK lag ska förbli där. Fysträningen är också här A och O fick vi veta. Både "Henke" Rudin och Malin Lake betonade att den delen av träningen också är till för att förebygga skador. Korsbandsskador är ett elände som alltför ofta drabbar unga idrottskvinnor. Det förebyggande arbetet har börjat visa resultat.

Sarah Sörman är en mycket lovande center som i våras belönades med orden SH 43:s pris "Årets Orvar." Hon är aktuell för U19-landslaget. Hon är så träningsvillig att hon ibland varit på gränsen till övertränad.

Sarah Sörman har en originell förebild, nämligen dokusåpastjärnan Carolina Gynning. Det är inte Gynnings kapacitet som innebandyspelare hon beundrar utan hennes vilja och mod att gå sina egna vägar oavsett vad omgivningen tycker. Det är förståeligt. Den kraften behöver många kvinnliga idrottare. Idrotten är i stor utsträckning en människans värld där det fortfarande finns patriarkala strukturer som bromsar marschen mot jämställdhet. Kvinnors idrottande tas ofta inte på samma allvar som mäns - och har inte samma resurser.

Just nu ligger laget på 10:e plats av 13 lag. Klarar man det serien ut är målsättningen uppnådd, nämligen att klara sig kvar utan kval. Målet är att bli bofast i elitserien. ÖSK Innebandy har också satsat på värvningar framför allt av försvarare.

Jag och många av besökarna imponerades nog av den beslutsamhet och medvetenhet våra besökare utstrålande och gav uttryck för. Engagemanget framgår om inte annat av att flera avverkar 8-11 träningspass i veckan beroende på om man går på en idrottsinriktad utbildning. En professionell satsning helt enkelt i en amatörverklighet

Det kan inte vara lätt att få ihop skola/arbete, träning, tävling och helst en gnutta liv till en harmonisk helhet.

Tjejerna har också humor. Det framgår av de sociala medierna där de som många andra unga människor i dag visar upp sig, sina liv och vänner. Flera bloggar också om sitt vardagsliv.

Tränarna gjorde också intryck verbalt. De presenterade glasklara målsättningar och ett kunnande som visar att idrotten är en kunskapsbransch.

Innebandyns representanter framförde också en förhoppning om att inom en snar

framtid få möjlighet att kunna både träna och tävla i centralare belägen hall med läktare, det finns nämligen bara tre av den sorten inom Örebro; Idrottshuset, Lillåns hall och Mellringehallen de två senast nämnda med ytterst begränsad publikmöjlighet. Eftersom innebandyn är en ung sport kunde man i det läget (90-talet) erbjudas Mellringehallen och de har blivit kvar där sedan dess. Det tränas givetvis i andra hallar runt om i staden men de har inga läktare. När nu Idrottshuset inom det närmaste påbörjar tillbyggnader med ny stor delbar hall så hoppas man kunna erbjudas tider där.

Varumärket ÖSK laddas positivt med sådana ambassadörer som här var våra gäster. Det är bara att hålla tummarna för att båda lagen klarar sina målsättningar.

Dixie Ericson

Caféträffar våren 2010

20 Januari - Caféträff... utslag med sving

Den första för 2010 och i kedjan av vårens caféträffar fick en alldeles utomordentligt och trevlig start då vi genom utskottsmedlemmen Arne Bergs kontakter och för ett näst intill 70-tal medlemmar, ha nöjet att få stifta bekantskap samt få lyssna till två mycket trevliga unga tjejer inom golfsporten.

De två var landslagsmeriterade Anna Dahlberg Söderström och Emelie Lundström, båda ingående i Mosjö Golf & Country Club, som med en bildpresentation visade sin bakgrund, sina träningsupplägg och vad som verkligen krävs för att nå bra resultat, vilket de båda redan gjort.

I presentationen av sig själva ingick också att med namn berätta om vilka som fanns bakom dem i deras nuvarande karriär. (För den oinvidde och den som trodde det bara var att införskaffa en golfbag med klubbor och sedan slå sig fram i golfvärlden torde omvärdera sina tankar....)

Förutom tekniktränare av olika slag fanns där kinesolog, sjukgymnaster, mentaltränare och flera andra samarbetspartners. Men alldeles väldigt gemensamt för de båda var och är föräldrarnas engagemang vare sig det var som tränare, mentor eller annan roll "och utan dem hade båda stått sig slätt" sade de.

Redan som 4-åring hade Emelie fått sina första golfklubbor och nu tolv år senare hade hon redan haft landslagsuppdrag. Detta i sin tur vittnar om engagemang och intresse utöver det vanliga. F.n. går hon på gymnasielinje på Virginska skolan men siktar självklart på att bli golfproffs i en ej för lång framtid.

Anna som är några få år äldre, hade också haft landslagsuppdrag, inom så väl flick- som damlandslaget och var just nu på väg in i uppbyggnadsskedet av sin proffskarriär.

De berättade också om personer som de haft möjlighet att sammanträffa och fått träna med och där kan nämnas namn som Annica Sörenstam och Anna Nordqvist (aktuell i senaste Idrottsgalan) men där till, inte att förglömma, "positiv-inspiratören" och rallytjejen värmländska Tina Thörner. Alla dessa tre hade goda råd att delge och lämnade synbarliga intryck på de båda golftejjerna Anna och Emelie för framtiden.

Nästkommande vecka skulle de båda åka till Spanien för landslagsammandragning vilket de självklart såg fram emot. I Spanien – inkl. Kanarieöarna - hade de redan varit flera ggr och tränat samt spelat men även golfanläggningar i länder som England, Skottland och Frankrike fanns med i deras besöksrepertoar.

Att det fanns engagemang hos de närvarande medlemmarna kunde man också höra av de nyfikna frågorna att döma, på slutet av caféträffen.

Anna och Emelie lovade att så småningom återkomma till vårt sällskap och berätta om deras – förhoppningsvis – framgångsrika karriär.

Från Örebro Läns Idrottshistoriska Sällskap (ÖLIS) säger vi alla, LYCKA TILL !

/Sven-Arne Ahlberg

Onsdag 24 Februari

Caféträff på Frimis med tema Fotboll

Redan den 24 februari avhölls traditionsenlig träff med tränarna i ÖSK Fotboll och KIF Örebro DFF.

Sixten Boström ÖSKs huvudtränare hade, enbart ett par timmar tidigare, anlänt från Spanien och rekordtidigt (även det) träningsläger inför stundande säsong.

Seriestarten detta år börjar den 15 mars, förutsatt att kung Bore har släpp taget och medgiver spelomgångar då. I skrivande stund är detta högst osäkert på många orter enär vi har snörekord i hela Sverige. I Örebro är det sannolikt inga fotbollsproblem, vi har ju konstgräs som bekant.

Nåväl, informationen från och av de båda tränarna Sixten Boström från ÖSK Fotboll och Bernhard Nilsson ass. tränare i KIF DFF sammanlänkades av moderator Dixie Ericson, själv f.d. elitspelare i såväl bandy som fotboll.

I presentationen av Bernhard framkom att han till professionen är lärare i Hallsberg och har genuin fotbollsbakgrund, såväl aktiv som tränare och det senare han hållit på med sedan 1987 inom såväl herrfotboll och nu på senare år inom damfotboll.

Bernhard är också ofta anlitad av Svenska FF i tränarutbildningar som projekt- och handledare.

På Dixies förfrågan om vad hur man ser på målsättning för KIF Örebro detta år så gavs svaret att man kom på femte plats föregående år – en placering som är den främsta för Örebroklubben någonsin - och man siktar på medaljplats detta år.

Truppen är bibehållen och består av såväl studerande, deltidarbetande och de som uteslutande satsar på fotboll på heltid.

”Vad har överraskat dig Sixten, av de spelare som du har hand om och med den erfarenhet du nu har av spelartruppen ?”.

Sixten med sitt lite karakteristiska och utdragna svar blev inte svaret skyldigt. ”Jo, det måste man nog säga är Michael Almebäck och givetvis den utveckling som Marcus Astvald fått och tagit.”

”Till det kan tilläggas att denne Marcus hade inga allvarliga planer på enbart fotboll bara för ett par år sedan” sade Bernhard ”det hade kunnat ske även inom bandyn, för jag kunde följa Marcus på mycket nära håll vid den tiden inom ÖSK Ungdom. Det är dock glädjande att det blev fotbollen”.

I en slutrunda med Sixten berättade denne – och vilket vi kunnat följa inom pressen den senaste tiden – har han en ”första hand-önskan” att ÖSK ska engagera ett komplement till Kim Olsen på topp och Sixten hoppas på en bättre placering detta år än den sjätteplats som blev resultatet år 2009

Frågor från de närvarande medlemmarna blev inte så många och alla de tre på podiet avtackades med applåd och de erhöll den alldeles nyframtagna Jubileumsskriften för Örebro Läns Idrottshistoriska Sällskap, som ju fyller 25 år detta år.

/Sven-Arne Ahlberg

nsdag 10 Mars

Caféträff med 25-årstema och invigning av bas- och jubileumsutställning.

Inför 80-talet medlemmar hälsade vice ordförande Bo Astvald hjärtligt välkomna och ett speciellt sådant till vår ordförande Rolf Hallgren.

Denna träff var ursprungligen planerad att hållas i biograf Roxy enär man tidigare aviserat och planerat att Waldénsalen på museet skulle byggas om. När så inte skedde,

hölls ett bejublat anförande av Thomas Eklund om Sällskapetets historia under 25 år i vår sedvanliga lokal. Thomas var och är också en av grundarna i att vi idag har ett populärt idrottshistoriskt sällskap i länet.

I samband med att Eklund höll sitt anförande, innehållande även ett bildspel, berättade han också att alla medlemmar i vårt sällskap erhåller var sin jubileumsskrift hem i brevlådan inom ett få antal dagar.

Sammankomsten i Waldénsalen avslutades med att Ragnar Johansson, vår egen museichef, berättade om hur våra utställningars tillblivelse och hur de planeras. Den närmast kommande blir under våren i temat om orientering i allmänhet och om O-ringen i synnerhet.

Våra utställningslokaler håller öppet alla dagar som Läns museet har aviserat öppettider.

Hela träffen avslutades med att vår ordförande Rolf Hallgren invigde nuvarande basutställning och hälsade välkommen till den.

Ragnar har flitigt fotograferat hela Café- sammankomsten samt invigningen i utställningslokalen. Detta kan ses i valda delar här nedan.

/ Sven-Arne Ahlberg

Onsdag 19 Maj

Caféträff i Wadköping med tema O-ringen

En varm och skön försommareftermiddag avhölls vårsångens sista caféträff på Wadköpings torg och i anslutning till ordinarie caféverksamheten där.

Nästan en timma före föredragshållarna skulle berätta om O-ringens verksamhet var det näst intill fullsatt invid borden. Det betydde att det var ett drygt 70-tal medlemmar samlade.

Prick kl. 15.00 hälsade vår ordförande Bo Astvald välkommen och startade med att utdela två diplom till på årsmötet valda hedersledamöter som då inte, av olika skäl, kunde erhålla sina diplom, nämligen Gunnar Gunnarsson och Johnny Lindahl. De två gentlemännen bevisade att även om den fysiska kraften inte är vad det varit en gång så var det minsann inget fel på minne och värtaligheten när de tackade för utmärkelsen.

Temat om O-ringen (i länet) startade upp med att Rolf Gunnarsson berättade om det då för Örebro jättelika arrangemanget 1979. Rolf hade mycket att berätta om bakgrund, förberedelsearbete, genomförande och efterarbete. En liten udda sak i allt han berättade om var hur en förening själva fick ta hand toaverksamheten i ett område, så det skulle fungera, trots uppgörelse om att något företag skulle gjort det. Eller då Rolf själv hade en annan åsikt än en koktrossgrupps placering i naturen och lämpligheten i detta. Rolf i form av chef fick givetvis rätt till slut, men det var nära att en hel del funktionärer inte erhållit mat den dagen.

Mats Nylin från OK Tisaren och Hallsberg berättade om den – sannolikt – regnigaste O-ring som förekommit och då i nådens år 2000. Andra gången på lite drygt tio år som arrangemanget avhölls i länet. Denna gång med utgångspunkt i Sydnärke.

Mats sökte tydliggöra med en beskrivning bl.a. hur målområde och dess närhet såg ut. Det var för alla de inblandade deltagare som funktionärer oerhört jobbigt evenemang och genomförande. Då återstod ändock mängder att utföra efteråt.

Ett minne som var trevligt dock, men arbetsamt sett i backspegeln.

Årets upplaga 2010, det som har Örebro som centralort igen, har med sig 16 föreningar i länet och närliggande distrikt som samarbetspartners. Vis av de erfarenheter som föregående talare pratade om rådes man inte inom organisationen för den närliggande framtiden. Det åtgår mängder av funktionärer och många finns redan anmälda att delta. Mer behövs, sade Lars Lundberg pressansvarig för evenemanget. Det har, som sagts, redan startat och är mitt i förberedelserna. Det stora samlingsområdet är på det gårde, som är söder om Ladugårdsängen och på den plats där landningsbanan på förutvarande flygfältet en gång fanns, invid golfbanan.

Alldeles innan, under samt omedelbart efter dagens caféträff påmindes alla om samt välkomnades till invigningen 9 juni kl. 18.00 att bese den i dagarna näst intill färdiga utställningen på temat O-ringen 1979-2000. i Länsmuseets och våra egna lokaler.

En del bilder togs i anslutning till caféträffen denna dag av Reignar Johansson och kan beses här nedan.

/ Sven-Arne Ahlberg

Caféträffar hösten 2009

Onsdag 9 september - Örebro Hockey

Höstens första caféträff avhölls i läns museets lokaler den 9 september. Som sedvanligt är kunde medlemmarna träffas före och fika i cafélokalerna. Många satt ute för det var en fin sensommareftermiddag.

Stämningen var hög och glad från början - ett 70-tal medlemmar var närvarande - och inte blev den sämre när Lars-Inge Segerholm tog till orda och samtalade med Örebro Hockeys representanter; tränaren Lars "Mozart" Andersson och den nye ordföranden Davor Dundic. Utan att vara allt för partisk så måste man säga att dessa två framstod som sjusärdeles bra och ödmjuka inför sina uppdrag och åtaganden denna instundande säsong. Nu, när man är åter i Allsvenskan.

Förutom att Lars "Mozart" Andersson berättade om sig själv, träningarna och laget samt förväntningar, berättade Davor Dundic om sig samt kompletterade med att berätta om de organisatoriska förändringar som är önskvärda; femårsplan för Örebro Hockey samt de ombyggnadsarbeten som påbörjats och ska fortsätta även nästa säsong med bättre faciliteter både för utövare och publik.

Eftermiddagens framträdande avslutades med en trivsamt frågestund från de närvarande medlemmarna och det hela slutade med att de tre ovan namngivna förädrades varsin bok; Arne Uplings *Eyravallen ligger i Örebro*.

Onsdag 7 oktober – Idrott på Örebro Universitet

Om man idag vill studera i Örebro och utbilda sig till idrottslärare, gäller inte längre den gamla ämnesbeskrivningen *Gymnastik med lek och idrott* och lärosätet heter inte *GIH*. Det hände på den gamla goda tiden, den som Povel sjöng om. Idag läser studenten lärarprogrammet med inriktning idrott och hälsa på Örebro universitet.

Jan Mustell, lärare och enhetschef för Idrott, Hälsoakademin vid Örebro universitet och dagens cafévärd, lotsade oss med hjälp av storbilder, in i en omfattande utbildningslabyrint av vägval, inriktningar, programalternativ och specialkurser som varje elev har att välja mellan.

Målet för den blivande idrottsläraren kan idag se ut på olika sätt. Idrott som skolämne har förändrats över tiden och fått tydligare hälsoperspektiv och minskad betoning av idrottsliga färdigheter. Förutom lärarexamen med två ämnen (sedan 1966/GIH) finns utbildningar inom områden som: ledarskap inom idrotts- och upplevelsesektorn, tränarprogrammet med inriktning träning och ledarskap och SPA-programmet med hälsofrämjande perspektiv.

I "frågepanelen" satt tidigare lärare och elever vid GIH och alla fick snabba och uttömmande svar av Jan Mustell som avtackades med varma applåder.

Onsdag 2 december – ÖSK Bandy

Till rubricerade datum hade vi inom ÖLIS Aktivitetsutskott aviserat om skinning men de blev förhindrade. Då kunde ÖSK Bandy och deras ordförande Hans Eklind samt nya klubbchefen Christian "Chricke" Granqvist med mycket kort varsel ställa upp och berätta, om dem själva, ÖSK Bandys nuvarande situation i Allsvenskan och om den alldeles nyligen invigda bandyhallen på Behrn Arena.

Innan de båda herrarna från ÖSK Bandy tog sig an sin uppgift berättade vår ordförande Rolf Hallgren om de bekymmer han genomgått det senaste halvåret och de vedermödor som kan finnas i samband med hastigt insjuknande. Rolf frambringade som vanligt ett segeromsusande leende vid sitt farmträdande och alla hyllade gode vännen Roffe med en hjärtlig applåd.

Hans Eklind inledde deras del och ställde ganska omgående ett par kluriga frågor till de församlade i Waldénsalen. (Ett drygt 40-talet medlemmar fanns på plats). Vilket år sargen kom till och att användas inom bandyn. Det var också det året som bandyn satte ett publikrekord för sporten med 14 987 åskådare på matchen AIK-ÖSK på Stockholms stadion. Resultat blev enligt hans källor 6-3 till ÖSK. Året? Ja, det var 1955! Det var även detta år som "adelsfamiljen" d.v.s. högsta serien utökades till att omfatta spel även på annandag jul. Tidigare hade man startat runt nyårshelgen. Annandagen blev också att betrakta, på de flesta bandycentra runt Sverige, som en derbydag enär man sökte förlägga så många matcher som möjligt med lag som låg så nära varann geografiskt, som möjligt.

Hans Eklind berättade också om de, nu förändrade, förutsättningar som var och är för bandyn i staden och på Behrn Arena Bandyhall. Ljus och behaglig och komforten runt arenan är jättebra om än inte riktig färdigbyggd än. Det saknas en del för att den ska bli fullkomlig "men det kommer, var så säkra" sa Hans Eklind.

Här presenterade sig klubbens nya klubbchef Christian "Chricke" Granqvist, med många års erfarenhet från Edsbyn och dess bandytempel, samt kompletterade Eklind om vår hall och vad som förhoppningsvis kan frambringas för aktiviteter runt matcherna. De båda såg med tillförsikt framåt och betonade att "även om vi har höga mål ska dessa inte uppfyllas i år, men förhoppningsvis inom tre till fem år". Båda betonade den fina ungdomsverksamhet som ÖSK ungdom har och "ur det ska även finnas och komma många duktiga spelarrepresentanter framgent", trodde de båda. Intygades också av vår ordförande Rolf Hallgren

Föredraget och informationen avslutades med att de församlade medlemmarna kunde ställa många och livliga frågor till ÖSK-representanterna. Ett och annat gott råd frambringades också.

Slutligen kompletterade Hans och "Chricke" och berättade mer detaljmässigt om de förändrings- och tillkommande ytor som ska och kan utföras inom hallens väggar och i anslutning till hallen.

Visste ni förresten att den som först aktualiserade detta om bandyhall var "vår egen" Orvar Bergmark? Och det var redan på 60-talet! Snacka om förutseende.

Från ÖLIS säger vi tack och lycka till !

/Sven-Arne Ahlberg

Caféträffar våren 2009

21 januari Cykelsport

Årets första caféträff, med tema Cykelsporten "Förr-Nu-Framåt", blev en riktig fullträff, närmare 100 deltagare var på plats i Waldénsalen på Läns museet. Anders Adamsson f.d. proffscyklist presenterade cykelsportens utveckling under 50 år inom Örebro Län. Presentationen var mycket proffsig och intressant vilket tilltalade den talrika publiken.

Man kunde konstatera att Örebro distriktet under åren haft stora framgångar med många erövrade medaljer. Inte minst på damsidan där vi för närvarande har flera proffs ute i Europa varav ett var på plats vid caféträffen, nämligen Karin Aune från Örebrocyklisterna. Karin intervjuades av Anders Adamsson. Hon fick också svara på många frågor från publiken.

Kraftiga applåder avslutade träffen.

25 februari Det handlar om hästar

Säsongsens andra caféträff hade ett litet annorlunda tema. Det handlade nämligen om hästar. Först ut var Robert Montgomery från Segersjö som på ett mycket engagerat och humoristiskt sätt beskrev uppbyggnaden av fälttävlingsbanan och alla kringarrangemang i samband med själva tävlingen. Han redogjorde även för andra planer som var på gång och som visade att ingenting är omöjligt. Även hans Vasaloppsfärd i kilt roade den talrika publiken.

Håkan "Lillis" Ohlsson, event manager vid Örebro-travet, uppvuxen i Örebro, gjorde en intressant resa beträffande travsportens utveckling där bröderna Nordin har betytt mycket både nationellt och internationellt. Några färska "stalltips" blev det inte men åhörarna fick en ordentlig insyn i travsportens mysterium blandat med fakta och humor.

Båda aktörerna avtackades med kraftiga applåder.

22 april Fotboll på caféträff – ett säkert vårtecken

Ett säkert vårtecken är caféträffen, när ledare för våra allsvenska klubbar ÖSK och KIF känns på pulsen. Den här gången träffades vi på Frimurarlogen för att ge bättre plats åt alla. Det samspelade och humoristiska radarparet Thomas Nordahl och Sven "Dala" Dahlqvist svarade liksom tidigare år för utfrågningen av de båda tränarna Sixten Boström och Rickard Holmlund, assisterade av ÖSK-direktören Jan Karlsson och nyblivna KIF-ordföranden Åsa Johansson.

Rolf Hallgren citerade i sitt hälsningsanförande ord av den svenska gymnastikens fader Per- Henrik Ling, som för 200 år sedan gjorde en betraktelse över kvinnans kroppsliga företräden. Idrottsövningar borde inte förmanliga den mjuka, runda kvinnokroppen. Vilken uppfattning Rolf hade i frågan hann han inte utveckla, för nu gällde det herr- och damfotboll på högsta elitnivå.

Både ÖSK och KIF har börjat seriespelet med två vinster och lika många förluster. Sixten tycker att hans lag varit värda fler poäng, men det är inte så lätt att spela fotboll på Stadions ojämna grusplan mellan grästuvorna. Rickard var inte nöjd med spelet, men laget har å andra sidan mött två topplag. På Thomas intriganta fråga om han fått ett mer harmoniskt lag detta år, när en del "gnällspikar" försvunnit, blev svaret lite undvikande. Det han dock önskade sig var fler spelare, som inte var nöjda med medelgod resultat utan ville mer.

ÖSK:s vanliga problem är oförmågan att göra mål – 3 på 4 matcher. Å andra sidan håller försvaret hög klass. Någon målkung i klass med Thomas Nordahl har Sixten dessvärre inte, men Kim Olsen bör rimligen bli bättre med lite matchträning.

ÖSK:s och KIF:s spelare arbetar under mycket olika betingelser. De förra är helproffs och de senare kombinerar fotbollen med skola eller förvärvsarbete. Ändå avverkar de 7-8 träningspass i veckan, en mycket imponerande insats. Herr- och damfotboll ska därför inte jämföras. I ett herrlag är alla mycket duktiga, medan skillnaden mellan de bästa och de sämre i ett allsvenskt damlag är ganska stor.

Om fler går på KIF:s matcher, hävdade Åsa Johansson, får föreningen bättre förutsättningar med bl. a. mer sponsorpengar. Mycket handlar ju om pengar, och där har ÖSK med 51 miljoner i årsomsättning det relativt gott ställt. Det var ett besked Janne Karlsson kunde ge.

I Borås driver Elfsborg sin fotbollsarena. Varför gör inte ÖSK och KIF det i Örebro? I ett lite vagt svar menade Janne Karlsson, att detta vore en bra målsättning. Om jag inte minns fel ägde ÖSK en gång i tiden Eyravallen. Det vore inte så dumt om vi åter fick gå till "Vallen" och se våra favoriter – gärna i allsvenskans topp.

/Lars Ehlin

13 maj

Besök på Karlslunds IF:s arena

Säsongens sista caféträff ägde rum den 13 maj ute vid KIF-Arena på Rosta Gärde. Ett 60 tal medlemmar hade tagit sig ut till arenan.

Efter kaffedrickning ute i solskenet utanför klubbhuset blev det dax att krypa in och bli informerade om Karlslunds IF och dess grenföreningar. Företrädare för en del av dessa var på plats och presenterade sin verksamhet.

Leif Wahman höll ihop presentationen samt berättade om KIF historiskt samt flytten från Örnstro till Rosta Gärde.

Vi kunde konstatera att KIF har en imponerande verksamhet med många medlemmar och är verkligen att gratulera till denna fina anläggning som enligt uppgift kostat åtskilliga miljoner men som nu är helt betald.

Sällskapetets ordf. Rolf Hallgren tackade KIF för en intressant och innehållsrik eftermiddag.

Caféträffar hösten 2008

LIF-Lindesberg, representerade av sportchefen Börje Larsson och A-lagspelarna Daniel Blomkvist och Payam Hatami, var säsongens sista gäster när december månads caféträff genomfördes. En som vanligt talrik och intresserad publik fick en intressant föredragning om föreningens verksamhet och utveckling, från en av Sveriges bästa ungdomsklubb till nuvarande elitklubb, vilket inte har varit helt lätt med den filosofi klubben har där den sociala biten och ekonomin är lika viktig som topplacering i elitserien. Börje Larsson gjorde en proffsig presentation assisterad av ovan nämnda A-lagspelare vilka gavs tillfälle att redovisa sin syn på tränarbyte och resultatet av inledningen av årets seriespel. Många intressanta frågor ställdes av en mycket nöjd publik.

Caféträffar våren 2008

Onsdag 23 april

Plats: Orebro läns museum

Caféträff drog rekordpublik

Caféträffen den 23 april 2008 lockade rekordmånga besökare – så många att Länsmuseets Waldénsal inte ens kunde erbjuda sittplats till alla. Men så var det också en säker publikmagnet som lockade: möte med ledarna i ÖSK och KIF inför årets säsong, som för övrigt börjat på ett lyckosamt sätt för båda allsvenska lagen

Humoristiska och kunniga samtalsledare var Thomas Nordahl och Sven "Dala" Dahlqvist, den förre företrädaren för konstruktiv anfallsfotboll och den senare för destruktivt försvarsspel, om man nu får tro Thomas raljerande inledningsanförande.

Svarande från ÖSK var dess ordförande Björn Åqvist och nye tränaren Sixten Boström, som förresten anlände en halvtimme sent direkt från träning för att avvärja Halmstads giftiga laxar kommande dag. Från KIF kom den gamle guldtränaren från Umeå, Richard Holmlund. Frågorna till Björn rörde mest ekonomin, och han kunde belåtet konstatera att klubben numera flyter bra med en årsomsättning på 35 miljoner. Om summan kan fördubblas finns ekonomiska möjligheter att få ett riktigt bra elitlag.

KIF:s damlag arbetar under helt andra förutsättningar än killarna i ÖSK. Eftersom alla förvärvsarbetar eller studerar får träning ske före och efter jobbet. Richard kan heller inte räkna med några spektakulära värvingar, men närområdet inom tio mil har en hel del att erbjuda. ÖSK:s värvingssfär når däremot långt utanför landets gränser.

Tränarna fick frågan om spelsystem, karakteriserade med sifferkombinationer i skiftande grupper. Denna sifferexercis beskriver egentligen inte verkligheten särskilt bra, även om tidningarnas experter tror det. Richard konstaterade lakoniskt, att summan av de olika siffergrupperna alltid blir 11. Gemensamt för hans och Sixtens uppfattning är emellertid, att spelet ska byggas från egen planhalva med passningsspel. Långa målvaktsinsparkar och tjongande mot motståndarmålet är ineffektivt. I synnerhet Sixten vill föra in den spelstilen i sitt lag och tränar mycket på det..

Vilka spelartyper saknas hos ÖSK och KIF. Båda tränarna svarar inte överraskande en målspruta. Ingen av dem skulle heller säga nej till en konstruktiv mittfältare. Richard upplyste om att en "Dala" närstående person i Umeå skulle vara välkommen. "Dalas" svar blev att han numera inte längre bestämmer över sin dotter.

Både Sixten och Richard är tränare som fäster stor vikt vid de enskilda spelarnas personliga utveckling. Personliga samtal ska leda till att självförtroendet stärks. Det är spelare med den tryggheten, som tillsammans med övriga gör ett bra lag. Båda dessa ledare gör på mig ett eftertänksamt och intellektuellt intryck.

God tur önskar Lars Ehlin.

Onsdag 20 februari

Plats: Orebro läns museum

Caféträff med motto SEGELFLYGNING

Den 20 februari samlades ca 70 ÖLIS:are till en två timmar lång resa i "det blå". Ciceron var Örebrosonen – stridsflygaren – flygläraren och inte minst segelflygesset Jan-Ola Nordh.

Med hjälp av ett pedagogiskt skickligt upplagt bildspel fick publiken ta del av de fantastiska upplevelser segelflygningen ger sina utövare under goda förhållanden, men även de svårigheter och utmaningar som när som helst kan möta där uppe mellan himmel och jord.

Jan-Ola Nordh gick även in på den tekniska utvecklingen som skett under åren, vilket gav föreläsningen ytterligare en dimension. Intressant var också att få höra hur ansträngande ett tiotimmars pass kan vara i sittbrunnen på ett modernt segelflygplan.

Två timmar späckade med fakta omväxlande med "lättare gods" rann iväg och av slutapplåderna att döma var publiken mycket nöjd med framställningen och de vackra bilderna. Alla instämde i lycka-till-önskingarna inför den väntande säsongen med nya rekord och utmaningar i sikte för Jan-Ola Nordh.

/Bertil Cajdert

Onsdag 16 januari

Plats: Orebro läns museum

Proffsigt framträdande av tre konståkningskunniga damer från Örebro

Sällskapet medlem Karin Åslund, själv framstående konståkare, hade till denna caféträff tagit med sig två heltidsanställda konståkningstränare för att tillsammans med dem berätta om konståkningens alla finesser. Lena Eidvall, Susanne Seger och Karin varvade framträdandet. På ett trevligt, pedagogiskt och t.o.m. roligt sätt gjorde de konståkningen verkligt levande inför en fulltalig publik. "Det här var verkligen bra", var bara en av många spontana och positiva reaktioner från auditoriet.

Tack Karin , Lena och Susanne för en trevlig eftermiddag.

Caféträffar hösten 2007

Onsdagen den 5 december

Plats: Örebro läns museum

Bernt Löfv berättade om sin resa

Örebrofödde Bernt Löfv underhöll självbiografiskt med idrottsliga inslag. Uppvuxen i Skebäck, via Praktiska Realskolan och Handelsgymnasiet här i Örebro till Handelshögskolan i Stockholm.

Och på vägen ett par säsonger ungdomsidrott i IF Start, där han tillsammans med ett par av dagens åhörare beundrade idolerna Svenne Malmberg, P-A Berglund och Ragnar Eriksson.

Yrkeskarriären gick via Handelsbanken, Svenska Cellulosa AB, Mo och Domsjö AB. En spännande resa mot toppen, där en del

av tidens stora profiler inom näringslivet skymtade. Bernt var en tid ordförande i ishockeyföreningen Modo, dominant i idrottslivet i Örnsköldsvik. Han gav intressanta erfarenheter från ledarskap i en storklubb, t.ex. att hålla ekonomin under kontroll, att omge sig med kompetent folk i styrelse och bland anställda, att ge ansvar åt medarbetare (t.ex. längre tid än som ges dagens tränare då och då). Och mera påtagbart; inga stora lass med ärtsoppa och pannkaka före match!

Nu 74-årig sluter Bernt cirkeln och flyttar tillbaka till Örebro. Här blir golf hans hobby.

Bernt berättelse möttes med stort intresse och lång applåd. Ett bevis på sanningen i uttrycket "Om någon gör en resa, har han något att berätta". Det hade Bernt.

/Ove Sundelius

Onsdagen den 10 oktober

Plats: Örebro läns museum

Ungdomshockey

Dagens huvudföreläsare Jan Andersson är en av Örebroishockeyns framgångsrikaste ungdomstränare som berättade om sina tankar och grunder för att vara en god tränare.

Men först upp på scenen kom Kjell Rosén själv gammal Boråsare och berättade om den slitstarke 30-talsprofilen i fotboll Sven Jonasson IF Elfsborg. Sven gjorde 42 landskamper 1932 – 1940 och deltog i VM 1934 i Italien, 1938 i Frankrike, han blev också flerfaldig allsvensk guldmedaljör med sitt Elfsborg. Detta gjorde honom till allsvensk skyttekung 1934 och 1936 och en tidig legend i svensk fotboll med sitt effektiva centerspel.

Jan Andersson inledde med: "Jag offerar ingen tid som många tror, det är i stället en glädje och förmån att vara tränare för ungdom."

Sedan fortsatte Jan berätta om vad han anser det viktigaste för en bra ungdomstränare.

- det finns ingen idealisk ledare
- man kan inte bara utbilda sig, den viktigaste ingrediensen är närheten till ungdomar
- alla kan inte träna sig upp
- alla kan inte bli ledare
- man måste bjuda på sig själv
- skapa sig en bra miljö
- idrott skall alltid vara roligt

- dagens höjdpunkt skall aldrig vara tråkig
- tränaren skall alltid vara först på isen
- visa en positiv attityd
- gör positiv stämning av negativ förutsättning
- som tränare uppfostrar man andras ungar
- gängbildning inte bra för idrott
- beröm i stället för skälla, det gäller även till motståndare och domare

På detta sätt fortsatte Jan med bl.a. ungdomar vill ha regler, konsten är inte alltid att vinna utan att förlora, en tränare skall alltid vara öppen och mottaglig för synpunkter, engagemanget är det allra viktigaste för en tränare. Givetvis berättade också Janne om de flertalen spelare som efter hans ungdomsträning fortsatt upp i de stora ishockeylagen med svenska mästerskap som resultat.

Jan avslutar med: "Framgång för mig är att i framtiden ha goda relationer och många goda vänner".

/Red.

Onsdagen den 12 september

Plats: Örebro läns museum

Efter 42 år fick Totten tillfälle att tacka Bajdoff för poängen

I september 1965 spelade ÖSK hemma mot IFK Norrköping. Ett ihärdigt regnande gjorde att Eyravallen blev ospelbar. Lagkaptenen Bajdoff ansåg att matchen inte skulle gå att genomföra varför han föreslog att matchen skulle brytas och därmed spelas om. Eftersom IFK ledde med 1-0 hade Totten som var lagkapten i ÖSK inget emot detta. Domaren avbröt matchen, IFK:s lagledning blev vansinniga och protesterade kraftigt. De skällde ut domaren och sin egen lagkapten för dennes medverkan till att matchen bröts i ett läge där IFK ledde. Genom resultatet 1-1 i omspelsmatchen räddade ÖSK ett viktigt poäng. Om detta och mycket annat berättade Bajdoff när han tillsammans med Tomas Junglander gästade Sällskapet vid höstens första caféträff.

Caféträffar våren 2007

Träff med ÖSK och KIF Örebro

Sällskapets traditionella vårträff med representanter för ÖSK och KIF Örebro hölls den 11 april och blev festlig, folklig och fullsatt. Restaurangen i snart färdigställda Behrn Arena hade tidigt enbart ståplats att erbjuda de över 200 medlemmarna som hörsammat inbjudan.

Dixie Ericsson ställde intressanta och kul frågor som Gerd Engman och Pia Sundhage från KIF Örebro samt Rose-Marie Freban, Björn Åqvist och Patrik Walker från ÖSK svarade på efter bästa förmåga. Av svaren att döma har vi många trevliga och spännande stunder att se fram emot på Behrn Arena. Pia Sundhage som nu lämnar KIF Örebro för att bli assisterande förbundskapten för Kinas damlandslag avslutade intervjustunden med att sjunga "Vi är tjejer, vi är bäst". Varma applåder från åhörarna och en tår i ögonvrån hos Gerd Engman visar att Pia kommer att saknas i Örebro.

En rundvandring på fotbollsarenan med Sven-Arne Ahlberg som kunnig guide avslutade en mycket intressant eftermiddag.

/Red.

Intervju med Stig Blomqvist

Gäst: Stig Blomqvist, intervjuad 14 februari av Stefan Klemetz.

Som väntat blev lokalen snart fullsatt av förväntansfulla motorentusiaster som snart fick sitt lystmäte tillgodosett när rallykungen utan stora ord började berätta om sin makalösa karriär.

Det är fortsatt full fart för "Mäster" Blomqvist som inte har några planer på att lägga i bromsen. Vid snart 61 års ålder fortsätter han sin framgångsrika karriär. Numera kör han Klassisk rally där både förare och bilar är modell äldre. Närmast i tur står Midnattssolsrallyt som går slutet av juni. Innan dess åker han till Kenya för träning inför Safarirallyt som går i höst. Där kommer han och Björn Waldegård att köra i samma team, de kör var sin Ford Escort, modell -73.

ÖSK Ungdom gästade

ÖSK Ungdom gästade oss vid årets första caféträff den 17 januari. I inbjudan stod det "kom och lyssna till Peter Johansson och låt er imponeras". Och visst blev vi imponerade, dels av klubbchefens Peter Johanssons entusiasm när han presenterade ÖSK Ungdom, dels av klubbens fantastiska verksamhet.

Peter berättade att ÖSK Ungdom är en fristående förening utan juridisk koppling till seniorklubbarna inom ÖSK-alliansen som man dock har ett nära samarbete med. ÖSK Ungdom som bildades 1988 och bedriver idrottsverksamhet upp till junioråldern, c:a 3000 ungdomar deltar i olika grenar ex, bandy, fotboll, handboll och innebandy.

Att det är en stor verksamhet förstår vi när vi hör att enbart fotbollssektionen består av 33 lag i 17 olika åldersgrupper, varav 7 lag är flicklag. Detta innebär c:a 550 spelare och 80 ledare.

Ungdomarna i Centrum är föreningens motto. Det viktigaste är inte att man är stjärna i respektive idrott utan att man socialt får en meningsfull sysselsättning och bra vuxna förebilder. Peter betonade att detta ställer stora krav på ledare och tränare men även på föräldrarna. Deras engagemang är en av nyckelfaktorerna om det ska fungera runt barnen och ungdomarna.

Med all rätt fick Peter en lång och varm applåd av en fullsatt salong när han avslutade träffen med att visa en kul och fartfylld film om ÖSK Ungdom, en film som han sedan skänkte till sällskapet.

/Red.

Caféträffar hösten 2006

Hälleforsgrabbarna drog fullt hus

Årets sista caféträff 6 december blev en succéartad tillställning. Sittplatserna räckte inte till, de sist anlända åhörarna fick nöja sig med ståplats när vi fick besök av diskuskastaren Lars Arvidsson och skidlöparen Curt Löfgren från Hällefors.

Skicklige Dixie Eriksson från Nerikes Allehanda fick idrottsmännen att berätta en mängd fina idrottsminnen som lockade fram många glada skratt och applåder från publiken. Att det var den lovande diskuskastaren tillika kusinen från Stockholm som fick Lars Arvidsson att prova på diskus visste vi inte förut och inte heller att Curt Löfgren i en tävling i Finland åkte om en skidåkare två gånger utan att vinna loppet. "Det var svårt att vinna i Finland" berättade Curt.

[Läs mer ...](#)

Speedway

Onsdagen den 11 oktober var det dags för höstens andra caféträff. Ämnet var speedway. Vi hade välkända gäster Henka Gustavsson med sonen Simon samt Pelle Sjöholm som var en STOR man inom idrotten speedway. De intervjuades av Nils Olov Johansson. Det blev en kalasfin caféträff. Över 80 personer tog upp alla utrymmen i föreläsningssalen. Vi hörde om många bravader, många, många mästerskap. Henkas son lyssnade, drömde han om att som vuxen slå sina föregångares rekord? Vi gissar att motorstadion i Sannahed får nya besökare i framtiden. Med så kunniga, medryckande berättare kan de få den mest inbitne motståndare till speedway att önska få börja åka. En finfin caféträff var till ända. En träff med guldkant.

Örebro Kanotförening

Örebro Kanotförenings Anders Karlsson samt ett par av de fantastiska ungdomarna i föreningen berättade om hur de kan vara så framgångsrika inom sin sport.

Caféträffar våren 2006

Harry Persson och Bror "Brockan" Persson

På caféträffen 3 maj höll Carl Erik Lindblad ett strålande föredrag om två av de riktigt stora i svensk boxningshistoria. Nämligen om Harry Persson och Örebros egen Europamästare i tungviktsboxning, Bror "Brockan" Persson. Carl Erik visade än en gång vilket stort orakel han är inom sin sport boxning. Som vanligt var det mycket folk från sällskapet som lyssnade och gladdes.

Vi tog pulsen på KIF Örebro & ÖSK Fotboll

Karin Tellås och Pia Sundhage från KIF Örebro och Björn Åqvist och Patrik Walker från ÖSK intervjuades av Dixie Ericsson, vid sällskapets caféträff onsdag 19 april, inför en fullsatt salong i Läns museets Waldénsal. Spelar respektive lag lika bra som de intervjuade var denna eftermiddag, så kommer säsongen att bli toppen.

